

BATRACHOMYOMACHIA

G R Æ C E

A D

Veterum Exemplarium fidem

Recusa :

G L O S S A G R Æ C A;
VARIANTIBUS LECTIONIBUS;
VERSIONIBUS LATINIS;
COMMENTARIIS & INDICIBUS

Illustrata.

L O N D I N I :

Typis GULIELMI BOWYER. M. DCC. XXI.

BYTRACHOMYOMACHIA

G. R. E. C. A.

AD

Vetrum Exemplum in idem

Item

U. S. A. D. 1800

U. S. A. D. 1800

U. S. A. D. 1800

U. S. A. D. 1800

B³L

Generoso Clarissimóque Viro

THOMÆ COKE *Armigero*

S. D.

MICHAEL MAITTAIRE.

Nostris equidem temporibus non possum non impensè gratulari; quibus inter viros primi ordinis plurimos maximè fervet erga litteras studium. Hæc causa est, quare intrà aliquot retro annos tam opulenta optimorum librorum in Angliam

A 2

foris

foris convectorum copia exundaverit, & orta sit nobilis ac laudanda in bibliothecis instruendis æmulatio. In illis Musarum fautoribus tuum nomen, Vir Clarissime, profiteris; tuamque tum rarissimis editionibus, tum utilissimo præ aliis & admodum necessario librorum manuscriptorum genere bibliothecam locupletasti, neque cessas locupletare: in negotio hoc agendo impiger, tuosque annos ardore animi prævertens, omnium diligentiam æquasti, multorum successum superasti. Probè intelligebas, quis in transmarinis peregrinationibus obeundis finis sit præcipuus: quippe haud otiosi peregre, sumptusque nunquam profuturos facere; sed gazas huiusmodi litterarias in exteris regionibus quasquis ad patriam reportare, is demum fructus, is quæstus est & diuturnus & uberrimus; ea sanè & sibi suisque popularibus, ac sæculo cum præsentibus, tum futuro beneficiendi ratio. Non enim omnes, qui thesauros illos possident, eo sunt animo, ut eorundem usum aliis

aliis permittant. Nulla autem ex illis utilitas tibi magis probatur, quàm quæ tecum litterarum cultoribus communis est. Neque id scribo inexpertus : nam quum Batrachomyomachiae poemation, quod ex libris Græcis (si Grammaticam Lascaris & Psalterium excipias) primum celeberrimæ artis typographicæ specimen dedit, prælo iterum subdicere meditarer, reperta in tuis *κειμηλίοις* bina Homeri manuscripta mihi utenda ultro tradidisti, quò major illi editioni ornatus & autoritas accederet. Tuo itaque te dono munere; poemation hoc ex tuo museo egressum, quasi domesticum clientem, ad te & consuetum patrociniū remitto. Patere interim sub tuo nomine venire in lucem; ut nôrint lectores, quicquid ipsis in lepidissimâ hâc fabellâ placuerit, cui referre acceptum debeant. Mihi certè nil contigisse fortunatius arbitror, quàm quòd hinc oblata sit occasio tuam bibliothecam cognoscendi, téque aliquo officio pro tenui meâ facultate demerendi. Sine in spem adducar, me posthac, sicubi litterario

vi

auxilio opus fuerit, tuam, quâ jam usus
sum, benignitatem sensurum. Vale, Vir
generose; & rem tuam litterariâmque
in dies augere, ac de omnibus litteratis
bene mereri perge. Calendis Decembri-
bus. Anno supra millesimum septingen-
tesimo vigesimo.

LECTORI

LECTORI S. vii

NON est, amice Lector, quod te multis morer; idque quantulumcunque sit, opellæ meæ importunâ tumidæque præfatione apud te commendem. En tibi poëmatium, Homericum sanè; & si non Homeri (quod sagaciorum arbitratu componendum remitto), at illius genio attemperatum, eoque (ex aliquorum doctorum sententiâ) minimè indignum. Complures hoc scriptionis genus esse *κωπιδόν* contendunt: neque certè minùs ridiculum est ranarum muriùmque bellum confinxisse, quàm Jovem cum suâ totâ cælesti aulâ sequestrum constituisse. At in Iliade illâ decantatâ poëseos herôicæ principe nonne aliquando poëta *κωπιδόν*? Quid enim cachinno majore excipiendum, quàm Dii ad miserrimam mortalium sortem dejecti, vulnerabiles, vulnerati? Præstiterat, minùsque rationi disconvenerat, nullos omnino, quàm eos aded irreverenter habuisse. Sed antiquum est & vetus, neque dum exolevit, in divinis liberius opinari & scribere. Quamvis verò religioni duxerit^a Socrates deos jocis permiscere, faciliùs tamen vatibus Ethnicis istos, quos commenti sunt, quorùmque genealogias fabulosas pro libitu confecerunt, deos familiariùs tractandi venia dabitur. Suam autem criticis ferulam relinquo: meum est agere non censorem, sed editorem. Quid ergo in hac editione continetur, accipe.

Notitia Manuscriptorum & Excusorum exemplarium, quæ consului.

Varie de Batrachomyomachiae authore sententiæ.

Batrachomyomachiae Argumentum.

Batrachomyomachia Græcè, cum glossematibus Græcis interlinearibus; juxta editionem Venetam 1486.

Eadem Græcè; juxta editionem Florentinam 1488.

Glossemata alia in eandem Græca, nunquam antehac edita, ex manuscriptis tribus collecta.

Variantes lectiones ex manuscriptis & impressis veteribus exemplaribus depromptæ.

^a Alb. Fabric. Biblioth. Gr. l. 3. c. 2.

Batrachomyomachia Latinis versibus expressa, Carolo Aretino interprete; juxta antiquam editionem.

Ejusdem alia versio, Francisco Villerio interprete; juxta editionem Parisiensem 1543.

Commentarii ex variis Virorum Doctorum editionibus collecti.

Amplior Editionum & Græcarum & Latinarum, quas nostra exhibet, notitia & declaratio.

Adnotationes in *Batrachomyomachiam*.

Ulterior Manuscriptorum [α. β. γ.] examinatio, in qua nonnulla antea prætermissa supplentur.

Index Vocum Græcarum in *Batrachomyomachia* & in Glossematibus.

Index vocum Græco-barbararum.

Nomina propria Ranarum & Murium.

Dura quidem (ut quondam^b Aldo eruditissimo typographo observatum fuit) provincia est; emendatè imprimere Latinos libros; durior, accuratè Græcos; durissima, non depravatè vel hos vel illos duris temporibus. In hac tamen editione, suo officio noster probe functus est typographus; curam suam impendente viro reverendo; qui in illius typographeo idem, quod olim magni nominis magnæque eruditionis viri, ἐπισκοπεύωντος munus administrat: quicquid peccatur, meæ aut inscitie aut incuriæ, utrilibet vel utrique, ascribi facillè patiar. Errores aliquot graviores, quos, quum opus à prælo recens relegerem, deprehendi, scalpello calamoque in omnibus exemplaribus expunxi: & metuo, ne adhuc plures supersint, qui lectoris in me benevolentiam exerceant.

Ingentes hinc justissimæque gratias meo nomine agi publicè haberi que velim Viris illis Nobilibus, Generosis, Eruditis, Amicis, qui mihi meisque quantuliscunque conatibus subvenerunt; & huic editioni sumptus, quos meæ rationes non ferebant, liberali manu suppeditarunt. Spero itaque eosdem fautores, si huic specimini industriam saltem fidemque non defuisse senserint, mihi in aliis hujusmodi conaminibus literariis non defuturos.

^b Lege Præfat. Thesauri Cornucop. An. 1496.

Notitia Exemplarium cū Manuscripto-
rum tum Excusorum, quæ mihi sub-
sidio fuerunt, & certis quibusdam lit-
teris postea passim (ubi opus est) in-
dicantur.

A. B. Γ.

Manuscripta tria Barocciana Batrachomyomachiae solius, quo-
rum mentio in editione Homeri Barneſianâ (Cantabrig.
1711.) pag. 9. Batrachomyom. A denotat codicem 46. B. 50.
Γ. 64. B. est membranaceus antiquus, 500 aut circiter anno-
rum; A. & Γ. chartacei, plūsquam 300 annorum.

Illa quidem nondum videre contigit; sed qualem illorum ad me
amicè transmisit dignissimus Bibliothecæ Bodleianæ Custos,
notitiam brevem cum lectore communicare non gravabor;
ampliorem aliquando, quum eadem diligentius evolvero &
consulvero, daturus.

A. Titulus rubris litteris sic, Ὀμήρου βατραχομύομαχία. Duæ
scholiorum lineæ supra titulum (reliquis ad marginem dispo-
ſitis) collocantur, & ita incipiunt: Ιστίον ᾧ ὅτι αἱ μῦσαι διὸς εἰσὶ
θυγατέρες καὶ μνημοσύνης καὶ τῆ μούρου· ἀλληγορικῶς δὲ ἐκλαμβάν-
ον) ἔτας &c.

Glossa ubique interlinearis hōc modo;

ἀρχὴν ποιήσας τὴν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλικῶν

† ἐχόμενον, πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐκ ἐλικῶν

Initiali A omisā, ut esset *illuminationi* locus.

Scholia in primā quàm in ullā aliā paginā copiosiora. Poema
quindecim folia cum semisse in 4to. implet.

Ad finem hæc rubris litteris:

† τέλος τῆς Ὀμήρου βατραχομύομαχίας

πέντε καὶ κλοδία καὶ τὴν Φίλων.

Initio præfigitur Anonymi dissertatio de vitâ & scriptis Ho-
meri.

B. Titulus atramento sic:

† † OMHPH ΜΥΘΟ ΒΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ †

Litteræ μυθο videntur à manu posteriori additæ. Codex mem-
branaceus pulchrâ antiquâ manu exaratus, duodecimo circiter
sæculo. Poëma quinque foliis in 4to. continetur. Nulla
scholia; sed brevis glossa, cum pauculis marginalibus notis;
quarum

quarum aliæ antiquiore, aliæ recentiore calamo descriptæ sunt.
Γ. Batrachomyomachiam septendecim folia in 4to. capiunt.

Titulo superstant quatuor lineæ scholiorum, quæ propè eadem ac A.

Ἰδοὺ ὅτι αἱ μῦσαι διὸς εἰσὶ θυγατέρες μνημοσύνης καὶ τὸ μῦθον
ἔμειν δίδε, εἰς τὸ νῦν καταλαμβάνομαι ἀλληγορικῶς. τὸ δὲ μνημο-
σύνης, εἰς αὐτὴν τὸ νῦν τῶν δὲ μυσῶν, εἰς τὰς γνώμας· εἰσὶ δὲ οὐκ
ἔτι καλῶνται. κλειώ δει.

Rubricâ. βατραχομυομαχία μὲν εἰς ὅμην αὐτή:

Rubricâ. ἀρχὴ ποιήματος τὸν δὲ ὅρμον ἔλκεται
Atramento. ἐχόμενον πρῶτον μυσῶν χορὸν ἐξ ἐλικῶν

Initialis A majuscula rubricâ ducitur.

Glossa paulum admodum ab A. MS. discrepat; nisi quod ea in primâ paginâ, rubricâ; in reliquis, atramento scribatur.

Inferiori paginæ initialis oræ subduntur quinque lineæ; hōc titulo rubris literis expresso.

† τοὺς δὲ ἡρώων μέτρα.

Τὸ ἡρώων μέτρον ἐπιδέχεται πόδας ἑξ. καὶ δει.

Ad calcem poematis, hæc rubris:

τέλος τῆς βατραχομυομαχίας.

hæc nigris:

† τέλος βατραχομυομαχίας μὲν ὅμην αὐτή.

Δ. Codex Vetus Paulinus; quem Barnesius aliquando nuncupat in suis ad Batrachom. notis; uti ψ. 60. &c.

E. Fragmentum quoddam, quod H. Stephanus citat in suis ad poetarum Græcorum editionem ann. 1566. annotationibus pag. xxv, xxvi.

α. Manuscriptum in fol. chartâ Pergamenâ purissimâ exaratum. Huic insunt ea, quæ sequuntur.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ. Hic titulus rubris literis.

Glossa Græca interlinearis rubricâ, Textus Græcus atramento exhibetur. Rubricâ etiam insigniuntur versuum aliquot initiales literæ majusculæ; nempe A in Ἀρχόμενον. M in Μῦθος ποιεῖ. T in Τόνδ' αὖ ψιχάρεπαξ. Π in Προς τὰδε μειδήσας. Ω in Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου. Ω in Ὡς εἰπὼν ἀπέπνύσεν. Ω in Ὡς φίλοι, εἰ καὶ. T in Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε. Ω in Ὡς βάτραχοι. Ω in Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε. Ω in Ὡς φίλοι, ἔκ. Ω in Ὡς ἄρα φωνήσας. Z in Ζεὺς δὲ θεῖς. Ω in Ὡς θύγατερ. Ω in Ὡς ἄρ' ἔφη κρογίδης τὴν δε. Ω in Ὡς ἄρ' ἔφη τῇδ'. Π in Πρῶτον δ' ὑψιβόας. Ω in Ὡς πόποι. Ω in Ὡς ἄρ' ἔφη κρογίδης. ἄρης. Ω in Ὡς ἄρ' ἔφη κρογίδης δ' ἔβαλε.

In marginibus passim inferuntur etymologiæ & significationes nominum propriorum, quæ ranis & muribus author poematis attribuit.

Totum Poematium continetur octodecim paginis; quarum prima complectitur versus sedecim, ultima octo, reliquæ singulæ octodecim.

Ad calcem hæc adjiciuntur rubricâ,

ἡ κρυερὴ μυσταγωγικὴ τέλη ἔχει:—

Postea in eodem hōc MSto volumine habentur † Γίνετο Ὀμήρου. Καὶ ἑτεροί. Πρόκλης περὶ Ὀμήρου. (Tria hæc opuscula; duo priora Anonymi, tertium Procli, Leo Allatius hoc ex suis schedis, illa ex Bibliothecæ Regiæ Parisiensis codicibus DLIII & DCX. Joannis Bourdelotii curâ, in suo de Homeri patriâ libro vulgavit.) Τῇ αὐτῇ περὶ τῶν κυρίων λεγομένων ποιημάτων. Ἐτέρω ἐξηγήσεις τῆς Ἰλιάδος ἔς Ὀδυσσεύς Ὀμήρου. Ἡ ὑπόθεσις τῆς ὅλης ἐξηγήσεως τῆς Ἰλιάδος ἔς Ὀμήρου, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔς Πάριδος. (Hoc argumentum, si pauca levissima excipias, idem est, ac illud quod ex Episcopi Mori Manuscripto editionis Barnesianæ Iliadi præfixum est.) Hæc decem paginis capiuntur; quarum singulæ lineas triginta sex continent.

Iliadis libri viginti quatuor cum glossâ continuâ interlineari; ac scholiis marginalibus, spissioribus in initio, deinde parcius inspersis, & ultra rhapsodiam π non continuatis.

Glossa interlinearis & singuli librorum tituli literæque initiales passim aliquot majusculæ rubricâ perpetuâ, Textus atramento, Scholia ad paginarum oras marginisque disposita rubricâ nonnunquam, sæpius atramento describuntur.

rubricâ. { ἸΛΙΑΔΟΣ ἈΛΦΑ ὈΜΗΡΟΥ ΠΑΥΝΔΙΑ:
ἈΛΦΑ ΔΙΤΑ Ξ ΧΡΥΣΟΥ ΔΟΙΜΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ἘΧΘΟΣ
ἈΝΑΚΤΩΝ:

Nullum hîc solutâ oratione Argumentum præcedit textum, uti neque in σ, τ, υ, φ, χ, ψ, ω. Reliquis singulis rhapsodiis sua præeunt solutâ oratione Argumenta: omnibus verò monosticha.

Ilias tota continetur paginis 901: quarum priores 618. usque ad ε mediam singulæ (ubi plenissima est pagina) constant verbis octodecim; sequentes 26. usque ad σ incœptam, quatuordecim; ultimæ 257. usque ad finitam ω, septendecim. Dubito etiam, an illæ priores, mediæ & ultimæ eadem omnino manu scriptæ fuerint.

Ad finem totius poëmatis hæc:

τίλη τῆς ὅλης Ἰλιάδος ὁμήρου:— rubricâ.

Dein hæc epigrammata:

εἰς αἰῶνας ὄμῃ καὶ ἐξ αἰῶνος αἰεθεῖ,
οὐρανίης μέσης δόξαν ἀετρώμενον,
μῆνι μὲν γὰρ ἄεσσας ἀχιλλεύου. αὐτὰρ ἀχαιῶν.
εὐρυμένηδην νηῶν σύλχυσιν ἐν πελάγῃ,
τετράμνονος πλάνησιν Ὀδυσσεῖα ποικιλόβελον
τῷ λείχῳ ἀπασσίνως εἰσιδὲ πηνελόπην:—

provocant f. se.

ἐπὶ δ' ἐλδμαίνεσι πόλιν διὰ ρίζαν Ὀμήρου
Ἰμύρην, χίον, κολοφῶν, ἰθάκην, πύλον, ἄρτον, ἀθήνας:—
ἔπειτα μὲν ἐγὼν ἐχάρασσε δὲ θεῶν ὁμήρου:—

Manuscrip-

Manuscriptum hoc ex characterum figurâ mihi videtur esse duodecimi circiter sæculi.

β. Manuscriptum in 4to. chartâ bombycinâ, subfusco colore. Hujus character figurâ minor, quàm præcedentis; in hōc litterarum inter se invicem spatia arctiora, in altero latiora.

Volumen autem sic incipit:

Rubris characteribus titulus scribitur. † εὐσταθίου μαΐστορος τῶν βιβλίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ τῇ δεικνύσαντι ὕστερον Θεσσαλονίκης, παριστάται τῆς ὁμῆρου ἰλιάδος: προοίμιον ἔχον καὶ τι ἐκκληματισμὸν εἰς τὴν ποιητὴν: †

Τῶν ὁμῆρου *Σειρήνων* &c. eadem, quæ habentur in Romanâ Homeri cum Eustathii Parecholis editionis pag. 1. usque ad *ῥιζαῖ* pag. 5. Ab ὅτι ἐν ῥύτι σῶμα pag. 5. usque ad *μελιῶσιν αὐτῶ* pag. 8. lin. 14. ab ὅτι σιωπεφώνησις ἦτο σιωπίζουσι pag. 12. lin. 10. usque ad *ἀντὶ μῆδ' ἡμετέρας* Ibid. lin. 20. Tum τὰ προοίμια ἔχον μὲν βλαβὴς p. 17. lin. 2. usque ad *πρὸς τὴν μοιριδίαν ἐπιμύσειν* ibid. lin. 17. Deinde Hypothesis τῆς Α. χεύσης ἱερέως Ἀπύλλωνος usque ad εἰς ὕπνον τρέπον). Denique lineæ quatuordecim, præsertim de variis Articuli Synalæphis, ut *δοιματίων, τάληδαι, θάτερον, θάτερον, τοῦτομα, τοῦτομαλιν, ἄτερος, τ' ἀνδρῶν, ἀτίον, θάτερον*. Demum hæc: τίς τῶν εἰσὶ τὰ χαρὰ κηλῶν καὶ κύριοι ποιητῶν μέτρον ἡρωικόν, μὲν δὲ ἀπαιροῦντες, ἱερεῖα παλαιὰ, καὶ ποῖα λέξις: † Hæc omnia *προλεγόμενα* continentur paginis sedecim, quarum singulæ lineas (ut plurimum) triginta capiunt.

Dein ipsa Ilias cum argumentis, glossâ interlineari & marginalibus scholiis. Rubricæ rarissimè adhibentur præterquam in rhapsodiarum titulis, monostichis argumentis, & literis initialibus. Argumenta (exceptis monostichis) ultra Δ, glossa & scholia ultra I, manuscriptum ipsum ultra finem τῆς M non progreditur. Duodecim hi priores Iliados libri comprehenduntur paginis 322. quarum quæque triginta (ut plurimum) versus completitur.

Ubicunque aut notabile aliquod dictum aut similitudo præsignis occurrit, lateri adscribitur rubricâ plerumque vox *Γνώμη* (utὶ 1λ. α. ὕ. 80. 1λ. β. ὕ. 24.) vel *Παραβολή* (utὶ 1λ. β. ὕ. 87. ὕ. 209.) sicut etiam in Manuscripto α. Conciones indicantur voce *Δημιουργία*, descriptiones voce *Ἐκφρασις* (utὶ in MS. α. 1λ. δ. ὕ. 7. ὕ. 106.) cum pluribus hujusmodi indicaturis, quas hîc figillatim enumerare neque locus est nec tempus.

Ad finem Rhapsodiæ M, hæc (rubricâ) *τέλος τῆς μὲν ὁμῆρου ραψωδίας*.

Tum (atramento) illa:

ἀλφα. βῆτα. γάμμα. δέλτα. εἰ. ζῆτα. ἥτα.

θῆτα. ἰῶτα. κάππα. λάμδα. μῦ. νῦ. ξῖ.

οἰ. πῖ. ρῶ. σῖγμα. ταῦ. ὕ. φῖ. χῖ. ψῖ. ὦ: †

† *μὴ μᾶλλον ἢ ἐν ἑταίρῳ ἢ ἐν ἰδ. ἰδ. κατέπεσε ὁ θεὸς καὶ ἐρῶναι καὶ ἀγίας καὶ μεγάλης θεῶς καθολικῆς ἐκκλησίας τὴν ἐπινομήσαντα τῆς θεῶς σοφίας, τὸ καύχημα πάντης τῆς οἰκουμένης.* [De

[De quo lege Reverend. P. Bern. de Montfauc. *Diar. Italic.* pag. 248. *Mensis Maii die 19. anno 6854. (i.e. Christi 1946.) Indictione 14. corruit templum Sophia.* Et pag. 69. mentio fit codicis Græci, in quo anni notantur à fundatione templi S. Sophiæ.]

In adversâ paginâ scribuntur hæc mihi adhuc obscura

ποῦ ἢ ἀνέ ο γράφας
ταύτῃ τὴν βίβλον.

Volumen Manuscriptum hoc claudit *Batrachomyomachia*; quæ 14. paginis evolvitur; quarum singulæ (præter primam, quæ 20; & ultimam, quæ 14.) versibus 21. constant. Textus atramento, glossa interlinearis rubricâ describitur: hæc autem omissa est à Ὡ. 168. καὶ πολέμῳ πληθύνῃ usque ad Ὡ. 207. εἰλε μέλας θάνατον. Rubræ litteræ in primâ paginâ haud facillè comparent; in reliquis evanescere admodum cœperunt. In principio ipsius poemati nullus occurrit titulus præter hæc vocum vestigia, quæ divinando sagacioribus relinquo. Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνυ σοφὸς ἢ θαλα---

Duo hæc Manuscripta (α. β.) vir generosus Thomas Coke Armiger mihi non solum inspicienda & pervolvenda, sed & (quandiu liberet & opus esset) apud me habenda, pro summâ suâ, & revera singulari humanitate, permittit.

γ. Manuscriptum *Batrachomyomachiae* Fragmentum, incipiens à Ὡ. 31. σύκοις. definens in Ὡ. 152. σώματα κοσμήσαντες. Continet octo paginas, quarum singulæ versus quatuordecim capiunt: habet glossam interlinearem, sed eodem, quo textus, (atro scil.) colore scriptam.

Hactenus de Manuscriptis codicibus; ad Impressos pergo.

δ. Princeps *Batrachomyomachiae* Editio, oſternionibus tribus comprehensa; Venetiis prodiit anno 1486. Primus hicce (quantum novi) scriptor Græcus (si editionem Grammaticæ Græcæ Lascaris Mediolanensem 1476. & Græci ibidem Psalterii 1481. excipias) sub incude typographicâ sudavit: duplici (lineis alternis) colorum (atramenti scil. & rubricæ) genere excusus. Glossam lineis interjectam in nullo alio scriptore Græco, & interlinearem colorum alternationem à quoquam postea typographo tentatam hactenus nescio. Utrumque in hac editione conati sumus imitari; servatâ per omnia orthographiæ, vocum, paginarum, linearum ratione; mendosâ in quam plurimis quantumvis & absônâ. Quæ ubi peccet, postea diligenter observabitur. Characterum forma (quam æmulari non potuimus) ad Manuscripta proximè accedit. In hac editione nullæ (quas vocant) Ciphrae aut Reclamantes; sed solæ oſternionum Signaturæ.

Glossæ illius Author quis fuerit, adhuc incertus sum. Carolus du Fresne (*Glossar. Gr.*) in indice Græcorum authorum ineditorum memorat *Glossas interlineares in Batrachomyomachiam Homeri ex cod. Colb. 4343. & Reg. quas Leonardo Cretensi quidam attri-*

attribuunt. Et in Indic. Author. Editor. laudat *Laonicum Cretensem in Batrachomyomachiam.* Alb. Fabricius (Biblioth. Gr. l. 2. c. 2. 111.) affert *Scholia Laonici Chalcocondyle Cretenfis in Batrachomyomachiam.* Venet. 1486. 4. Nullus mihi adhuc innotuit *Chalcocondyles* aut *Chalcondyles Cretenfis*; Laonicus enim & Demetrius, qui nomen Chalcondylæ gesserunt, fuerunt ambo *Athenienses*; ille Turcicæ historiæ, hic Græcæ Grammaticæ author. (Vide Martin. Crus. Germanogr. p. 5. 8.) In fine Editionis *Batrachomyomach.* Venet. 1486. 8°. leguntur hæc, *Συῶδεις ἡμῶν Λαονίῳ Κρητὸς καὶ πρωτοδύτου Χανίων.* Quæ vox *συῶδεις* ad curam typographicam an magis referatur, quàm ad scholiorum compositionem, iudicet lector. Quicumque certè glossam illam scripserit, oportet Michaele Apostolo (vel Apostolio) non fuisse antiquiorem, si modò idem sit (ut puto) qui ejus versibus ad calcem *Batrachomyom.* politicis glossam hujusmodi interjecit. Ille Michael inter calligraphos recensetur anno 1453. circiter à R. P. Bernardo Montfaucon. Palæograph. Gr. p. 82, 103.

Crus. Turcogræc. p. 193. *Sunt versus Politici, id est, vulgares, in Barbarogræcâ linguâ valde usitati etiam ante complura secula. Constant autem quindenis syllabis, ex 2. Iambicis dimetris versiculis, priore acatalecto, posteriore catalecto Anacreontico: in quibus potius tonorum (ut aptè & leniter inter metiendum cadant) quàm quantitatis syllabarum ratio habetur.* Maximam tamen in his usurpari licentiam, ullis ægre legibus astringendam, lector faciliè observabit.

1. Princeps Homeri operum, *Iliadis, Odyssæ, Batrachomyomachiae, Hymnorumque editio Græcè*; in folio. *ὁ τυπωθεῖσα πρῶτος ἔιληφεν ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀναλώματι βερνάρδου καὶ νηλεῖς ταναΐδου ἔνθελιν Φλωρεντίνων πόνω καὶ δεξιότητι δημητρίου μεδιολανίου κρητὸς, ἔτι τῷ ἀπὸ τῆς χειρὸς ἡγησέως χιλιοσῶν τετρακοσιοσῶν ὀγδοήκοντι ὀγδῶν μιλῶν δεκαμυριάς ἀνάστη.* Nullæ in hac sunt Ciphrae aut Reclamantes; sed solæ Signaturæ. Hanc editionem etiam æmulati sumus observato linearum & paginarum ordine ac numero. Hujus Florentinæ editionis character characteri Manuscripti & haud multum absimilis videtur. In Florentinâ nulli ad marginem apponuntur indices versuum numeri, quos tamen addimus, ut lector facilius vocem quamlibet reperiat. In hac nostrâ Veneti & Florentini textus editione eadem, quæ in illis primitivis, signaturæ affiguntur.

Batrachomyomachia per Carolum Aretinum in versus Latinos traducta, in 8°. finè anno, loco, typographo: characterè Romano, nec illepidò, excusa ante annum 1500. uti ex literarum formâ conjicio, & ex CiphRARUM, Reclamantium & Signaturarum omiſſione. Hujus orthographiam & interpunctionem cum aliis nonnullis, quantum licuit, expressimus: ut Latine antiquæ cum typographiæ tum consuetæ iis temporibus poëſeos, illius valdè incorrectæ, hujusneque suis frequentibus

erratis neque interdum poetico lepore passim resperfo carentis exemplar proponatur. Hinc tamen nolim de universâ illorum temporum re typographicâ ac poeticâ fieri iudicium; cum in utrâque tunc extiterint specimina, quæ recentibus palmam ægre relinquant. Codicis illius mihi copia facta est ex Regiæ Societatis Londinensis bibliothecâ, Richardo Mead M. D. & S. R. S. viro clarissimo impetrante. Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. pag. 67. memorat hanc versionem Caroli Aretini; quem pag. 201. vocat Carolum Arsinum Florentiæ Cancellarium.

6. Aldinæ Homeri operum omnium Græcæ editiones, in 8°. 1517. 1524. 1528. Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Asulani socii. His prævit longo tempore alia etiam in 8°. sed finè ullo anni indicio; at Aldi Pii Manutii Romani ad Hieronymum Aleandrum Motensem epistola satis planè tempus editionis indicat, scil. ann. circiter 1503. Nam in illâ scribit *Aleandrum nondum quartum & vigesimum annum agere*: quem natum ann. 1480. comperio.
7. Eorundem operum Græca editio Argentinensis prior, in 8°. apud Volfium Cephalæum 1525. quam Joannes Lonicerus curavit, Florentinâ cum Aldinis duabus collatâ.
8. Æsopi vita & fabulæ, Gabriæ fabulæ; Homeri Batrachomyomachia; Musæi pœma; Græcè & Latinè: Galeomyomachia, Græcè; cum quibusd. aliis. 8°. Basileæ, in officinâ Frobenianâ. 1530.
9. Homeri operum Græca editio posterior Argentinensis in 8°. apud Volfium Cephalæum. 1534.
10. Ejusdem Odysseæ, Batrachomyomachia & Hymnorum Græca editio Lovaniensis in 4to. ex officinâ Rutgeri Rescii, sumptibus ejusdem ac Bartholomæi Gravii. 1535.
- Batrachomyomachia Homeri è Græco in Latinum carmen versa per Franciscum Villerium Continiacum; in 8°. Parisiis, apud Simonem Colinæum. 1543.
11. Familiarium colloquiorum formulæ; Cebetis tabula; Græcè & Latinè; Homeri Batrachomyomachia Græc. Lat. (cum Scholiis quæ ex Philippi Melanchthonis ore à quodam studio excepta testatur editio Græca Batrachomyomach. Parisiensis in 4to. ex officinâ Thomæ Richardi 1562.) Galeomyomachia Græcè & Latinè; & Elisii Calentii Amphratenfis de bello ragnarum & murium libri tres, Latinis versibus heroicis, ad Græcæ Batrachomyomachia imitationem; cum quibusd. aliis. in 8°. Antverpiæ. in ædibus Joannis Steelsii. Typis Joan. Graphei. 1547.
12. Æsopi vita & fabulæ; Gabriæ fabulæ; Homeri Batrachomyomachia; Musæi Poema; Græcè & Latinè, cum aliis quibusdam: Galeomyomachia Græcè; in 12°. Lutetiæ; per Benedictum Prævotium. 1549.

13. Homeri

17. Homeri operum Græca editio; in 8°. Wormatiæ, apud Wolfgangi Cephalæi hæredes Philippum & Sigismundum Feirabent. 1563.
18. Eorund. Græca editio cum aliis Poëtis Græcis heroici carminis principibus; in fol°. 1566. per Henricum Stephanum: cum ejusdem Annotationibus.
19. Homeri operum Græca editio; in 12°. è typographiâ Joannis Crispini. Atrebatii 1567.
20. Ejusd. Batrachomyomachia Græcè; in 4°. Lutetiæ, apud Federicum Morellum. 1580.
21. Homeri Batrachomyomachia & Hymni Græcè, in 8°. Hæc in Turnebiano Homericæ Iliadis codice ann. 1554. impresso (quem Johannes Brydges armiger, vir in libris curiosissimus, mihi consulendum humanissimè præbuit) ad finem adnectuntur, eodem sanè typorum genere excusa, eodem in singulis paginis versuum numero; eadem ante titulum florulentâ decoratione, quæ Iliadis initio præponitur. Ciphrae autem in primâ Batrachomyomachia paginâ sunt 427, in ultimâ 498. Signatura horum opusculorum prima est E. Unde, cum nulla sit inter Ciphras Signaturâque Iliadis & istorum continuatio, nemo non conjiciet aliquid (cujus nulla adhuc mihi fuit notitia) fuisse interjectum. Oportet certè prævisse 426. paginas, quæ forsan Odysseæ destinabantur. Neque longè abierit calculus, si inter illarum paginarum, & Odysseæ totius versuum (cum argumentorum lineis) numerum proportionem ex conjecturâ instituas.
- Homeri Odyssea & Batrachomyomachia, à Simone Lemnio Empirico Rheto Curienfi Heroico Latino carmine factæ: in 8°. Parisiis apud Martinum Juvenem. 1581.
22. Homeri Batrachomyomachia à Demetrio Zeno Zacynthio vulgari Græcâ linguâ conversa; Græcè & Latine edita à Martino Crusio cum ejusdem Crusii præfatione & annotationibus in ejus Turcogræciæ libro sexto. Turcogræcia prodiit in fol°. 1584. Basileæ, per Leonardum Ostenium, Sebastiani Henricpetri impensâ. Hanc versionem licet huic editioni (ne nimium tumeret) non inseruerim, ex hac tamen multa annotare libuit.
- Demetrius ille Zenus Zacynthius vixit anno 1530. (Vide Carol. du Fresn. Glossar. Græc. in Indic. Auth. Editor.) Illius operâ & dexteritate excusus est Venetiis *Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών* versibus politicis anno 1529. (teste Mart. Crus. Turcogr. p. 372.) Idem inter scribas illius temporis memoratur à R. P. Bernard. Montfauc. Palæograph. Gr. p. 513.

α.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΝΟΜΑΧΙΑ:

Pag. xviij.

- v. 6. πῶς μῦες ἐμβατράχοισι ἀρισταί σαρτεῖς ἔβησαν
202. Ζεὺς κρομίδης ἐβρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο
285. ἦλθον δ' ἐξαίφνης ῥωτάκμορες ἀγκυλοχῆλαι.
286. λοξοβάται σρεβλοὶ· τάλιδόσμοι ὄσρακόδερμοι.
23. — ἄγορα ε

β

πῶς μῦες ἐμβατράχοισι ἀριστεύσαντες ἔβησαν
Ζεὺς κρομίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο
ἦλθον δ' ἐξαίφνης ῥωτάκμορες ἀγκυλοχῆλαι
λοξοβάται σρεβλοὶ· τάλιδόσμοι ὄσρακόδερμοι.

2.

85. δὴ δὲ βαθοκλίμνης καὶ ἀλάτω κήρα μὲ λαινὰ
87. καὶ χέρας ἑοφίγῃ, καὶ ὀλύνῃος κατέτρυξε.
103. κηρύσσειν ἰορῶδ' ἐς δόμινα, τρωξάρτα ο,
104. πρὶς δουρίνου τι χαρπῆος,

δ

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΝΟΜΑΧΙΑ ΑΧΤΟΥ ΕΝ ΔΕ ΤΙΣΙ ΤΙΣΙ ΤΙΣΙ ΤΙΣΙ ΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΣ

πῶς μῦες ἐμβατράχοισι ἀρι
σταί σαρτεῖς ἔβησαν.
Ζεὺς κρομίδης ἐβρόντησε τέρας
πολέμοιο κακοῖο
ἦλθον δ' ἐξαίφνης ῥωτάκμορες
ἀγκυλοχῆλαι.
λοξοβάται σρεβλοὶ· τάλιδόσμοι
μοι ὄσρακόδερμοι

ἦλθον
πρῶτος

ε

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΝΟΜΑΧΙΑ.

πῶς μῦες ἐμβατράχοισι ἀρισταί σαρτεῖς ἔβησαν,
Ζεὺς κρομίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
ἦλθον δ' ἐξαίφνης ῥωτάκμορες ἀγκυλοχῆλαι,
λοξοβάται σρεβλοὶ· τάλιδόσμοι ὄσρακόδερμοι
ΤΕΛΟΣ — ἄγορα ε

ALIAE Batrachomyomachiae editiones; quarum primam equidem nondum vidi; reliquæ autem, quamvis eas viderim, non ad manum fuerunt, quas nunc consulerem.

Bατραχομυομαχία Græcè, edente Francisco Tiffardo. in 4°. Parisiis, apud Ægidium Gormontium. 1507.

Batrachomyomachia Homeri Græcè, cum Latinâ metricâ Thilonini Philymni poetæ versione in 4to. Textus Græcus spiritibus & accentibus destituitur. Εκγραπτος λευκορίου: ησ αλβιν χαρκτηραν κασσιτεραν: απο του ιωαννη πρασικορειου: ετει απο θεογονιασ α. φ. ι. γ. μηνος μουνιχιανοσ: της ημερας δ.

Homeri Batrachomyomachia Græcè & Latinè; in 4to. apud Joannem Frobenium in inclytâ Germaniæ Basileâ 1518.

Musæi poema, Græcè & Latinè; Orphei opera, Batrachomyomachia, Sententiæ, Græcè; in 8°. apud hæredes Philippi Juntæ. 1519.

Homeri opera Græcè; in 8°. apud eosdem, eodem anno.

EDITIONES sequentes ipse non vidi, sed aliundè comperi.

Batrachomyomachia Latinè versa Fabio Paulino Utinensi interprete. in 12°. Venet. 1587.

Eadem Græcè, & Latino carmine, per Hieronymum Osium, in 4to. Witebergæ. 1556.

Bataille des Rats & des Grenouilles faite à l'imitation de la Batrachomyomachie d'Homere. in 8°. Paris, chez Martin le Jeune. 1580.

Albertus Fabricius in Bibliothec. Græc. recenset Latinam metricam Jacobi Balde versionem; in 12°. Monachii. 1647. & Metaphrasin ab Henrico Smetio scriptam versibus heroicis. Hanov. 1619. fol.

Josua Barnes (vide Homer. Oper. Gr. Lat. Cantab. 1711. 4to.) in suâ ad Batrachomyom. præfatione duas affert ejusdem metricas versiones Latinas; alteram à Christophoro Johnson M. D. Scholæ dudum Wintoniensis archididascalo scriptam; Lond. 1583. alteram ab Huntingdono Plumptre Cantabrigiensi; cujus notitiam nuperrimè habui, ac titulum hîc subijciam.

Epigrammatum opusculum duobus libellis distinctum; quibus leporis gratiâ Homeri Batrachomyomachia Latino carmine reddita, multisque in locis aucta, post miscellanea quædam subjungitur: authore Huntingdono Plumptre in Artibus Magistro Cantab. 8°. Londini, typis Tho. Harper, impensis Roberti Allot. 1630.

Enumeratis jam variis Batrachomyomachiae, quæ ad meam notitiam pervenerunt, exemplaribus; operæ pretium facturus mihi videor, si trium, quibus usus sum, manuscriptorum, duarumque primarum, quas in hæc exhibui, editionum specimen oculis subjecero. Ex singulis itaque versus quatuor, quibus totius Alphabeti characteres continerentur, excerptos æreæ tabulæ exadversum sitæ incidendos curavi.

Varia Virorum Doctorum de hujus poematis auctore opiniones ; quarum plurimas Doctissimus Vir JOSUA BARNES in suâ ad Batrachomyomachiam præfatione recensuit.

Philippus Melanchthon (in initio Schol. ad Batrachom.) censet hujus *mellissimum* carminis auctorem fuisse Homerum : ut & Conradus Gesnerus (in Histor. Quadruped. l. 1. fol. 759.) Franciscus Villerius (in suæ versionis præfatione) & Martinus Crutius (in suâ ad Batrachom. præfatione.)

Carolus Aretinus in suæ versionis præfatione (de quâ postea) scribit *Homerum hoc opere bello Trojano prælusisse.*

Angelus Politianus in suâ præfatione in Homerum, Batrachomyomachiam ab Homero non abjudicat, sed *eam aliâque hujusmodi lusus potius quàm justa opera censet.*

Angelus Decembrius de Politia literariâ l. 1. c. 18. *Feruntur, ait, & Homeri ingenii juvenilis fuisse Hymni—itèmq; Batrachomyomachia, jocosum opus, ut poeta junioris, à juvene quodam Carolo Aratino heroicè translaturum.*

Jacobus Gaddius, 1 tom. de Scriptorib. non Ecclesiasticis, p. 208. *Volo, inquit, πᾶσι δόξαι dicere, licet verear nasutos censores vel Momos. Batrachomyomachia videtur mihi nobilior propiorque perfectioni, quàm Odyssea vel Ilias; imò utramque superat judicio ac ingenio & præstantiâ textura, cum sit poema ludicrum excellens.*

Franciscus Robortellus in suâ Aristotel. de Poetic. explicatione [p. 35. Edition. 1548. ad verba Aristotelis — *Οὐκ ἔστιν ὁ Μάγιστος ὁ τὰ τοιαῦτα*] sic scribit: *Alia multa scripsit Homerus ejusdem argumenti, quo continebantur res viles & futiles. — Scripserit etiam Homerus βαλεγχουνομαχίαν, quâ nihil lepidius, & humiliter; extat autem, & legi potest. In quo, ait Carolus Sigonius (Fax Art. l. 2. c. 79.) ego longè ab eo dissentio, neque enim ranarum atque murium pugnam rem levem ac vituperationis argumentum, ut Margitem, esse existimo; nam eam rem, ut gravem, tractavit: nisi fortè apium historiam rem levem apud Virgilium dixerimus; cum uterque his belluis rationem dederit.*

Josua

Josua Barnes in suâ ad Batrachomyomachiam præfatione Homerum notat à Johanne Tzetze inter Homericâ scripta recenseri *Μαργιτῶν καὶ τῶν βάχλων*. Porro Aristotelem (Ethic. l. 4.) plus semel Homero Margitem tribuere, quod & Plato serè in ipso Pigretis vita exitu natus facit, ut & antea Socrates. Et Batrachomyomachiam Margitemque eidem semper authori apud veteres tribui solere. Eustathiumque, si hæc poemata (Hymnos scil. & Batrachomyomachiam) præterierit, id fecisse laboris potius vitandæ causâ, non quod in se prorsus dubitaret. (Lege Eustath. præfat. Iliad. p. 4. l. 36. Edition. Roman.) Nec deesse, qui asserant (lege Fabric. Bibl. Gr. 1 Tom. l. 2. c. 2. §. 3. & c. 3. §. 11.) Batrachomyomachiam ab Eustathio commentariis illustratam. Testari præterea Proclum & Anonymum, quorum uterque præfixus Leoni Allatio de patriâ Homeri, Batrachomyomachiam & Margitem Homero à quibusdam tribui.

Pub. Papin. Statius in lib. 1. Sylv. Epistol. ad Stell. Sed & Culicem legimus, & Batrachomyomachiam etiam agnoscimus. Nec quisquam est illustrium poetarum, qui non aliquid operibus suis stylo remissiore præluserit. Ad hunc tamen locum adnotat Domitius Plutarchum [sive authorem vitæ sub Plutarchi nomine editæ] poeta adscribere tantum Iliadem & Odysseam; ex hymnis tamen Pausanias testimonio sape uti; nihilominus certâ Græcorum monumentorum auctoritate affirmat, id opus esse alterius, qui Homerus Sellius grammaticus est appellatus.

Martialis lib. 4. Epigr. 183. Perlege Maonio cæntatas carmine ranas.

Fulgentius in suarum Mythologiarum initio: Quod Maonius ranarum cachinnavit prælio.

Fabricius in Bibl. Gr. 1 tom. l. 2. c. 2. p. 263. Videtur etiam, ait, (Batrachomyomachia) Alexandro Magno innotuisse, qui ad illam Homeri fortè alludens Antipatri cum Agide conscriptum *μαχίας* vocat apud Plutarch. in Agesilao p. 604. [Edition. Paris. 1624.] Memorat & Plautus Bacchidibus soricinam vocans *νᾶν*; [Act. 4. Scen. 8. v. 48.] ut notatum Petro la Seine in *Nepenth. Homeric. cap. 1.* At in Taubmanni Lambinive commentariis nil lego, quod huic expositioni seu conjecturæ patrocinetur.

In Homeri vitâ Herodoto ascriptâ (& apud Suid. ex eadem, ad v. *Ὀμῆρος*) legitur hoc opus ab Homero in Bolisso apud Chium quendam compositum. Vitam quidam illam Herodoto adscribunt Stephanus de Urbib. (v. *Νέον τῆς Χίου*) & Tatianus in Oratione contra Græcos (Edition. Gesner. 1546. num. 48.) Haud tamen paucis (Voss. Histor. Gr. l. 1. c. 3. Xiland. Annot. in Plutarch. Vit. Homer. Johnsii descript. Hist. Phil. l. 4. & Lud. Kuster. Histor. Crit. Homeri p. 123. uti hos enumerat Jos. Barnes) visum est illud opus genuinam Herodoti prolem non esse. Quod ex dissimilitudine orationis & styli ostendere se posse asse-

rit Stephanus Berglerus in suâ ad Odyssæam præfatione Edit. Amstel. ex officin. Wetstenianâ 1707. pag. 12.

Aristobulus Apostolius hierodiasconus, * Michaelis filius, in suâ præfatione Galeomyomachiaæ præfixâ habet hæc: "Ομηρος ὁ ποιητῶν γονιμώτατος ἦν ὁ Χίος παίδων ἑαυτοῦ παρρησιδένων παιδάδας, βαλεχχομνομαχίαν τε καὶ ἐπικιχλίδας, καθάπερ Ἡρόδοτος ἰγορεῖ, καὶ ἄλλα ὅσα πανγνίῳ ἀνάμεσα τοῖς τε πασι καὶ τοῖς ἐπιγινώσκουσιν χαλεζόρῳ, (κατετίθει), ἵνα ἡ μαθημάτων ἀρχοὶ τῶναι ἡδίων ἀκροῶνται, καὶ μὴ ἡ τὰ παίδων ὅσα διακοναίεν φιλήτων.

Henricus Stephanus, in not. ad finem Cod. Græc. Poetar. fol. 488. Si, inquit, *Batrachomyomachiam* ego suspectam non haberem, *Iliadem* & *Odyssæam*, siquid iudicio valeo, suspectam habere deberem. At *Batrachomyomachiam* eum scripsisse multi tradunt; fateor: sed hanc scripsisse non tradunt. Fateor etiam multa ibi esse, quæ in aliis Homeri locis reperiuntur; sed ea versibus simul permixta, quæ habent verba, non solum, quæ in nullo alio Homeri loco extent, sed ne poetica quidem sint. Idem verò & de multis loquendi generibus dici potest. Cui tamen poematio, quælecunque & cuiuscunque est, suam non deesse gratiam fateor.

Respondet Josua Barnes; in libris indubitatis voces aliquando occurrere ἀπαξ λεγόμενας sive ἀπαξ᾽ ἀπλῶς εἰρηδόμενας; nec usquequaque omnia debere esse in ludicro opere examussim poetica. Idem addit, plurimos eorum, si non omnes, qui hac poemata [scil. *Batrachomyomachiam* & alia] prorsus rejectanea asserunt, gravioribus illorum vitiiis offensos id fecisse: quæ cum ex longi temporis injuriâ & doctorum hominum incuriâ aut indoctorum amanuensium negligentia in tantam tandem molem accreverint, ut penitus insanabilia quidem iis putarentur; illi radio aut fastidio aut ignaviâ adducti simul omnia potius rejicere, quàm ad antiquorum exemplarium fidem examinare statuerunt. Hoc & olim Demetrius Chalcondyles in editionis suæ Florentina præfatione apertè professus erat; Δὲ μὲντοι μὴ ἀγνοεῖν &c.

Erasmus in Ciceroniano, de Longolio [p. 402. Edition. Frobenian. 1530.] sic scribit: — non aliter alludens ad atatem Ciceronis, quàm is, qui scripsit *Batrachomyomachiam*, alludit ad *Homericeam Iliadem*, ranis ac muribus rebûsque ridiculis ac frivolis deorum, dearum, heroum splendida verba factaque accommodans.

Daniel Heinsius (quem citant Barnes & Fabricius,) Hoc, inquit, poema qui Homero referunt, magis animi iudicio quàm oculis vacillant. Praiit gravioribus Homeri operibus in usum juventutis, quisquis author est, non atate aut tempore, sed exercitio & argumento.

Isaacus Casaubonus (ut notat Barnes) hoc esse Homeri alicubi negat.

Jacobus Duportus in gnomologię suę Homericę præfatione, Ignoscant, ait, *mihî eruditi, si Batrachomyomachiam & Hymnos, ambo dubia & suspecta fidei opuscula, hic omittam.*

Nōrunt omnes antiquarii vetustissimum, artifice Archelao Prienenſi Apollonii filio, Ἀποθεώσεως Homericę marmor; in quo Homerus sedens, ad sellę utrinque latera Ilias & Odyssęa specie muliebri, sub pedibus duo mures exhibentur. De his muribus diversę sunt doctorum sententię. Gisbertus Cuperus putat eos notare *vel Batrachomyomachiam ab Homero scriptam, vel invidos, instar murium corium chartęve rodentium, illius famam vellicantes.* Gronovius autem aliter censet: *Quod si Batrachomyomachia innueretur, cur rana quoque non conspiciuntur? At, si ve mures sunt si ve glires, per eos licet colligere captam Trojam præbuisse occasionem divinis Iliadis & Odyssęa operibus: ad quam explicationem faciunt, quę viri docti protulerunt de Smintho & Apolline Smintheo.* Joh. Rodolph. Wetstenius (de fato scriptor. Homer.) & Ludov. Kusterus (Histor. Critic. Homer.) & Josua Barnes putant per duos illos musculos apertę innui fabulam de muribus ab Homero conscriptam. Schottus Regis Borussorum Bibliothecarius, qui, abhinc sexennium, eruditam novam Homericę Apotheosis explicationem edidit, murium figuris Homero-mastigas interpretatur.

Joan. Brodæus, in annotat. ad Antholog. lib. 4. cap. 4. Epig. 12. sic scribit: *Dictionem hanc (τροφᾶιον) in Homero non legi; quā in Batrachomyomachia (ſ. 158.) inventā minimē hoc ab Homero volumen, quamvis & alia sint in manibus argumenta, elucubratur mihi persuadeo. Nec tam vetustus trophæorum figendorum mos mihi videtur (licet Pausanias Herculem & Pollucem τροφᾶιον ἀναστήσαι^b dicat) ut hæc Hesiodi, cui nulla horum mentio, nedum Homeri, ætate qui Hesiodum multis annis præcessit, unquam posita sint.*

At certē apud Herodotum (lib. 2. cap. 102.) & Diodorum Siculum (lib. 1.) legimus Sesostrim Ægyptiorum regem, Trojanis temporibus longē antiquiorem, στήλας five columnas triumphales crexisse.

Stephanus Berglerus (in Wetstenianā Homeri editione 1707. 12°.) enumerat quædam voces, quædam loquendi genera in Batrachomyomachia occurrentia, nullibi ab Homero usurpata. Scil. ſ. 14. ἀλήθειαν. 61. εὐχετες. 66. ἔσλεπε. 147. ἐπινγη. 157. πύξαντες. 173. πορδύση. 175. ἰδίωμασι. 188. ἐκοπᾶδω. ſ. 40. μέγρες vocem solam sinē substantivo ἀνθρώποι apud Homerum vix invenies. ſ. 41. Idem παντοδαπός loco semper dixit παντοῖος. ſ. 46, 47. In verbo ἰκάνω & in temporibus inde formati, α longum; in

^b De Pollucis trophæo lege Pausan. p. 187. l. 18. Edition. 1613.

aorist. 2° & futur. 2° verbi φάγω, v semper breve, in Homero me deprehendisse memini. §. 259. τοῖς δ' ἐφ' ἑγχατο φωνῶ, phrasis vix usitata Homero. §. 262. Non memini apud Homerum ἁ Παλλὰς unquam abesse Ἀθλῶν sive Ἀθλων. §. 293. voce ἥλιος, notante Eustathio, non nisi semel usum esse Homerum observarunt grammatici, nempe Od. 9. 271. qui si Batrachomyomachiam agnovissent genuinam, bis fuerunt dicturi. §. 100. ἐλόλυξε apud Homerum occurrit semper, quod sciam, in rei lata significatione.

Josua Barnes, Hujus, inquit, vocis hunc usum nonnulli argumentum faciunt contra hujus poëmatis auctoritatem. Homerus (ait Casaubonus) hâc voce nunquam sic est usus; nec Homeri est hoc carmen; nec ullius optimi poetæ, nedum Homeri. At certe Homerus (Od. δ. 767.) hâc voce usus est pro ejulavit. (ubi Scholiast. Antiq.) ἐλοφύετον c ἐφ' ἑγχατο. (Eustathius tamen aliter sentit) uti & Anacreon. §. 634.

Idem notat (§. 78.) Batrachomyomachiae authoris antiquitatem elucere, quod præter Taurum Europa vectorem minimè addatur exemplum etiam Delphini Arionem portantis; quod non ante Olympiadem xxix contigisse testatur Solinus. Homerus autem floruit ad minimum diu ante ipsam Olympiadum epocham. At Pigres Artemisia Caria regina frater, cui hoc opus nonnulli male assignant, floruit Herodoti primis temporibus, juxta Olympiad. LXXVI.

Suid. Πίγρης καὶ ἀπ' Ἀλικαρνασσῆ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας Μωυσῶν γυναικὸς ὅς τῃ Ἰλιάδι παρὲν ἔβαλε καὶ εἶχον ἐλεγείον, ἔτω γεράφας. Μῶν αἰεδεῖ, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Μῦσα σύ γ' ὅς πάσης πείρας ἔχεις σοφίης. Ἐγερε καὶ τ' εἰς Ὀμηρον ἀναφ' ἐρῶμεν Μαργίτῳ, καὶ Βατραχομυομαχίαν.

Plutarch. de Herodoti malignitate (p. 873. l. 47. Edit. Par. 1624.) — ὥσπερ βατραχομυομαχίας γινόμενης, Πίγρης ὁ Ἀρτεμισίας ἐν ἑπεσι παύσαν καὶ φλυαῶν ἔγερε.

Pet. Joh. Nunnefius, in not. ad Phrynich. p. 13. Quod autem τὸ ἡπνότης tribuitur Homero in βατραχομυομαχίᾳ, legitur quidem ibi [§. 183.] sed sitne illud opus Homeri adhuc incertum. Tigreti cuidam Cari ascribitur in quodam libro anonymo perantiquo MS.

Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. p. 288. Homeri, vel, ut alii, Tigretis Caris Batrachomyomachia versibus Latinis Caroli Arctini &c. (Quæ versio in hâc editione postea dabitur, uti olim impressa est; sed Homeri solius nomen gerit.)

Fabricius in Biblioth. Gr. 1 Tom. l. 2. c. 2. monet male excudi Tigreti pro Pigreti. Nullus autem est ibi error typographicus; nam utrumque nomen agnoscunt H. Stephanus in Schematism. 22. lib. 6. & Ger. Voss. de Poët. Gr. pag. 52. Præterea in editione Venet. 1486. Titulus habet Τίγρητος. Pariter & Mi-

* De hujus vocis usu in luctu designando lege Hesych. Suid. Phavorin. Etymolog. & Lexic. Constantin. Thes. H. Steph. & Epistol. Jacob. c. v. §. 1. Κλαύσατο ἐλκεύοντες,

chaelis Apostolii versus heroici & politici ad ejusdem editionis calcem. Horum quidem meminit Labbeus in Nov. Biblioth. MSS. p. 193. Cod. xlv. 16. *Voces ex Batrachomyomachia.* 17. *Michaelis Apostolii versus politici in laudem Batrachomyomachia Homerica.* Ubi observo 1°. per *Voces* forsan intelligi γλώσσας illas sive glossemata interlinearia, qualia mox ex edit. 1486. exhibebuntur. 2°. in Michaelis Apostolii versibus (utî postea lectori constabit) Batrachomyomachiam attribui non Homero, sed Tigreti; igiturque in illo (de quo Labbeus) manuscripto vocari *Homerica*, quod Tigres (si modò eam scripserit) Homerum imitatus fuerit. Nominis autem *Pigretis* vel *Tigretis* orthographiam ambiguum reddidit affinis literarum T & Π figura.

Satis jam superque de incerto illius poematii scriptore. Opinionum singularum pondera lectoribus, quibus est acumen (quo minimè valeo) criticum, diligenter examinanda totamque litem dirimendam remitto.

BATRACHOMYOMACHIAE ARGUMENTUM.

MUS Pſicharpax Troxartæ & Lichomyles filius, mustelam fugiens, ad paludis ripam venit, sitim sedaturus. Hunc quam vidisset Phrygnathus stagni incolâ ranarum regulus, Peleo & Hydromedusâ apud Eridani litus olim genitus, verbis comiter salutaturn ad amicitiam & hospitium invitavit. Pſicharpax contrâ, amicitiam defugere; rationem vitæ inter mures ranâque diversam causari; generis nobilitatem crepare; suorum epulas laudare; ranarum victum spernere; animum in homine clâm mordendo intrepidum jactare; in crebris tamen, quæ à circo, mustelâ muscipulâque ipsi solent instare, periculis admodum formidolosus. Phrygnathus paucis respondens, arrogantia & ingluvie muris obiter notatâ, necnon privilegii, quo ranæ cum reliquis amphibiiis animalibus communi gaudent, mentione factâ, Pſicharpaxi ranarum sedes invisendi optionem dedit, eidem vestoriam operam & tergum sessile pollicitus. Pſicharpax, acceptâ statim conditione, dein tergo Phrygnathi agilitate consensu, cepit primum natatu (se sibi hæcenus incognitâ) valde delectari; donec conspectu portus fruebatur: verum ubi fluctibus in altâ palude jactatus est, non potuit ultrâ ferre telluris desiderium; seram & inutilem egit consilii poenitentiam, quam testabatur lacrymis, vellicatione pilorum, defectione animi, ejulatu, suspitiis; pedes præ metu stringebat; aquas findebat caudâ tanquam remo; Deorumque ope frustra imploratâ, se Europâ, quam Taurus per mare ad Cretam quondam transvexit, infœlicitem longe conquerebatur. Hydro mox obviam factô, Phrygnathus derepente contritus, sociisque, quem vehebat, ~~pater~~ subito trepidatione oblitus, in imam paludem se abdidit: & Pſicharpax sui vestoris dorso excussus in aquis exhalavit animam, dei ultione adversus Phrygnathum cum diris prænuntiata. Illum pereuntem è littore conspicatus Lichopinax rem totam suis protinus aperire properavit. Indignati mures in Troxartæ regis ædibus comitia primo diluculo habenda per præcones edixerunt. Ibi postquam Troxartes Pſicharpaxis pater tum de orbitate suâ post tres filios inopinâ morte absumptos, tum de summo,

in quo totius suae gentis res communis erat, discrimine orationem habuisset, mures statim armis accincti fecialem Embasichytrum Tyroglyphi filium miserunt, qui ranis ob Psicharpagis necem à Physignatho patratam bellum indiceret. Ranis hoc nuncio attonitis, Physignathus, qui bello causam dedisse insimulabatur, se purgavit: *Murem enim non ab ipso occisum; sed suam temeritatem, quam natandi artem exercere cupiebat, exitium sibi attulisse: violentum itaque perfidorum murium impetum, vi repellendum; facile id fore, si in declivi ac praecipiti ripa loca praelium conferatur.* Hortatu ergo Physignathi, ranarum armata locum pugnae opportunum occuparunt. Jupiter interim de belli istius inter duas gentes fortissimas accensi eventu sollicitus, convocato in caelestem aulam deorum concilio, sciscitatur, qui coelitus à ranarum muriumve partibus starent: Minervamque interrogat, num muribus, qui illius templo sacrisque toties insultaverant, iret suppetias latura. Haec autem, se, ait, *neutrâ in partem moveri: sibi mures, qui corollas lychnosque in templis pendentes pepulimque ipsius manibus elaboratum ore prophano laeserant, aequè invisos, ac ranas, quarum rancis clamoribus defatigata praecipitis dolore non poterat somnum ducere: ceterum tutius esse superis adesse certaminis eminens spectatores, quam sese negotio alea pleno admiscere, & bellatorum furori haud absque sui capitis periculo objicere.* Dii ad unum Minervae assensu simul illuc convenerunt, unde immunes tam acerbo spectaculo oculos pascere. Mox praefatos belli dant signum; culices classicum canunt; Jupiter tonat; concurritur. Lichenor inter primos dimicans vulneratur ab Hypsiboâ. Troglodytes occidit Pelionem, Scutlaus Embasichytrum, Polyphorum Artophagus, Troglodytem Limnocharis. Limnocharin Lichenor transigit, & fugientem Crambophagum. A Limesio cecidit Tyroglyphus. Calaminthius abiecit parvulam, insequente Pternoglypho, ex praelio furtim se subducit. Pternophagum interficit Hydrocharis, Lichopanax Borborocetem, Cnissiodictem Prassophagus, Psicharpax (cognominis illius, qui ante bellum in palude praefocatus fuerat) Pelusium. Psicharpax oculos penè effodit Pelobates: Pelobates dextram tibiam perfringit Psicharpax, & denum à Craugaside sternitur. Sitophagus graviter sauciatus, saluti consulens in foveam desilit. Troxartes Physignatho, cuius imum pedem jaculo trajecerat, fugienti instans à Prassio intercipitur. Magnâ strage utrinque editâ, variis vulneribus hinc inde acceptis, fortunâque huc modo, modo illuc transferente victoriam; tandem Meridarpax Artepibuli filius viribus maximis heros universo ranarum generi solus internecionem minatur: nec multum abfuit, quin perfecisset. Periculum ranis intentatum amoliri volens Jupiter deos consulit, num Minervam Martemque mittant Meridarpagis conatum infracturos. Mars autem, *neque Minervae, inquit, nec suas vires ad opem ranis ferendam satis valere: opus esse omnium superiorum auxilio; aut fulmen, quo Titanes isti perierunt, mittendum.* Jupiter annuit, coelum tonat, Olympus torus contremiscit, volat vibratum fulmen, mures ranasque perterret horrifonus fragor. Nihilominus mures se à metu recolligunt, pugnam vehementius instaurant: adeo ut de omni coaxantium populo actum fuisset, nisi Jovi in mentem venisset ranis jam interituris mittere auxiliares cancrorum copias; qui murium, quotquot apprehendere poterant, candis, manibus, pedibusque amputatis, reliquos omnes in fugam converterunt. Sic sol celeberrimae hujus pugnae, cuius initio oriens illuxerat, exitum occidens conspexit,

AN ALPHABETICAL LIST of the
SUBSCRIBERS, together with
the Number of Copies subscribed for
by every one.

J ohn Baber, <i>Esq;</i>	I
Montague Bacon, <i>Esq;</i>	I
Thomas Esq; Bacon, <i>Esq;</i>	I
Rev. John Baker, <i>D. D.</i>	I
Mr. Christopher Bateman	6
The Right Reverend Lord Bishop of BATH and WELLS	6
The Reverend Mr. Bates	I
The Reverend Mr. Martin Benson	I
The Reverend Mr. John Blackbourn	I
The Reverend Mr. Blomer	I
Mr. Jonah Bowyer	I
Mr. William Bowyer, <i>sen.</i>	I
Mr. William Bowyer, <i>jun.</i>	I
Sir Humphry Briggs, <i>Bar.</i>	I
Mr. John Brown	I
Noel Broxholm, <i>Esq;</i>	I
John Bridges, <i>Esq;</i>	2
Charles Carcasfe, <i>Esq;</i>	I
John Carter, <i>Esq;</i>	I
The Right Honourable the Lord CARTERET	I
Hugh Chamberlain, <i>M. D.</i>	2
The Reverend Arthur Charlett, <i>D. D.</i>	2
The Right Reverend Lord Bishop of CHESTER	F
The Right Honourable the Earl CHOLMONDELEY	I
George Clarke, <i>LL. D.</i>	I
Thomas Coke, <i>Esq;</i>	2
Mr. Peter Coste	I
Thomas Crow, <i>M. D.</i>	I
His Grace the Duke of DEVONSHIRE	3
The Honourable Brigadier Dormer	I
Mr. Peter Dunoyer	2
The	

<i>The Reverend Philip Dwight, D. D.</i>	1
<i>The Reverend Mr. Everard</i>	1
<i>The Right Honourable Daniel Lord FINCH</i>	1
<i>John Freind, M. D.</i>	20
<i>The Reverend Robert Freind, D. D.</i>	10
<i>The Reverend Mr. William Freind</i>	1
<i>Roger Gale, Esq;</i>	1
<i>Mr. Samuel Gale</i>	1
<i>The Reverend Mr. Thomas Gawton</i>	1
<i>Thomas Goodman, M. D.</i>	1
<i>The Reverend Mr. George Goodwin</i>	1
<i>Robert Gray, M. D.</i>	1
<i>The Honourable Colonel Guise</i>	2
<i>Mr. Fletcher Gyles</i>	6
<i>Richard Hales, M. D.</i>	2
<i>Edmund Haley, LL. D.</i>	1
<i>Richard Hanbury, Esq;</i>	1
<i>Mr. William Hanbury</i>	1
<i>The Right Honourable Edward Lord HARLEY</i>	10
<i>George Hay, Esq;</i>	1
<i>William Heytham, Esq;</i>	1
<i>The Reverend Mr. John Herbert</i>	1
<i>Hugh Howard, Esq;</i>	1
<i>Thomas Jett, Esq;</i>	1
<i>Mr. John Innys</i>	1
<i>Mr. William Innys</i>	1
<i>James Joy, Esq;</i>	1
<i>The Right Honourable the Earl of KINNOULL</i>	2
<i>Robert Knapp, M. D.</i>	1
<i>Mr. Gilbert Knowls</i>	1
<i>Henry Levett, M. D.</i>	1
<i>Mr. Arthur Lewis</i>	1
<i>Mr. William Lewis</i>	1
<i>Oxford University Library</i>	1
<i>University-College Library</i>	1
<i>The Right Honourable Lord Viscount LIMERICK</i>	1
<i>Mr. Josiah Martin</i>	1
<i>Stephen Martin, Esq;</i>	1
<i>Mr. Stephen Martin</i>	1
<i>Mr.</i>	

<i>Mr. Samuel May</i>	I
<i>Richard Mead, M. D.</i>	5
<i>Samuel Mead, Esq;</i>	I
<i>Sir Isaac Newton, Knight</i>	I
<i>The Right Honourable the Lord NEWBOURG</i>	I
<i>The Reverend Thomas Newey, D. D.</i>	I
<i>The Right Honourable the Lord NORTH and GRAY</i>	I
<i>The Right Hon. Earl of OXFORD and MORTIMER</i>	I
<i>John Page, Esq;</i>	2
<i>Mr. Francis Panton</i>	I
<i>The Right Honourable the Lord PARKER</i>	I
<i>The Reverend Mr. Zachary Pearce</i>	I
<i>Thomas Pellet, M. D.</i>	I
<i>The Right Honourable the Earl of PEMBROKE</i>	I
<i>Walter Plummer, Esq;</i>	I
<i>Henry Plumtree, M. D.</i>	I
<i>Mr. John Ratcliff</i>	I
<i>Mr. Constantine Rawlinson</i>	I
<i>Richard Rawlinson, LL. D.</i>	I
<i>Thomas Rawlinson, Esq;</i>	I
<i>Mr. Thomas Richardson</i>	I
<i>The Reverend Mr. Henry Sherman</i>	I
<i>Sir Hans Sloane, Bar. M. D.</i>	I
<i>Richard Snow, Esq;</i>	I
<i>The Reverend Mr. Joseph Sparks</i>	2
<i>Sir John Stanley, Bar.</i>	I
<i>Temple Stanyan, Esq;</i>	I
<i>Eugene Steele, Esq;</i>	I
<i>Sir Richard Steele, Knight</i>	I
<i>The Reverend Mr. Lewis Stephens</i>	I
<i>The Reverend William Stratford, D. D.</i>	I
<i>The Reverend William Stuart, D. D.</i>	I
<i>William Stukeley, M. D.</i>	I
<i>The Right Honourable the Earl of SUNDERLAND</i>	6
<i>The Reverend Thomas Terry, D. D.</i>	I
<i>Henry Trelawney, Esq;</i>	I
<i>Mr. Paul Vaillant</i>	6
<i>Mr. William Unett</i>	I
<i>Thomas Wadsworth, M. D.</i>	I
<i>The</i>	

The Reverend Mr. John Walker
James Wellwood, M. D.
Thomas Wentworth, Esq;
The Reverend Mr. Wesley
Francis Whitworth, Esq;
The Right Reverend the Lord Bishop of WINCHESTER
Mr. James Woodman.

Two hundred and four Copies are printed: One hundred and ninety five are subscribed for, at half a Guinea each in Sheets: There remain nine unsubscribed for, of which the Editor reserveth eight to himself, the other he will dispose of, if it be called for.

THE Editor proposeth to print, by Subscription, *MUSÆUS*, in *Greek* and *Latin*. The *Latin* Works of *RAPIN*. Both in Quarto. *MUSÆUS* will contain about Twelve Sheets: *RAPIN* about Fifty, in Two Volumes. He designs only two hundred Copies of each, all large Paper. The Subscription for *MUSÆUS* half a Guinea, for *RAPIN* one Guinea. Those Gentlemen, who will think fit to encourage the Work, are desired to subscribe their Names at *Mr. Vaillant's*, Bookseller in the *Strand*. As soon as Fifty have subscribed, the Editor will begin to print.

ὍΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜ
ΑΧΙΪΑ ἘΝ ΔΕ ΤΙΣΙ ΤΙΤΡΗ
ΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΣ

ἀρχὴν ποιούμενος καταρχὰς
ἀρχόμενος πρῶτον μουσῶν χο
ἐκ τοῦ ὄρους του ἐλικῶνος
ρὸν ἐξ ἐλικῶνος·

ἐλθῆσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὖ
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπύχομαι
χρὴν ποιῶμαι τῆς ποιήσεως
εἰνεκ' αἰοιδῆς·

ἦντινα αἰοιδὴν βιβλίοις

Ἦν νέον ἐν δέλτοις ἐμοῖς ἐπὶ γο
ἔθηκα

ύνασι θῆκα

λέγω τὴν μάχην τὴν πολλὴν τὴν

Δῆριν ἀπειρεσίῳ πολεμῶντι

πράξιν τοῦ φόβου

ὄν ἔργον ἄρηος·

εὐχρὴν ποιούμενος τοῖς ἀνθρώποις

εὐχόμενος, μερόπῃσιν ἐς οὐα

ποῖς εἰς ὦτα βαλλεῖν

τα πᾶσι βαλέσθαι

κατὰ τινὰ τρόπον πονητοῖς

πῶς μύες ἐν βατράχοις ἀρι

ἄριστα ἔργα ποιήσαντες ἦλθον

σδύσαντες ἔβησαν·

τῶν ἐκ γῆς γεννηθεντῶν
Γηγεναίων ἀνδρῶν μιμούμεν

πράξεις

οἱ ἔργα γιγάντων·

καθὰ λόγος ἀνθρώποις ὑπῆρ
ὥς ἔπος ἐν θνητοῖσιν ἔλω· τριῶ δ' ἔ

χε τοιαύτην εἶχεν ὁ πόλεμος
εἶχεν ἀρχὴν·

ποντικούς ἐκδιψος γενόμενος
μῦς ποτὲ διψαλέος, Γαλέης κίνδ

κατῆς ἐκφυγῶν
ἡνὸν ἀλύξας,

ἔγγυς τῇ τρυφερῶν
πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν πρ

πώγωνα

οσέθηκε γένειον·

Ὀφραϊνόμενος Γλυκεῖ ὡς μέλιτι
Υἷδατι τερπόμενος μελιῶν·

ἰθιᾶσατο

τόν δὲ κατᾶδε

ὁ ἐν τῇ λίμνῃ χαίρων πολλὰς Φῶ
Διμνόχαρις πολύφυμος· ἔπο

νάς ἔχων εἶπεν ἐξ ὀνόματος
εἴτ' ἔφατ' ὀκτονόμαζε

ὦ φίλε

αἰγιαλὸν

Ξεῖνε· τίς εἶ· πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡό,
ὁ γεννήσας

να· τίς δὲ σ' ὁ φύσας

α ληθῶς εἰπὲ

πάντα δ' ἀλήθευσον· μὴ ψευ

καταλάβω

δόμενόν σε νοήσω·

εἰάν Γνωρίσαιμι ἄξιον Φιλίας

εἰ γάρ σε Γνόίλω φίλον ἄξιον, ἐσ

εἰς οἶκον κομίσω

δόμον ἄξω

σοι

Φιλ

Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολ

ἀγαθὰ

λὰ καὶ ἐσθλά.

ὑπάρχω ὑπὲρ τοῦ Φυσᾶν τοῖς

εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλῆος Φυσίῖνα

γνάθοις

θοσ· ὅς κατα λίμνῳ

τιμῶν ἔχω ἄρχων κατα πάσας

Τιμῶμαι· βασιλέων ἡγούμενος

τὰς ἡμέρας

ἡμέματα πάντα·

ἐξεθρέψατο τῇ

Καίμε πατὴρ πηλὺς ἀνεθρέψα

βασιλίσση τοῦ ὕδατος

τ, ὑδρομεδέουσι,

μιγείς συνουσία τὰ χεῖλη

Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας

του ποταμοῦ

ἡριδανοῖο

ὄρῳ ἡρώϊον ἰσχυρὸν
Καί σε βλέπω καλόντε καὶ ἄλκι
ὑπέρτερον τῶν

μον ἔξοχον ἄλλων
κρατουῦντα τὴν ῥαυδὸν τὴν βασι

Κρηπτοῦχον βασιλῆα· καὶ ἐν πο
λικὴν πολεμιστικῇ

λέμοισι μαχητὴν,
εἶναι ἰδίαν

ἔμμεναι· ἀλλὰ γε θᾶστον ἐλὼ
δημιγέρε

γενεὺν ἀγόρῳ
τοῦτον πάλιν ὁ ἀνταπεκρῆ

τὸν δ' αὖ ψυχάρπαξ ἀπαμείβετο
θῆ· εἶπεν

Φώνησέντε
διὰ τί ἀρᾷ ἐρευνᾷς

Τίπτε γένος τούμῳν ζητεῖς· δηλ
Φανερόν τοῖς ἀνθρώποις

ὃν δ' ἐν ἅπασιν
τοῖς ὅλυν

ἀνθρώποις τε θεοῖς καὶ οὐνίοις
πῶις ὄρνεσι

πετεηνοῖς
καλοῦμαι

Ψυχάρπαξ ἐγὼ κικλίσκομαι· εἰ
χὺς

μὴ δὲ κοῦρος

του τρώγοντος τὸν ἄρτον μετὰ
Τρωξάρταο πατρὸς μεγάλη

λοιψύχου

πρὸς ἡδὲ νυ μήτηρ,

ἀπὸ τοῦ λείχεν τοὺς μύλους

Λειχιμύλη· θυγάτηρ πλεονο

τοῦ τρώγοντος τὰ ἐκ πτέρνης

τρώκτου βασιλῆος

ἐγέννησε

Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἔξε

ἐν βράμασι

θρέψατο βροτοῖς

ἐν

Συκοῖς καὶ καρίοις· καὶ ἔδεσμα

ποικίλοις

σι παντοδαποῖσι

ποιεῖς

πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύ

εὐδαμῶς ἴσον

σιν οὐδὲν ὅμοιον·

σοῦ

ἡ ζῶν πῶς

Ζοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν·

δὲ

ἅπαντα ἔμοιγε,

ἐντοῖς

Ὅσα παρ' ἀνθρώποις τρώγεται

συνήθεια

λανθάνει

ν ἔθος· οὐδέ με λήθει,

πολυκρωάνιστος

ἄρτος δισκοπάνιστος ἀπὸ δού

πινακίου

κλου κανέοιο

λαλάγγιον ἐξηπλωμένος

οὔτε πλακοῦς τανύπεπλος ἔ

σισαμότυρον

χων πολλὴν σισαμίδα

τὸ γινόμενον κάτζιον σαχαρα

Ἦου πμόδς ἐκ πτέρνης· οὐχ' ἦπα

πύπια λευκοῦς

τα λάσκοχίτωνα

τυρίον νεωσὶ παγείς

Ἦου τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ Γλυ

Γλυκέως

κεροῖο γάλακτος

ἀγαθὸν Γλύκισμα ὅπερ οἱ

Ἦου χρηστὸν μελίτωμα, τὸ, καὶ μά

θεοὶ ἀγαποῦσιν·

καρες ποθέουσιν·

ἀπόστα δ'ωχοίας ἀνθρώπων

Ἦουδ' ἴσα πρὸς θοίνας μερόπων

κατασκευάζουσι

τεύχουσι μάγειροι

καλλωπίζοντες

δ'ετυσίαις

Κοσμοῦντες χύτρας ἀργύμασι

ποικίλοις

παντοδαποῖσιν·

Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν
 κραυγὴν
 ἀπέφυγον αὐτῶν
 εὐθείας πόλεμον ἐρχόμενος
 ἀλλεύθους μετὰ μάλλον ἰῶν, πρὸς
 τοῖς ἀρίστοις ἐμίγην
 μάχοισιν ἐμίχθην·
 οὐ φοβοῦμαι
 ἄνθρωπον οὐ δαίδια· καὶ περ
 φέροντα
 μέγα σῶμα φοροῦντα·
 τὴν τροχίλῳ
 ἀλλ' ἐπὶ λείκτρον ἰῶν, ἄκρον δά
 δάκνω
 κτυλον δάκνω
 τοῦ ποδὸς
 Καὶ πτέρης λαβόμεν· καὶ οὐ πό
 κατέλαβεν
 νος ἵκανεν ἄνδρα
 Γλυκὺς ἀπέδραμε
 Νήδιμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνῳ
 δακάνοντος ἐμοῦ
 ος δάκνοντος ἐμοῖο
 λίαν φοβοῦμαι
 ἀλλὰ δύο μάλα πάντα δαίδια
 τὴν γυνῇ
 πᾶσαν ἐπ' αἶαν

ἀετὸν κάτην οἵτινες μεγάλῳ
Κίρκον· καὶ γαλέῳ· οἳ μοι μέγα
λύπῳ φέρουσι
πένθος ἄγουσι

ξύλοβαταν λυπηρὰν πανοῦρ
Καὶ παγίδα συνέεσαν· ὅπου
γὸς ὑπάρχει θάνατος
δολοίς πέλε πότμος

περισσότερως κάτῳ φοβοῦ
πλεῖστον δὴ γαλέῳ περιδείδια
μαὶ καλίσῃ
ἥτις ἀρίστη·

ἥτις εἰς τρύπαν ἐρχόμενον

Ἦ καὶ τρωγλωδιῶντα κατα τρώ
κωλύει

Γλῆν ἐρεΐνει

Ἦ καὶ τρώγω ραφάνας· οὐ κράμ
κραμπία

βας· οὐ κολοκίωτας·

ἐπιτρέφομαι

Οὐδὲ πράσοις χλοροῖς ἐπιβό

σκομαι· οὐδὲ σελίνοις

ἅπερ εἶπον ὑπάρχει βρώματα

Ταῦτα γάρ, ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδῆς

ὑπαρχόντων

ματα τῶν κατὰ λίμνῳ

ἄπερ εἶπε γελάσας ὁ τὰς γνά
πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγνα
θους Φυσῶν ἔλεγε

θος ἀντίον ἡύδα

ὦ φίλε λίαν καυχᾶς τῇ κοιλία
ἔεινε· λίλῳ ἀνχεῖς ἐπὶ γαστέρι·

ὑπάρχει

ἔσι καὶ ἡμῖν

λίαν ἐν τῇ ἐπὶ τῇ γῇ ὥς τε θαυμά
πολλὰ μάλλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθ

σαι τινὰ

νι θαύματ' ἰδεσθαι

διπλῶν ἔδωρῆσατο ζῶν τοῖς
ἀμφίβιον γὰρ ἔδοκε νομῶ βα

ῖ

τράχοισι κρονίων

πηδῆσαι γῆν

κιρτῆσαι κατὰ γαῖαν καὶ ἐφ' ὕδα

κρύψαι

τι σῶμα καλύψαι

τῇ γῇ καὶ τῷ ὕδατι οἰκή

στοιχείοισι δυσὶ μεμερισμένα δώ

ματα κατοικεῖν

ματα ναίειν

εἰς τὰ δώματα μαθεῖν

εἰδὲ θέλης καὶ ταῦτα δαήμεναι

εὐκολόν ἐστι

ἀχερές ἐστι·

ἐπιβαίνει ἐν τῇ ῥάχῃ

Βαῖν ἐμοὶ ἐνώτοις· κρείττει δέ με

ἄρα φθαρῆς

μή ποτ' ὀλῃαι·

ἵνα χαίρων εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον ἔλ

Ὅπως Γηθοσαύως ἀμὸν δόμον

θῇς

εἰσαφίκηαι·

εἶπε τῷ ῥάχῃ παρῆχεν ὁ μῦς

ὥς ἄρ' ἔφη· καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔ

λίαν

βαίνει τάχιστα,

ταῖς του τραχήλου πηδῇ

Χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχέ

ματι ἐλαφρῶ

νος ἄλματι κούφω

καταρχὰς ἐφραίνεται ἐθεώρει

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν ὅτ' ἔβλε

πλησίον τοὺς λιμένας

πε γείτονας ὅρμους,

κολυμβήσκει εὐφραυνόμενος

Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου

ὁπότε

ἄλλοτε δὲ ῥὰ

μέλισιν ἵποντίζετο

Κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο,

πολλὰ δακρύων

ἀνωφελῇ μετάγνωσιν ἐμέμφε
ἄχριστον μετάνοιαν ἐρέμφετο·
το ἀνέστωα τὰς τρίχας
τίλλε δὲ χαίτας
κατὰ τῆς κοιλίας αὐτῶ
Καὶ πόδας ἔσφιττε κατὰ γαστέ
ῃ ψυχῇ
ρος· ἐνδὲ οἱ ἦτορ,
ἐκινεῖτο τῇ ἀσυνηθείᾳ ἐπὶ τιῷ
πάλλετ' ἀηθείᾳ· καὶ ἐπὶ χθόνα
γυῷ ἤθελεν ἐλθεῖν
βούλεθ' ἰκέσθαι
χαλεπὰ ἐσέναζεν ὑπὸ τῆς
Δεινὰ δ' ὑποστονάχιζε φόβου
ἀνάγκης
κρυόεντος ἀνάγκῃ.
νεροφίδιον παρ' ἑλδος φοβερον
Ἵδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο
θεόρημα
δεινὸν ὄραμα,
ἅλοις ὁμοίως ὑπεραίνω
πᾶσιν ὁμῶς· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδα
τον
τος εἶχε τράχηλον
τὸν ὕδρον θεασάμενος κατῆλ
τοῦτον δ' ἰδὼν, κατέδυ φυσίγνα
θεν οὐδαμῶς ὑπολαβὼν
θος· οὐτι νοήσας,

ὅποιον φίλον ἀπέκειτο φθ
Οἷον ἱταῖρον ἔμελλεν ἀπολλείμεν
αιρόμενον καταλείψειν
ον καταλείπειν

ἐπεισῆλθεν εἰς τὸ βάραθρον τῆς
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ αἰέεα
καὶ ἐξέφυγε τὴν μοῖραν τὴν μαυ
το κῆραν μέλαιναν

ὃ ὁ ψυχάρπαξ ἐρρίφθη ἔ
Κεῖνος δ' ὥς ἀφέθη, πῆσεν ὑπὶ
ἐξηπλωμένος ὀυθῆως ἐπὶ τὸ
ιος ὀυθὺς ἐφ' ὕδαρ·

κατεκράτει φθειρόμενος τοὺς
Καὶ χεῖρας ἐσφυγγε καὶ ὀλλύμενος
ὀδόντας
κατέτρυζε

κατήρχετο ἐπὶ
πολλάκις μὲν κατέδυεν ἐφ' ὕδα
πάλιν
τι· πολλάκι δ' αὖτε

ἀνέρχεται τὸν θάνατον
Λακτίζων ἀνέδυε· μέρος δ' οὐ
εὖχ' ὑπῆρχεν ἐκφυγεῖν
καὶ ἦν ὑπαλύξαι

οὐραν κατ' ἀρχαῖς τῶ
ἀρῶ μὲν πρῶτ' ἐπ' ἔπ' ὕδατι
καθὰ
ἤυτε κώπην

παιῶν εὐχλὺ ποιοῦμενος τοῖς
Ζῦραν εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ
γνω ελθεῖν

Γαῖαν ἰκέσθαι
τοῖς μελάσι ἐποντίζετο
Ἵδασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζετο·
ἔλεγε

πολλὰ δ' ἐβόα
τοιούτον εἶπε λόγον τοῦ
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον· ἀπὸ γό

ματος δ' ἀγόρευσεν
τοιουτοτρόπως ῥάχοις ἔφερε
ἽΟυχ' οὕτω νάτοισιν ἐβάσασε φ
βάρος του

ὄρτον ἔρωτος
ὁ ὅποτε διὰ μέσον
Ταῦρος ὅτ' εὐρώπῳ διὰ κύμα
τῆς θαλάσσης τῶ

τος ἦγ' ἐπὶ κρήτῳ,
οὕτως ἐξαπλώσας ἐπὶ ῥάχιον
ὥς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον
ἔφερε

ἦγεν εἰς οἶκον
ὁ ἀνατείνας κίτρινον
Βάτραχος ἀμπετάσας ὄχρον
σῶμα
δέμας ὕδατι λευκῷ

βρεχόμεναι αἱ
Δευόμεναι δὲ τρίχες, πλείστα

ν βάρος ἦσαν ἐπαυτῶ·
Φθειρόμενος τοιούτους εἶπε λό
Ἵδατι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέ

γους
Θειζατο μύθους·
ἐν λαθείης μύας ὦ
ἽΟυ λήσεις δολίως φυσίγναθε

πράζας
ταῦτα ποιήσας,
ἐπιβράτην ἀπολύσας
Ναυηγὸν ρίψας ἀπὸ σώματος
καθὰ
ὥς τ' ἀπὸ πέτρης

γῆν κρείττων
ἽΟυκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων
ὑπῆρχες ὦ
ἦοθα κάκις,

ἐν τῷ παλαιστρα
παγκρατίωτε πάλητε· καὶ εἰς
ἀπατίσας
δρέμον· ἀλλὰ πλανήσας

εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας ἔχει θεὸς
ἐκδικητικὸν ὀφθαλμὸν
ἔκδικον ὄμμα

τιμορίαν ἀνταπόδοσιν
ποινὴν τ' ἀντέκτισιν τὸ ῥῆγν.

ὅς τις σοι

ὅς κ' ἀποδώσει

ἕνεκα τούτων τιμωρίσουςι

Τοῖς δὲ, τίσουσί σε μῶν στρα

ἱκφύτοις

τὸς· οὐ δ' ὑπαλύξεις·

λέξας ἐξέπνυσεν τῷ

ὡς εἰπὼν ἀπέπνυσεν ἐφ' ὕδατι·

τούτον ἐθεάσατο

τὸν δὲ, κατεῖδε

ὁ λείπων τὰ πεινάκια τὰ χεῖλη

Λειχοπύναξ ὄχθησιν ἐφεζόμε

καθεζόμενος αἰς

νος μαλακῆσι

δὴ ταχύτατος τῷ θανάτου

Καὶ ρὰ κραιπνότητος μοῖρας

μνητῆς

μυσὶν ἄγγελος ἦλθε·

χαλεπὸν ἐθρήνη

Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε· δραμὼν δ'

ἔλεξε τοῖς

ἡγγειλε μύεσι.

ἔπει τὸν θάνατον ἦλθεν ὁ

ὡς δ' ἔμαθον τῷ μοῖραν, ἔδν χό

γὴ χαλεπὸς

λος αἰνὸς ἅπαντα

ἰδίοις προσέταξαν

Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευ

ὑπὸ τῇ ἡοῇ

σαν ὑπὸ ὀρθρον

τῶν σιναθροισιν

Κηρύσσειν αἰτορίῳ δ' ἐς δάματα

τὸν ἄρτον τρώγοντος

τρώξάρταο,

τοῦ τοῦ ἀθλίου τοῦ

πατρὸς δυστήνου ψυχάρπαγος

ὅς τις

ὅς κατὰ λίμνῳ

ἐξήπλωμένος

τὸ σῶμα

Υἱὸς ἐξήπλωτο νεκρὸς δέμας·

τὰ χεῖλη

οὐδὲ παρ' ὀχθας

ὑπὸ ἤρχεν ἐνταῦθα ὁ ἄθλιος

Ἦν ἤδη τλήμων· μέσσω δ' ὑπε

πλεε

νήχετο πόντω

πει

ἀγωνιζόμενοι

πρωία

ὥς δ' ἦλθον ἀπεύδοντες ἅμ' ἡοῇ

, πρῶτος ἀνέστη

ὁ

ὀργιζόμε

Τρώξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμε

νος ἐλεῖξε λόγον

νος εἶπε τε μῦθον·

γνώριμοι μόνος
Φίλοι· εἰ καὶ μόνος ἐγὼ κακὰ
ἔπαθον

πολλὰ πεπόνθειν
τῶν ἢ βλάβῃ
ἐκ βατράχων, ἀλλ' ἢ πείρα
κατεσκέυασαι
πάντεςσι τέτυκται

ὑπάρχω ἀρτίως ταπεινὸς ἐπεὶ
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς ἐπεὶ τρεῖς
δὴ ἀπώλεσα
παῖδας ὅλεσα
παῖδα ἐφόνευσεν

Καὶ τὸν μὲν πρῶτον, κατέκτανεν

ἀρπάξασα
μισητὸς κᾶτ'η τρύπας ἐκτὸς
ἔχθιστος γαλήνῃ τρώγλης ἔκτο
λαβοῦσα

θιν ἐλοῦσα
ἐκ δευτέρου ἄγριοι σκληροὶ ἐφό
τὸν δ' ἄλλον πάλιν, ἄνδρες αὖ
νευσαν

πηνέες εἰς μόρον ἔκταν
παρὰδοξοτέραις θάνατον
καινοτέραις τέχναις ξύλινον μό

ρον δρῶντες

ἦντινα ἐνομάζουσιν
Ἦν παγίδα καλέουσι μυῶν ἐλέ
Φθαρτικῶν ὑπάρχουσιν
τεραι ἐοῦσαν
ὑπῆρχεν ἄγαν ἠγαπημένος
Ὁ τρίτος δὲ ἀγαπητός ἐμοὶ καὶ μη
τῇ σιωπῇ
τέρει κεδνῇ,

Τοῦτον ἀπέπνιξε Φυσίῳ ἄνθρωπος

κομίσας
εἰς βυθὸν ἄξας·
λέξας κατέπεισεν ἄρματόνε
Ταῦτ' ἐπὶ ἀνέπεισε καθοπλί
ζεσθαι ἅπαντας.

ταῖς ἀντζαῖς
Κνημίδας μὲν πρῶτον περὶ κνή

μησιν ἔθηκαν
σχίζαντες κούκους
Ῥήξαντες κυάμους χλωρούς,
ταῖς ἀντζαῖς ἐκρυπτον
κνήμας ἐκάλυπτον

ἐκείνοι

Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες
κατέφαγον
κατέτρωξαν

σκοιτάριον ὑπῆρχε τοῦ
ἁπλῆς δ' ὡς λύχνου τὸ μεσόμφ
δὴ κοντάριον
αλον· ἡ δὲ νυ λόγχη,

μακρὰ

εὐμήκεις βελόναι, παλχάλ
τοῦ πολέμου
κεον ἔργον ἄρηος

τὸ κασιδίον ὁ φλοιὸς

Ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κρο
τῷ

τάφοις ἐρεβίνθου

λαρῖκια ἐν καλάμοις τεταμέ

θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφέω

νων δερμάτων

ν ἀπὸ βυσσῶν·

ἐκ

ἐπιστημονικῶς

Οὐς γαλῆν δείραντες ἐπισαμέν

ως ἐποίησαν

κατὰ τούτων καθοπλισμένοι

Οὕτω μὲν μῦες ἦσαν ἐνοπλοί

ἐπεὶ εἰς νοῦν ἔβαλον

ὥς δ' ἐνόησαν

ὅς ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ

Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὧ

τόπων

δατος, εἰς δ' ἓνα χῶρον

συνῆγον τοῦ τοῦ
ἐλθόντες βουλῇ συνάγον πολέ
σκληροῦ

μοιο κακοῖο.

νοουμένων τῶν βατράχων
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἦ
ἔποϊος ὁ λόγος

τάσις, ἢ τις ὁ μῦθος;

πλησίον βατράζων τὴν

Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων

ῥαῦδον μετὰ χερσὶ

τοῦ γλύφοντες τὸν τυρὸν τοῦ με

Τυρογλύφου ἕως μεγαλήτρος

γαλοψύχου ἐμβαίνειν εἰς τὰς χυ

ἐμβασίχυτρος τρας

μηνύων τὴν ὀλεθρίαν φήμην

ἀγγέλλων πολέμοιο κακῶ

τοιαῦτα

Φάτην· εἶπε δὲ τοῖα

ὦ οἱ ὑμῖν ἐργισθέντες

Βάτραχοι· μῦες ὑμῖν ἀπει

ἀπέστειλον

λήσαντες ἔπεμψαν

λέξασθαι ἀρμαπόνεσθαι τοῦ

εἰπεῖν ὀπλήζεσθαι, ἐπὶ πόλε

μόντε μάχηντε

ἠθεάσαντο

εἶδον γὰρ καθ' ὕδαρ ψυχάρπαγα

ἔντινα ἐφόνευσεν

ὄνπερ ἔπεφνεν

ὃ

ὃ

ὃ

Ἵμέτερος βασιλεὺς φυσίῖνα

θου· ἀλλὰ μάχεσθε,

κάλλις τοῖς

οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες

γεγόνατε

γεγάατε

οὕτως λέξας ἐσιώπησεν ὁ

Ὡς εἰπὼν, ἀπέφηνε λόγος δ' εἰς

ἑσὰ ὦτα τῶν ποντικῶν

οὐατα μυῶν

τὰς γνώσεις

εἰσελθὼν, ἐτάραξε φρένας

τῶν τῶν ἀλαζόνων

βατράχων ἀγερώχων

ὀργιζομένων τῶν βατράχων

Μεμφομένων δ' αὐτῶν, φυσί

ὃ ἐγερεῖς

γναθος εἶπεν ἀνασὰς·

ἐφόνευσά τιν

ὦ φίλοι· οὐκ ἔκτανον ἐγὼ μῦν·

ἠθεασάμην

οὐδε κατεῖδον

φθειρόμενον ἀληθῶς
Ὀκλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη
τιῷ

παίζων περὶ λίμνῳ,
τὰς κολυμβήσεις
Νήξεις βατράχων μιμούμενος
οὔτοι οἱ λίαν κακοὶ

οἱ δὲ κάκιστοι
κατὰ τὸ παρὸν αἰτιῶνται τὸν
Νιῷ ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον
μὴ ἔχοντα αἰτίαν φέρε

ἀλλά γε βουλῇ
ἐφένρωμιν ἵνα τοὺς ποντικούς
ζητήσωμιν, ὅπως δολίους μύας
φθείρωμεν

ἐξολέσωμιν
διὰ τύπο γὰρ εἶπω καθὰ φαί
Τοὶ γὰρ, ἐγὼν ἐρέω· ὥς μοι δοκεῖ
νεται ὑπάρχειν καλά
εἶναι ἄριστα

καλλωπίσαντες ἄρμασι
ζώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοι

ς εἴωμεν ἅπαντες
ἐς ὃν τόπος
ἄκροις παρὰ τείχεσιν, ὅπου

κατάκρημνος ὁ χῶρος

ὅπηνίκα ἡμᾶς
Ἦνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας

ἰξέλθωσι,
αἰψάμενοι κασιδίων ἐπεὶ

Δραζάμενοι κορύθων, ὅπως
πλησίον

χεδὸν ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς
τοὺς μῦθας ταῖς κορίθοις
εἰς λίμνῳ αὐτοὺς σῶ ὀκείναις εὐθὺ

βάλωμεν.
πιοῦτο τρέπας

Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐκείνους
πρὸς ἀτέχνους

πρὸς ἀκολύμβους
χαρμονικῶς

ζήτησωμεν εὐθύμως τὸ μυοκτό
ἐνταῦθα νίκην

νον ᾧδε πρόπαιον.
οὕτως κατέπεισεν εἰκονο

Ὡς εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλί
μῆσθαι

ζεσθαι ἅπαντας.

ἐν τοὺς πόδας

Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας

ταῖς ἰδίαις περικάλυψαν

ἐὰς ἀμφ' ἐκάλυψαν

λαορίκια
θώρηκας δ' ἔειχον καλλῶν χλο

των

ερῶν ἀπὸ σεύτων

σκουτάρια

φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν, εἰς ἃ

καλῶς κατεσκεύασται

σπίδας εὖ ἤσκησαν

δόρυ δ' ὀξύβροτον βατράχῳ

ἔγχος δ' ὀξύσχοινοσ ἐκάστω

ἤρμοσθ

μακρὸς ἀρήρει

ὄσρακα

καὶ κέρα κοχλιῶν λεπλῶν ἐκά

τὰς κεφαλὰς

λυπλε κάρηνα

ὀπλισθέντες ἴσαντο

φραζάμενοι δ' ἔφησαν ἐπ' ὄχθαις

τὰ χεῖλη αἶς

ὑψηλῇσι

κρατουῦτες τὰς ἐγεμίζοντο

ζείοντες λόγχας· θυμοῦ δ' ἐμ

πάντες

πιπλυντο ἕκαστος·

ὁ

πρὸς

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οἶκον

λαμπρὸν

ἀστερόεντα,

πλῆθος
Καὶ πολέμου πληθύνει δαίξας
ἰσχυροῦς
κρατεροῦστε μαχητὰς
καὶ

Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἡδ' ἔτι
Βασάζοντας
χεα μακρὰ φέροντας
ὀποῖός ὀρμάται

Ὅϊος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται
τῶν

ἡδὲ γιγάντων,
Γλυκύ ἠρώτησε,
ἡδὺ γελῶν ἔρέεινε· τίνας βα
βοηθοὶ

τράχοισιν ἀρωγὰι
πῶς δαμαζομένοις καὶ πρὸς
ἢ μυσὶ τειρομένοισι· καὶ προσέ
τῇ Ἀθηνᾶ

εἰπεν Ἀθήνη
ποντικοῖς

ὦ θυγάτερ μυσὶν ἄρα βοηθήσου
ἔρχη

σα πορεύη
ναὸν πηδῶσιν

Καὶ γάρ σου κατα νηὸν σκιερῶσιν
αἱ μῦες

ἅπαντες

τῷ τῶν κρεῶν καπνῷ εὐφραι
Κνίσῃ τερπόμενοι· ἢ ἑδῆμα
νόμενοι ποικίλοις
σι παντοδαποῖσιν·
οὕτως εἶπεν ὁ
Ὡς ἀρ' ἔφη κρονίδης· καὶ δὴ προ

ῆ
σέειπεν ἀθλιύη·
Ζεῦ ποτὲ τοῖς
ὦ πάτερ· οὐκ ἂν πώποτε μυσὶ
δαμαζόμενοις
τειρομένοισιν
ἔλθω βοηθὸς
ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς· ἐπεὶ κα
ἔπραξαν
καὶ πολλὰ μὲν ἔργαν

ζέμματα βλάπτοντες, καὶ
τὰς κανδήλας
λύχνους εἶνεκ' ἐλαίου
ὁ μέλλω εἰπεῖν ἐλύπησε
Τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας·
ὅποια ἔπραξαν
εἶα μὲν ἔργαν
ἱμάτιον κατέφαγον
Πέπλον μου κατέτρωξαν· ὃν
ἔντινα κοτιάσασα
ἐξύφανα καμουῖσα

ἀνέμης
ἐκ ροδάνης λεπτῆς· καὶ σήμονα
ἐκλώσα
λεπτὸν ἔνησα
τρύπας ἐποίησαν
Καὶ τρώϊας ἐτέλεσαν· ὁ δ' ἠγά
ράπῃς
τησ μοι ἐπέση
τὸ μέρος τοῦ πανίου ἀπαιτῆ
καὶ πολὺ με πρᾶσσει· τούτου
ἔνεκεν ἀργίσθην αὐτοῖς
χάριν ἐξώργισμαι
δανεισαμένη ὑφάδιον
χρησαμένη γὰρ ὕφῃνα καὶ οὐκ ἔ

χω ἀνταποδοῦναι
ἀπαιτῆ
Καὶ πρᾶσσει με τόκιν, τό τ' ἐρί
τοῖς θεοῖς
πονον ἀθανάτοισιν
οὕτως
Ἄλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρη
βοηθεῖν
γέμεν οὐκ ἐθελήσω
κατὰ τὰς
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φραίνας ἔμ
στρεοὶ πρότερον
πεδοὶ· ἀλλά με πρῶν

ἀνερχομένην κὶ
ἐκ πθέμου ἀνοῦσαν, ἐπεὶ λί
που ἐπλήσθην
ὡς ἐκοπώθην,

κρήζουσιν ταραχῇ
Ἰωνοῦ δαυομένην, οὐκ εἶσαν
παιοῦντες
θορυβοῦντες,

καμῦσαι
Ὅου δ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄ
ἄγρυπνος
υπνος κατεκείμην

πονοῦσα
Τὼ κεφαλῇ ἀλγοῦσα, ἕως ἐ
ὁ πετηνὸς
φώνησεν ἀλέκτωρ

ἀλλ' ἄγε δὴ παυσώμεθα θεοὶ
βοηθεῖν

τούτοις δρῆγειν,
μήπω ἡμῶν

Μὴ κέτις ἡμείων τρωθῇ βέλει
ἔξει
ὀξυέεντι

πλησίον μαχεσάμενοι

εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι; εἰ κ' θεὸς
ἐξεναντίας
ἀντίον ἔλθοι,

ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εὐφρανόμεθα
Πάντες οὐνόθεν τερπόμεθα
μάχῳ βλέποντες
δῆριν ὁρῶντες·

οὕτως εἶπε ταύτῃ πάλιν ἐπεὶ
Ὡς δὲ ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπαύθη
θοντο
το θεοὶ ἅλοι·

ὁμοίως συνηθροισμένοι
Πάντες ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀλλέ
τόπων
εἰς ἓνα χῶρον
οἱ

Καὶ τότε κἀνώπτες μεγάλας σάλ
κρατουῦντες
πίπτας ἔχοντες·
μέγαν τοῦ πᾶν
Δεινὸν ἐσάλπιζαν πολέμου κῆρ

πον· οὐνόθεν δὲ
ὃ ἕρς τοῦ κρόνου σημείον
Ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας
τοῦ
πολέμοιο κακοῖο

ὁ βάτραχος ἀπὸ τοῦ
Πρῶτος δ' ὑψιβέας λειχήνορα,
τιῷ εὐρὰν ἠκόντισε ξίφει
ἔυτα σε δουρί,

τῶν μυῶν
ἔσαότ' ἐν προμάχοις κατὰ γὰρ

εἶρα ἐς μέσον ἦπαρ
κατέπεσεν ἔμπροσθεν
Καδδ' ἔπεσε ὠρηγῆς αἶψα
τρίχας

λας δ' ἐκόνισεν ἐθείρας
ἐκλύπησεν
Δούπησεν δὲ πεσῶν δρᾶβησε δὲ
τὰ ὅπλα
τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

ἔτρωσε
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκό

ντησε πηλείωνα
ἐκείνου ἰσχυρὸν ἔλχος
Πῆξεδ' ἐνὶ σέρνω σιβαρὸν δόρυ·

τόνδε πεσόντα,
ἔλαβε μόρος
εἶλε μέλας θάνατος· ψυχὴ δ' ἐκ
ἐπέτασε
σώματος ἔπλη
ὃ ἐφόνευσεν τρώσας ψυχῇ
Λευτλαῖος δ' ὃς ἔπεφνε βαλὼν
τὸν
κῆαρ ἐμβασίχυτρον

ὁ τὸν ἄρην ἐσθίαν ὁ πολὰς Φω
αἶργοφάτος δὲ πολὺφῶνον κα
νάς ἀφίεις κατὰ τὴν κοιλίαν
τα γαστέρα τύψεν,
ἔπασεν ἔμπροσθεν
Ἦριπε δὲ πρηνῆς ψυχὴ δὲ λέων
ἔπεταισε
ἐξέπη
ὁ ἐπεὶ ἐθεάσατο Φθι
Λιμνόχαρις δ' ὥς εἶδεν ἀπολύ
ρόμενον τὸν
μενον πολὺφῶνον,

οὐ τοῦ
Τρωλοδύτῳ ἀπαλοῖο δι' αὐ
ἔκρουσεν
χένος τρώσεν ἐπίφθη
τὸν λύπη ἔλαβε
ἀκυμέδνῳ δ' ἄχος εἶλε καὶ ἦλα
ταχεῖ
σεν ὅξῃ σχοίνῳ,
ἔσυρε τὸ κοντάριον ἔπισθεν
Οὐδ' ἐξέπασεν ἔλχος ἐναντίον
ἐπεὶ
ὥς δ' ἐνήσε
ἀπὸ τοῦ τρώγειν τοὺς κότους
Κωτοφάτον φεύγοντα, βαθεῖ
ἔπασεν ἐπὶ τὰ χεῖλη
αἰς ἔμπροσθεν ὄχθαις

οὕτως ἔπαυε τῆς ἔτρωσε
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης· αἰ

λλ' ἤλασεν αὐτὸν
κατέπεσεν οὐκ ἀνέστη
Κάππεσε δ' αἶμα ἀνένδυσεν· βαῖ
ἐν τῷ ἦ

πλετο δ' αἵματι λίμνη,
ὁ τρωϊλοδύτης τὸν
πορφυρέω· αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν· εἰ
ξηπλώθη
ξταενύσθη
αἷσ· διεγερόμενος
χορδῇσι λιπαρῇσι τ' ἐπαρνύμε

νος λαγόνεσσιν
ἐν ταῖς χείρεσιν ἐφό
Τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθ
νευσεν
αἷς ἐξενάριξε
τὸν θεασάμενος ὁ
Πτερογλύφον δ' ἐσιδὼν καλα

μίνθιος ἐσ φόβον ἦλθεν
ἐπηδῆσε πρὸ σκουτάριον
Ἦλαρ δ' ἐς λίμνῃ φεύγων, τῷ
ἀφείς
ἀσπίδα ρίψας

τὸν ἐφόνευσεν ἄψογος
Φυτράϊον δ' ὃς ἔπεφνεν αἰμύ
ο

μων ἐμβασίχυτρος
χειροπλήθω λίθω κρούσας
χερμαδίω πλήξας κατὰ βρέλ
ἐπάνω τοῦ ἀπαλοῦ ὁ μυελὸς
ματος· ἐκέφαλός δ' ἐ,
μυτῶν ἐφοβήθη ἐφύρετο
ἐκ ρινῶν ἔσαξε παλάσσετο
τῇ γῇ

δ' αἵματι γαῖα
τὸν λείχοντα τὰ πεινάκια ἐφ' ὅ
Λιχοπείναικα δ' ἔπεφνεν αἰμύ
νευσεν ἄψογος ὁ ἔχων τὴν κοίτην
μων βορβοροκοίτης,
ξίφει ἐρμήσας πύς ὅφ
ἔλχε ἐπαίξας τόνδε σκόπος ὅς
θαλμούς
σ' ἐκάλυψε

ὁ θεασάμενος
Πρασσαῖος δ' ἐπιδῶν, ποδὸς
ἔσυρε τὸν λειχοπείναικα
εἵλκυσε νεκρὸν ἔδοντα

τῇ
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας
διὰ τῆς χειρὸς τὸν τράχηλον
χειρὶ τένοντα

ὁ ἐβοήθει τῶν φίλων
 Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων περὶ
 καθ' ὑπερβατὸν
 τεῶν ἰόντων
 ἔτρωσε τὸν ἀκμὴν γῆς
 Καὶ βάλε πρᾶσαιον, μήπω Γαίης
 ἐπερχόμενον
 ἐπιβάντα,
 ἔπιπτε αὐτῷ ἔμπροσθεν εἰς τὸν
 Πίπτε δὲ οἱ προπάροιθεν·
 τύπον τοῦ αἵδος ἀπαῆλθεν
 ψυχὴ δ' αἰδὸς δε βεβήκει
 ὁ θεασάμενος
 Κραμβοβάτης δ' ἐσιδὼν
 ψυχάρπαγα χειρόβολον
 πηλοῦ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτὸν
 καὶ τὸ πρόσωπον ἔλυψε
 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε· καὶ ἐξετύ
 παρ ὀλίγον
 Φλου παρὰ μικρὸν
 ἐθυμώθη ὁ ψυχάρπαξ λαβὼν
 Ὀργίσθη δὲ ἐκείνος· ἐλὼν δέ γε
 διὰ τῆς χειρὸς τῆς ἰσχυρᾶς
 χειρὶ παχείῃ,
 ἐν τῷ λιβαδίῳ ἰσχυρὸν
 Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον,
 βάρος τῆς γῆς
 ὄμβριμον ἄχθος ἀρούρης,

ἐν τούτῳ τὸν
 Τῷ· βάλε κραμβοβάτην ὑπὸ
 τὰ σιωπερίῳ
 γούνατα πᾶσα δ' εἴλη,
 ἐπὶ τῇ ἄντζῃ
 Κνήμη δεξιτερῇ· πείσε δ' ὕ
 ἐξηπλωμένος ἐν ταῖς
 πλῖος ἐν κενήσι,
 ὃ ἐβόηθει πάλιν
 Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις
 ἔκατὰ αὐτοῦ τοῦ ψυχάρπαγος
 βαῖνεν ἑαυτὸν
 ἑαυτῷ τινὶ
 Τύψε δὲ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα·
 ἐντὸς τῆς γαστρὸς
 πᾶσα δὲ ἔσω
 ἐξύβρευλος κάτα
 Ὀξύσχοινοσ ἔδωκε· χαμαὶ δ' ἐ
 ἐχύθησαν ὅλα
 κέχυντο ἅπαντα,
 τὰ ἐντὸς συρομένω
 ἔγκατ' ἐφελκομένω ὑπὸ δού
 τῷ ἰσχυρᾷ
 ρατι χειρὶ παχείῃ
 ὃ ἐπεὶ ἐθεάσατο
 Τρωγλοδύτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὅ
 τὰ χεῖλη τοῦ
 χθῆσι ποταμοῖο·

χωλαίνων τῷ ἀνεχώρει
Ἰκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο
κατεπονείτο χαλεπῶς

τείρετο δ' αἰνῶς·
ἐπήδησε τὰς ἵνα
Ἦλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως
χαλεπὸν

φύγῃ αἰπὺν ὀλεθρον·
ὃ ἔτρωσε τὸν

Τρωξάρτης δ' ἔβαλε φουσίγῃ
εἰς τὸν

ν, ἐς πόδα ἄκρον
τελευταῖος τῆς ἀνῆλθε
Ἰσχαπς δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύ
κατεπονείτο χαλεπῶς

σατο· τείρετο δ' αἰνῶς
ὃ ἐθεάσατο ἡμιθανῇ

Πρασᾶιος δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἡμίῳ
ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὄντα
νοῦν προσε ὄντα,
τῶν μυῶν ἔτρωσεν

Ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόν
κονταρίῳ βρουλίνῳ
τισεν ὅξει σχοίνῳ
τὸ σκουτάριον ἐκρατήθη

Ἦδ' ἔρρηξε σάκος· χέτο δ' αὐτῷ
ἡ ὀξύτης
δουρὸς ἀκωκῇ·

ἔτρωσε περικεφαλαίαν τινὶ
Τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν, ἀμύνειτο δ' αὖτις.

μῶνα καὶ τετράχυτρον
ὁ ἔνδοξος ὁ
Δῖος ὀργανίων· μιμούμενος
τὸν πόλεμον
αὐτὸν ἄρηα·

ἵστις ὁ ὀργανίων ἄριστα
Ὅς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀγρί
ἔργα ἐποίησεν κατὰ τὸ πλῆθος
ἔθεε καθ' ὅμιλον·

τὸν τρωξάρτιον ὁ ὀργανίων
Ὀρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτὸν· ὁ δ' ὥς
εὐκ ἐβάστασεν
ἰδὲν, οὐχ' ὑπέμεινεν,

τοὺς γενναίους μύας ἦλθε
Ἡρῶας κρατεροὺς· ἀλλ' ἔδωκε
ἐν πῖσι τῆς
βένθεσι λίμνης

ὑπῆρχε
Ἦνδέ τις ἐν μυσὶ μεριδάρεπαξ,
ἄλκιμος τῶν
ἔξοχος ἄλλων·

Βασιλεύοντος τοῦ τρωξάρτιου
Κρίωνος φίλος· ἡὸς ἀμίμονος
πυρρὸν αἶψου
δρεπεπιβόλου

εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὁ δῖος Ἀχιλλεύς
Ὀϊκάδ' ἰὼν, πολέμοιο μεταχέειν
λος μεταλαβεῖν προσέταξεν

παῖδ' ἐκέλευσε·
ὁ δῖος Ἀχιλλεύς ἐπαυρόμενος
αὐτὸς δ' εἰσήκει γαυρούμενος
λίαν

ὡς κατὰ λίμνῳ
ὁ μεριδάρπασ· τῶν
οὕτως ἀναρπάξαι βατράχων
τὸ

γένος ἐπηπείλει·

χίσας

Καὶ ῥήξας καρύου μέσῳ ῥάχιν
μερίδας

εἰς δύο μοῖρας,

περιπεφραγμένως δυσὶ

Φραγδῶ ἀμφοτέροισιν ἐν ᾧ

τοῖς κατὰ χεῖρας λέγω

μοῖς χεῖρας ἔθηκεν·

οἱ βατράχοι φοβηθέντες ἦλ

Ὅι δὲ, τάχος δέσαντες, ἔβαν

θον τῶν

πάντες κατὰ λίμνῳ·

οἳ ἂν ἐπλήρωσεν

Καὶ νῦν κεν ἐξετέλειον, ἐπεὶ μέ

αὐτῶν δυνάμεις ὑπῆρχεν

γα οἱ ὀδόνος ἦσαν·

εἰάν ταχέως ὁ τῶν
εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν
τῶν

ντε θεῶντε,
φθειρομένους τοὺς
Καὶ τότε ἀπολλυμένους βατρά
ἐλέησεν
χοις, ὥκλειρε κρονίων
σείσας τὰ πιαύτην ὅπως
Κινήσας δὲ κάρηα, τοίλῃ ἐφθέλ

ξατο φωνὴν
φεῦ ὅντως πῖς
ὦ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθα
βλέπω

λμοῖσιν ὀρῶμαι
οὐκ ὀλίγον κεντᾶ ὅ
'Οὐ μικρόν με πλήσσει μεριδάρ
ὅ ὅστις τινὲ
παῖξ· ὅς κατὰ λίμνῃ
διέρχεται

ἄρπαξ βατράχοισιν ἀμείβεται
λίαν ταχέως

ἀλλὰ τάχιστα,
τὴν αἰθηνᾶν ἄγε πολυ
παλλάδα πέμπωμεν πολεμό
τάραχον τὴν πόλεμον
κλονον, ἢ καὶ ἄρηα

οἵτινες αὐτὸν κρατήσουσι τῆς
οἱ μιν ἐπιχρήσουσι μάχης· καρτε
ἰσχυρὸν ὑπάρχοντα
ρόν περ ἑόντα
οὕτως εἶπεν ὁ ὁ
ὡς ἂρ' ἔφη κρονίδης· ἄρης δ' αἶ
ἀνταπεκρίνατο λόγον
μείβετο μῦθον·
τῆς ᾧ ἡ δυνάμεις
οὐ γὰρ ἀθηναίης κρονίδη σθέ
πῦ θεοῦ τοῦ πολεμου
νος οὔτε γ' ἄρης
δυνήσει βοηθῆσαι
ἴχισι βατράχοις δῆηγέμεν
χαλεπὸν
αἰπὴν ὀλεθρον·
δὴ ἔλθωμεν βοηθοὶ
εἰλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν δῆηγό
ἄρμα
νες ἢ τὸ σὸν ὄπλον
σεισάδῳ κρατηθήσεται
Κινείσθω· οὕτω γὰρ αἰλώσεται
κάλλις
ὅς τις ἄριστος,
καθὰ ἐφάνευσεν
Ὡς ποτε καὶ κατὰ νῆα κατέκτα
ἰσχυρὸν
ἔσθ' ὄμβριμον ἄνδρα,

ἡχοῦντα

Καὶ μέγαν ἑυκελεύδοντα, καὶ ἄ
γενν τῶν

γρια φύλα γιγάντων
οὕτως εἶπεν ἔπειμψε

Ὡς ἄρ' ἔφη· κρονίδης δ' ἔβαλε
καυσικὸν πόν

ψολόεντα κεραυνὸν·
καταρχαῖς

Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν
ἐκίνησεν οὐρανὸν

δ' ἐλέλιξεν ὀλυμπου
δὲ κατὰ πληκτικόν

αὐτὰρ ἔπειτα, κεραυνὸν δαίμα
πὸν λέγω

λέον, διὸς ὄπλον,
ἔπειμψε συστρέφας οὗτος

Ἦκεδ' ἐπιδινήσας· ὅδ' ἄρ' ἔπλε
ἀπὸ τῆς πύ

πὸ χειρὸς ἀνακτος
τοὺς μύας ἠπαείλησε

Καὶ πάντας μὲν ἐφόβησε, βα
ρίφας πῖς

λὼν ἐπὶ τοὺς δε·
οὕτως ἔπαυε

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μυῶν στρα
πλέον

πὸς· ἀλλ' ἔτι μάλλον

ἰθάρρει καταβαλεῖν
ἔλπετο πορθέσθαι βατρά
τὸ τῶν πολεμιστῶν
χων γένος αἰχμητῶν,
ἔωυ ἔλεησεν
εἰ μὴ ἂν ὑλύμπτου βατρά
ὅ

χους ὥκλειρε κρονίων·
ὅς τις δὴ ἐν τοῖς βοηθούσιν
Ὅς ῥὰ τότε ἐν βατράχοισιν ἄρα
εὐθέως

Γούσ' ὄθυσ' ἔπεμψεν·
παρελπίδα ἔχοντες νῶτα
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκρονες,
τὰ ἐν ἄκρῳ γαμφύνουχοι

ἀγκυλοχῆλαι·
λοξῶς βαίνοντες χωλοὶ ἔχον
Λοξοβάται· τρεβλοὶ· ψαλιδόσα
τες τὰ νῶτα ἄκρῳ δέρματα
μοι ὅσρακόδερμοι
φύοντες ὅσα πλατίραχοι

Ὅσοφυεῖς· πλατύνωπι· ἄπα
λάμποντες ἐν τοῖς
εἰλβοντες ἐν ὅμοις·
λοξῶς βλέποντες τὰς χεῖρας ἐκ

Βλεπτοὶ, χειροτέναντες, ἀπὸ
τείνοντες τῶν βλέποντες
τέρνων ἐσορῶντες·

ὀκτώ πύδας ἔχοντες δικέφαλοι

Ὀκτάποδες· δικάρηνοι· ἄχει
πολύχειρες οὕτω καλοῦνται·

ῥέες· οἱ δὲ καλεῦνται·

καυροὶ οἵτινες

Καρκίνοι, οἱ ῥὰ, μυάων οὐράς
ἐν τοῖς

σομάτεσιν ἔκοπλον·

τὰς ἐκλίνοντο

Ἡ πύδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνά

τὰ κοντάρια

πλόντο δὲ λόγχοι·

τοὺς καρκίνους ἐφοβήθησαν

Τοὺς δὲ καὶ ὑπέδδισαν πάν

ἐκαρτέρησαν

τες μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν·

ἐκλιναν ἐκρίβη

ἐς δὲ φυλὴν τρέποντο δύσατο

ὁ τότε

δὲ ἥλιος ἦδη

τοῦ ἡ ἐνέργεια εἰς μίαν ἡμέραν

Καὶ πολέμου τελετὴ, μονοήμε

ἐπληρώθη

ρος ἐξετελέσθη,

τέλος

Τοῦ διδασκάλου κυρίου μιχαήλ
τοῦ ἀποστόλη σίχοι οἱ αὐτοὶ ἤρωι
κοὶ καὶ πολιτικοί.

ὄντως τοῖς ἀνθρώποις ἔβαλες

Μερόπεισιν ἔθηκες ἀληκῆον

ἄπαυσον θαῦμα ὅλοις

θάμβος πᾶσιν,

μάχην ὅς τις κατεσκέυσας

Ἵσμην ὅς ἐτέκτανας μυῶν

καὶ τῶν

ἠδὲ βατράχων·

ρίζαν γένη ὅλα

Τῆς σοφίης πηγὴ φύλα πάν

θαυμασὸν

τα ὁμηρόντε θεῶν

τῶν πλεῖστα

ἀνθρώπων ἀπερείσια ἐκπάγλως

τιμᾶσι

τιέουσιν·

θαυμασὸν τοῖς

Θεῶν ἐν ἀνθρώποισι τίτλης.

ὦ σοφὲ ἐποίησας

πέπραχας ἔργον

λόγος φθαρίσεται

Ὅυ φάτις οὐ ποτ' ὀλεῖτ' ἐπὶ γαίῃ

ἐπάνω τοῦ

τ' ἠδ' ἐπὶ πόλιν·

ἀνθρώπων γένη θαυμαστὸν
εἰ μερόπων φύλα θεῖον ὄμηρον
ὡς θεὸν υμνεῖν

θεὸν δοξάζειν
οὐ βούλονται

Ὅου προσίσνται ἔπει ψάδει
ἀκολουθεῖ
ἔπειταίγε,

Φανερόν εἶναι
ἀλλ' ἀναφανδὸν ὑπάρχειν
ἐδόξασαν

ἡμίθεον δοξασάντων
ὅτινα ἰ ὁ ἐγέννησεν

Ὅν γε μέλης καλῖρους γείνατο
ἀπὸ τῆς

μελπομένης.

ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας τριάδος
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος·

σύνθεσις ἐμοῦ λαονίκου κρητῆς
καὶ πρωτοθύτου χανίων· ἐν ἔτει
χιλίοσῳ τετρακοσιοσῳ ὀγδοηκο
ςῳ ἔκτω· μηνὶ ἀπριλλίῳ εἰκοστῇ
δευτέρᾳ, ἔς βενετίαν.

ἀρχόμενος
πάντα
πρωξάρτω
εὐδέωτο' ε

i

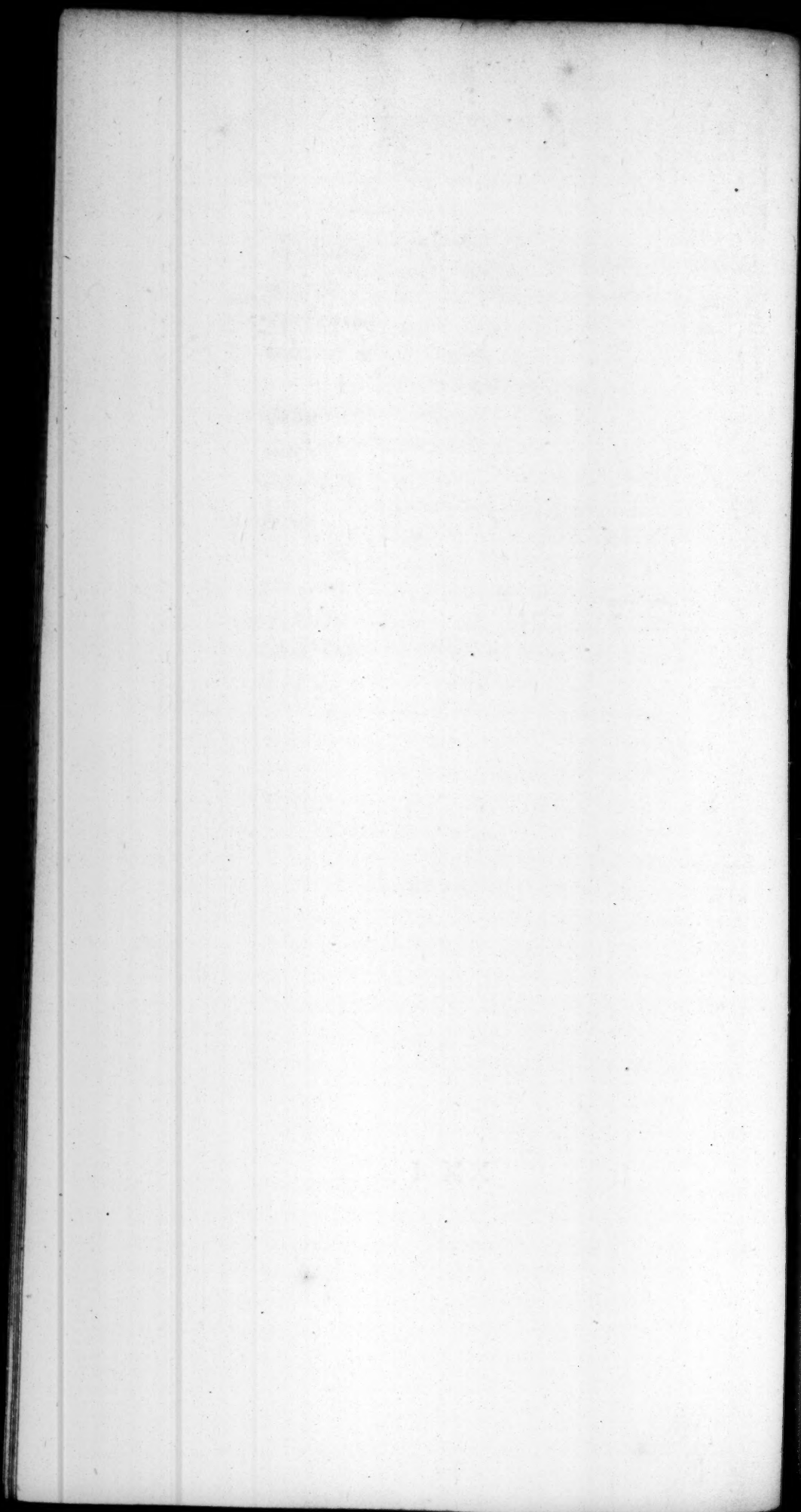
Φίλοι
ἀπῆς
εἶδον γὰρ
ἡνίκα

ii

Φυτραῖον
τῷ βάλε
τοῦ δ' ἔλε
εἰ μὴ γὰρ

iii

XX I

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΙΧΟΜΑΧΙΑ.

ρχόμενος πρῶτον μουσῶν
 χορὸν ἐξ ἐλικῶνος
 ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπὶ δόχο
 μαι εἰνὲκ αἰοιδῆς·
 ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς
 ἐπὶ Γούωσι θῆκα·
 δῆριν ἀπὸ φρεσίνην πολεμὸ
 κλοναν ἔργον ἄρηος·
 δόχόμενος μερέπιδας ἐς ἔ
 αἶα πᾶσι βαλέσθαι.

5.

πῶς μῦες ἐν βατράχοισιν δριςδύσαντες ἔβησαν,
 γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
 αἷς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην, τοίην δ' ἔχεν δρχλῶ.

Μὲς ποτὲ διψαλέος Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένφον
 ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ. πῖνδε κατεῖδε
 λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον.

10.

Ἔεινε· τίς εἶ. πόθεν ἦλθες ἐπὶ ἡένα. τίς δέσ' ὁ φύσας.

πάντα δ' ἀλήθευσον μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.

εἰ γάρ σε γνῶιν φίλον ἄξιον ἐς δόμον ἄξω.

15.

δῶρα δέ μοι δάσω ξφνήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

εἰμὶδ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος ὅς κατὰ λίμνῳ

τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἡματα πάντα.

καί με παλὴρ πηλὸς ποτε γείνατο ὕδρομεδούση,

μιχθεῖς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας ἡριδανοῖο.

20.

καί σε δ' ὄρῳ καλόντε καὶ ἄλκιμον ἐξοχὸν ἄλλων·

σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητῶ

ἔμμεναι. ἀλλ' ἄγε θᾶστον ἐὼν γενεὴν ἀγόρῳ.

Τὸν δ' αὖ ψυχάρπαξ ἡμείβετο Φώνησέντε.

τίπτε γένος τ' οὐμὲν ζητεῖς φίλε δῆλον ἅπασιν,

25.

ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανόις πετεηνόις.

ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, εἰμὶ δὲ κούρος

τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος, ἡ δὲ νῦ μήτηρ

λίσχομύλη θυγάτηρ πτεροτρώκτου βασιλῆος.

γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς·

30.

σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.

πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον.

σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε
 ὅσα παρ' ἀνθρώποις τρώγῃν ἔθος. οὐδέ με λήθη
 ἄρτος τρισκοπάνιος ἀπ' Οὐκύκλου κανέοιο. 35.
 οὐδὲ πλοκοῦς Ιανύπεπλος ἔχων πολλὴν σισαμίδα
 οὐ γόμος ἐκ πτέρνης, ἔχ' ἥπαλα λυκοχίτανα.
 οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος.
 οὐ χρῆσόν μελίτωμα γοῖ καὶ μάκαρες ποθέουσιν.
 οὐ δ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τρύχουσι μάγειροι, 40.
 κοσμοῦντες χύτρας δῆτύμασι παντοδαποῖσιν.
 οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτῶν·
 ἀλλ' οὐθὺς μετὰ μῶλον ἰῶν, προμάχοισιν ἐμίχθην.
 οὐ δέ δι' ἀνθρώπων καί περ μέγα σῶμα φορουῖτα.
 ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰῶν ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, 45.
 καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἵκανε ἀνδρα.
 νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
 ἀλλὰ δύο μάλα πάντα τὰ δειδία πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 κίρκον καὶ Γαλέην οἶμοι μέγα πένθος ἄλουσιν,
 καὶ παλῖδα σονόεσαν ὅπου δολοῖς πέλε πότμος. 50.
 πλεῖστον δὲ Γαλέην περιδείδια ἥ τις ἀρίστη.
 ἢ καὶ τρωγλοδιῶντα κατὰ τράγλιν ἐρεΐνει.
 οὐ τρώω ραφάνας οὐ κράμβας οὐ κολοκῳίτας,
 οὐ τώτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
 ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐσιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνιν. 55.
 πρὸς γὰρ μεθήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἦν δα.
 ἔεινε· λίαν αὐχεῖς ἐπὶ Γασέρι. ἐστὶ καὶ ἡμῖν
 πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι κρονίων·
 σκιρτῆσαι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι. 60.
 εἰ δ' ἐθέλῃς καὶ ταῦτα δαήμεναι ὄχερες ἐστὶ.
 αἶρω σ' ἐν νῶτοις. κράτ' ἔμε μὴ ποτ' ὄλῃαι,
 ὅπως γηθόσιμος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
 ὧς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου ὅδ' ἔβαινε ἰάχιστα 65.
 χεῖρας ἔχων ἀπαλτοῖο κατ' αὐχένος ἄλμασι κούφω.
 καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἐβλεπε γείτονας ὄρμους
 νήξει τερπόμενος Φυσίγναθου. ἀλλ' ὅτε δὴ ρὰ
 κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δακρύων,
 ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο τίλλε δὲ χαίτας,
 καὶ πόδας ἔσφιπεν κατὰ Γασέρος, ἐν δὲ οἱ ἦτορ 70.
 πάλλετ' ἀηθείη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βούλετ' ἰδέσθαι.

δὲνὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβου κρυόντος ἀνάγκη.
 οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἐπλάσ' ἐφ' ὕδασι νύτε κώων
 σύρων· ὁχόμενός γε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι.
 ὕδασι πορφυρέουσιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβόα. 75.
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.
 οὐχ' οὕτω νάτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
 ταῦρος· ὅτ' Ὀρώων δια κύματος ἦγ' ἐπὶ κρήτῳ.
 αἷς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
 βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λουκῶ. 80.
 ὕδρος δ' ἐξ ἀπίνης ἀνεφαίνετο δὲνὸν ὄραμα
 ἀμφοτέροις· ὄρθον δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τραχύηλον.
 τοῦτον ἰδὼν καλέδου φυσίγναθος οὐτὶ νοήσας,
 οἷον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.
 δὺ δὲ βῆθος λίμνης, καὶ ἀλσάλῳ κῆρα μέλαιναν. 85.
 κείνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὑπὶος δούης ἐς ὕδωρ.
 χεῖρας δ' ἔσφιπεν καὶ ἀπολλύμενος κατέρριζε.
 πολλάκι μὲν καλεῖδωεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 λακίζων ἀνέδιωκε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 δαδόμεναι δὲ τρίχες πλείστον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῶ. 90.
 ὕδασι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέξατο μύθους.
 οὐ λήσῃς γε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας·
 ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης·
 οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦστα κάκιζε·
 παγκρασίῳ γε πάλῃ καὶ εἰς δρόμον ἀλλὰ πλανήσας 95.
 εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας, ἔχῃ θεὸς ἐκδικὸν ὄμμα.
 ποινὴν σὺ τίσῃς μυῶν τραγῶ οὐδ' ὑπαλύξῃς.
 Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνυον ἐν ὕδασι τὸν δὲ καλεῖδε
 λήχρωπινὰς ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι.
 δὲνὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἤπειλε μύεσιν. 100.
 ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδου χόλος αἰνὸς ἀπάντας.
 καὶ τότε κηρύκεσιν ἐοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον,
 κηρύσσῃ ἀγορὴν δ' ἐς δώματα τραξάρταο
 πατρὸς δυσήνου ψυχάρπαγος ὃς κατὰ λίμνῳ
 ὑπὶος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας 105.
 ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντω.
 ὡς δ' ἦλθον παύδοντες ἄμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
 τραξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἰπέ τε μῦθον.
 ὦ φίλοι· εἰ καὶ μοιῶς ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται. 110.

εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσα.
καὶ τὸν μὲν πρῶτον τε κατέκτανεν ἀρπάζασσα
ἐχθίστη Γαλήη τρώγλης ἐκτοσθεν ἐλουσα.

τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν,
καινότεραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξέδρυντες.

115.

ἦν παλῖδα καλέουσι μυῶν ὀλέθραν εὐσσαν.

ὁ τρίτος ἦν αἰαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ.

τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.

ἀλλ' ἄγεθ' ὑπαισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς.

σάμαλα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.

120.

ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέψεσθε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκαν,

ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς εὖτ' ἀσκήσαντες.

125.

οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες καλέτρωξαν.

θάρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφέων ἀπὸ βυρσῶν.

οὓς Γαλήην δείραντες, ἐπισαμένως ἐποίησαν.

ἀπὺς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον, ἡ δένυ λόγχη

ὀμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον ἄρης.

ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.

130.

οὕτω μὲν μῦες ἦσαν ἐνοπλοὶ. αἷς δ' ἐνόησαν

βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος εἰς δ' ἓνα χῶρον

ἐλθόντες, βουλὴν ξυνάγον πολέμοιο κακοῖο.

σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ εἰσὶς, ἢ τίς ὁ θρύλλος.

κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χειρὶ.

135.

τυρογλύφου ἡὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρος

ἀγγέλλων πολέμοιο κακῶ φάτιν, εἴπε τε μῦθον.

Ω βάτραχοι· μῦες ὑμῖν ἀπφλήσαντες ἐπεμψαν

εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε.

εἶδον γὰρ καθ' ὕδαρ ψιχάρπαγα ὃν καλέπεφνεν

140.

ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,

οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γέγάατε.

Ως εἰπὼν ἀπέφηνε. λόγος δ' εἰς ἄλλα μυῶν

εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερῶν.

μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀνασας.

145.

Ω φίλοι· οὐκ ἐκτάνον ἐγὼ μῦθον οὐδὲ κατεῖδον

ὀλλύμενον. πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,

νήξας τὰς βατράχων μιμούμενος. οἱ δὲ κάκις οἱ

νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε βουλὴν

- ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
 πῶς γὰρ εἶδ' ἔρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄρις·
 σώματα κοσμήσαντες, ἔνοπλοι σῶμεν ἅπαντες·
 ἄκροις παρ' χείλεσιν ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος.
 ἥνικα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 δραζάμενοι κορυθῶν, ὅς τις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,
 εἰς λίμνην αὐτοὺς σιῶν ἔντεσιν οὐθὺν βάλωμεν.
 οὕτω γὰρ πονίζαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
 σήσομεν οὐθύμως τὸ μυοκλίνον ὧδε τρώπαιον.
 Ως ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
 φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας εἰς ἀμφοκέαλυσαν.
 θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τούτων.
 φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν.
 ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει.
 καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράτ' ἀμφοκέαλυστον.
 φραζάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
 σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἐπλητο ἕκαστος.
 ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 καὶ πολέμου πλεθρῷ δείξας κρατερούς τε μαχητάς
 πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἡδ' ἔλχεα μακρὰ φέροντας·
 οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἡδὲ γιγάντων·
 ἡδὺ γελῶν ἔρεεινε τίνες βατράχοισιν ἀρωγοί,
 ἢ μυσὶν ἀθανάτων, καὶ ἀθηναίην προσέειπεν.
 Ω θύγατερ· μυσὶν ἢ ἔπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
 καὶ γὰρ σοὶ κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες
 κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων
 Ω ἄρ' ἔφη κρονίδης. τόνδε προσέειπεν ἀθλίῃ.
 ὦ πάτερ· οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ μυσὶν τετρομένοισιν
 ἐλθούμην ἐπ' ἀρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔορσαν·
 σέμμαθα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
 πῦρ δέμου λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
 πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφνη καμουῖσα
 ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησα.
 τρώγλας τ' ἐμποίησαν, ὃ δ' ἡπότης μοι ἐπέστη.
 καὶ πρᾶσσει με τόκους, τούτου χάριν ἐξώρισμαι.
 χρησαμένη γὰρ ὕφνη καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐβελήσω.
 εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἐμπεδοὶ ἀλλά με πρῶτον
 ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην

ὕπνου δαομένην οὐκ ἔασαν θορυβοῦντες
 οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι. ἐγὼ δ' αὔπνος κατεκείμεν
 τλὴ κεφαλὴν ἀλγοῦσα ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε παυσάμεθα θεοὶ πύττειν ἀρήγειν.
 μήκετις ὑμείων πρῶτῃ βέλει ὀξυόεντι
 εἰσὶ γὰρ ἀγχεμαχοὶ καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
 πάντες δ' οὐρανόθεν ἱερπώμεθα δῆριν ὀρῶντες.
 195.
 Ὡς ἄρ' ἔφη. τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι.
 πάντες. ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἓνα χῶρον.
 καδδ' ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
 καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κλύπον, οὐρανόθεν δὲ
 200.
 Ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
 Πρῶτος δ' ὑψιβόας λειχήνορα ἔτασε δουρὶ
 ἐσαότ' ἐν προμάχοις κατὰ Γαστέρα εἰς μέσον ἦπαρ.
 καδδ' ἔπεσεν προηὴς ἀπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
 τραυλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε πηλείωνα.
 205.
 πῆξεν δ' ἐν σέρνω σιβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σάματος ἔπτη.
 στυλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ ἐμδασίχυτρον.
 ἀρτοφάγος δὲ πολύφωνον κατὰ Γαστέρα τύπεν.
 ἦριπε δὲ προηὴς ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
 210.
 λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον πολύφωνον.
 τραυλοδύτην πέτρῳ μολοειδέϊ τρώσεν ἐπιφθὰς.
 αὐχένα πὰρ μέσσον τὸν δὲ σκότος ἔσ' ἐκάλυψεν.
 λειχήνωρ δ' αὐτῷο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ ἑάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε κατ' ἦπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
 215.
 κραμβοφάγος ἔχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φούγων.
 ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν ἦλασε δ' αὐτὸν,
 κάππεσε δ' οὐκ ἀνένδυσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
 πορφυρέω. αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη.
 220.
 χορδῇσι λιπαρῇσι τε πορνύμενος λαβόνεσσιν.
 λιμνήσιος δ' ὄχθαισι τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
 πλερνογλύφον δὲ ἰδὼν καλαμίνθιος εἰς φόβον ἦλθεν.
 ἦλατο δ' ἐς λίμνην φούγων τὴν ἀσπίδα ρίψας.
 ὑδρόχαρις δέτε πέφνε πλερνοφάγον βασιλῆα,
 225.
 χειρμαδίῳ πλῆξας κατὰ βρέγματος. ἐγκέφαλος δὲ,
 ἐκ ρινῶν ἔσαξε. παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

190.
λαίχοπιναξ δ' ἔκλεινεν ἀμύμονα βορβοροκοίτην
ἔλχει ἐπαίξας. τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.

πρασοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε κνισοδιώκην
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοισι. 230.

195.
ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων περὶ τεθνεώτων·
καὶ βάλε πηλούσιον καλὰ νηδύος εἰς μέσον ἤπαρ.
πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν. ψυχὴ δ' αἰδὸς δε βεβήκει.
πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτόν,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρὸν 235.

0.
θυμώθη δ' ἄρα κείνος. ἐλὼν δὲ γε χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὀβριμον ἄχθος ἀρούρης·
τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ Γουῶϊα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερή· πῶσε δ' ὕπλιος ἐν κονίῃσι.

κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν. 240.

τύψε μέσσην δ' αὐτὸν καλὰ Γαστέρα. πᾶς δὲ οἱ εἶσω
ὀξύσχοινος διῶε. χαμαὶ δ' ἐκχυθὼ ἀπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.

σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο
σκάζων ἐκ πολέμου, ἀνεχάζετο τείρεϊο δ' αἰνῶς. 245.

ἤλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπῶν ὀλεθρον.

τρωξάρτης δ' ἔβαλεν φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον.

ᾧκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνῃν ἤλατο φύγων.

τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοιω προπεσόντῃ,
καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις ἀποκηλόμεναι μενεαίνων. 250.

πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνοιω προπεσόντῃ,
ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξείῃ σχοίνῳ,
ἔθ' ἔρρηξε σάκος σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.

ἦν δὲ τις ἐν μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων
ἀλγέμαχος φίλος ἥος ἀμύμονος ἀρεπιβούλου 255.

ἄρχαμος αὐτὸν ἄρη φαίνων κρατερός μεριδάρπαξ·
ὅς μόνος ἐν μύεσιν δριςθεσκε μάχεσθαι.

εἴη δὲ παρὰ λίμνῃν Γαυρούμενος εἰς ἀπ' ἄλλων.
εὖτο δὲ πορθήσιν βατράχων γένος αἰχμητῶν

καὶ νύκεν ἐξετέλεσεν ἐπεὶ μέγα οἱ δένος ἦεν, 260.

εἰμὴ ἄρ' ὀξὺ νήσσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε κρονίῳν.

κινήσας δὲ κάρη, τοιῷ δ' ἐφθέξατο φωνῇ.
ἦ πάποι· ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐρῶμαι,
ἔ μικρόν μ' ἐπληξε μεριδάρπαξ καλὰ λίμνῃν 265.

ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων. ἀλλὰ τάχιστα
 παλλάδα πῆμψωμεν πολεμόκλονον ἥδ' καὶ ἄρ' αὖ.
 ὅμιν ἀποσχέσουσι μάχης κρατερόν περ ἔοντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη κρονίδης. ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
 ἔτ' ἄρ' ἀθηναίης κρονίδῃ δένος ἔτε ἄρης 270
 ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰτωῷ ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ἣ τὸ σὸν Ὀσλον
 κινείδω μέγα τιτανοκλίνον ὀβριμοεργόν.
 ὦ τιτάνας πῆφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων.
 ἐκέλαδὸν τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄγρια Φῦλα γιγάντων. 275
 Ὡς ἄρ' ἔφη. κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
 πρῶτα μὲν ἐβρόνῃσε. μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον διὸς Ὀσλον
 ἦκ' ἐπιδιδήσας. Ὅδ' ἄρ' ἐπ' αἶθερ χεῖρὸς ἀνακλίσας
 πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύσας τε. 280
 ἀλλ' οὐ δ' ὥς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 ἔετο πορθήσιν βατράχων γένος αἰχμητῶν,
 εἰμὴ ἀπὸ οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε κρονίων.
 Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγὸς εὐθὺς ἐπεμψεν.
 ἦλθον δ' ἐξαίφνης νηϊάκμονες ἀγκυλοχῆλαι 285
 λοξοβάται φρεβλοὶ ψαλιδόσομοι ὀσρακόδερμοι
 ὀσοφυεῖς πλάγῳ τῷ ἀποσίμβοντες ἐν ὤμοις
 βλαιοσοὶ χειροτένοιντες ἀπὸ σέρων ἐσορόντες
 ἐκλάπτοδες δικάρηνοι ἀχειρέες, οἳ δὲ καλεῦνται
 καρκίνοι. οἳ ῥα μυῶν εὐρὰς σωματέουσιν ἐκοπτον, 290
 ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγνάπτοντο δὲ λόγχοι.
 οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες οὐδ' ὑπέμειναν.
 ἐς δὲ φυγῇ ἐτράποντο. ἐδύετο δ' ἥλιος ἥδη.
 καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη. 294

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
 ΒΑΤΡΑΧΟΜΥ

OMA

XI

AC

GLOSSEMATA GRÆCA

INTERLINEARIA

Ex Tribus MANUSCRIPTIS [α. β. γ.]
Collecta.

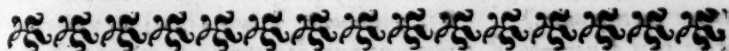
V.I. **A**ΡΧΟΜΕΝΟΣ | α. ἀρχὴν ποιῶν | β. παρὸν ποιῶν | γ.
 2. εἰθάν | ἀρχαῖος. 3. νέον | νεώτερος. 4. δύναι | τὴν δυνά-
 μιν. πολεμολογοῦν | τὴν ταρχαῶν (lego τὸ ταρχαῶδες)
 ἔργον | παρὰ γμα. ἀρχή. 5. τὸ πολέμ. 6. ἀεὶς δύναν-
 τες | ἀνδραγαθήσαντες. 7. γηγυῖαν | α. τὴν γῆς γεγυγυῖαν. μιμνῶ-
 μνοι | ζηλῶντες. γιγάνταν | τὴν ἀνδρείαν. 8. ὡς λόγῳ | καθὰ ἡ φήμη.
 ἔγω | ἦν. 9. ποτέ | κτ' τὴν καιρὸν. κίνδυνον | ὀλεσθῶν. β. φόβον. 10.
 προσέθηκε | πλησίον ἔθηκε. α. προσέγισσε. γήμια | β. γόμα. 11.
 μελιθεῖ | α. ἔχον τὴν ἡδονὴν τὴν μέλι. 12. λιμνόχαις | ὁ ἐν ταῖς
 λίμναις χαίρων βάρταχ. 12. ἔπ. β. λόγιον. α. ἔπ. εἶπε τοῖον.
 15. γνώτω | γνωρίσω. ἄξιον | ἀληθινόν. 16. ξενήϊα | Φιλίας. β. Φιλικά.
 17. φουσίθω | α. ὁ φουτὴν τὰς γνάθας. 18. τιμῶμαι | δοξάζομαι.
 ἐγχεῖν | ἔρχηνός β. βασιλεύς. 19. πηλός | α. ὁ πηλός. 20. μιχ-
 θῆς | ἐνωθεῖς. παρ' ὅχθας | εἰς τὰς ὀχθας. 21. καλό | χεῖνιμον. ἀλ-
 κιμον | χηναῖον. ἄβαν | μυῶν δηλαδὴ. 22. σκηπτεῖον | φανδῶν. ἐν
 πολέμοισι | ἐν ταῖς μάχαις. 23. ἄγε | διῦρον. δάσος | ταχέως. ἐλὼ
 χρεῖν | τὴν σὺν φυλῇ. 24. ψιχάρεπαξ | ὁ ἀετὰς τὰς ψυχὰς β. τρώ-
 γων τὰς ψυχὰς. ἡμείτεροι | ἀπεκρίνετο. α. ἀπεκρίθη. 26. πελεινοῖς |
 ὀρνέοις. 27. κικλήσκομαι | β. ὀνομάζομαι. εἰμὶ | ὑπάρχω. 28. τρω-
 ξάρεα | α. ὁ τρώγων τὰς ἀρετὰς. 29. λειχομύλη | ἡ λείχουσα τὰς μύ-
 λους. πλεονεργεῖν | ὁ τρώγων τὰς πλεονεργίας. 30. καλυδὼν | οἰκία ἐξεί-

Δρέψατο | ἀνεβρέψατο. 31. ἐδέσματοι | βρώματοι. γ. δρετύματοι. δέπτοι-
 σι. πανθεδαποῖσι | ἀρωματικοῖς καὶ πολυλογοῖς. α. διαφόροις. 32. πῶς |
 β. Διὰ τίνα πρῶτον. εἰς | κτ'. 35. ἀρῶτε τερσκοπάνισθε | α. ἐπ' ἀρῶ-
 μον. ἀκύκλι καί τοιο | τερῶν γύλα καισκία. 36. πλακῆς | β. σιλίγιον.
 ταῦν πεπλῶ | α. ἐπιτεῖναι. σισαμίδα | γ. σισάμιον. 37. τῆμα ἐκ
 π' ἑρνης | α. τὸ ὑμάτιον. τὸ ἄκρον τ' χειρὸς. β. ἄκρον τ' παλάμης. λδ-
 κοχίταια | γ. λούκας χιτῶνας ἔχοντα. 38. νεόπηκτο | β. νεωστ' πι-
 πηῖται. 39. τὴν | γ. ὅπερ. προσακλῖναι (λεγο προακλῖναι) αἰτ' ἰσο-
 τὰ κλῖν. μάκαρες | β. δαδαίμονες. ποθέουσι | ποθέουσι. γ. ἐπιθυμῶσι. 40.
 δοίνας | δαυχίας. τερφάς. α. δαυχίαν. 41. χύτρες | γ. ζυκαλλίας. δρ-
 τύματοι | β. καλασκούαις. 42. κακῶν | α. βαρεῖαν. αὐτῶν | βοῶν. 43.
 μῶλον ἰὼν | προθυμίαν ἰλθῶν. προμάχοισιν | προακλῖναις. ἐμὶ χθλῶν |
 σιωπηλάκων. 45. λείκρον | τῶν κλινῶν. 46. π' ἑρνης | τ' ποδὸς τὸ ἄκρον.
 ἱκανεῖ | κατελάμβανεν. 47. ἀπέφυλιν | ἀπέδραυνεν. 48. δέδια | πεφ-
 οημαί. 49. κίρρον | ἱερκα. μέγα πένθῃ ἄβησι | μέγαλον κλαυθμὸν
 φέρουσι. 50. σοῦσεσθαι | σενάμει ποῖων (λεγο ποῖεσθαι). 51. πειθε-
 δια | μάστιγα φοβέμαι. 52. τρωλοδυώντω | τ' ὅπως οἰκύντω. ἐρεῖν |
 ἐκφοβεῖ. 54. πρόσσοις | γ. πόροις. χλωρεῖς | μαλακοῖς. β. τρυφεροῖς.
 ἐπιδοσκομαί | ἐννομαί. 55. ταῦτα | γ. ἅπερ ἡερμηνεύω. τῶν | ὄντων.
 56. τάδε | α. ταῦτα. ἀνίον | ἐξ ἑαντίων. γ. ἐξ ἑαντίας. ἤνθα | α. εἴπε
 57. λίαν | β. κτ' πολὺ. αὐχέας | γ. σφόδρα ἐπανηῖς σεαυτῶν. 58. δαῶ-
 ματ' ἰδέσθ' ὥστε ἰδεῖν. ἤγυν ὁ θεασάμενθ' ὀφθαλμοῖς νομίσθ'. 59. νο-
 μῶν | α. τερφῶν. κρηῖων | ὁ ζῶς. γ. ὁ ἦς τ' κρηῖον. 60. καλύψαι |
 β. σκεπάσαι. 61. δαυχεῖς ἐστὶ | γ. ῥῆα. εὐκολον ὑπάρχει. 62. νόστοι.
 ῥάχη. ἡ τοῖς ὤμοις. ὄληαι | ἀπλεῖσθαι. β. ἐμπέσθαι. 63. εἰσαφίκαται | εἰ-
 σέλθῃς. 64. ὡς | α. ὅπως. ἐδίδα | γ. τῷ μυῖ. ὅδ' ἔβαινε ταχέως | α. ὅ-
 τ' ἐπορεύετο ταχέως. β. αἰέβαινε. γ. λίαν ταχέως. 66. ἔειπε | ἔειπε.
 γέτονας | πλησίον. β. πλησιάζοντας. 67. τερπόμενθ' | α. χαρῶμενθ'.
 68. ἐπεκλύζετο. ἔβρεχετο. β. κατεβρέχετο. δακρύων | κλαῖων. γ. δακρύων.
 69. ἀχρεῖστοι | β. ἀχρεῖστοι. ἐμμεφῶ | κατεμμεφῶ. α. ἐμμεπτε. 70. ἐ-
 σφίγει | β. σιωπῇ. κτ' γαστέρεθ' | ἐπάνω τ' γαστέρος. 72. δεινὰ | δεινῶς.
 α. χαλεπά. γ. χαλεπῶς. φόβη | τέρμην. κρυόντω | κρυεῖ. α. τ' χα-
 λεπῶ. ἀνάγκη | β. βία. 73. ἔπλασ' | ἐπλησίασε. ἤντε | α. ὥστε. κώ-
 πῶν | γ. οἶακα. 74. σύρω | ἔλκων. β. ταῦτῶν τῶν ἑρῶν. 74. ἐκείν' | εἴτε
 καλαστέ. 75. ἐκλύζετο | ἐβρέχετο. α. κατεπονίζετο. ἐβόα | γ. ἐκράν-
 λαξε. 76. ἀφ' ὧν | α. εἴπε τῆτο. 77. νότοιςιν | β. ὤμοις. γ. τῇ ῥά-
 χῃ. 78. ταῦτε | α. ὁ ζῶς ὁμοιωθεὶς ταῦτε. Διὰ κύματ' | β. Διὰ μέτης
 θαλάσσης. ἤγ' | α. ἔφερε. 79. ὡς | β. ὥστε. ἐπιπλώσας | ἐπιπλώσας.
 ἐπινώτιον | α. ἐπὶ τ' ῥάχης. ἤγυν | γ. ἐκόμιζεν. 80. ὡχρὸν | β. χλωρὸν. γ.
 κρηκοειδές. 81. ὑδρὸς | β. ὕδρις. ἐξαπίνης | ἐκ τ' ἀφανῶς. γ. παρ' ἐλπίδα.
 δεινὸν | α. κακόν. ὄραμα | βλέμμα. β. θέαμα. 82. ἀμφοτέρω | α. τοῖς
 δυοῖ. ἰσῆς | β. ἐπάνω. 83. τῆτοι | τ' ὅφιν. νοῖσας | ἀναλογισάμενθ'.
 α. ἐμνήσθη. γ. εἰς νῦν ἐαλῶν. 85. δὴ | ἰσῆσθη. β. εἰσῆλθε. κῆρ |
 θάνατον. α. θανάτῳ φέρει μοῖραν. μέλαιναν | β. μελανοποιόν. γ. σκοτεινόν.
 86. κῆρ | β. ὁ μῦς. ὡς | ἐπεί. πῶσι | α. ἔπεισεν. ὑπ' ἵπῳ | γ. ἀνάσκειλθ' ὑ-
 περφόρῳ. 87. ἐσφίγει | κτ' γαστέρα. β. σιωπῇ. κατέτριξε | α. ἐβόα.
 88. πολλὰ | γ. πολλῇ. κατέδωκεν | α. ἐκείνην. ἐφ' ὕδατι | α. ἐν τῷ
 ὕδατι. πολλὰ | γ. πολλῇ. 89. λακτίζων | β. σπαρτάων. γ. τοῖς ποσὶ.
 90. πλεῖστον | γ. λίαν πολὺ. αὐτῷ | β. τῷ μυῖ. 93. ναῦ-

γόν| γ. ἐπιβάτῳ νηός. σώματι| 94. σὺν| γ.
 ἄδωκός. ἡδὲ| ἡς. κάκισ| λίαν κακί. 95. πατρεσίῳ| ἐν τῷ ἁγῶνι.
 96. ἔρριψας| β. ἐνέβαλες. 97. ὑπαλύξας| τιμαρίαν. 98. ἀπέπιπυ-
 ρεν| α. ὁ μὲν ἀπέθανε. γ. τὸ πινεῖμα ἀφίει. τὸν δὲ| β. τὸ μὲν. 99. λει-
 χοπίναξ| μὲς ἔτω καλὸν μῦθον. ὅχθητι| ὅχθαις. γ. αἰγιαλοῖς. φεζό-
 μῳ| ἐπικαθ' ἡμῶν. β. καθ' ἡμῶν. μαλακῆσι| μαλακαῖς. 100. δε-
 νῶν| δεινῶς. ἐξολόλυξε| ἐθελύχσε. α. ἐξεβόησε. γ. βαρέως ἔκλειπε. δραμῶν|
 τρέχων. β. εἰσελθὼν. ἤγειλε| εἶπε. γ. ἀπήγειλε. 101. ὡς δ' ἔμπεον|
 ἐπειδὴ ἤκυσαν. β. ἐγώρυσαν. μοῖραν| τὴν δυσυχίαν γ. δυσυχίας. α. μόρον.
 ἴδου| β. ὑπεσῆλθε. αἰνός| δεινός. γ. βαρύν. 102. κερύνεσιν| β. κή-
 ρυν. α. μῦνοι. αἰλίσσαν| β. προσηύξαν οἱ μὲς. ὑπ' ὄρεσιν|
 ἔν' ὄρεσιν. 103. κηρύσσειν| ἀναγέλλειν τὸ λαόν. α. μῦνοι. ἀγορεύ-
 ον| εἰς συνάθροισιν. β. εἰς δημηγορίαν. δώματι| α. τῆς οἴκας. Τρωξάρ-
 τας| Τρωξάρη. 104. δυσίως| γ. ταλαιπώρως. ὅς| β. ὅστις. ὁ ψυχάρ-
 παξ. 105. ὑπὸ| ἀνάπαλιν. γ. ἀνὰ κελύ. ἐξήπλωτο| β. ἐξηπλώ-
 τη. ὅχθας| γ. αἰγιαλόν. 106. ἐπινέχετο| α. ἐπεφέρετο. 107. ἤλθοι|
 β. κατέλαβον. πωλύδοις| πωλύδοις. αἰμ' ἡοῖ| α. ὁμῶν. γ. ἅμα τῇ ὑ-
 μέρῳ. ἀνέστη| β. ἠγέρθη. 108. ἐπὶ παιδὶ| ἐνεκα τῷ παιδός. χολύμῳ|
 θυμῷ μῳ. 109. φίλοι| α. ἑταῖροι. εἰ| β. ἐάν. 110. μοῖρα| α. εἰμαρ-
 νήν. πάντοτε| β. πάντοτε μυσί. τίτυκ' | γ. ἐγχεύ. 111. δύσιν|
 α. ὁ ἐλεεινός. 112. κατέκτανεν| α. ἀπέκτανεν. 113. ἐχθρὴν| ἡμισυῖ. ὁ-
 μισθητῶν. γ. λίαν ἐχθρῶν. γαλήν| β. κάτω. τρώγλης| γ. τρύπης. ἐκλύθει|
 ἐξω. ἐλθσαι| λαβῆσαι καὶ κορυφῆσαι. 114. ἀπύειες| οἰμοί. α. αἰεεῖς.
 β. ἀνελήμονες. μόρον| α. θάνατον. 115. ἐξούργητες| β. ἐπινοήσαντες.
 116. καλέσσι| καλῶσι. εἶσαν| ἔσαν. 117. κεδνῇ| β. σιωπῇ. σέβασ-
 μίαν. γ. Φρογμῇ. 118. βυθὸν| βάθον. 119. ἐπιστόμεθα| β. ἐνδυ-
 σόμεθα ὅπλα. ἐπ' αὐτῶν| κατ' αὐτῶν. 121. ἄπαντας| μύας. 122. ἄ-
 ρες| α. ὁ πόλεμος. μεμνηλὲς| προθυμῶν. 123. κημῖδας| β. τὰ σκαλ-
 ζιλίχια. πρῶτα| κατὰρχας. πρὸ κνήμης| ἐν τοῖς ποσὶ. 124. κυάμης|
 φάβα. 125. αὐτὶ| γ. μύες. ἀφ' ἑνὸς| β. ἐν νυκτὶ. ἐπιστάντες| ἐπελ-
 θόντες| α. ἐλθόντες. κατέτρωξαν| ἔφαγον. β. κατέκοψαν. 126. θώρηκας| α.
 λώρηκας. εἶχον| β. ἐκέλευθον. καλαμοσεφείων| ἐκ καλὰ μαντεσφῶν. 127.
 γαλίην| κατ' ἴαν. δέειραν| ἐκδείραντες. ἐπισαμῶν| ἐν ἡέκων. 128. τὸ
 μεσόμεφαλον| α. τὸ κατὰ λυχνίον. ἡδένυ| καί. λόγχη| τὰ δόρυ. (Scho-
 liafles hic videtur legisse αἱ λόγχοι.) γ. δόρυ. 129. παλάμῳ| σι-
 δηρῶν. β. ὀλοσίδηρον. 130. κόρυς| ὡκεφάλαμα ὑπὲρ χει. κροτάφοισι|
 μῦνι γέει. α. τῇ κεφαλῇ. 131. ἑνοπλοῖ| β. ὀπλοφόροι. ἐνόησαν| γ. ἔ-
 γινωκαν. 132. ἐξανέδυσαν| β. ἐκ τῷ βάθους ἤλθαν. 133. ξύνατοι| α. συν-
 ἦξαν. 134. σκεπτομένων| βελυτομένων. γ. σκαζομένων, φραζομένων.
 πόθεν| ἐν ποίῳ τόπῳ. τᾶς| ταρῆς. α. ἡ αἰτία. β. ἡ ἀρχὴ τῆς μάχης.
 δρύμῳ| α. ὁ δόρυς. 135. κήρυξ| μῦνι γέει. σκῆπτρον| ῥαυδόν. μῦ-
 χερσὶ| ἐν ταῖς χερσὶ. 136. ἐμδασίχυργς| γ. ἐμδαζήκαλης. 137. μὲ-
 ρον| α. λόγον. 138. ἀπειλήσαντες| γ. φροερίσαντες. ἔπεμψαν| με-
 139. ὀπλίξας| ὀχυρῶν ὑμᾶς. β. ὀπλοφορεῖν. ἐπὶ| εἰς, ἢ εἰς τὸ πολεμῆ-
 σαι καὶ εἰς τὸ μαχηθῆναι. 140. καθ' ὑδωρ| ἐν ὑδάτι. γ. ἐπὶ ὑδωρ.
 141. μάχεσθε| β. εἰς μάχην ὡς ἀσκάζεσθε. 142. οἵτινες| γ. οἵτινες ὑμῶν.
 αἰετῆς| αἰετοί. β. ἀνδρείοι. γέλατε| ὑπάρχετε. 143. ἀπείσθη| ἀπῆ-
 πιν. α. ἔτως εἰπὼν ὁ κήρυξ ἀπεισώπηται. 144. φρένας| γ. γνώσιν.
 145. μεμφομένων| α. ἐμπεζομένων. 147. πάντως| β. καὶ. ἀλήθειαν. γ.

ὁμολογημάτων. 148. ἡξέει|β. τὰς πλάσεις. κένισον|γ. λίαν κακοί
 μύες. 149. μέμφον|α. ἀφορῶν. ἀναιτίον|γ. χωρίς αἰτίας. βυλῶν|
 σκέψιν. 150. ζήτησων|ἀπ. δολίους|β. κακέρους. ἐξολέσων|α. ἀ-
 πολέσων. 151. ἐρέω|β. λίξω. ἄρισται|καλλίστοι. α. καλλίστα. γ. λίαν
 καλά. 153. κατὰ κρημνός ὁ χαῖρος|α. κρημνίδης ὁ τόπος. 154. ὁρμη-
 θήντες|β. κινήθιντες. ἐφ' ἡμέας|καθ' ἡμῶν. 155. δραχμάριοι κορύμβαν|
 λαβδόμοι παρὰ Φαλαίων. χεδόν|α. ἐγγύς. ἀντίος|ἐξεναντίας. 156. δὴ-
 θύ|β. δούς. βάλων|ἐμβάλων. 157. τὸς ἀκούμβους|τὸς ἀπείρους
 τ' πλάσεις. α. μὴ εἰδότες πολυμύειν. 158. εἴσορμον|β. ἀτασθαρίαν.
 εὐθύμως|μὲν χαρῶς. 159. ὅπλοις|α. ἄρμασιν. 160. ἀμφικάλυψαν|
 περιεσκέπασαν. 162. εὐ ἥσκησαν|καλῶς κατεσκευασμένους. 163. ἔγ-
 χος|β. κοινήσειον. 164. κέρω|α. ὄρεται λεπιδῶν|β. μικρῶν. ἐνάλυπτε|
 α. ἐσκέπαζε. 165. φρεσάμοι|β. καθοπλιόεντες. ἔσσαν|α. ἐσά-
 θσαν. 166. σείοντες|β. ταρβύοντες. λόγχοι|α. τὰ δόρυ (τεροπο δό-
 ρυ α. νix rutem δόρυ contrahi ex δόρυ α) ἔπαλτο|ἐγείρετο. 167. ἀσ-
 ρήνητα|β. τ' ἄσφα ἔχοντα. 168. μαχητάς|α. πολεμιστάς. 169. ἔγ-
 χια|δόρυ (Vide prius 166.) 170. οἶος ᾧ ταύρων|ὁποῖος τ' ἵππου-
 τίραν. γιγάντων|ἀνδρομέων. 172. ἀθανάτων|τ' θεῶν. 173. ἐπαρ-
 ῆξοντα|βοηθῶσα. 175. κνίσση|τῇ δυνάμει. εἰδέσκασιν|βρώμασιν.
 176. κορινθίς|ὁ ζεύς. 177. τεργμύροισι|καταπονεμύροις. 179. εἴκη|
 χάσιν. 183. τραγάς|ὁπας. 187. ἔμπροσθι|βέβαιος. 188. ἀν-
 ἔσαν|ἐπανελθόντες. 189. δολομήνῳ|ἐνδομήνῳ. δορυδύντες|βοῶντες.
 190. καλαμύσαι|κοιμηθῆναι. 191. ἀλγῖσα|πάγχυστα. εἰόησιν|ἐφώ-
 ησιν. 193. ὑμμίον|ἀφ' ὑμῶν. 195. τερπόμεθα|ἀγαλλόμεθα (sic in
 MS. scribitur o pro ω) 196. πεπείθειτο|ἐπήκεον. 197. ἀλλήεις|ὁμοί.
 200. δεινὸν|φοβερόν. 201. βρογίητε|ἐβρόγησε. 202. ἔτασε|ἔτρωσε.
 203. περιμάχοις|τῖς περιπαλυνισαῖς. 205. ἀκόντισε|ἔβαλε.
 206. εἶρεν|τῇ σῆθι. 208. κίερε|β. κῆ. α. ἐν τῇ καρδίᾳ. 209. τί-
 ψει|ἔτρωσε. 212. πῆτρε μυλοειδέι|λίθω στρογγύλῳ. 213. ὅσ'|
 τὸς ὀφθαλμούς. 214. τίτυσκετο|ἐπετηρείτο. 215. βάλεν|ἔτρωσιν.
 216. ὄχθαισι|β. τ' λίμνης. 217. ἀπέληξε|α. ἐπαύετο. ἤλασε|β. ἔ-
 πληξε. 219. πορφυρέω|κοκκίω. παρ' ἡϊόν ἐξέβαινεν|α. ἀφ' ἧς τ'
 αἰγιάλον ἐξάπλωσεν. 220. λιπαρήσι|β. παχεύει. ἐπορνύμετο|ἐπι-
 κυλινδόμετο. λαβόνεσσιν|ἐνδοθείς. 221. τυρόγλυφον|μύν. 222. κα-
 λαμίθει|βάτραχον. εἰς φόβον ἦλθεν|ἐφοβήθη. 225. βρέγματο|
 κεφαλή. α. κρητάρη. 226. ρινῶν|β. μίτυον. παλάσσετο|α. ἐμο-
 λώετο. 228. ἔγχετο|ἐπαίξας|δόρυ (aut forte δόρυ) ὁρμήσας. β. δό-
 ρητι ἰσορμήσας. ὅσ'|κῆ. τὸς ὀφθαλμούς. 229. ποδός|λάπ. 231. ἡ-
 μινε|ἐβοήθησε. 233. αἰδός δε|εἰς τ' ἄδω. βεβήκει|ἦλθεν. 235. ἔ-
 χεσσι|ἤλειψε. ἐξέφυλκε|τυφλὸν ἐποίησεν. 236. παχεῖη|μεῖαλη.
 237. ὄφειμον|μέλαν. 238. τῷ|τῷ τῷ πλῆθει. 239. κνήμη δεξιῆς|
 ἡνίκα δεξιά. ὑπὸ|ἀναγέρομετο (aut potius ἀναγέρομετο) α.
 πλάγιο. ἐν κοίῃσι|ἐν τῇ γῇ. β. χώμασι. 240. κραιπνοῖς|μεῖα-
 λόφω. ἡμινε|ἐβοήθησε. βαίνειν ἐπ' αὐτὴν|ἔρχετο κατ' αὐτήν.
 241. οἱ|αὐτῶν. 242. διῶε|α. εἰσῆλθε. β. ἦλθε. χαμαὶ δ' ἔκχετο|
 εἰς γῆν ἐπιπῶν. 243. χερεὶ παχεῖη|ἀφ' ἧς χερός τ' παχεύει.
 245. τείρετο|ἐδαμάζετο. 246. αἰπῶν|β. μέλαν. ὄλεθρον|α. θάνατον.
 247. τραχέλης|ὁ παῖς τ' πνιγνός. 251. εἶδεν|β. τ' φασί-
 γαθον. ἡμίπνη|α. ἡμίβητον. περιεσόντα|β. ἔμπροσθεν. 252. ἀφ'

253. ἔβηκε | ἔβησε. αὐτῷ | αὐτίκα
 254. ἔξοχον | α. ὑπερέτερος. ἄλλων | ἴ. μὲν. 255. φίλον | β. ἀγαπη-
 τός. 256. ἄρχαμ | α. ἡγεμών. μερδαρχία | β. ὁ τῆς μερδαρχίας ἀρ-
 χάων. 257. ἀριστέα | ἀριστὸν ἦν. 258. γαυρόμυλον | ἀλαζονεύ-
 ομεν. 260. ἦεν | ἦν. 262. κρηνίαν | ὁ ἦος ἦ κρηνίαν. 263. κάρη | τὴν
 κεφαλάν. 264. ὁ πόποι | α. φεδ φεδ. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμεν | β. δὲ
 ἐφθαλμῶν ὁρώ. 266. ἐνταίσει | α. φουδέν. βουλευτῶν | γαυρόμυ-
 267. πολυμοκλον | β. τὴν ταρχοποιῶσαν πολέμου. 269. ἀπεμείβετο |
 ἀπεκρίνετο. μύθον | α. λόγον. 271. ἰχύνει | β. διακρίνει. ἀρτήματα | βου-
 θέων. αἰπὺν | ἔ. τ. μέλαν. ἄλεθρον | α. θάλασσαν. 272. ὅπλων || ὁ κρηνιό-
 274. ὁ | β. δι' α. ἔξοχα | ἔξοχος. 274. ἐπέδωκε | ἐπέδωκε. 276. ἔ-
 φη | ὁ ἄρης. ἔβαλε | ἔβησε. ψολόεντα | ψαύοντα ἔβησαν. 279. ἔπε-
 280. ἐπέτατο. 280. ἐφόδισεν | ὁ ζῆλος. 281. ἀπέλυσεν | ἐπαύσατο
 τὴν μάχην. 285. ἀκυλοχῆλαι | β. ερεβόνηται. 286. λαβόνα | λαβό-
 287. λαβόνα. 287. ὁσφύεις | ὁσεία ἐν δεινυμῶσι.
 288. βλαστο-
 289. ερεβόλοι. α. λοξὰ βλείποντες. χειρῶν ἰόντες | β. μακρόχειρες. ερε-
 290. ὁσφύεις | πολυχειροί. 290. οἱ | α. ὅτι. σωματί-
 291. σωματί-
 292. ἐπὶ τῷ ὄρει. 293. ἐπὶ τῷ ὄρει. 294. τελεῖν | τελεῖν.
 α. ἐτελειώθη.

Variantes Lectiones ex Manuscriptis, & Impressis Codicibus collectæ.

Ν. Γ. Π. Πρῶτον | α. πρώτων 5. πᾶσι | Β. πάντες 8. λόγον |
 Α. Β. Γ. δ. ἔπ. 10. ἀπαλὸν προσέθηκε | Β. λίχον παρ-
 ἔθηκε 12. ἔπ. δ' ἐφθέξατο τῶν | α. ἔπος ἐφθέξατο τῶν. β. δ.
 ἔπ. τ' ἐφάτ' ἐν τ' ὀνόμαζε. 15. ἄξιον | Β. ἀριστον μαλέ. 18.
 τιμῶμαι βατράχων | α. β. τιμῶμαι ἐν (αὐτὸς τοῖς τιμῶν ἐν) βατρά-
 19. πηλὸς ποτε γένετο | Α. Β. Γ. α. β. δ. πηλὸς ἀνιέρχεται
 20. 21. καὶ σε δ' ὁρῶ | β. δ. καὶ σε βλέπω—η. ια. ιβ. καὶ σε ὁρῶ
 ἄλκιμον ἔξοχον | β. ἔξοχον ἄλκιμον. ἔξοχον ἄλκων | Α. ἔξοχα δ' ἄλ-
 24. ἡμέτερον | Α. Β. Γ. β. δ. ἀπαμείβετο 25. ζητῆς, φίλε,
 δῆλον ἄπασιν | Α. Γ. δ. δ. ζητῆς δῆλον δ' ἐν ἄπασιν— Β. ζητῆς.
 τὸ δ' ἄσχημον ἄπασιν—μαλέ. 26. desideratur in Β. θεοῖς τε καὶ | δ.
 θεοῖς καὶ 29. λειχομύλη | β. δ. λειχιμύλη 32. ποιῇ | Α. ποιῆς
 Β. ποιῆς 34. ἐ δέ με | Β. ἔτι με λέγει | δ. ζ. δ. ιβ. ις. λέγει.
 35. τελοσκοπᾶν | Α. Γ. β. γ. δ. δισκοπᾶν 36. πολλὰ σι-
 37. ἐχ' ἡπατο | ι. ια. ιδ. ἐχ' ἡ-
 38. ἐχ' ἡπατο 38. ἐχ' ἡπατο | Α. Γ. β. γ. δ. ἐχ' ἡπατο

40. θοίνω | A. B. α. β. γ. δ. θοίνας 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52. *desunt in β. γ.* 44. εἰ δὲ ἀνθρώπων | α. ἀνθρώποι εἰ δὲ δία—δ. ἀνθρώποι εἰ δὲ δία—*ordine vocum turbato, ut iterum α. καίπερ σῶμα μία φορὴν ἴα—quod ex scriba minus attenti festinatione oritur.* 45. ἄκρον δάκτυλον καὶ ἀδάκνω | α. δ. ἄκρον δάκτυλον δάκνω. H. Stephanus, quamvis contextum mutare non aufert, legendum tamen putat—καὶ ἀδάκνω δάκτυλον ἄκρον. 47. ἐμῆο | α. δ. ζ. δ. ια. ιβ. ιγ. ιδ. ἐμῆο. 48. δύο μάλα πάντα τὰ δέδια | A. Γ. δύο πάντων πέρι δέδια. 49. ἄγασιν | δ. ιδ. ιε. ις. ἄγασιν. 54. εἰ τούτοις | Γ. εἰ πρόστοις—A. α. β. γ. δ. εἰ δὲ πρόστοις— 55. ὑμῶν | A. B. Γ. α. β. γ. δ. ὑμέτερες 56. μειδήσας | A. Γ. μειδιάσας 57. λίαν | A. B. Γ. α. β. γ. δ. λίαν ἔτι καὶ ἡμῖν | B. ἔτι ὅ καὶ ἡμῖν 58. πολλὰ μάλ' | B. α. πολλὰ καὶ 59. ἔδωκε | α. ὤκε—*In β. versus hic est spondaicus;*

ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε ζῶς βαλφχοισι ζῶην.

60. γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι | B. γῆν καὶ ἐν ὕδασι—β. γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι—*γῆν, ἐν ὕδασι—γ. δ. γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι—lego γῆν, ἐφ' ὕδασι—Post (sed Δ. ante) hunc versum inseritur versus sequens in A. B. Γ. Δ. α. β. γ. δ. τοιχάισι δυσὶν (β. γ. δ. δυσὶ α. τοιχάισι δισοῖς) μιμερσιμῶν δώματ' αἰεῖν. α. νείεν *mendosé.* 61. εἰ δ' ἐθέλεις A. B. Γ. δ. γ. εἰ δ' ἐθέλεις—δ. εἰ δ' ἐθέλεις—*εἰ | ιδ. ιε. ις. εἰεν* 62. αἶρω σ' ἐν νότισι | A. B. Γ. Z. α. β. γ. δ. βαῖν' ἐμοὶ (δ. βαῖν' ἐμοὶ) ἐν νότισι—(β. γ. δ. νότις—*quod metro incongruum.*) 63. γηθόσω | ἢ ἐμὸν δόμον | β. γηθόσω—*πρὸς ἐμὸν δόμον—γ. δ. γηθόσω αἰμὸν δόμον—sed α. γηθόσω—ἢ ἐμὸν οἶκον—metro invito.* 65. ἀπαλοῖο | A. Γ. α. β. γ. δ. τρυφεροῖο ἀλμαῖ | B. ἀμμαῖ 66. πρῶτον μὲν | A. Γ. τὸ πρῶτον 68. πορφυρέοις ἐπεκλύζει | A. Γ. α. β. γ. δ. πορφυρέοισιν ἐκλύζει πολλὰ δακρύων | B. πολλὰ δ' ἐβόα—*quod Barnes melius infra ad 75. ponendum censet.* 71. καὶ ἐπὶ | β. γ. καὶ ἐπὶ βέλειτ' ἰδέσθ' | A. Γ. α. β. γ. δ. βέλειτ' ἰδέσθ'. 72. ἐπιστοάχιζε | η. ια. ιβ. ἐπιστοάχιζε—A. Γ. α. β. γ. ὑπεστοάχιζε—δ. ὑπεστοάχιζε—B. ὑπεστοάχιζε— 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80. *transponuntur in γ. δ. Z. post versum 80. λακκίζων, etc.* 73. μὲν | B. ὅ πρῶτον ἔπλωσ' ἐφ' ὕδασι | δ. πρῶτον ἔπλωσ' ἐφ' ὕδασι—α. πρῶτον ἔπλωσεν ἐν ὕδασι—(*qua lectio stare potest, si dempseris μὲν*) αὖ γ. πρῶτον ἔπλωσ' ἐφ' ὕδασι—*depravatē.* 75. ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζει, πολλὰ δ' ἐβόα | α. (*ex versu scil. superiore 68.*) κύμασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζει, πολλὰ δακρύων—β. γ. δ. ὕδασι πορφυρέοισι δ' ἐκλύζει, πολλὰ δ' ἐβόα 76. αἰσθάνειν | α. β. γ. δ. αἰσθάνειν 77. ἐβόασας | α. ἐβόασαζε—*male; vocalis enim ante duplicem haud bene corrigitur.* 79. ὡς ἐμὲ ἐπιπλώσας | α. ὡς μὲ ἀπλώσας—*contra metrum.* B. ὡς μὲν ἀπλώσας— 80. ὑψώσας | A. Γ. β. γ. δ. ἀμπελάσας—*Gloss. ἐξαπλώσας.* 81. ἐξαπίνης | α. β. γ. δ. ἐξαίφνης 82. ἀμφοτέρωθεν | Γ. β. γ. δ. πᾶσιν ὁμῶς—B. πᾶσιν ἀπλῶς—A. πᾶσιν ὁ μὲν—*malé.* 84. ἀπλῶν μὲν καὶ λίμνῶν | A. Γ. α. β. γ. δ. ἀπλῶν μὲν καὶ λίμνῶν 86. εἰς ὕδαρ | A. B. Γ. α. β. γ. δ. ἐφ' ὕδαρ 87. χεῖρας δ' ἐσφίγγειν, καὶ ἀπλῶν μὲν καὶ λίμνῶν καὶ ἐσφίγγειν—*ἐσφίγγειν—ἐσφίγγειν—πολύμην—A. Γ. καὶ χεῖρας ἐσφίγγειν (β. γ. δ. καὶ χεῖρας ἐσφίγγειν) καὶ**

ὁκλύμῳ παύειν. 90. εἶλον ἐπ' αὐτῷ | α. ἦσαν ἐπ' αὐτόν. β. γ. δ. ἦσαν ἐπ' αὐτῷ. πλεῖστον | B. πλεον 91. ὕδασι | β. γ. δ. ὕδασι-
 τῆς ἐφείγξατο μύθους | B. μύθους ἐφείγξατο τῆς. Γ. τῆς δ' ἐφεί-
 γξατο μύθους. 92. εἰ λήσεις γε θεὸς | β. γ. δ. εἰ λήσεις δολίως 93.
 ὡς δὴ | β. γ. δ. ὡς τ' ὁπ 94. ἐκ ἂν μὲν | α. εἰ γὰρ μὲν 95. ἀλ-
 λά πλανήσας | α. ἀλλ' ἀπαλήσας 97. ποιῶν σὺ τίς τις μῶν τραγῶν,
 εἰ δ' ὑπαλύξεις | Pro uno hōc versu substituantur duo, quorum prior vi-
 detur esse praeantis nempe 96. glossēma, aut aliquod forsā scholium,
 quod in textum irrepsit.

α. ποιῶν τ' ἀντίκλινον τ' ὀρθλῷ ὅς κ' ἀπαλώσῃ.
 τοῖς τίσις σε μῶν τραγῶν, εἰ δ' ὑπαλύξεις. *corrupte.*
 β. A. B. ποιῶν τ' ἀντίκλινον τ' ὀρθλῷ ὅς κ' ἀπαλώσῃ
 τοῖς τίσις σε μῶν τραγῶν, εἰ δ' ὑπαλύξεις.
 γ. δ. ποιῶν τ' ἀντίκλινον τ' ὀρθλῷ ὅς κ' ἀπαλώσῃ.
 τοῖς δὴ τίσις σε μῶν τραγῶν, εἰ δ' ὑπαλύξεις.

Gloss. exp. ἀντίκλινον ὀρθλῷ, ἀναπόδοσιν δικαίαν, ὧς refert ὁς ad vocem
 θεὸς in Ὑ. 96. Item exp. τοῖς δὴ, ὧν χάριν ὧς ὑπαλύξεις, ἐκφράζει.
 Hesych ποιῶν, ἀντίκλινος ἢ ὑπὲρ φόνου δεδομένη. 98. ταῦτ' εἰ-
 πὼν | A. B. α. β. γ. δ. ὡς εἰπὼν 99. Post hunc versum inseritur
 sequens in A. B. α. β. γ. δ. καὶ ῥὰ κραιπνότερα μοῖρας μυσὶν ἀγγελῶ
 ἦλθε. 100. abest in B. ἡγείλε | β. ἡγείλε-η. ια. ἡγείλε—men-
 dosé. 102. ἐκέλευσαν | B. ἐκέλευον 103. αἰορῶν δ' | α. αἰορῶν
 105. νεκρῶν | β. γ. δ. νεκρὸς ὄχθας | A. B. ὄχθαις 106. ἐπε-
 νήχῳ | β. γ. δ. ὑπενήχῳ 107. πρῶτῳ | ε. ζ. η. θ. ια. ιβ. ιγ.
 πρῶτον 109. πέποιθα | A. Γ. α. γ. δ. πεπόνθειν 110. ἡ μοῖρα
 κακῇ | α. ἀλλ' ἡ μοῖρα β. ἡ πείρα γ. δ. ἀλλ' ἡ πείρα—A. B. Γ. ἡ πεί-
 ρα κακῇ— 111. εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσλῳ | A. Γ. β. γ. δ. εἰμὶ ἢ ὑν
 ἐλεεινός 112. πρῶτον καλέκλινον | α. β. γ. δ. ε. ζ. θ. ιβ. ις. πρῶ-
 τον καλέκλινον—ιδ. ις. πρῶτον ῥα καλέκλινον— 113. ἐχθίς | B. β.
 γ. δ. ἔχθις Pro versibus 112, 113. habentur hi duo in B.
 sed atramento à ceteris prorsus diverso.

ἦεα μοὶ πρῶτον μύθορ' ὅρ' ὁρπήσατ',
 θῆρ' μεγάλη, κλονέοντα πλέρως σιάλοιο τυχεῖσα.

At Barnes restituit—ὁρπήσατ' (forte pro δειπνήσατο) τις μύθορ' ὅρ'
 ὧς πλέρως σιάλοιο κλονέοντα τυχεῖσα. 114. ἐς μόρον ἦξαν | α. ἐς
 μόρον εἴλξαν B. Γ. β. γ. ἐς (δ. εἰς) μόρον ἔκταν 115. καινοίερας |
 ια. ιβ. καινοίερας—etiam in utrâque editione versio Latina habet vani-
 oribus. δόλον | A. B. β. γ. δ. μόρον 118. ἀπέπνιξεν | α. β. γ. δ. ἀπ-
 έπνιξε φουσίαν | α. βάτραχ' κακός 119. ὀπλισόμεθα. β.
 ὀπλισώμεθα—γ. ὀπλισώμεθα—α. ὀπλίζεσθε— 119, 120. desunt in
 δ. ὧς 120. deest in β. γ. 121. ταῦτ' | ε. ζ. θ. ιβ. τῶν B. Γ. ὡς
 122. deest in B. Γ. β. γ. δ. μὲν ῥ' | α. μὲν τ' 123. πρῶτα πρὶν κνή-
 μητιν ἔθηκας | B.—ἔθεντο. A. Γ. α. πρῶτον ἐφῆρμονας εἰς δύο μέρη
 124. εὐτ' ἀσκήσαντες | α. β. γ. δ. κνήμας (A. Γ. κνήμας δ') ἐκάλυπτον
 126, 127. transponuntur post Ὑ. 130, in A. B. Γ. Z. α. β. γ. δ.

126. καλωσεφείων | α. καλὸν εὐρεφείων—metro ommينو recia-
mante. 127. ἐποίησαν | β. ἐφάρησαν 130. κρηάφουσι καρύν |
Α. Β. Γ. ε. γ. δ. κρηάφουσι ἐρεβίνθου. Gloss. γ. κυπείρου. 132. ἐξαι-
δύσαν | α. ε. γ. δ. ιδ. η. ις. ἐξαιέδυσαν ἀφ' | ε. ἐφ' 133. ξύναλον |
ε. γ. δ. συάλον 134. θρύλλω | Α. Γ. ε. γ. δ. μύθω Δ. ἄμιλλω
135. σκῆπτρον | ε. γ. δ. ῥάβδον 137. μύθον | ε. γ. δ. τοῖον
139. εἰπῶν | Α. Γ. εἰπεῖν θ' πόλεμόν γε | ιδ. ιε. πόλεμόν γε 140.
ὃν κατέπεφιν | Α. Β. Γ. α. ε. γ. δ. ὅν περ ἐπεφιν 143. μύων | α.
πάντων 145. αὐτῶν | Α. α. αὐτὸν 147. πάντως | Α. Γ. πάντως δ'
πῶρ' | γ. δ. πῶρ' 148. τὰς | α. τ' 150. μύας | α. μύς
151. τοῖ γδ | Β. α. τὸν γδ 152. ἑτοπλοι τῶν | Α. ε. γ. δ. οὐ δ-
πλοις τῶν γδ ζ. θ. ιγ. οὐοπλις τῶν—ατ ιδ. ιε. νεβίης οὐοπλις τῶν
153. χείλεσσιν | ε. δ. τέχεσσιν 155. ὅς τις χερδὸν ἀντίω ἔλθοι |
ε. ζ. η. θ. ια. ιβ. ιγ. ιδ. ιε. ἀντίοι—Β. α. ὅς τις χερδὸν ἀντίω ἔλθῃ Γ.
ε. δ. ὅπως χερδὸν ἔλθον ἐφ' ἡμᾶς 156. σὺν ἐντεσιν | Β. α. σὺν ἐν-
τερ (referendo ad ὅς τις) Α. Γ. Δ. ε. δ. σὺν ἐντεσιν (ad κορύναν) 157.
οὐ ὕδασι | ε. δ. ἐντεσιν 159. ὡς ἄρα φανήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν | α.—ὅ-
πλοις κατέδυσεν Α. Γ. ε. δ. ὡς εἰπὼν ἀνέπεισε (Β. σὺν ἐντεσιν) κατε-
πλίξας (μετὰ supra γ. 121.) 161. χλοερῶν πλατίων | α. χλωερῶν
πλατίων Α. Β. Γ. ε. δ. καλῶν χλοερῶν τούτων | Α. Β. Γ. α. ε. δ.
σούτων 163. μακρῶς | Β. μακρῶν 164. καὶ κόρυμβες κοχλίων
λεπτῶν κρηάτ' ἀμφεκάλυπτον | Α. Γ. α. ε. δ. καὶ κέρω (Β. καὶ ῥα) κοχλι-
ῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κέρωα. (Penultima vocis κοχλίας produci potest;
ut liquet ex versu trimetro Philyllii apud Athen. l. 2. c. 22.) 165.
ὄχθαις | ε. ὄχθης 166. ἐπληῖοι | α. ἐπληστο Γ. ε. ἐπίπληστο Α. ἐπίμ-
πληστο δ. ἐμπίπληστο—mendose contra rationem metri. 169. Inter
γ. 169. ε. γ. 170. in α. (Inter 170. ε. 171. in Α. Γ.) injicitur distichon
sequens: ὡς (deest pes) βαλόντων σφατὸς ἑβρεμνὸν εὐτε γινάντων καὶ μύς
(Α. Γ. μύες malé) κεντῶρων μεσολαύων (in Γ. super—ων bis scribitur
—ois aliā manu) ἦσαν ὁμοῖοι. 170. ἡ μυσὶν, ἀθανάτων καὶ Ἀθωαίων
προσείπειν | Β. ἡ μυσὶν τερπόρῳμοι—ε. δ. η. μυσὶν τερπορῳμοῖσι καὶ προσ-
είπειν Ἀθήνη. 173. ἡ ῥ' ἐπαλεξήσασα πορεύσῃ | α. ἄρ' ἐπαρρήξ-
ασα πορεύσῃ; Α. Γ. ε. δ. ἄρ' βοηθήσασα πορεύσῃ; Β. ἡ ῥα βοηθήσασα
πορεύσῃ; 174. καὶ νηὸν αἶε | ε. καὶ τ' νηὸν 175. καὶ ἐδέσμασιν
ἐκ θυσιῶν | Α. Β. Γ. β. δ. καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι. α. καὶ θυσιῶν ἐ-
δέσμασι—per ἁμελῶν metathesin. 176. τ' ὅ | ζ. θ. τὸν γε Α. Γ.
ε. δ. καὶ δὴ 178. ἐκ' ὄρωτος | α. ε. δ. ια. ιβ. ιδ. ιε. ις. ἱζ. ἐπαρ-
γῶς—Si vox dividatur, prapositio ad verbum pertinebit; ἐλθὶ μὲν
ἐπ' i. e. ἐπελθοίμην 180. οἷον ἔρεξαν | α. οἷά μ' ἔρεξαν ε. δ. οἷά
μ' ἔορξαν 181. ἐξύφηναι | α. δ. ἐξύφανα 183. τρώγλας τ' ἐμ-
ποίησαν | Α. Γ. α. ε. δ. καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν ἡγήτης | α. ἐπήτης—
Gloss. α. exp. ὁ πλωχὸς—sed hac vox metro minimè congruit. Β. καὶ
τρώγλας ἐνέδυσαν. Οἶλον δέ μοι ἦτορ ἰώθη. 184. καὶ πρόσθ' με τό-
κος τῆς χάρις ἐξέρισται | Α. Γ. ε. δ. καὶ πολὺ με (α. πρόσθεν)
πρόσθ'—Β. καὶ πρόσθ' με τόκος τὸ ἥ ῥίγιον ἀθανάτοισι. 185.
ὑφηναι | Β. α. ἐνῆσα Post versum 185. inseritur hic in α. ε. δ. (qua est
mera versus 184. reiteratio) καὶ πρόσθ' με τόκος τῆς ῥίγιον (ε. πῶρ'
ἐρίπονοι—δ. τὸ τ' ἐρίπονοι) ἀθανάτοισι. 187. πρῶτον | Α. Γ. α. ε.
δ. πρῶτον 189. εἶασαι | ιδ. ιε. ις. εἶασαι ιβ. εἴωσαν.

inscriberetur: præter duo illa egregia poemata: quorum altero bellum troianum altero Vlyxis uarios errores cecinit. De ^a hymnis uero nullam fecit mentionem. Sed non uideo cur sententia eorum qui hæc Homero ascribunt uera esse non possit. Nam si noster Maro culicem: copen: nonnullaq; alia exercendi ingenii gratia scripsit. ut tandem pastores. agros. horrendaq; bella caneret. quid mirum Homerum ^b opere bello troiano prælusisse: præsertim quum uerborum & carminis elegantia ab illo præclaro opere minime dissentire uideatur. Quauis enim laudabile sit res magnas ^c scribere in parvis: tamen aliquando se exercere haud absurdum est. Etenim non sum animi dubius uerbis ea uincere magnum quam sit & angustis hunc addere rebus honorem. Nam ut inquit præstantissimus poeta In tenui labor. at tenuis non gloria. Sed minime mirum uobis uideri debet. si de hoc opere inter doctos aliquod certamen sit. quum de genere. de vita. de patria deniq; ipsius Homeri tam uarias sententias esse uideamus. Nam si ab Ephoro patriam quæras: cumque esse dicet. Si ab Pindaro omnium lyricorum princeps: cum smirnæum tum chium asseuerabit. Si ab Antimacho & Nicandro ^d thelophonium censebunt. Si autem ab Aristarcho & Dionysio thratio: haud dubitabunt atheniensem dicere. demum eum Simonides chium Aristoteles ^e item fuisse scribat. Non desunt qui eum ex cipro salaminum aut argium esse contendunt. Qua item tempestate: quibusue parentibus fuerit: tam uariæ sententiæ sunt. ut satius sit nihil affirmare: quam tam diversas de eo opiniones proferre. Nos autem hanc omnem quæstionem relinquentes ad te munusculum decus: qui iam tantum carmine profecisti: ut inter Tibullos Propertios Gallos numerandus uidearis hoc opusculum tanquam Homeri mittimus. ut illud emendes: ac his diebus aliquo ridiculo animum relaxare possis.

^a hymnis
phonium
munt, 'hymn.

^b hoc opere
^c Ictem— sic repono ex Plutarch. Vit. Homer. uide hac desu-

^d scribere: in parvis tamen
^e Colo-

Homeri Poetae Batrachomachia per karolum
Arelinum traducta foeliciter Incipit.

Anarum murumq; simul crudelia bella
Quæq; super genibus descripfi carmina nuper
Nunc canere atq; omnes hominum uulgare per aures
Est animus. spirate deæ: sacrumq; mouete
Ex helicone chorum: uociq; inducite carmen.
Nam non parua quidem fecere pericula mures
Horrida ^a terrigenum imitati bella gigantum.
Talia mortales referunt primordia rixæ.
^b Musipulæ rapido fugiens discrimina cursu
Conceptamq; sitim cupiens sedare propinquus
Mus posuit barbam stagno: dulciq; liquore
Iam lætus: quum rana procul conspexit: & inde
Garrula limnocharis tali sic uoce locuta est.
Qui sis: unde ad aquas venisti: quique parentes
Dic: & uera refer: nec te mendacia tangant.
Nam si te nostro dignum narrabis amore
Munera multa dabo: tibi quæ monumenta relinquam
Hospitii: & mecum nostris lætabere tectis.
At tibi si nostri proles & nomina curæ:
Rex ego quippe uocor phisignatus: inq; palude
Nunc ranis præsum: perq; omnia sæcula regno:
Sumq; satus peleo: qui quondam ^c hidromedusa
Littore in ^d oceani genuit connexus amore.
Sed te conspicio robusto pectore & armis
Certe alios superare duces: tum corpore honesto.
Ergo age continuo pande stirpemq; genusq;.
Ad quam pficarpax tali sic uoce locutus.
Quid genus obscurum ^e nulli cognoscere tentas?
Nomine nanq; uocant omnes pficarpaga mures:
Magnanimusq; pater troxartes dicitur esse:
^f Lichomeleq; mihi genitrix: quæ sanguine creta
Phternotrocti olim sceptris regnoq; superbi.

^a Siquis malit elisionem, legat terrigenarum
ligitur, & in uoce peleo fit synzesis.
θερπεις τε &c. emittitur.

^b Gr. γαλήνη.

^d Videtur legisse ἀνταρτοῖο.

^c Eliso neg-
^e Verius ar-

^f Lichomyle

inscribitur hic versus in A. B. Γ. α. δ. ὡς ποιεῖ καὶ κατὰ καλὴν
 ἔκδοσιν ἀνδρῶν (α. ὅς ποτε καὶ κατὰ καλὴν ἔκδοσιν) α. ὡς ποτε ἀνδρῶν—Gloss.
 ἡρώων. Repone (cum Jos. Barnes) καπαῖνα Capaneum; à quo
 primum scalarum oppugnatio perhibetur inventa; qui tantā vi oc-
 cisus est à Thebanis, ut extinctus fulmine diceretur. Veget. de re
 militar. l. 4. c. 21. Confule Not. Stewech. 275. ἐγκέλαδον τ'
 ἐπὶ δὲ τῶν | A. B. Γ. α. δ. καὶ μέγαν ἐγκέλαδον | [Gloss. α. καλῶς ἡ-
 χῶν] In Z. Salmonea pro Encelado id' ἀγρία | δ. καὶ ἀγρία β.
 id' ὀρέα [Gloss. πλάγια] 277. πρῶτα μὲν ἐβόησεν | α. πρῶτον
 μὲν βόησεν 280. pessimè legitur in exemplaribus variis. α.
 πάντας μὲν ὅς ἐβόησεν βαλὼν ἐπὶ τῆς δε τῆς μύας. Α. — ἐπὶ τῆς δε
 κερωνός Β. — ἐπὶ τῆς δε μύας Γ. ἐπὶ τῆς δε β. πάντας μὲν γ' ἐπιβόη-
 σεν βαλὼν ἐπὶ μύας τῆς δε. δ. καὶ πάντας μὲν ἐβόησεν βαλὼν ἐπὶ τῆς
 δε [Gloss. β. ex βαλὼν, πεσόν. scil. κερωνός. Sed dubito, an hac sig-
 nificatio admitti possit. Gloss. δ. melius ῥίψας. scil. κερωνός.] Ex
 variis istis una forsan conficeretur lectio: πάντας μὲν ὅς μύας ἐβό-
 ησεν βαλὼν ἐπὶ τῆς δε. In Z. absunt versus 278, 279, 280. 282. ἡρώ |
 β. δ. ἡρώ | A. B. Γ. ἡρώ | per metathesin. At πείλομαι cum Infinitivo
 ponendum legi. 283. ἐλίσσει | A. Γ. α. β. δ. ὡς ποιεῖ 284. ὅς
 ποτε βαλεῖσθαι | α. ὅς ποτε φερεσθαι | A. Γ. δ. ὅς ποτε τὸν ἐν βα-
 λεῖσθαι Β. ὅς ποτε τοὺς βαλεῖσθαι 285. νωτάκμονες | δ. νωτάκμονες
 288. βλαυστοὶ | α. βλαυστοὶ β. δ. βλαυστοὶ ἐσορῶντες | α. ὁρῶντες
 289. ὀκτάποδες | α. ὀκτάποδοι καλεῖν | α. καλεῖν | β. καλεῖν |
 290. μύων | β. δ. μύων—qua resolutio est (ut puto) grammatica, et
 certe versus repugnat. 291. ἀνεγὰς πονοῖ | sic β. δ. σ. ζ. δ. ιγ. sed
 in plerisque aliis ἀνεγὰς πονοῖ 292. ὅς καὶ | A. Γ. τῆς δε α. τῆς καὶ
 δειλοὶ μύες | A. Γ. α. β. δ. πάντες μύες καὶ ὑπόμεναι | A. B. Γ. α.
 β. δ. ὅς ἔτ' ἔμειναν 293. ἐρωπὸν | β. δ. ἐρωπὸν—malé. ἰδύετο
 δ' | A. Γ. β. δ. δύσατο β. ἰδύσατο 294. μονήμερος | η. ια. μονήμε-
 ρος β. μονήμερος MS. α. opus claudis hōc versu:

ἡ κρυεὴ μυοβαλεχνομαχίη τέλος ἔχειν.

Et β. sic:

ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπείχθη τέλος. αὐτῷ.

Epistola karoli Aretini in uatrachomiomachiam
Homeri poetæ ad Marassium siculum foeliciter
incipit.

Vper suauissime Marassi quum apud quos
dam præstantissimos iuuenes studiis huma
nitatis mirifice deditos Homerum summopere laudassem
dixissemq; eum non solum in rebus magnis quæ medio
cri oratori vel poetæ maximum orationis campum præ
stare solent. uerum etiam in eo bello quod adolescens
de ranis muribusq; finxit: quantum iam ingenio uale
ret ostendisse: & precibus & ui a me exegerunt ut id
in latinum conuerterem. at si non ualerem uersu saltem
id quomodo possem soluta oratione transferrem. itaq;
quum eorum studiis nullo pacto obfistere quirem libero
in pede id traducere aggressus sum. sed quum perpaucos
transulissem uersus. ita ea oratio incondita & incom
posita mihi uisa est. ut nil suaue nil elegans nil deniq;
homicum resonare videretur. itaq; mutato consilio
musas inuocaui ut mihi aliquantulum aspirarent: mea
labra si non parnasi sacris undis saltem lymphis illius gai
fontis de quo nuper quamplures suauissimos elegos edi
disti aspergerent: at si sic repente ex coruo ut inquit
ille poeta prodirem eis hecatonben policitus sum. proxi
ma deinde die nocte in somniis mihi uisum est musa
rum gremio sublatum in gaio fonte esse demersum:
quamobrem paulo post experrectus alacri animo ad
scribendum accessi. Et hoc opusculum in nostram
linguam transtuli in quo siquid elegans uisum fue
rit cum homero omnium poetarum * præstantissi. tum
maxime illis undis quibus tua carmina uida esse dicis at
tribuito. Sin autem aliquid ineptum offenderis: id a
me editum esse credas. Sed iamdiu tecum iocor: non
tamen me latet uideri Plutarcho hæc Homero non
esse tribuenda. Putauit enim ut arbitror hanc clarissi
mi poetæ summam fore laudem: si nihil illius nomine

* præstantissimo

ἢ ἰδὼν | β. δ. πλεονογλύφον δ' ἰσιδὼν φέβον | α. βάθ^ω 224. *desf*
 in β. δ. Z. Pro quo substituitur hic; ^a Φυλαῖον δ' ἀρ' ἐπιφνει ἀμύ-
 μων ^b Ἐμβασιχυλε^ω. At hic versus ponitur (in α.) ante 224. (in
 E.) post 224. [Gloss. ^a βάτρυχον. ^b ὁ μὲς.] α. Ὑδρόχαρις δ'
 ἐπιφνει Πτεριοφάγον βασιλῆα versu claudicante. 226. ἔσαζε | α.
 δ. ἔσαζε Z. Phrygaum Embasichytrus olcidit lapide in sinuipus con-
 jecto. Nulla tamen mentio lapidis in reliquis codicibus, nisi prius
 ὕ. 212. ubi omittitur in Z. 227. λειχοπίναξ δ' ἐκλεινεν ἀμύμονα
 βορβοροκοίτῳ | A. Γ. E. Z. β. δ. λειχοπίνακα (δ. λειχοπίνακα δ' ἐπιφ-
 νει ἀμύμων βορβοροκοίτης (B. Ἐμβασιχυλεος.) 228. ἐγγχε' ἐπαίξας | A.
 Γ. β. δ. ἐγγχε' ἐπαίξας Post hunc versum adjicitur hic in Δ.

Δέπησεν ᾧ πεσὼν, δρόβησε ᾧ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ.

229. πρεσοφάγ^ω δ' ἰσιδὼν, ποδὸς εἴλκυσε κνισοδιώκῳ | A. B. Γ.
 E. Z. α. β. δ. πρεσοαῖ^ω δ' ἐπισδὼν (β. πρεσοαῖ^ω δ' ἰσιδὼν α. πρεσο-
 φαγ^ω δ' ἰσιδὼν) ποδὸς εἴλκυσε νεκρὸν ἰόντα. 230. ἀπίπτει | α.
 ἀπίπτει 231. ἤμω' ἐτάρων παρὶ τεθνεώτων | A. Γ. ἤμω' ἐταί-
 ρων τεθνεώτων. B. ἤμω' ἐτάρων παρὶ τεθνεώτων. 232. ἤμω' ἐτάρων
 περιθνεώτων. β. δ. — παρὶ τῶν ἰόντων. ubi Gloss. exp. κυκλόντων.
 232. Πηλυσίον κτ' νηδύ^ω εἰς μέσον ἤπαρ | 15. Πηλυσίον — A. Γ. E. Z.
 α. β. δ. πρεσοαῖον (E. δ. πρεσοαῖον α. πρεσοαῖον) μήπω γαίης ἐπι-
 δαῖνα. 233. πίπτει δὲ οἱ πρότερον, ψυχὴ δ' αἰδὸς δε βεβήκει | α.
 πίπτει δαὶ οἱ προπαρῶν, ἥτοι δ' ἐκδοσε βεβήκει. β. πίπτει δὲ οἱ προπα-
 ρῶν, ψυχὴ δ' αἰδὸς δε βεβήκει. mendose correptis syllabis δε π ψ.
 δ. πίπτει δὲ οἱ προπαρῶν, ψυχὴ δ' αἰδὸς δε βεβήκει. mendosius.
 234. πηλοδάτης | A. B. Γ. E. Z. β. δ. κρομβοδάτης — at in B.
 super, πηλοδάτης, ut commendatio. Schol. β. ὁ εἰς τὴν κρομβὴν ἀνα-
 βαῖνον, ἐπ' αὐτὸν | α. ἐπ' αὐτῷ. 235. ἔχευσε | B. ἐπληξε
 236. θυμώθη δ' ἀρρ κείν^ω | A. B. Γ. α. ἀργιόθη δ' ἀρρ κείν^ω β. ἀρ-
 γιόθη δ' κείν^ω δ. ἀργιόθη δ' κείν^ω 237. κείμρον | ζ. δ. εἰμρον
 — omnino (ut puto) falso. πεδίω | B. γαίη λίθον ὄβριμον, ἀχθ^ω |
 ιζ. λίθον, ὄβριμον ἀχθ^ω A. B. Γ. δ. — ὄβριμον — 238. πη-
 λοδάτῳ | A. B. Γ. E. Z. β. δ. κρομβοδάτῳ — uti supra ὕ. 234. ὑπὸ |
 α. κτ' ἐκλάσῃ | E. β. δ. ἐάγη — sed (ut notat H. Stephanus) α in
 ἐάγη potius corripitur solet. 239. πείσε δ' ὑπλι^ω | ε. ζ. δ. πείσε
 ὑπλι^ω 240. αὐδισ^ω | α. ἔτι^ω 241. τύψε μέσῳ δ' αὐτὸν | A.
 B. Γ. E. α. β. δ. τύψε ᾧ οἱ μέσῳ — H. Steph. mavult i quam oi,
 cum i possit produci ope literae μ sequentis, sicut in Homera passim.
 πᾶς δὲ οἱ | E. β. δ. πᾶσα ᾧ — Nam (ut notat H. Stephanus) χοῖν^ω
 utroque genere usurpatur. 242. διῶε A. Γ. α. β. δ. ἐδῶε. ἐκχωῖο |
 Γ. E. β. δ. ἐκχωῖο — A. ἔχον^ω — male pro ἔχον^ω 244. σίλοφά-
 ρ^ω | A. B. Γ. E. Z. β. δ. τρωγλοδύτης εἶδεν | α. οἶδεν ὄχθησιν | β.
 ὄχθησιν 245. τείρετο | ιζ. τείνετο — τείνομαι etiam significat vexor.
 Vide H. Steph. Thes. 246. τάφρον | A. E. β. δ. τάφρος ὅπως |
 β. ὅπως α. εἰπως 247. usque ad 254 desunt in Z. ἔβαλεν | β.
 δ. ἔβαλε ἐς | α. εἰς πόδα ἀκρον | B. ποδὸς ἀκρον 248. ἀκα ᾧ
 τεργῶν^ω ἐς λίμνῳ ἤλαθ φάγων | 15. — τεργῶν^ω γ' —
 α. β. δ. ἔχαλ^ω δ' (ἀπε δ') ἐκ λίμνης ^a ἀτεδύσατο ^b τείρετο δ'

190. καμῦσθαι | B. α. καμῦσαι 191. ἀλγῆσαι | β. ἀλγῶσαι—
qua videtur mihi durior syntaxis. ἰβήσῃ | δ. ἐφώνῃ—aut φώνη-
σεν ut versus constet. 192. ἀλλ' ἄγε παυσώμεθα | β. ἀλλ' ἄγε νῦν
παυσώμεθα—δ. ἀλλ' ἄγε δὴ παυσώμεθα—male nisi vox θεοὶ synize-
zin patiatur. 193. μὴ κέτις ὑμείων | α. μὴ καὶ τις ὑμείων β. δ.
ιδ. ιι. μήκέτις ἡμείων ἰζ.—ἡμείων τρωθῇ | A. Γ. τρωθείη—tum ἡμῶν
legendum. Post versus 193. inseritur hic (quod est merum glosse-
ma) in A. Γ. Δ. α. μήκέτις τρωθῇ (Δ. μήκέτις τυπείς) λόγχῃ (α.
μήτις κ' λόγχῃ τυπῇ) δέμας ἢ μαχαίρῃ. Barnes reponit, κ' μήτις
λόγχῃ τυπῇ δέμας ἢ μαχαίρῃ. 194. ἀγχέμαχοι | α. ἐγχέμα-
χοι—ubi Gloss. πολεμισαί. ἀνλῖ | A. Γ. α. β. δ. ἀνλῖον 196. τῇ
δ' αὐτῇ πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι | α. τῇ δ' αὐτῇ ἐπεποιθόντο—β. δ. τῇ δ'
αὐτ' ἐπεπείθοντο—B. κ' τῇ γε θεοὶ ἐπεπείθοντ' ἄλλοι. 197. πάντες,
ὁμῶς ᾧ ἀολλέες ἤλθοι | α. πάντες δ' (demo δ') ὁμῶς ἀολλέες εἰσῆλθον
(lego εἰσῆλθον ἀολλέες) β. πάντες δ' ὁμῶς ἀολλέες ἤλθοσαν (gerono πάν-
τες ὁμῶς ᾧ ἀολλέες ἤλθοσαν) A. Γ. δ. πάντες ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες B.
πάντες δ' αὐτ' εἰσῆλθον ἀολλέες 198. abest in B. Γ. β. δ. et sic le-
gitur in α. καὶ δ' ἤλθον κέρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες. 200. ἐ-
σάλπιζον | α. δ. ἐσάλπιζαν A. B. Γ. β. ἐσάλπιγγαν 203. γαστέρα |
β. γαστέρῳ εἰς | α. β. δ. ἐς 204. ἔπεισιν | α. β. δ. ἔπεισε ἐκόνισ-
σιν | α. β. γ. ζ. η. θ. ια. ιβ. ιγ. ἐκόνισεν Post hunc versus inseri-
tur hic in A. Γ. α. δ.

δῶπῃσιν ᾧ πεσῶν, δῶπῃσιν ᾧ τούχῃ ἐπ' αὐτῷ.

Gloss. α. ἀράβῃσιν, ἤχησι. Gloss. δ. τούχῃ, ὄπλα. 206. πῆξεν δ'
ὦν εἶργω | β. πῆξε ᾧ ὦν εἶργω δ. πῆξε δ' ἐν εἶργω 207. ψυχὴ δ'
ἐκ σώματ' ἐπῆ | β. —σώματ'—quantitate non servata: at A. Γ.
melius, ψυχὴ σώματ' δ' ἐξέπῃ. 208. Σδύλαϊ—Ἐμβασίχυν-
τον | A. B. Z. β. Σδύλαϊον—Ἐμβασίχυντ'. Post hunc versus se-
quitur in A. Γ. Z.

Ἰκμιδῶν δ' ἄχῳ εἶλε, κ' ἤλασεν ὀξείῃ χοίρῳ

In B. quinque hi versus

Ἰκμιδῆς ἀπαλοῖο δι' αὐχένῳ· ἤραπε δ' ὀξυῖ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχῳ· ἐφωρμήθη ᾧ κ' αὐτῷ
Τρωγλοδύτῃ· ἀπαλοῖο δι' αὐχένῳ ἤλασεν ἔγχῳ.
Ὅυδ' ἐξέσπασεν ἔγχῳ ἐναγλῖον· ὥς δ' ἐνόησε
Κωτοφάγον φάργον, βαθείαις ἔμπεισεν ὄχθαις.

Hujus Cossophagi mentio etiam in A. Γ. Z. α. β. δ. μετὰ τοῦ notabi-
tur. versus 209, 210, 211, desunt in β. 210. ἐξέπῃ | α. ἐπῃ.
malé. 212, 213, sic se habent in B. mendosé.

Τρωγλοδύτῃ ἀπαλόντι δι' αὐχένα τρώσεν ἐπιφθαῖ
Ἐν πύργῳ μυλαειδί τ' δ' ἐκάλυψε ὅσπερ σκότῳ.

213. ἐκάλυψεν | 15. 17. ἐκάλυψε. — Pro versibus 212, 213, 214, 215, 216, 217, habemus hos quatuor in A. Γ.

Τρωγλοδύτῳ ἀπαλοῖο δι' αὐχένῳ δούτις ἔτρωσεν.
 'Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχῳ ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε
 Κροτοφάγον φάγοντα, βαθείαις ἔμπισεν ὄχθαις.
 'Αἶψ' ἔδ' ὡς ἀπέληξε μάχης, αἶψ' ἤλασεν αὐτὸν.

Et hos quinque in β. prope similes illis ante citatis ex B.

'Οκυμίδῳ δ' ἄχῳ εἶλε, καὶ ἤλασεν ὀξείῃ χοίῳ
 Τρωγλοδύτῳ ἀπαλοῖο δι' αὐχένῳ· ἤραπε δ' δούτις,
 'Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχῳ ἐναντίον, ὡς δ' ἐνόησε
 Κροτοφάγον φάγοντα, βαθείαις ἔμπισεν ὄχθαις.
 'Αἶψ' ἔδ' ὡς ἀπέληξε μάχης, αἶψ' ἤλασεν αὐτὸν.

[Gloss. ^a τρυφερῶ. ^b ἐξέλκυσεν.]

Item hos quinque in δ. eosdem ferè ac praecedentes: ordine duorum priorum tantum mutato.

Τρωγλοδύτῳ ἀπαλοῖο δι' αὐχένῳ τρώσεν ἐπιφθῇ.
 'Οκυμίδῳ δ' ἄχῳ εἶλε, καὶ ἤλασεν ὀξείῃ χοίῳ,
 'Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχῳ ἐναντίον, ὡς δ' ἐνόησε
 Κροτοφάγον φάγοντα, βαθείαις ἔμπισεν ὄχθαις.
 'Αἶψ' ἔδ' ὡς ἀπέληξε μάχης, αἶψ' ἤλασεν αὐτὸν.

At hos novem in α. eosque valde confusos et inemendatos; et ex aliis mixtis confectos.

Τρωγλοδύτῳ ἀπαλοῖο δι' αὐχένῳ τρώσεν ἐπιφθῇ
 Πίτρω μυλοειδῇ· τὸν δὲ σκότῳ ὅσ' ἐκάλυψεν.
 'Οκυμίδῳ δ' ἄχῳ εἶλε, καὶ ἤλασεν ὀξείῃ χοίῳ.
 'Αἶψ' ὁ μὲν ἔσπασεν ἔγχῳ· ἐφωρμήθησαν ἢ ἐπ' αὐτῷ.
 'Οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχῳ ἐναντίον· ἤραπε δ' δούτις.
 Λειχῶν δ' αὐτοῖο τίγυς κεῖτο δεξιὰ φαινω,
 Καὶ βάλεν (ἔδ' ἀφάμαρξε) καθ' ἥπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
 Κροτοφάγον, φάγον βαθείης ἔμπισεν ὄχθαις.
 'Αἶψ' ἔδ' ὡς ἀπέληξε μάχης, αἶψ' ἤλασεν αὐτὸν.

[Gloss. ^a τρυφή. ^b διεπύρεσε. ^c βρέβλω. ^d τὸ δόρυ. ^e ἐξενώλια. ^f ἔπασε. ^g ἐκώλε. ^h ἔτρωσεν.]

216. B. κροτοφάγον φάγον βαθείαις ἔμπισεν ὄχθαις. malè.

217. 'Απέληξε | 16. ἀπέφθξε—mendosè. Sed melius 15. ἀπέφθξε

218. ἀνένδυσεν· ἐκάλυψε | β. δ. ἀνένδυσεν· βάπτετο 16. 15. 17.

ἀνένδυσεν— 220. χορδῇσι λιπαρῇσι τ' | α. χορδαῖσιν λιπαρῇσιν

17. χορδῇσιν λιπαρῇσιν 221. λιμνησίου δ' ὄχθαισι τυρογλύφον ἐξε-

ναρίζε | 16. 15. 17. λιμνησίου—α. τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενώλια | 16

Z. Tyrophagum occidisse dicitur Calamintius. 222. πτερογλύφον

Post hunc ^a troglodices iaculo ^b peliona fixit:
 Traicit & telo pectus. cadit ille: animusq;
 Euolat: ^c & nigra clauduntur lumina morte.
^d Sæucletus ast animam subito abstulit embasichitro:
 Hinc ^e poliphoni uentrem transuerberat hasta
 Artophagus. ruit ille: uolatq; e corpore uita.
 Quem simul aspexit pereuntem sustulit ingens
 Limnocharis saxum: magnis quod uiribus actum
^f Trogloditis collum duri perfregit. at ille
 Corruit: extemploq; oculos clausere tenebræ.
 Parte alia claram lichenor dirigit hastam
 Illius in uentrem certoq; in uulnere fixit.
^g Crambobatus fugiens ripis se deiicit altis.
 Non tamen in stagno tutus. sed percutit illum
 Lichenor: cadit ille miser. tum sanguine leues
 Purpureo pertingit aquas: & littora iuxta
 Tenditur: ^h & summa iacuit sublimis in unda.
 Tiroglyphon ripis limnesius excipit hasta.
 Pternoglyphon spectans calaminthes territus altum
 Desilit in stagnum fugiens: clypeumq; rigentem
 Proiicit. at regem surgens hydrocharis urget
 Pternophagon saxo: nanq; illi percutit altum
 Sinciput: & cerebrum patulis de naribus omne
 Liquitur: & fuso ⁱ turbatur sanguine terra.
 Lichopinax perimit præstantem ^k borboraphontem.
 Atq; ruens hasta corpus transfixit. at ille
 Concidit: & tenebris oculi uelantur ^l abortis.
 Prastophagus spectans currit: ^m pedibusq; cadauer
 Protrahit: & stagno miserum quoq; ⁿ condidit alto.
 At tum psicharpax socios non passus inultos
^o Pelusiiq; iecur medium traiecit: & p aluum
 Illius ante oculos cecidit: uitamq; reliquit.
 Extemplo aspiciens hausit de puluere limum
^q Philobates. quantumq; luti comprehendere pugnis

^a Troglodytes ^b Sed penultima producitur Πηλείων. ^c Hac de-
 sumuntur ex versu paulò infra sequenti. ^d At Græcè Σηλαϊῶν. ^e Prima in
 Græco corripitur. ^f Melius Troglodyta ^g Græc. κερμβοβάτης. Sed in-
 fra §. 234. κερμβοβάτης 1486. ^h Non satis expressit §. 220. ⁱ παλαίσιο
 Gloss. δ. ἐρύγιο. ^k Borborocætem. ^l Melius abortis. ^m Sic
 MSS. & 1486. ⁿ MS. α. ἀπὲθνε. ^o Sic Gr. Πηλείων. ^p alvus
 Philobates.

Evaluit: tantum summis cum uiribus actum
 Illius in frontem torfit: faciemq; maligno
 Inuoluit limo. tum tectum pene reliquit.
 Admouet ille manum terræ: & quod forte iacebat
 Sustulit immensum saxum: quo perculit illum
 Cruribus: ac suram dextram perfregit. at ille
 Concidit: & media iacuit resupinus arena.
 Craugasides uenit auxilio commotus in illum
 Verberat & uentrem medium: totumq; recondit
 Iuncum: quem manibus gestabat cuspide acuta.
 Dumq; hastam recipit: funduntur uiscera ferro.
^a Sicophagus ripis uisu conterritus amnis
 Claudicat: & bello fugiens fossaq; profunda
 Defilit: & durum tentat depellere fatum
 Extremumq; pedem troxartes uulnerat hasta
^b Qui gnatum morti dederat. tum rursus in illum
 Irruit: & nigrum tentat dimittere ad ^c horcum.
^d Tum quidam mures inter bellator & audax
^e Artepibuli claro de sanguine natus
 Qui fuerat: gentemq; suam superauerat armis.
 Nomine quenque uocant meridarpaga: iamq; ferocem
 Aequabat martem: quanquam sit iunior annis.
 Hic animo exultans pro stagno constitit alto.
^f Tunc hominum diuumq; pater sublimis olimpo
 Prospicit: & fusas miseratus pectore ranas
 Cæsariem quassat: taliq; hinc uoce locutus.
 Proh superi quæ ^g mira oculis spectacula cerno.
 Terrorem ingentem uideo. ^h meridarpaga in undis
 Perdere iam ranas ardet. nunc ⁱ potius omnes
 Pallada ^k mutamus bello martemq; ferocem
 Qui quamuis fortem cogant absistere ^l pugnam
 Dixerat. hunc contra mauors sic uoce ^m loquutus.
 Nec ⁿ noster genitor uires nec palladis arma
 Sufficiunt ranis miseris. ipse ægida fortem

^a Sitophagus ^b Gr. Σικιπυαθων. ^c Hæc vox sæpe aspiratur in an-
 tiqq. codd. MSS. & impress. ^d Omisit ꝑ. 251, 252, 253. ^e Versu co-
 altus peccauit bis in unius uocis quantitate. ^f Omisit ꝑ. 260. ^g MSS. a. B.
 Σαίμα. ^h uideo Meridarpaga in undis: ⁱ Protinus ταχιστα.
^k mittamus lapsu in errorem facillimo. ^l pugna. ^m Error leuiss-
 simus; si modo q non possit in se includere u. Sic in ultimo versu quæ, ⁿ nostræ

Vidimus. at certe stagno dum ludit in alto
 Demens: & nando ranas ^a miratus in ipso
 Mergitur: & liquidis uitam spirauit in undis.
 Nunc ultro infontem accusant. sed quæ uia mures
 Perdere fallaces possit iam quærite cunctæ:
 Nostra tamen quæ sit sententia discite belli.
 Vna omnes animis ripa sedeamus in illa
 Præcipiti: uariis inclusæ corpora in armis:
 Ut quum ^b præ rapido uenient ex agmine mures:
 Moxq; ruent: ipsos gladiis rapiamus: & altum
 Omnibus in stagnum uoluamus protinus armis:
 Sic certe ignari nandi morientur & illi:
 Et murum nobis ponentur clara trophæa.
 Dixerat: atque omnes ranas innexuit armis
 Vndiq; nam foliis maluarum crura recingunt.
 Hinc aptant uiridi beta thoracas: & inde
 Caulibus ingentes clypeos. fuit omnibus hasta
 Longior in manibus præacuta cuspide iuncus.
 Pro galeaq; ipsi uelabat coclea frontem.
 Sic ripa instructus stabat tum exercitus alta:
 Crispabantq; hastas: animis complentur & omnes
 Iupiter at claro superos mox cogit olimpo.
 Tum bellum ostendit pugnatoreſq; feroces
 Innumeros: ^c longaq; manu cum tela gerentes.
^d Ut ranæ muresq; fremunt uideantur ut illi
 Centauris similes similesq; gigantibus illæ.
 Quis fauceat murum genti ranisq; superbis
 Quæritur: & placidis affatur pallada dictis:
 Auxilium latura tuis ad prælia ^e tende
 Muribus o ^f nata. nanq; omni tempore sacro
 Exultant templo: & ludentq; altaribus omnes
 Nidore: atq; hilares sacris lætantur aedibus.
 Dixerat: hunc contra sic est affata minerua.
 O genitor ne si fusos fractosq; uiderem
 Muribus auxilium ferrem. nam numina nostra
 Læfere: & positas templis rosere coronas.

^a imitatus *μυρεῖ μῦρον*.

manu
gar.

^d Hic sequitur MSS. a. A. T.

^e Ultima per casuram producitur.

^b prærapido—examine

^c & longa

^e Hac sententia Græci interro-

& luduntque

Haud opus exhaustos oleo nunc dicere lychnos:
 Sed magis atq; magis ^a mentem animumq; remordet:
 Quod nuper factam tenui de stamine pallam
 Assiduoq; opere intextam pulcherrima uisu
 Quæ fuit & nostra multum spectabilis arte
 Rosere: & laceram liquere foramine multo.
 Quin etiam incoelix alieno stamine texta
 Et poscat fœnus ^b superis res horrida diuis.
 Haud tamen est animo ranarum iungere genti
 Auxilia: instabili semper cum mente pererrent.
 Nanq; olim horrifona quum iam defessa labore
 Venissem pugna: noctuq; resolvere membra
 Optassem: tristi complerunt æthera luctu
 Protinus: haud tantum ^c spaciū lociq; dedere:
 Vt possem dulci ^d usq; claudere lumina somno.
 Sed noctem infomnis duxi: capitq; grauato
 Donec iam gallus summisit in aera cantum.
 Nunc superi pugnent nostris sine uiribus illi:
^e Neue aliquis gladio corpus neu uulneret hasta:
 Membraq; cælestum telo stringantur acuto.
 Nam nulla audaces superum reuerentia tangit:
 Nec trepidant bello nobis occurrere diuis.
 Ergo omnes læti pugnam spectemus ab alto.
 Dixerat: ast alii ^f fremuerunt æthere diui.
 Vna omnes hilares subito coguntur: & ecce
 Præcones ueniunt belli iam signa ferentes.
 Tunc tuba quæ manibus culicis portata canori
 Increpuit pugnae sonitum: tum maximus alto
 Iupiter intonuit belli portenta futuri.
 & Hypsebeas primus ^h lichonora percutit hasta
 Ante alios stantem: atq; alto clamore minantem:
 Per mediumq; iecur uentrem penetrauit ad imum.
 Voluitur ad terram: mollesq; in puluere crines
 Fœdat: ⁱ & arma simul sonitum fecere cadenti.

^a mentemque ^b Sic 1486. ^c spaciūque ^d Ultima
 producitur ante duplicem, sine casurā. Sic antea §. 26. pande stirpemque—per
 casuram. ^e Videtur hic inseruisse versum, qui in MS. a. ^f Fremitu assense-
 runt; et tunc dicitur — Nescio tamen an fremo hoc sensu accipiat; nam Ovid.
 Metam. l. 9. §. 417. — vario superi sermone fremebant. ^g Hy-
 psiboas ^h Lichenora ⁱ Sic 1486.

Irrita sed postquam ^a sensit. conamina fato:
Iam medio fundit tales ex ore querelas.
Et ^b celare ^c deos Phisignate talia facta
^d Speraſti: miſerum quum me ceu uertice montis
^e Voluiſti. ſtagnum leui de corpore in altum
Perfide non terris auſus contendere contra:
Nam neq; ^f luſtando melior: & nec tollere plantas
Doctior: aut tandem ^h palmis connectere palmas:
Arte mala captum: ſed me timidiſſime rerum
Proiciſ in fluctus. cernit deus omnia uindex
Nanq; dabis poenas ⁱ mœritis pro talibus. & iam
Videris armatos horrendo ex agmine mures
His animam dictis ſpirantem uidit in illis
Lichopinax ripis ſtagni qui forte ſedebat
Muribus exululans ^k facinus ſceluſq; reportat
Quos poſtquam audierant mortem grauis impulit ira
Nec mora continuo murum genus omne ſuperbum
Troxarti ^l miſeri ad regia tecta uocari
Præcipiunt. primum cum ſol luſtrauerat orbem
Nanq; erat ille pater pſicharpagos arte perempti
Inſœlix ſtagno ſtabat qui corpus inane
Necdum. ^m & moles ualuit contingere ripas
Sed miſer ah media nabat reſupinus in unda
Illi precipites radiare in lumine montes
Aſpiciunt. ſummi petiere ⁿ ad palacia regis
Iamq; tacent. leto nati cum percitus ira
Surgit. & has fundit troxartes pectore uoces
Solus ego. o ſocii ranis immania paſſus
His tamen aſpicio iamdudum fata parari
Tres ipſe inſœlix genui miſerabile natos:
Atq; orbum totidem nati liquere parentem
Muſipula primum laniauit nanq; retortis
Vnguibus arripuit: traxitq; foramine curuo.
Aſt alii immites homines mala fata tulere
Ligna dum miram ^o facta inuenere per artem

^a ſenſit conamina: fato ^b celare ^c ſic 1433 ^d Ironice.
^e Voluiſti ſtagnum ^f πάλιν. ^g εἰς δρόμον. ^h πάλιν ἔτι
Hefych. πάλιν ἔτι ἀλλήλων πάλιν. Alii πάλιν ἔτιον interpretantur πάλιν ἔτιον.
ⁱ meritis ^k facinusque ^l Troxartæ miſerandi ſi hiatus noliſt.
^m Et necdum molles ⁿ petiere palacia ^o fata μέγας 1486.

Quem laqueum ^a apellant horrenda pericula murum.
 Tertia restabat ^b nobis carissima proles
 Solamen: fuerat solus mihi quippe relictus.
 Hunc freta imperio miserum mala rana peremit.
 Nunc agite ornantes uariis iam corpora in armis
 Agmine terribili ranarum tecta petamus.
 Dixerat. & cunctos animos exciuit ad arma.
 Tum cupidus ^c belli: mauors hæc agmina cingit
 Cruribus imprimis ocreas posuere fabales
 Nanq; fabas noctem uirides rosere per illam
 Innumeras: quarum tum tegmina tota retexunt:
 Sic tenues tunicæ belli uertuntur in usum.
^d Ardentem clipeum tenui ex umbone lucernæ
 Efficiunt: placuit thoracasnectere tergo
 Musipulæ: huic & enim pellem traxere per artem
 Ast acus est illis claro mucrone refulgens
 Hasta opus horrendum martis neu cetera desint
 Dura nucum capiti posuerunt tegmina cuncti:
 Iam stabant mures instructi talibus armis:
 Auditu subito: quum ranæ percitæ ab altis
 Egrediuntur aquis: necnon coguntur in unum:
 In mediumq; grauis petitur sententia pugnæ.
 Dumq; animi partes belli uersantur in omnes:
 Ecce iatus magni ^e tyroglyphi sanguine quondam
 Chitrobates præco manibus qui sceptrâ gerebat
 Talibus adueniens indixit funera belli.
 Me ranæ mures uobis misere minantes
 Terribili pugna: iam iam rapiatis ut arma.
 Nam ^f phisicarpaga aquis misere uidere peremptum:
 & Dextra quem uestri regis mactauit: at omnes
 Robore quæ stagnis præstatifumite pugnam.
 Sic fatuf sermo ranarum uenit ad aures.
 Illarumq; animos turbauit: iamq; superbæ
 Succensent regi. ^h quis tum Phisignatus infit:
 Nec murem leto dedimus: nec morte perire

^a apellant^b ἡμοὶ δὲ μίσηται.^c belli Mauors hæc agmina cingit.^d Ardentem^e Bis hic erratur contra quantitatem Græcam. At pri-

ma etiam corripitur in τυρόγλυφ. 38. Sed melius ad γ. 221. Tyroglyphon ripis—

^f Phisicarpaga^g Dextra^h queis

Hæc postquam genuit: me cum ^a mortalibus una
 Nutrit: atq; cibum posuit ficusq; nuceq;
 Quonam igitur pacto nostro iungeris amori?
 Quum certe nobis natura aliena genusq;
 Tu uitam in stagno ducis: mihi rodere cura est
^b Et panem mollem tenerasq; e farre placentas.
 Hæc tacitus quoniam suspensis tollo canistris:
 Quæq; solent homines uentri mandare uoraci:
 Quodq; iecur certe tunica uelatur in alba.
 Non sane fugiunt pernae me ^c frustra suillæ:
 Caseus & dulci nuper de lacte coactus:
 Mellitæq; dapes summis ^d que pabula diuis:
 Lauti hominum quicquid demum conuiuia poscunt:
 Et quæcunq; ^e cocci patinis condita reponunt.
 Nos soliti mures arguto rodere dente.
 Nec strepitum belli fugio: sed semper in armis
 Ante alios primus medio dux agmine uersor.
 Non hominem timeo quam magnum corpus habentem.
 Sed lectum ingressus summos digitosq; momordi:
 Et calcem ^f strinxit: nec tum dolor affuit illi.
 Nec facimus somnum placido discedere morfu.
 Sed duo præcipue quæ sunt animalia terris
 & Musipulam miluumq; tremo portantia luctum
 Et tristem laqueum nobis lachrymabile fatum.
 Musipulam inprimis timeo: quæ sæpe fugacem
 Ingressumq; cauum letali deuocat astu.
 Nec rafanas rodo: prægnansue cucurbita nobis:
 Nec betæ uirides: uiridis nec brastica gratus
 Est cibus: haud apio nimium delector amaro.
 Talis nanq; cibus uobis solet esse sub undis.
 Ad quæ subridens sic contra est rana locuta.
 Certe hospes nimium nimium te tollis in altum:
 Multa etiam ranis stagno terraq; supersunt.
 Nam uictum ancipitem nobis saturnius ipse
 Et terra saltare dedit: tum corpus in undis

^a Videtur legisse βερτι; quem tamen errorem esse metri ratio indicat.
^b do, qui in Græcis non seruatur. ^c frustra ^d quæ ^e cocci
^f strinxi. Nam Græc. κασιμύ. Aut legitur ἀλέγυλιν ἑσπρίγυλιν.
 pulam. At vox hæc aliud significat quam γαδίλιν.

^b Ov-
^c cocci
^d Musci-

Occidere : ^a ut lætæ uita uiuamus utraq;
 Quod si scire uelis facile est tibi noscere cuncta.
 Si nostrum ascendas dorsum : nodoq; tenaci
 Constringas collum : ne delabaris in undas :
 Sed possis lætus domibus succedere nostris.
 Dixerat hæc : ^b tergum dedit : conscendit at ille :
 Extemplo manibus ambabus colla reuinxit.
 Gaudet aquis primum : gaudet portuq; propinquo :
 Et gaudet liquidas sic ^c illa nare per undas.
 Humida sed postquam sentit sua corpora fluctu
 Heu miseram faciem lachrymis perfudit : & illum
^d Pœnitet : immeritos uellitq; dolore capillos.
 Tum pedibus stringit uentrem : timet ipse. ^e timore
 Ingemit : & pauidum turbant discrimina pectus :
^f Et caudam liquidis ceu remum traxit in undis.
 Tum multum lachrymans madefactus corpore toto
 Numina cuncta simul precibus uotisq; uocauit :
 Vt tandem optatam liceat sibi tangere terram.
^g Non sic portabat taurus sibi pondus amatum :
 Fluctibus europam uexit quum in littore cretæ
 Vt rana ^h attollens pallentia corpora fluctu
 Tergore supposito muri sua tecta petebat.
 Quum subito horrendum uisu uidere per undas
 Hidrum fatiferum tollentem colla sub auras.
 Quem simul aspexit gelido cum pectore rana
ⁱ Corpora : dum cuperet uitare pericula tanta
 Qui fuerat stagno misere periturus in illo
 Immemor heu socii trepidantia merfit in undis.
 Ille simul sese cernit uectore relictum
 Palluit : & miserum cecidit resupinus in æquor :
 Compressitq; manus ^k gemitu miserandus : & omne
 Compleuit stagnum : tentatque euadere mortem.
^l Ter summerfit aquis liquidis : ter merfus in undis
 Calcitrat : & superas ^m redit moriturus in auras.
 Namq; humore graues ducebant pondera setæ.

^a ἀμφοτέρωθεν.

^b tergum dedit hic :

^c per diasolen.

^d Non ex-

pressit ἀχρεῖον.

^e Omisit ἡ ὁμήρου χθόνα &c. nam repetitur, v. 74.

^f In

ordine horum versuum non sequitur editionem 1486.

^g Omisit ἡ τοῖον φάτο &c.

^h ὑψίστας. Sed editio 1486. ἀμυλδσας.

ⁱ Corpora scil. trepidantia mer-

fit.

^k manus : gemitu miserandus & omne

^l πωλλὰ.

^m redit

Concute qua sæuo bello titania proles
 Murmure cum magno cecidit sæuiq; gigantes
 Dixerat. ille manu ^a cadentia fulmina ^b sumit
 Et tonitru ingenti totum concussit olympum
 Vibratumq; manu fulmen contorsit. at illud
 Euolat extemplo: tum ^c mures territat omnes.
 Haud tamen ^d absistit pugna. sed tollere ranas
 Ardent: atq; omnes illarum perdere gentes.
 Sed pater omnipotens ranas miseratus ab alto
 Auxilium extemplo misit muresq; fugauit
 Nam genus aduentat ^e blesum rostroq; recuruo
 Oblique ingrediens oculosq; in pectore fixos
 Tergore cum duro dorsumq; in ^f cute rigescit
 Obtortos oculos frenataq; contulit ora
 Hos homines perhibent: horrendo nomine: cancos
 Bicipites octo pedibus manibusq; carentes
 Qui murum subito caudasque pedesque manusq;
 Morsibus & insingunt hastæ flectuntur in ^h ipsis
 Deseruere locum mures: proniq; timore
 Corripuere fugam: sub terras ibat olimpo
 Phœbus qum tanti cessit ⁱ discordia belli. FINIS.

^a cadentia *φολόεντα*. ^b Legit *ἐλας* pro *ἑλας*. Quam lectionem facile admit-
 to; nam dicitur in hoc versu fulmen sumere, & paulo inferius vibrare. *ἑλας*.
^c MSS. β. B. non fit ranarum mentio. ^d absistunt, nam mox sequitur ardent
 —Vox Græca *σφαγὴς* (qua hic omittitur) utrique numero jungi potuisset. ^e Idem,
 qui in Græco, ordo non servatur: & mihi videntur omitti quadam e. g. *δορυ-
 βολίης ἐν αἰμαῖς, χερσὶν ἰσχυρῶν, &c.* ^f Hac vox corripit primam. ^g Mallem
 insingunt: at usitatior esset Syntaxis, caudis pedibus manibusq; morsus insingunt;
^h ipsis. ⁱ Non expressit *μονομήγε*.

Σ SAPIENTISSIMO ET AMPLISSI-
mo viro D. Matthæo Paillarto auunculo &
Mecœnati suo, Franciscus Vil-
lerius Continiacus
S. D.

Idci non potest, vir amplissime, quum illud ipsum ex bene græcis, bene latina facere, singularem aliquem requirat artificem, oculatissimum, diligentissimum, & literarum scientissimum, quibus ego modis literarum scientissimus, exagitatus fuerim: dum partim opusculi difficultate, partim Zoilorum calumnijs, & animi anxietate, ab instituto deterritus: aliquod munusculum non illepidum, nec magnificentia tua penitus indignum, Chalcographorum typis exponere molior. Delitescbat enim apud me Homeri Græcorum poetarum facile principis βαλεγγονομαχία, quam post institutam interpretationem rhythmis vernaculis translata felicissime & oculatissime offendimus. Vereor ne multo infeliciorem sortiar exitum, dum carmen carmine, dum verbum penè verbo, dum sententiarum vim ac pondus summa diligentia, & fide, latinis characteribus representare studeo. Ita enim pressè, & subtiliter, ab autore composita est, ut nihil addere, nihil adimere, nihil denique mutare citra flagitium queas: quod an sit ita, hi demum experientur, qui in eandè palastram descenderint. Sequutus autem maxime Aldum Manutium, fidelissimum interpretem, in græcis non adeò hesitavi, nisi (ut sæpe contigit) scrupulus dignus Aesopo, vel potius Apolline sese offerret, tum enim collatis inter se exemplaribus, ad Homericos versus, veluti ad anchoram, confugi. Vnde hoc opusculum intra duos menses Musis bene iuvantibus, ad umbilicum perduxi. Spero tamen futurum ut etiam si parum prestiterim, te, & candelos lectores, vel hunc meum laborem ingenioli mei primitias laude aliqua dignum ducturos. Quamobrem vir omnium scientiarum cumulatissime, pro tuis in me meritis quibus ex aquo respondere non possum, vel hoc muneris suscipe, studiūque nostrum imò potius precipitem audaciam aut temeritatem boni consule. Supereſt igitur ut quemadmodum in hoc componēdorum versuum labore semper ob oculos versatus es: ita cum hac leges, Villerij tui imprimi & amantis, & studiosi memineris. Vale. Parisijs idibus Novembribus 1543.

✠ HOMERI BATRACHOMYOMACHIA

Latino carmine donata Francisco Villerio

Continiaco Paraphraſte.

*Incipiens primum Musas Heliconis ab alto
Demigrare precor, cordique afflare poëſim,
Scilicet ut coëptum valeam deducere carmen,
Nuper in exili poſitum ſublime libello :
Martis opus rapidum, certamina digna Gradino :*

*Cunctorum exoptans hominum deferre per aures,
Qui præceps Ranis bellum indixere ſuperbis.
Terrigenum Mures imitati facta Gigantum.
Hoc vulgus. Sed ſic ſumpſere exordia pugnae.*

*Mus, ſitiens quondam, fugiensque pericula Felis,
Vicino lacui barbas ſimul ora rigauit,
Letus aqua dulci: quem cum clamorſus ad undam
Limnocharis vidit, verbis compellat amicis:*

*O hoſpes quis es? & qui te genuere parentes?
Vnde petis riuos? ediſſere vera roganti:
Nam mihi ſi noſtro dignus videaris amore,
Per medios fluctus te noſtra ad limina ducam:
Tandem muneribus pulchrè donatus abibis.*

*Rex ego ſum Ranis Phyſignathus, aquora circum
Qui color, æternos factus regnator in annos:
Me genuit Peleus circum cana littora vini
Fluminis Eridani, genitrix fuit Hydromedusa.
Nunc mihi progeniem qua duceris ordine pandas.
Nanque videre mihi ductor violentus in armis,
Egregius, pugnax, & regum ſtemmate dignus.*

*Finierat: tunc hoſpes ait, dux inclyte Ranis,
Quis Murum ſobolem? Murum quis neſciat anlas?
Pficharpax ego ſum, ſuperis, auibusque, virisque
Notus, magnanimi Troxartæ filius, & me
Filia Perniuori granida geſtauit in aluo
Lichomye mater, generoſo è ſanguine creta.
Fasciculos inter tuguri nodosaque ligna,
Me genitrix^a nucibus teneris nutriuit ab annis:*

^a Omisit vñus, ꝑ. 31.

BATRACHOMYOMACHIA

*Et mihi semper erat præsens genus omne ciborum:
 Sic non esse potest mihi tecum fœdus amoris,
 Aequora vasta habitas: at nos hominûmque deûmque
 Viuimus in morem, nec me latet iste canistro
 Panis ter pistus, nec amica placenta sisamo,
 Non iecur ^a implexum, nec pinguis sectio pernae,
 Non me caseolus, nec condimenta coquorum
 Pingua: cum superis mellito nectare viuo.
 Nullos ense potens bellorum vito tumultus,
 Sed glomerare manum iuuat, & miscerier armis.
 Non hominem timeo quantouis corpore magnum:
 At lecto insidians, digitorum mordeo summum,
 Nec dolet, aut punctus somno expergiscitur imo.
 At te præcipuè mihi formidanda docebo,
 Accipitrem, & Felem, subiti prænuncia lethi:
 Decipulamque grauem, quæ non nisi sata minatur:
 Attamen est Muri Feles vrgentior hostis,
 Continuo vigilans ad limina prima cauerne:
 Non ^b rapis vescor, raphanis, porrôque virenti,
 Nanque hæc sunt epule Ranis habitantibus undas.
 At contra, ridens Phrysignatus ore locutus:
 O hospes, superûm iactas te accumbere mensis,
 Atque iisdem vesci dapibus, ^c sed summus in vnda
 Ludere, vel terra nobis permisit utrunque
 Iuppiter: hoc forsan nimium si scire laboras,
 Perfacile est: te portem humeris: at stringe lacertos,
 Ne pereas. dixit: Muri subiectæque terga
 Supposuit. Mus ergo celer data colla prehendit:
^d Ac primum tumidis gaudebat latus in undis,
 Vicinos circumspectans maris undiq; portus:
 Ast ubi sensit iter durum, madefactæque fluctu
 Pectora Psicharpax, lachrymis suffusus obortis
^e Ingemuit: queritûrque vagos se findere fluctus:
 Atque pedes stringit, terræ vltioris amore:
 Et, veluti remum, caudam voluebat in undis,*

^a Gr. λαχοχίτωνα §. 37. ^b Omisit κορυμβας, καλοκύλας §. 53.
^c Græca plura expressit paucioribus §. 57, 58, 59. ^d Non disertè
 expressit μήτε τρεπόμενον φυσικῶς §. 67. ^e Omisit versum ἀχρη-
 σον &c. §. 69.

HOMERI

Exorans superos terrarum inuisere litus.
 Attamen immersus clamoribus aëra complet,
 Multa querens, talēque dedit de pectore voces:
 Europam non sic Taurus fluminalibus undis
 * Transtulit in Cretam, furtivo captus amore,
 Ut me Limnocharis Ranarum ad limina portat.
 Interea, horrendum subito spectaculum utrisque
 Hydrus adest, collōque canas supereminet undas.
 Quem Rana ut vidit, Psicharpagis immemor annem
 Non cernens qualem tergo gestaret amicum
 Insiluit: parcāque nigram vitavit: at ille
 Pronus in aequoreos cecidit sine remige fluctus:
 Stringebātque manus, & dentibus ora fremebant:
 Saepe recalcitrans superata apparuit unda:
 Saepe etiam mersus descendit ad ima paludis.
 Usque adeo infelix madefacta ^b veste grauat^r:
 Deperiēsq^{ue} semel suprema haec verba reliquit:
 Haec faciens superos non ^c Phrygiate latebis,
 Me tibi sefforem, veluti de rupe marina:
 Discutiens non pancratio pinguive ^d palaestra
 Vicisti, verū fallax medio aequore mergis:
 Sperato Superos memores fandi, atque nefandi:
 Murūm exercitui meritas dabis improbe poenas.
 Haec dicens animam tumidis efflauit in undis.
 Hunc autem mœstus pereuntem ex littore vidit
 Lichopinax, vastis complens ululatibus auras:
 Ocyor & Zephyris haec tristia dicta reportat.
 Postquam facta fides, patuitque ex ordine fatum,
 Fit gemitus, Muresque grauis subit ira quietos:
 Ergo iubet mœsti praëconis voce coactos,
 Surget ubi primum roseis aurora quadrigis,
 Conuentus fieri Troxartæ regis in aedes:
 Cuius adhuc medio charus sine nomine ponto
 Filius exhalat, planaque vagatur in unda.
 Ast ubi sole nouo Mures coiëre vocati,
 Surgit ad hos primum frendenti percitus ira

^a Omisit ὁ ἄλλος § 77.
 corripitur penultima.

^b Gr. τεῖχε § 90.

^d Omisit εἰς δὲ μὲν § 95.

^c Gize

BATRACHOMYOMACHIA

Troxartes, verbisque gemens compellat amicus:
 Solus ego quamvis sim multa incommoda passus
 Ex Ranis, tamen est vobis sors omnibus aequa.
 Infelix ego sum, postquam tribus ordine natis
 Mors inopina, rapax, prospectum solis ademit.
 Eripuit primum Feles pro limine parvo
 Spelei, & dulces lanianit dentibus artus.
 Muscipula cecidit deceptus fraude secundus:
 Hanc in fata solent homines fabricare dolosi
 Murium, & arte noua pedicam formare nocentem.
 Tertius occubuit plana delusus in vnda,
 Limnocharis factus, dilectus utrique parenti.
 Nunc agedum armemur, trepidumque ruamus in hostem,
 Ornantes variis obnoxia corpora^a rebus.

Hæc ubi verba dedit, suasit munivier armis.
 Hosque armauit Ares, cui sunt sua praelia curæ.
 Crura putaminibus scitè texere fabarum,
 Quas fore certamen noctu rosere scientes.
 Armigeri capiunt crudum thoraca Gradiui
 Ex corio: nam cum Feles vicere superbos,
 Exunias tulerant superato ex hoste cruentas.
 His erat umblicas bene quadrans lampados umbo.
 Oblongis hastas acubus fecere minaces:
 Quisquiliâsque nucum circum sua tempora cingunt.
 Ast ubi senserunt Mures in bella parari
^b Limnochaeres, coeunt belli de rebus agentes:
 Et dum præcipitis quærunt discrimina pugnae,
 Ecce, ferens sceptrum præco regale, propinquat
 Tyroglypho natus quam magnanimo, Embasichytros,
 Dicturus^c quæ seditio, quæ causa tumultus
 Armisoni, talisque dedit de pectore voces:

O Ranae, Mures inimica capeffere Martis
 Arma iubent, vestras igitur disponite turmas.
^d Limnocharis granibus Psicharpaga merfit in vndis.
 Ergo hodie in Mures pugnate virilibus armis,
 Egregio quacunque estis de sanguine creta.

^a Gr. ἑσθλα ὥ. 120.

^b Gr. βῆταρχοι ὥ. 132.
 referuntur ad σκαποποιήσαν, non αἰγέλαον ὥ. 134.

140. & pro ἐσθλὰ ὥ. ponit Limnocharis.

^c In Græco hæc

^d Omisit εἶδος ὥ.

Dixerat: extemplo pervenit rumor ad aures
 Ranarum, gelidusque timor pervaserat artus,
 Incusantque suum Muris de funere regem:
 Qui cum ceruicem Phrysignathus extulit unda,
 Sic ait: O Ranæ tanti sum funeris insons,
 Non vidi pereuntem illum, sed littora circum
 Colludens, Ranasve natans imitatus, in æquor
 Decidit, obiecti prorsus sum criminis expers.
 Verum si vobis defendere regna cupido,
 Scrutemur quamnam Mures ratione dolosos
 Perdamus: nisi me veri sententia fallat,
 Tutum erit. ad ripam sistemus in agmine forti,
 Armataeque cauo spectemus ab aggere Mures.
 Is locus est præceps, hos præcipitemus in æquor
 Purpureum, quoties sese violentibus armis
 Obtulerint, facile est flumioso immergere ponto
 Remigij experteis. tandem post funera Murum
 Victrices dabimus tibi rex Gradiue trophaum.

Dixerat: Et Ranis persuasit in arma parari:
 Maluarum folijs crura obtexere decenter.
 Transit in officium thoracis beta palustris.
 Brassica terribilem clypeum dabit, apta Gradiuo.
 Cuique aptatus erat, senissima lancea, iuncus.
 Subtili cochlea galeas fecere minaces.
 Inde citi ad pugnam, declino in margine ripæ
 Castra locant: animique valent crispantibus hastas.
 Interea superos Rex omnipotentis Olympi
 In cælum accelerans, Et belli ex æthere molem
 Ostendens, pedites magnos, multosque, a machæras
 Gestantes: qualis densum procedit in agmen
 Centaurum hostilis, numerosaque turma gigantum,
 Suauè aliquid ridens, quisnam deus, ille rogabat
 Iret in auxilium Ranis vel Muribus? atque
 Pallada Cecropiam verbis compellat amicis:

Filia, nunquid in hoc bello tutabere Mures?
 Quandoquidem leti semper tua templa frequentant,
 Dum cadit ante aras dissecto victima collo.

^a Gr. ῥητα γ. 169.

^b Non expressit καὶ τὴν πρὸς ἑαυτὴν γ. 175. :

BATRACHOMYOMACHIA

Iuppiter hæc, contrà sic reddidit Attica Pallas:
 O pater, haud etiam consumptis Muribus, irem
 Adiutrix: vicibus multis nocuere molesti.
 Causa olei, pingues roserunt lampadas: atque
 Dentibus infesti, capitis triuere coronam.
 Attulit hoc etiam nostra fastidia menti,
 Rosaris triuere peplum, subtilius à me
 Subtili ex trama, tenuique ex flamine textum.
 Exigit usuras Sutor, mibique institit: hæc est
 Prima mali labes, nostram quæ mouerit iram.
 Mutuo subtextum accepi, nec reddere possum.
 Haud tamen adiutrix fuerim Tritonia Ranis:
 Nam si fortè libet componere membra sopori,
 Cæde fatigata, & bello lassata diurno,
 Mentibus infirmæ, somnum quærentia vexant:
 Nec siuere oculos modico despectere somno.
 Et dum cœnosa, lentæque palude coaxant,
 Insomnis iacui capitis collisa dolore,
 Donec luciferi prædixit lumina gallus.
 Ergo cessemus bellis superaddere vires,
 Ne quis in hoc cœtu telo ledatur acuto.
 Dum furor est, possent in numina vertere dextras.
 Hanc igitur leti spectemus ab æthere litem.
 Dixerat: extemplo Superi consulta sequuntur,
 Collectique omnes gelidis in nubibus hærent.
 At duo præcones subiti certissima belli
 Signa dabant Culices: rauco clangore tubarum
 Aëris infremuit regio, Saturnius autem
 Iuppiter intonuit præsentis signa Gradini.
 Alte vociferans Lichenora primus in hepar
 Vulnerat, armato qui stabat in agmine: pronas
 Corruit, insignisque comas in puluere versat.
 Exin Troglodytes Pelidæ in pectora ferrum
 Direxit, quem collapsum metuenda sequuntur
 Fata, volântque suo deserti è corpore Manes.
 Seutleus cedit, feriens cor, Embasichytrum.
 Per ventrem Artophagus Polyphorum percutit, ille
 Collapsus ruit, hunc Manes liquere peremptum.
 Ast ubi Limnocharis Polyphorum occumbere vidit,

HOMERI.

Troglodyten validum, saxo per colla molari
 Percussit, cui densæ oculos pressere tenebræ:
 Lichenor, vibrans non euitabile telum,
 Hepar percussit. quod cum peruenit ad aures
 Crambophagi, fugiens magna sese abdidit vnda:
 At non sic latuit, sæua quin cuspide latus,
 Concidat exanimis: fuso rubet vnda cruore,
 Singultans iacet ad ripam sine nomine corpus,
 Pinguiæque abruptis funduntur viscera venis.
 Tyroglyphum ad rinos, spoliat Limnesius, vnda.
 Pternoglyphum aspiciens Calamintibus horruit, amnem
 Ingrediens, clypeoque manus priuauit inermes.
 Saxum ingens videt Hydrocharis, quod non duo ferrent,
 Qualia nunc Murum producit corpora tellus,
 Ipse manu raptum valida contorsit in hostem
 Pternophagum Regem, saxo cui guttura fregit:
 Stillabat cerebrum cæsis è naribus, atque
 Arida polluitur diffuso sanguine tellus:
 Lichopinax validum percussit Borborocætæ,
 Aggrediens telo, huic oculos clausere tenebræ.
 Prassiphagus cernens pede traxit Gnissodioctem
 Huncque, ^a tenuis manibus neruum, truncanit in vnda:
 Psicharpax, ultus socios, Pelusion hasta
 Percussit, médiumque furens penetravit in hepar.
 Corruit hic, Pluti labuntur ad infera manes.
 Hæc dum Pelobates supremo ex aggere vidit,
 Sordidiore luto frontem Psicharpagis vnxit,
 Qui prope cæcatus maiore excanduit ira,
 Et circumspiciens immania pondera terræ
 Saxum ingens videt, aprico qui forte latebat
 Limes agro positus, ^b litem ut discerneret aruis.
 Ipse manu rapto percussit crura ferocis
 Pelobatæ, qui littorea prostratus arena
 Infelix, dextro mutilatus crure iacebat.
 Craugafides rursus validum currebat in hostem
 Exanimis ultus socios, Et cuspide iunci
 Transadigit ventrem, fuluæque extendit arena:

^a Lege tenens γ. 230.

^b Gr. ἀχθὲς ἀγένης γ. 237.

BATRACHOMYOMACHIA

Effunduntur humi diuisso viscera zelo.
 Hæc ubi Sitophagus flunioso in margine vidit,
 Bella relinquebat, suprema pericula vitans
 Claudus, & insiluit, consumptus penè, cauernam.
 Troxartes torta Physignathon attigit hasta,
 Collisitque pedem, celer hic consumptus, in unda
 Delituit fugiens, lethali vulnere læsus.
 Quem cum seminecem Troxartes vidit, acerbis
 Viribus incurrit rapidus, rursusque cadentem
 Sternere curabat, duròque exponere fato.
 Ast ubi Prassæus nuper cum vulnere lapsum
 Semianimem vidit, iunco iaculatur acuto:
 Scuta valent, clypeoque hærens hastile pependit.
 Verum inter Mures charissimus Artepibuli
 Filius; egregius iuuenis, fortissimus Heros,
 Omnia Gradiuo similis, validus Meridarpax:
 Solus in arma ruit, solus dominatur in armis,
 Ranarumque genus, stans toto vertice^a supra
 Egregios Mures, declino in margine lymphæ,
 Sese enersurum magno proclamat biatu.
 Et facturus erat, nam quod spectatur in armis,
 Maximum in illius regnabat corpore robur.
 Hæc ubi cunctipotens hominum sator, atque deorum
 Vidit, ab æthereo Ranas miseratus Olympo
 Iuppiter, insinuans vultu sic edidit ore:
 O superi, nostros res ardua terret ocellos,
 Cadentem extimui validum Meridarpaga Ranas,
 Protinus in terram belli dum postulat usus,
 Pallada mittamus, bellatoremque Gradium,
 Scilicet arcebunt quantonis corpore fortem.
 Dixerat: at contrà respondit voce Gradius:
 Nec Martis vires, nec sacræ Palladis arma
 Iuppiter, auxilium pereuntibus addere Ranis
 Posse reor, sed enim cælo per nubila lapsi,
 Protinus armati Ranas tueamur ouantes.
 Sin minus, auricomum dimitte per æra fulmen

^a Gr. γαυρόμυρος οἶον ἀπ' ἄλλων ψ. 258. Sed videtur interpres sequi
 Gloss. δ. ἰπαιρόμυρος & legere ἰπ' ἄλλων.

HOMERI.

*Altitonans, quod syderea Titanas ab arce
Sustulit, omnipara natos tellure Gigantes,
Enceladúmque, grauem tergo qui sustinet Aethnam.*

Dixerat: extemplo nebulis iaculantibus ignem

Intonuit, latéque patens tremefecit Olympum

Appositio.

Iuppiter, inuoluens tortum per nubila fulmen.

^a Saturni iaculum, Regis de parte sinistra

Euolat & toto strepuere tonitrua mundo.

Horrescunt subito Ranæ, Murésque superbi:

Attamen insistant bellis, & acerbius urgent,

Inuisúmque genus, Mures in bella repossunt,

Infirmas auidi Ranarum euertere turmas.

At pater omnipotens summo speculatus Olympo,

Ranarúmque necem, casus miseratus iniquos:

Protinus auxilium Ranis superaddere curat

Horrendos pedites, qui dum certamina feruent,

Improuisi adsunt, incudis pondera tergo

Cancrorum
descriptio.

Gestantes, obliquigradi, torti, unguibus uncis,

Cortice rugoso, duram, velut ostrea, pellem.

Ossei natura, rutilant splendore lacerti,

Lati humeros, bleffi, nodosáque brachia nervis,

^b Octipedes, duplicésque caput, surgente videntes

Pectore: vulgari Cancros de nomine dicunt.

Qui necdum admissi furibunda in praelia Martis,

Oribus obtruncant inhonesto vulnere caudas

Murium, & incidunt ^c auresque manúsque pedésque.

Et vix sufficiens armis obtunditur hasta.

Horrescunt miseri Mures, nec viribus obstant

Cancrorum: dant terga fugæ, Zephyróque propinquans

Tendit in occasum semoto lumine Phæbus,

Et perfecta silent vnus bella diei.

^a Gr. ἄνδρ ὀπλον ᾗ. 278.
in Græco ᾗ. 291.

^b Non expressit ἀχαιῆς ᾗ. 289.

^c Deest

Finis Homeri Batrachomyomachiae.

COMMENTARII in BATRACHOMYOMACHIAM ex variis Virorum doctorum Editionibus collecti.

S. significat Henricum Stephanum; M. Philippum Melanchthonem; C. Martinum Crusium; Bar. Josuam Barnes; Ber. Stephanum Berglerum.

G. **B**atrachomyomachia duæ partes sunt, Proæmium & Narratio: Proæmii partes duæ; Invocatio, ψ. 1. & Propositio, ψ. 4. (Virgilius autem Propositionem Invocationi anteponit) Narrationis partes quatuor, eadem quæ Comædiæ; Prologus, ψ. 9. Protasis, ψ. 64. Epitasis, ψ. 198. & Catastrophe, ψ. 261.

M. Voluit Poëta hōc argumento adolescentibus odium barbarum & seditionum inferere. Et quod tandem vincunt ranæ, significat in caput plerunque autorum seditionis vertere periculum, quod aliis moliebantur.

S. ψ. 1. ἀρχόμενῳ, πρώτον μυσῶν] Quum πρώτον nec cum ἀρχόμενῳ jungatur, nec cum χορὸν, sed cum ἐπὶ χομαί, placuit hypodiasistolais illud cingere.

M. ψ. 2. ἥτορ] Quoddam intestinum sub corde statim, autore Polluce.

S. Ibid. αἰοιδῆς] Post αἰοιδῆς non contentus fui simplici hypodiasstole, quia λῶ, quod sequitur, non puto esse relativum hujus nominis (ut vulgò credunt) sed ita dicendum, ἐυχόμενῳ βαλέει ἐς ἅλα πᾶσι μερόπεισι δῆλον ἀπειρεσίην, λῶ νέον &c. Quæ omnia, vide lector, quàm malè considerata sint in eâ, quæ novissimè edita est, interpretatione hujus libelli. Ita enim ibi ver-

2 *Comment. Viror. Doctor. in Batrachomyom.*

sus est hic locus, Incipiens primum Musarum cœtum ex Helicone venire in meum cor supplico gratiâ cantûs, quem nuper in libellis meis super genua posui, litem im- mensam, tumultuosum opus Martis supplicans hominibus in aures mittere: quomodo mures in ranas egregiè pug- nantes iverunt. Ubi inter alia illud etiam ineptè, sup- plicans mittere, pro cupiens, vel optans.

M. ψ. 3. δέλοισιν] δέλοι, κυρίως μὲν οἱ πάλαι τελευτοει- δῶς χρηματιζόμενοι ἐν τῷ πλούτῳ πόμοι· ὕστερον δὲ ἀπλῶς αἱ βίβλοι. Eustath. in Dionys. Alex. ψ. 242.

Bar. ψ. 4. δῆεν] Etymolog. v. δῆεις hunc versum laudat. πολεμόκλονον] Anacreon. ψ. 870. πολεμό- κλονον Ἀθλίην.

C. Est in propositione hâc προσοχὴ attentio, & qui- dem major quàm antea in invocatione. Alioqui mu- res & ranæ animalcula ridicula apparitura fuissent, & totum opusculum ἄθυρμα παιδικὸν· ab ingeniosissimo ergo poëtâ ὑποσεμνύνεται; honestas ei & gravitas cir- cumstantiis conciliatur. Nec tantum σεμνὰ sunt hæc, sed & γλυκεία. Ne autem ipse mendacii argui possit, ideo occupatione utitur ψ. 8. ὡς λόγῳ ἐν θνητοῖσιν ἔλω.

Bar. ψ. 10. MS. B. λίχνον] Callimach. fragm. ὅμμα- τα λίχνα.

M. Ibid. προσέθηκε χύειον] adposuit barbam. Ἰππολύτω- σις est rhetorica pro inseruit mentum.

Bar. ψ. 12. λιμόχαεας] mallem λιμοχάεας epitheton ranæ, cujus nomen proprium φυσίγναθῶ.

M. Ibid. λιμόχαεας πολύφημῳ] stagno gaudens gar- rula. ψ. 15. εἰ γὰρ σε &c.] Non temere, sed cum delectu faciendi amici.

Bar. ψ. 17. φυσίγναθῶ] ὁ τὰς γνάθους φυσῶν· ὅθεν καὶ φύσαλῶ, βάτραχῶ χερσαῖῶ, ἢ φρεῦνῶ· πᾶσι τὰ φυσᾶν.

C. ψ. 19. Πηλῶς] Facetum hoc; quia allusit ad Pe- leum patrem Achillis; sicut per Ἰδρωμέδυσσαν ad mari- nam deam Thetin Achillis matrem. Πηλῶς Latine Turpilio. Genuit me, inquit, Πηλῶς Lutum & Ἰδρω- μέδυσσα

μέδουσα Aqua. Indè enim quoque ranæ generantur. Plin. Hist. lib. 9. c. 51. ^a Diodor. Sicul. lib. 1.

M. ψ. 20. μυχθεὶς &c.] Concubitus descriptio modesta; neque ullus est poetarum, qui modestiâ Homero sit prior.

Bar. ψ. 23. ἐλῶ] Novè ponitur pro σλῶ vel τελῶ: nec enim uspiam aliàs apud Homerum reperitur. Lege Canter. Lætion, & If. Casaub. ad Theocrit. c. 21. Suid. ἐαυτῶ, ἔπῃ τέλει προσώπῃ· οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἔπῃ δόλεον προσώπῃ κέχρηται.

M. & C. ψ. 25. τίπτε &c.] Responso arrogantissima Pſicharpagis musculi; cujus oratione, quemadmodum Plautus Pyrgopolinicen, Terentius Thraſonem finxit, ita Homerus ejus generis fastum, arrogantiam & violentiam in muribus adumbrat. In ranis autem medicum hominum conditionem adumbravit.

Bar. ψ. 26. ἀνθρώποις τε θεοῖς τε] Alia amplior lectio colligi potest ex Dem. Zeni versione Græco-barbarâ, nempe Ἀνθρώποις Ἀσίνεσσι καὶ Εὐρώπῃς ναέτησι, Ἀθανάτοις τε θεοῖσι &c.

ψ. 30. βρωλοῖς] Eurip. Suppl. ψ. 1110. βρωλοῖσι καὶ ποιοῖσι καὶ μαλδύμασι—ubi τὸ μάγδμα pro μαγέρδμα, nam Euripides respicit verſum infra ſequentem viz. 40. εἰδ' ὅσα πρὸς θοίνῳ μερόπων τόχῃσι μάγειροι.

C. ψ. 35. ἄρ' ἔτελο κοπάνις] Lib. 3. Reg. c. 3. [ψ. 46.] ἄλδρον κεκοπανισμῶν farina elaborata. κόπανον pistillum à κόπιω.

M. ψ. 36. τανύπεπλῳ] placenta perlata ac amplior. Quod laciniosum quòdque peramplum existit, id à similitudine vestimenti muliebris πέπλον Græci vocare consueverunt.

Ibid. σισαμίδα] Sisamum autem, inquit Plinius, reliqui autores sesamum dicunt, & est leguminis genus, minus quàm oryza; sic olim habitum in deliciis veteribus, ut ex sisamo pinseretur panis, auctore Athenæo.

^a Pag. 7. lin. 16. Edit. H. Steph. Lege & Ori Hierogl. p. 43. Edit. 1551. Ovid. Metam. lib. 15. ψ. 375. Plutarch. Sympot. l. 2, Probl. 3. Bochart Hieroz. Tom. 2, lib. 5. c. 2, p. 657. Edit. 1663.

4 *Comment. Viror. Doctior. in Batrachomyom.*

Bar. Lege Etymol. v. καταβίβειν & πνευμῆς. Et Joh. Pet. Lotich. in Petron. Satyr. Comment. l. 1. p. 20. Et Lonicer. in Herb. Et Hesych. σισαμῖς. Et Suid. σισαμῖς.

C. In exemplari, quod Leonhartus Lycius cum scholiis^a edidit, legitur πολὺ σισαμολύξ *multum sesamini casei.*

Bar. ψ. 38. εἰ τυρός] Labb. Thes. Profod. p. 185. τυρός priorem producit. Eurip. Cycl. ψ. 208, 225, 232. Od. v. 69. & Batrach. ψ. 136, 221. At Theocr. Id. α. ψ. 58. τυρόεντα—fit Synizesis, quasi τυρόντα scriberetur.

ψ. 39. μάκαρες] Mel in deorum sacris frequens. Varr. de re rust. l. 3. c. 16. favos apes melle farciunt, quod & diis & hominibus acceptum. Huc refer Lotich. Comment. in Petron. l. 3. c. 5. p. 388. Per μάκαρες etiam intelligi possunt οἱ πλεσίων παῖδες, ut Gisb. Cuper. Observat. l. 3. c. 1. ψ. 40. θοίνω] lege Etymol. v. θοίνη & θῶ. Id. v. μάγειρος.

M. Convivium ὑπὸ τῷ θεῷ ἢ δίνῃ, quemadmodum^b Athenæus ait, ὅτι Ἄφθ' θεὸς οἰνῷ δεῖν ἐπελάμβανον.

Bar. ψ. 45. δάκτυλον] Prior communis; ut τεκνώσεις Eurip. Phœn. ψ. 19. Aristides Locrensis à mustelâ morsus moritur. Ælian. Var. Hist. l. 14. c. 4.

ψ. 46. Leg. ἰκέλο φῶτα. Nusquam aliàs Homero effertur dactylicè τὸ ἰκάνειν. Hoc quidem modernioribus frequens, at veteribus rarissimum.

M. ψ. 47. νήδυμος] *profundus*, unde ægre quis expergefieri potest. *Dulcem* sæpius interpretantur. ὑπὸ τῷ νῇ, quod subinde significatum adauget, & δύνω subeo.

ψ. 49. κίρκον ἢ γαλίλω] *accipitrem atque muscionem.* Plin. Hist. l. 10. c. 8. hunc accipitrem, quem nos vulgò vocamus *ein miiser*, à reliquis accipitrum generibus sic discernit, quòd hunc scribit uno pede claudum.

Bar. ψ. 51. γαλίλω] Huc alludit Callimach. hymn.

^a Hoc exemplar à Leon. Lycio editum nunquam vidi; sed in Fabric. Bibl. Gr. l. 2. c. 2. p. 265. comperio Batrachomyomachiam cum notis Leonhardi Lycii excusam Lipsiæ, 1607. 8°.

^b P. 40. Edit. 1657.

Comment. Viror. Doct̃or. in Batrachomyom. 5

Cerer. ψ. 111. Perizon. ad Ælian. var. hist. l. 14. c. 4.

C. Ibid. εἰδείδια] εἰσὶν δέδια nimio opere metuo.

Bar. ψ. 52. Repono τρωλοδύοντα, quod prior εἰ δύνω sit semper longa.

C. Ibid. ἐρεῖν] ἐρεῖν εἰσὶν scrutatur, rimatur.

M. ψ. 53. ῥαφάνας, κρόμβας] Hic poëta dixit ῥαφάνη insolenter, quum apud alios autores tantum reperiatur ῥάφανος & ῥαφανίς. Autores promiscue utuntur vocabulo brassicæ & crambæ: inde proverb. δις κρόμβη θάνατος.

C. ψ. 64. ὁ δ' ἔθανε] sicut καυχημάτων, ita etiam ταχυπειθής hic mus erat.

M. Monet hic poëta ferè incautos esse Thrasones.

ψ. 68. πορφύρεοις] Aristotel. περὶ χρωμάτων. reddit rationem, quamobrem poëtæ purpureos fluctus appellitent.

ψ. 69. ἀχρηστον μέλανοιαν] Liviana vox est; b Eventus stultorum magister.

C. Eurip. Elect. c. ὅψ' ἐν ἀζέεις, ἡνίκ' ἐκ ἔχεις ἀκμή.

Bar. ψ. 73. Hic in MSS. A. Γ. sequuntur aliquot versus imperfecti, nec huic loco ullâ arte conciliandi.

ψ. 76. ἀπὸ στόματι δ' ἀγόρευεν] Δηλονότι, ἐκ ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀλλ' ἀπὸ στόματι μόνον· ἵνα τῷ φορηγῷ ἀποθεῖται ἀρεσκυλίας πῶς.

M. Ita recensabat, ut nusquam impingeret. Id enim est Græcis ἀντιστοιχεῖν memoriter recitare, commemorare.

C. ψ. 77. ἐχ' ἔτω &c.] Decorum servatur, quod in fabulâ ex fabulâ declaratio aut probatio sumitur, non autem ex verâ historiâ.

Ibidi. φόρτον ἔρω] Γλυκῆως. Sic Ovid. Fast. d. l. 2. de Lucretiâ: *Déque viri collo dulce pendit onus.*

M. Grata ἀντίθεσις; onus amoris, veluti gratum onus.

Bar. Anacreon ψ. 1308. φορτίον ἔρω. Serv. ad Virgil. Æn. 11. ψ. 550. Nonn. Dionys. l. 4. p. 74. Jul. apud Stob. Serm. 77. Anthol. l. 4. c. 87.

^a Consule Phrynich. Eclog. Attic. rat. ad L. Emil.

• ψ. 1111.

^b Liv. Lib. 22. Q. Fab. O-

^d ψ. 760.

• Epigr. 2

6 *Comment. Viror. Doctior. in Batrachomyom.*

ψ. 79. ἐπιπλώσας] ἐπιπλῶς Ια. ζ. 291. Vid. Suid. & Etymol.

M. ψ. 87. χῆρε &c.] Perelegans ἐπιόπῳ; ut res cerni velut in speculo, non audiri videatur.

C. ψ. 92. εἰ λήσεις] Vindictæ προαγόρευσις. Quod hic ἀορίσως, id postea (ψ. 97. ποινῶ &c.) ἀριστῶς dicit. Vaticinari solent, qui ad extremum vitæ pervenerunt. Sic ^a Hector Achilli mortem prædicit. Et Alexander Magnus: Diodor. Sicul. l. 18. initio.

M. ψ. 95. παῖρατίω] Vide A. Gell. l. 13. c. 26.

Bar. ψ. 97. Lego ποινῶ αὖ τίσεις σὺ μυν — cūμ σὺ naturâ brevis, & prior εἰ μυν. ψ. 99. Pro insertione ^b versūs Καὶ ῥὰ κραπινόταλ &c. facit versus 101. ὡς δ' ἔμαθον &c.

C. Ibid. ἀγγελῶ ἦλθε] Fama ^c malum, quo non aliud velocius ullum. Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλόκερταλ &c. apud ^d Musæum.

Bar. ψ. 115. δόλον — ἣν παγίδα καλέεσι] Schol. Euripid. Orest. ψ. 786. ἐκ ἔν τῷ οἰωνὸς μέγας — Δέον ἔως εἰπεῖν, ἐκ ἔν τῷ, ὃ φησ, μέγας οἰωνὸς ἐστίν. ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ — ξύλινον δόλον &c. At Schol. Sophoc. Antigon. ψ. 100. ἀντὶς αἰετὶς τὸ κάλλισον φανέν φατ — Δέον ἔως εἰπεῖν, ἢ φανῆσα κάλλισον φῶς. πρὸς τὸ φῶς ἔτρεψε τιλὴ σύνταξιν, καὶ ἐστὶν ὁμοιον τῷ πρὸς τῇ βασιλοχομνομαχίᾳ — μόρον, ἣν παγίδα καλέεσι. Nec tamen aliud, quàm μνημονικὸν αἰμάτημα, putandum, quum τὸ μόρον præcefferit in versu proximè superiori.

C. ψ. 118. τῶτον ἀπέπνιξεν] Mentitur ad utilitatem causæ suæ. Invitus dimiserat à se Psicharpagem Phylsignathus, aut certè non volens; territus conspectu natricis. ψ. 119. ὁπλισόμεθα] ipsi nos armemus.

Media verba reciprocam significationem habent.

M. Ponit Indicativum pro Subjunctivo; quo genere loquendi sæpe utitur Homerus. ψ. 122.

Describitur apparatus belli admodum graphicè.

^a Ια. χ. 358.

^b Vide Var. Lect. Et hunc versum Crucius agnoscit.

^c Virg. Æn. 4. ψ. 174.

^d ψ. 183.

Comment. Viror. Doctor. in Batrachomyom. 7

C. ψ. 123. Muribus & postea ranis apta arma affinguntur. Si enim arma capere possent hæc animalcula, verisimile est ea non sumptura alia nec aptiora, quàm hæc ipsa.

M. ψ. 126. καλαμοσεφίων] *thoraces calamis culmifve connexos*. Significat enim Græcis σεφίω non solum *corono*, sed etiam *consuo*, *conjungo* & *connecto*.

ψ. 128. λύχνης τὸ μεσόμφαλον] *candelabri medius pes umbilicifve*. λύχνης reddo *candelabri* sive *lucernæ*. De lychno Athenæus in fine ^a Deipnosophist.

Bar. Ibid. Lego audacter αἰ—λόγχει cum plurali βελόναι, pro ἡ—λόγχει. Ita Zeni versio Græcobarbarâ, μακρᾷς βελόναις ἦτανε τακονίαλα.

C. ψ. 129. παγγάλλεον] ἐν γελοίῳ φοβερόν τι, γλυκίως.

Bar. ψ. 130. Lego κροτάφοις κερύοιο [*nam v antea ψ. 31. in κερύοις corripiebatur.*] Tria MSS. ἐρεβίνθας legunt: at constat nucum putamina aptiores galeas factura muribus, qui sciurorum instar, nuces amant & juglandes, quàm cicera aut ullum aliud leguminis genus.

ψ. 131. Prior ἔ μὺς semper brevis in hujus poëmatís locis incorruptis; ut. ψ. 6, 100, 116, 138, 150, 158, 172, 173, 177, 254, 257, 290, 292. Sed ὁ μῦς, corporis animati musculus, priorem in incremento producit; ut prior etiam ἔ μυνὼν μυνῶν, 1λ. π. 315, 324.

ἐνοπλοὶ non æquè bene, ac ἐνόπλιοι.

M. Ibid. ὡς δ' ἐνόησαν] *Ut intellexerunt*. Bella constant famâ. ^b Q. Curtii vox est.

ψ. 133. πολεμοίο κακοῖο] *Belli mali* ^c *gratiâ*. Græci, quum causam significant, sæpe genitivum sinè præpositione efferunt.

C. ψ. 135. ἐγύθεν] pro ^d ἐγύς. Sæpe ponuntur, quæ *de loco* significant, pro significantibus *in loco* vel *ad locum*. Ut Thucyd. l. 4. ^e οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες & οἱ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρες idem significant.

^a L. 15. c. 18, 19.

^b L. 3. c. 13.

^c Subaudiri ἔτινα no-

tat Eustath. in Homer. p. 49. l. 23. Edition. Roman. Consule & H. Steph. Thes.

^d Hesych. ἐγύθεν, ἐγύς. Phavor. ἐγύθεν ἰσαμῶν [1λ. κ. 508.]

ἀντὶ τοῦ ἐγύς. ἐναλλαγῇ ὑπερρέμαλθ.

^e Edit. 1564. p. 127. l. 3 & 30.

8 *Comment. Viror. Doctor. in Batrachomyom.*

Bar. ψ. 136. τυροφάγας leg. pro τυρογλύφας ex Demet. Zeno & MSS. ad ver. cod. Paulin.

M. ψ. 137. ἀγέλλων &c.] Primus apud Romanos bella indici voluit Tullus Hostilius per fecialem. Verborum formulam pete ex primo T. Livii libro.

Bar. ψ. 143. Legendum μῶν δ' εἰς ἑαῖα μῦθον, ob rationem quantitatis; Et quia *ψ. 137.* ἐπεὶ μῦθον de hac ipsâ denunciatione belli.

M. ψ. 144. ἀγερῶχων] Vocabulum ^a ambiguum aliàs *superbum & petulantem*, aliàs *strenuum & magnificum* significat.

ψ. 147. In Phrygnatho habes strenui, cauti & prudentis ducis exemplum; qui scit eleganter loca capere, præsidia rite disponere.

Bar. ψ. 152. A. ἐν ὅπλοις εἶμεν, ut Latini ^b stare in vel sub armis. B. ἐνοπλοὶ εἶμεν. At ^c ἐνοπλίζομαι non satis authentica vox.

ψ. 156. Leg. αὐτοῖσι σὺ — pro αὐτὲς σὺ — Homer. Hymn. in Merc. *ψ. 69.* αὐτοῖσιν ἵπποισι καὶ ἄρμασιν.

C. Ibid. ^d σὺ ἐκείναις] Atticè τὸ σὺ solet omitti; ut Isocrat. ^e πρὸς εἰρην. Εἰς Αἰνυπτον μὴ γε ἀγκύσιας πλῆσσαι τελέρεις αὐτοῖς πληρώμασι διεφθέρησαν.

Bar. ψ. 158. Ἀρχαϊκῶς ^f scribo τροπαῖον non τροπαῖον.

ψ. 160. μαλαχῆς & *ψ. 162.* κρημνῆς potius legendum reor; nam & *ψ. 163.* ὀξύχρον ^g legitur ἐνικῶς. Pro μαλαχῶν Dem. Zenus λαπάθων, verâ & antiquâ voce retentâ.

Lege σφῶς κνήμας, ut Od. ε. 237. σφῶς κεφαλᾶς: quum εἰς stare non possit sinè Synizesi.

M. κνήμη, teste Aristotele, totum est illud, cujus partes sunt fura & tibia.

Bar. ψ. 161. Leg. πλάσας χλοερῶν — quum non sit Homericum binis simul epithetis isthòc modo uti; quod veteres grammatici observârunt.

ψ. 164. δ

^a Hesych. ἀγερῶχοι, οἱ ἰδοῦχοι καὶ ἱπποῖμοι, ἢ ἐπὶ ἄρμασι. Consule H. Steph. Thes.

^b Neutrius exemplum mea memoria occurrit.

^c Occurrit in versione LXX. Numer. xxxi. 5. & Deut. iii. 18. Ac Judith. xv. 13.

^d Juxta Edit. 1486.

^e Edit. 1593. p. 176. l. 11.

^f Phavor. τὸ

τροπαῖον οἱ παλαιοὶ Ἀττικῶς περιπελάσσει. οἱ δὲ νεώτεροι περιπαροξύνουσι.

Comment. Viror. Doctar. in Batrachomyom. 9

καχλίας λέγει, ^a Τλοχμὸς ἀνάκωνθ' ἀναιμάτ' ὑγροκέλ' ἔ-
θ'· Ibid. Leg. κατ' — nam prior & κατ' ἔ-
producitur Ιλ. τ. 93. Ιλ. ε. 177. Οδ. χ. 218.

C. ψ. 166. σείοντες] Alacritas & π' θυμωδὲς virtus est
militum. Virgil. Georg. l. 4.

^b *Ingentes animos angusto in pectore versant.*

ψ. 167. [δ'·] Ἐπεισόδιον, quādam παρεμβάσει, γλυκύ· in
quo ponitur deorum concilium & deliberatio super
tanto utriusque gentis conatu. Ita σεμνότης ἢ λαμ-
πρότης major rei parvitati & vilitati comparatur. Nec
abstinere risu lector potest: ita προσοχή fit.

M. ψ. 170. Centauri, Thessali equites, primi equo-
rum domitores. Vide ^c Palæphat.

Bar. ψ. 178. Quare mures à sacris abigantur, vide
Iamblic. apud Phot. Μεταφ. Cod. 94. Plut. Symp. l. 4.
c. 5. & in tractatu περὶ φθάνος ἢ μίσους. Esai. lxvi. 17.

ψ. 179. λύχνος εἶνεκ' ἐλαίης] Callimach. de mure;
^d πολλαὶ δ' ἐν λύχνῳ πῖτον ^e ἐλείξεν ἱερὰ. Οδ. τ. 34. Παλλὰς
Ἀθλίῃ χεύσσειν λύχνον ἔχουσα. ubi lege Schol.

M. ψ. 180. οἶον] *Quale.* Abusus est pro Articulo
Postpositivo. ψ. 181. De peplo lege ^f Pollucem.

Bar. Vide Schol. Eurip. Hec. ψ. 469. & Meurs.
Lect. Attic. l. 2. c. 12.

C. ψ. 183. ἡπήτης] Phavorin. ὁ ράπτης, ἡπήτελα ἢ
ράπτελα· Ἀπικῶς δ' ἀπέσεια. ἡπήτελον τὸ σκελίον, μετ' ἔ-
ράπτει τὰ βυρσάεα. *subula.* ἡπῶ, τὸ ράπιον.

M. ψ. 184. περὶ με πόνος] *Exigit à me fœnus.* Ob-
serva, περὶ πω pro *exigo*: & quòd, sicuti nos ablativo
in hac constructione utimur, ita Græci accusativo u-
tuntur. ψ. 186. εἰδ' ὥς—ὅτι ἐβελήσα] Ut Græ-

ci pleonasmis subinde multis utuntur; ita in negatio-

^a Athen. Deipnos l. 2. c. 22.

^b ψ. 83.

^c Opuscul.

Mythol. &c. Edit. 1671. p. 3.

^d Fragm. 39.

^e In aliq. lib.

ἐλείξαν. Sylburg. ad Etymol. p. 389.

μῦθε εἶλον λύχνῳ πολλὴ ἐλείξαν ἱερὰ. Ubi no-
μῶν produci & ante-circumferri; contra quod asseruit Barnes supra ψ. 131.

L. 7. c. 13.

10 *Comment. Viror. Doctor. in Batrachomyom.*

nibus, sæpe duabus pro unâ utuntur, interdum etiam tribus: Latini contrâ, duabus negationibus pro unâ affirmatione.

ψ. 187. Vetus exemplar non ^a πρῶτον *primum*, sed πρῶτω paulò *antè*, habet.

C. ψ. 189. θορυβῶντες] βάρεσθαι, ^b πρὸς τὸ βοᾶν *trahere*.

M. ψ. 192. ἄγε pro ἀγέε posuit. Solent Græci jungere pluralibus sæpenumero singulare ἄγε.

ψ. 193. ὀξύεντι] pro ὀξεί, auxesis poetica. ψ. 194. εἰς &c.] Tam instanter pugnant, ut non, etiam diis intervenientibus, dirimi queant.

C. ψ. 195. δῆλον ὀρώντες] ἑξόμῳ σοιχηδὸν ὀπιπιδωτῆρες ἀγῶν. Nonn. Δίων. ^c Lib. 37.

Bar. ψ. 196. Lego—τῇ δ' αὐτ' ἐπεπέθονθ' οἱ θεοὶ ἄλλοι.

Ber. ψ. 199. Satis faceret culices ranis & muribus classicum tubâ canere fingit: mutuatus id forsan ex Aristophanis Nubibus; ubi Comicus Socratem fingit de illo culicum (ἐμπίδας vocat) bombo tanquam re seriâ disputasse.

M. ψ. 204. καὶ δ' ἐπεσεν &c.] Gestus sunt, quibus utique Homerus descriptiones pugnarum variare solet; alioquin paulò obscuriores futuras. Itaque diligenter observandum, qui à quo occupetur, à quo occidatur, & quâ occasione: & futurum est, ut rem propiùs tanquam oculis subjectam cernas.

Bar. ψ. 209. Pro uno illo substituendos censeo hos versus. Ἀρσοφάγῳ Σότλαϊον ἐνῆρατο χάριμν κῆρ, καὶ Πολύφωνον ἀνακλῖα μέσσω κ' γαστέρα τύψεν. Quod & Seutlæi mors erat narranda, & antepenultima ὁ Πολύφωνον non bene ἐποδίζειτο.

ψ. 216. Pro ὀχθησι substituo δίνῃσι, quod mox ἐν ὕδασι dicatur. ψ. 217. Lego ἐχθρὸν pro αὐτὸν, ad sensum dilucidandum.

ψ. 218. Lego καὶ δ' ἐπεσ', εἰδ' ἀπένδυσεν· ἐβάρτετο—ut sit κατέπεσεν ὃ, εἰδ' ἐξεκολύμβησεν, ἀνέκυψεν &c. ^c Euripid.

^a Vide Var. Lect.

^b Etymol. βάρεσθαι πρὸς τὸ βοᾶν τραχέως ἔχειν. Et Galen. de vocib. Hippocr. βάρεσθαι τὸ βάρεσθαι λέγει. τινὲς δ' ἀντὶ πρὸς βάρεσθαι γράφουσιν.

^c P. 614. L. 18. Edit. 1569.

^d Edition.

1607. p. 32. ψ. 9. usque ad ψ. 18,

^e Phœniss. ψ. 927,

Comment. Viror. Doct̃or. in Batrachomyom. II

ἀνὴρ ὁδ' ὅς κ' ἐτ' αὐτὸς ἐκινδύει πάλιν. ὧ. 222. Πτερο-
φάγον pro Πτερογλύφον lego ad Ὀρυθμίαν ἐναρμονιωτέραν;
nec sinè ipsius auctoris patrocínio, qui mox ὧ. 224.
Πτεροφάγον βασιλῆα vocat eundem.

M. ὧ. 223. ἡ ἀσπίδα ρίψας] Demosthenem quoque
ob simile facinus^a ῥιψασπίδα vocaverunt, quòd parum
fortis esset pugnando. Simile quiddam legito in Nu-
bibus^b Aristophanis.

C. ὧ. 224. Λιτραῖον] λιτραῖον corrasor, depeculator.
^c λίτρον radula, novacula.

Bar. ὧ. 231. Ψιχάρεπαξ] Heros cognominis ejus,
quem rana suffocavit; quod Homero frequens obser-
vârunt grammatici, sæpe reperiri diversos ejusdem no-
minis.

M. ὧ. 232.] Πηλέσιον] Est pes hic peregrinus, dua-
bus longis & unâ brevi constans.

Bar. Πελασοφάγον emendo pro Πηλέσιον; quòd ne
stare quidem potuit ipsius auctoris præsidio; ut suprâ
ὧ. 229.

C. ὧ. 238. ἐνλαϊόθη] Verbum ἐναργῶς offium confra-
ctionem auribus subjiciens.

Bar. ὧ. 242. ἔδωκε scribo, ut Ιλ. γ. ^d ὧ. 449.

ὧ. 248. leg. ὦκα ἢ τερόμενον λίμνῳ εἰσῆλατο φάγων.

C. ὧ. 254. ἦν ἢ &c.] Herois bellici descriptio: quæ
non Hectorior, quo non Orlandior alter. ut loquitur
Merlinus Cocaius.

Bar. ὧ. 254 & 257. εἰνὶ pro ἐν lego, quòd prior &
μύεσι fit brevis. εἰνὶ Οδ. κ. 220. ὧ. 265. Scribo
Μελεδδάρπαξ; ut ^e Πελοπόννησος, & μελεδδείσαντες Ιλ. ψ.
822. Et infrâ ὧ. 291. ἐπέδδισαν. ὧ. 266. ἐνναί-
ρεν scribendum, metri causâ, ut ^f Ἐννοσίγαιος, & ἔννεπε.

^a Plutarch. Vit. 3 Vol. p. 1567. Edit. H. Steph. & Æschin. contra Ctesiph.
p. 299. Edit. Demosth. 1607.

^b Hunc locum nondum reperi.

^c De hac voce lege H. Steph. Thes. Indic. Nescio autem, unde hoc nomen
habuerit Crucius; nam in nullâ antiquâ Batrachomyomachix editione mihi
occurrit. Codd. MSS. α. & Dem. Zen. habent Φιλαίον — β. δ. Φιλαίον — Bar.
Λιτραῖον δ' ἀεὶ ὑπερὶν ἀμύμον βορβοροκοίτης. Et ponit hunc versum post ὧ. 226.
Vide var. lect.

^d Repone ὧ. 339.

^e Homer. Hymn. in Apoll.

ὧ. 250.

^f Ιλ. μ. 27.

^g Ιλ. θ. 412.

12 *Comment. Viror. Doct̃or. in Batrachomyom.*

Sin cum Ioanne Tzetze quis mavelit cum simplici v scribere, alterum certè v debet subaudiri; ut veterum mos. Aliàs versum dixeris ἀνέφαλον, qualis ille Ιλ. ψ. 2. Ἐπεὶ δὴ &c. ὦ. 267. ἡ δὲ ἢ ἢ Ἀρῆω] non, ut putant^a nonnulli, ἡ δὲ ἢ Ἀρῆω, vel ἡ ἢ Ἀρηα; quod mox de utrisque dicatur, ὅμιν διασχίσωσι μάχης. ὦ. 274. ἐπεφνες emendo, ut suprà ὦ. 218 & 242.

C. ὦ. 279. ἡ δὲ ὀπιδινήσας] contorsit rotans. sicut globulus etiam, altero globulo expulso, in ejus loco manens, in gyrum vertitur. ὦ. 285. ἡ λθον] πεί-
τια proclii. Egregia πείφροσις ἢ ἀπολυπώικως ἐκ-
πληνική. Rectè nomen cancerorum ad finem descrip-
tionis rejectum est. Si enim præpositum fuisset, de-
scriptio supervacanea ἢ ψυχρὰ visa esset. Nunc eti-
am attentionem facit, & lectori quasi ænigma propo-
nit; divinet, quidnam hoc genus animalis sit. Sic
etiam est major καὶ ἀπληξίς.

Bar. Ibid. Nonnulli legunt ἀγκυλοχεῖλαι: verum, ne id fiat, suadet vox sequens ψαλιδόσομοι. Vide Etym. in v. ἀγκυλοχείλης & ^b Eustath. p. 1068, l. 45.

ὦ. 289. ἀχειρέες] ἀχείρωτοι, ἢ χειρῶν ἐστρεμμένοι. ἢ πολύχειρες. ἀλλ' ἦσαν τέτ', ἀφ' τὸ χειροτέροντες.

^a Vide var. lect̃. ^b Ιλ. π. 428. Etymol. & Eustath. notant quosdam derivare ἀπὸ τοῦ χηλῆ, ὃ σημαίνει τὸ ὄνυχας, καὶ τρεπλῶ βοιολῶν τὸ ἢ εἰς εἰς διὰ τὸ γον' κακῶς ἢ λίγιστον &c.

Amplior Editionum & Græcarum & Latinarum, quas nostra hæc exhibet, notitia & declaratio,

Ac primo, de Venetâ, antiquiore scilicet, disserendum est.

HANC Albertus Fabricius, vir multijugæ eruditionis, in Bibliothec. Gr. lib. 2. cap. 2. III. sic describit, "Batrachomyomachia primum edita est Græcè litteris capitalibus, additis scholiis Laonici Chalcocondylæ Cretensis, Musæi poemate ac sententiis variorum. Venet. 1486. 4to." Cujus si *αὐτὸς* fuerit clarissimus professor, non eadem est ac mea, quæ neque litteris capitalibus, nec in 4to impressa, neque Chalcocondylæ nomen nec Musæum ullasve sententias exhibet. Haud tamen faciliè inducar credere, duplicem hujus poematii editionem, eodem tempore ac loco, sed charactere diverso diversâque formâ prodîisse. Meæ editioni bibliopegus malè agglutinaverat Gnomarum Musæique ac etiam Callimachi vitæq; Æsopicæ editiones antiquas (de quibus egi in primo Annalium Typographicorum volumine:) qui nonnullis mos est absurdus, varios de rebus diversis tractatus, si modò sint ejusdem voluminis, nullâ habitâ materiæ multiplicis ratione, simul compingere. Sic in catalogo Petri Francii Amstel. 1705. p. 134. n°. 791. [4to *Batrachomyomachia Græcè, Venet. 1486. Item Varior. excerpta sententia & Musæi poemation Græcè litteris quadratis.*] Diverse omnino sunt editiones, iisdem quantumvis pellibus arctatæ; illa annum locumque habet expressum, hæc neutrum; illa characteribus antiquis, sed non quadratis majusculisve, quibus hæc, exaratur.

Venetam Batrachomyomachiae editionem, ex observatâ singulorum schedarum in octo folia seu sedecim paginas complicatarum dispositione, liquet in eâ (quam in 8° appellant artifices) voluminis formâ excusam fuisse. Signaturæ species post singula octo folia variatur. Signatura tamen non semper & propriè indicat voluminis formam, sed foliorum in singulâ unius schedæ (aut plurium aliquando schedarum) plicaturâ comprehensorum numerum. Sic octerniorum signaturæ, in Venetâ Batrachomyomachiae (quæ in 8° est) editione, unam schedam octies in se replicatam; at in Homericâ (quæ in folio) editione Florentinâ, quatuor

14 De Venetâ Batrachomyomachiae Editione.

quatuor schedas semel tantum in se iusto ordine plicatas unâque consuendas indigitant.

Venetæ illius character ad manuscriptum maximè accedit, idèoque cuius lectori non est adedò obuius & lectu facilis. Titulus majusculis plerisque litteris constat; admittis tamen aliquibus, quæ minorem formam referunt. Versuum litteræ initiales non ubique sunt majusculæ. Figuræ nonnullarum litterarum sunt paulò antiquiores usitatis; quarum specimen in initio exhibitum est prius. Nū majuscula in medio & fine vocum usurpatur; p. 1. l. 21. *ἐνχόμενος*, p. 4. l. 20. *ἐν*. Figura τὸ σῆγμα finalis initio etiam & medio servit, & contrà; p. 3. l. 6. *εἰ* p. 1. l. 21. *μερόπες* p. 1. l. 19. *ἀρηγορ*. Abbreviantur voces *ἐραδὸς* & *ἐράνιος*; p. 24. l. 26. *οὐῶν*, p. 4. l. 22. *οὐῶνιος*. Inter voces vocumque syllabas iustum rarò servatur intervallum; nimis scilicet diffitas aut proximas; p. 1. l. 11. *εἰ ἐκ ἀοιδῆς* p. 1. l. 21. *μερόπες* *εἰ* *νῆς*, p. 21. l. 15. *ἐρά*. In linearum fine, invenies syllabæ unius litteras malè ad lineæ alterius initium revulsas; p. 1. l. 13. *γο* [l. 15.] *ύνασι*. p. 2. l. 14. *πε* [l. 16.] *οοίθη*. Quin ineptissime punctum distinctivum ab unius lineæ fine ad alterius initium transfertur; p. 16. l. 10. *ψι* *χάρεππος* [l. 12.] *δς* & l. 22. *ῥοῖ* [l. 24.] *πρώτος*. Pronunciationis & distinctionis notæ frequentissime aut prorsus negliguntur, aut perperam appinguntur; p. 1. l. 3. *του* p. 2. l. 9. *ἐκδύσας* l. 24. *ἐκθύμαζε* p. 7. l. 4. *αὐτῷ* p. 3. l. 10. *ξενήια* p. 1. l. 4. *ἀρχῶ* p. 2. l. 1. *γεννηδεντῶν* p. 41. l. 28. *ἀλ' ἔτι* p. 35. l. 2. *τῶ* *βάλε*. Subscriptio τὸ ἰῶτα ubique constanter omittitur; p. 2. l. 14. *ὦ* *λίμνη* p. 13. l. 28. *λευκῶ* p. 18. l. 18. *κνήμησιν* p. 21. l. 14. *ἀπύφνη* p. 4. l. 17. *ἐρευνᾷς* p. 5. l. 18. *ποιῶ* p. 3. l. 13. *φυσᾷ*.

Plurimi præterea errores manifesti ex typothetæ scribæve negligentia aut ignorantia orti occurrunt; quales hîc subjiçuntur, & frequentissime non solum in antiquis impressis codicibus, sed & manuscriptis etiam reperiuntur.

Crèbra litterarum permutatio; E. G. *α* pro *ω*, *ει* p. 12. l. 26. *ἀρῶν* 7. 26. *δάδια*. *ι* pro *α*, *αι* | 10. 25. *μίλει* [κενοίερας vide Var. Lect. 8. 115.] *η* pro *ι*, *υ* | 20. 20. *φάτῳ* 20. 26. *ὀπλέξειδ* 30. 8. *ἀπὸνῆσι* 44. 9. *ὕσμῆν* 15. 19. *μνητῆς*, *ι* pro *η*, *υ*, *ει* | 4. 11. *δημιγῶρε* 4. 26. *κικλίσκομαι* 11. 2. *ἀχρεῖαν* 14. 23. *ἀπαλίσας* 15. 5. *τιμωείσονται* 44. 24. *φθαρείσι* 5. 14. *καείοις* 7. 22. *νῆδιμος* 37. 26. *ἀμίμονος* 40. 14. *ἰχίσει* 33. 7. *Λιχοπίνακα* *ο* pro *ω*, *ω* | 3. 13. *τοῖς γιάδοις* [*γιάδος enim est fœmininũ*] 5. 12. *βροτοῖς* 7. 13. *σθμνῆν* 8. 22. *χλοροῖς* 9. 14. *ἔδοκε* 11. 19. *θιόρημα* 15. 1. *τιμορίαν* 29. 2. *τερπόμεθα* *ἀφραϊνόμεθα* [*Metrum requirit ω; aliàs in subjunctivo breves apud Homerum poetâsque alios solent usurpari*] 19. 21. *καθοπλισμένοι* [*nisi malis negligi augmentum ex lingua Græco-vulgaris idiotismo*] *υ* pro *η*, *ει* | 2. 22. *πολύθυμος* 1. 16. *τῷ* 34. 17. *ἔλυψε* [pro *ἔλειψε*] *ω* pro *α*, *ο* | 46. 3. *Τρωάδην* 23. 8. *ἑσθωμιν* [*metrum postulat & usus pœticus admittit ο; analogia ω, si sumatur pro Subjunctivo. Nil tamen obstat, quin effe-*
ratur

De Venetâ Batrachomyomachiae Editione. 15

ratur per o in futuro Indicativî] ai pro e | 2. 2. γησεναιον 27. 26.
 φραιναις ei pro i, u | 15. 13. πεινάκια 12. 2. ἀπολλείμετον

Nolim tamen omnes hæc permutationes fortuito scribæ aut typographi
 errori imputare; quarum nonnullæ ad antiquum potiùs scriptionis modum
 referendæ sunt. Quales ai pro e, & e pro ai; e pro ei, u; u pro n, & n pro u;
 o pro ω: Sic παιδιον, φυλαξει, λιπει in MS^{to} Alexandrino [Vide Walton. Pro-
 legom. in Polygl. IX. 34.] &c. lege Montfauc. Palæograph. p. 230, 236,
 160, 121. Biblioth. Coislin. p. 4.

Ipse aliquando voces permutantur; 18. 18. πρῶται pro πρῶτα.

Sæpe omittuntur, redundant, transponuntur Litteræ, Sylla-
 bæ, Voces.

Omissio Litterarum; 10. 2. οἰώτοις 29. 2. πάνις 10. 17. ε-
 φραίνε 40. 12. ἄρης 8. 9. περισσεύει 8. 11. καλίτη 17. 12.
 ὄλεσα 22. 6. τείχει 29. 8. ἄλοι 30. 31. πολας 31. 10. ἀπο-
 λύμενον

Syllabarum; 43. 18. τρέποις 16. 21. πει [lege ἐπει] 31. 6.
 λίων [lege μελίων] 43. 10. ἡ [lege ἡδὲ] 17. 28. ευραίνεις 3. 9. φιλ
 [lege φιλικὰ ex MS. β.] 11. 17. παρ' ἑλδος [lege ἐλπίδος, ante po-
 tius ἐλπίδα juxta MS. γ.] 46. 13. ἔλε [lege ἔβαλε]

Vocum; 6. 11. λευκας [supple χιτῶνας ἔχοντα ex MS. γ.] 17.
 1. φίλοι & 20. 22. βάτραχοι [supple ὦ] 22. 6. βατραχων [supple
 τῶν] 25. 6. νηὶ [supple αἰεῖ] 26. 10. πώπορι [lege πώπορ' ἐγώ]

Redundantia Litterarum; 2. 7. ἔχεν 11. 3. αἰσῶσα 6. 21.
 ευωχοίαις 12. 8. κῆραν 12. 18. πολλάκις 16. 27. ἔλεγξε 17. 26.
 τῶτον δ' 36. 14. ἔχατος δ' 41. 18. ἦκε δ' [lege ἦκ'] 1. 22. βυλ-
 λειν 9. 10. μάλλ' 42. 2. περὶ ποσὶν 36. 24. ἐξίει 28. 14. ἐφά-
 νησεν 43. 6. μυῶων 24. 22. ἐμπίπλητο [lege ἐμπίπλητ'] 46. 14.
 γὰρ

Syllabarum; 14. 16. ἐφθιδέγχατο

Vocum; 43. 14. τὰς δὲ καὶ

Transpositio Litterarum; 19. 25. ιὸ 25. 6. γέχτα 40. 2. κέρσε-
 ρον Syllabarum; 32. 12. ἐχταινύθη Vocum; 7. 10. ἀνδρα-
 ποι δ' διδία

Ex hæc permutatione, omissione, redundantia, transpositione
 incidet lector in multos versus anomalos & mensuræ expertes;
 sic p. 31. l. 16. p. 34. l. 10. p. 41. l. 22, &c.

De

De Florentinâ Homeri Iliadis, Odysseæ, Batrachomyomachiae & Hymnorum Editione.

HUJUS editionis Græcus character exilis, neque illepidus, & lectu multò, quàm Venetus ille, faciliior. In hac, figura τὰ ἰσλά rotundior, tam majuscula, quàm finalis minuscula. In hac, uti & in Venetâ, Σίγμα eodem ferè modo, quo apud Latinos, pingitur; Νίτα minusculum ad triangularem formam propius accedit; ἦτα veteri aspirationi simile est H. Apud Florentinam, majuscularum usus in versuum initiis rarior; in propriis nominibus (uti & apud Venetam) nullus. Initialem libri litteram typographus omittit *Illuminatori* (quem vocant) describendam. In mediis versibus, vox nonnunquam à litterâ reliquis paulò majore incipit; ut ὕ. 66. Ὀτ—Ὀρμυς. Notæ distinctionis, punctum infernum supernumque & hypodiaστοle [.·.]. Rarum in Venetâ Interrogationis signaculum (p. 28. l. 26.) in Florentinâ adhibetur aliquando (ὕ. 173.), aliquando negligitur (ὕ. 13.). In hac longè major accentuum, spirituum, reliquorumque punctorum cura; neque (uti in illâ) semper omittuntur subscriptio & ἰῶτα, & Dialysis; ut ὕ. 99. ὀχθησι—μαλακῆσι. ὕ. 219. ἦϊοι ὕ. 190. ἄπτι. Imò ista Dialysis constanter imprimitur apici & ἰῶτα, nisi ubi aut accentu afficitur, aut constituit diphthongum; ut ὕ. 3. δέλβισιν ὕ. 4. δῆριν ἀπειρεσίῳ ὕ. 12. λιμόχαρις; rarissimè negligitur; ut ὕ. 192. τῆτοισιν. In utrâque editione, duo ῥῶ in vocè mediâ concurrentia spiritibus nullis supernotantur; ut ὕ. 96. ἔρεψας ὕ. 253. ἔρεξε. Editionem Florentinam Demetrius Chalcondyles, vir illis temporibus eruditissimus, ita emaculavit, ut pauci admodum iique levissimi errores superessent typographici; quos hic adnotare visum est. ὕ. 1. ἐλικῶν 3. νεον 65. ἄλμυρι 81. ἐξ ἀπίτης 95. δρόμον 155. δερμῆδες 175. θυσιάν 176. ὦ 178. ἐπ' ἀρωγός, [de quo vide Var. Lect. & Not.] 220. τὶ πορνύμην 223, 246, 248. ἦλα 235. μικρὸν 288. ἰσορόησι [de quo vide Not.]

Binas illas principes Editiones diligentius examinare fuerat necessarium: reliquis immorandi labore & tædio supersedebo. Tres tamen præterire illaudatas non possum, summâ diligentia, typis elegantissimis elaboratas ac emendatas; Henrici scilicet Stephani in folio 1566, Federici Morelli in 4to 1580, illamque in 8° quam, litteris ῥζ indicatam, Adriani Turnebi esse conjicio; in quibus perrarò à typographis erratum est. In H. Steph. ὕ. 22. ἔμμεναι absque notâ distinctionis. 197. ἵνα cum leni. In F. Morel. 281. εἰδ' finè spiritu. In A. Turneb. 138. ἕμμιν pro ἕμμιν. Notæ prosodicae nonnunquam variant; ut ὕ. 67. ῥὰ Florent. & Morel. ῥα Steph. 95. Παύρολιωσι πᾶλη τε Florent. Steph.

Παύρολιωσι

παρρησιῶν τὴ πάλῃ τὴ Morel. 280. βαλέρχους τὴ μύας τὴ Florent.
βαλέρχους τὴ μύας τὴ Steph. βαλέρχους τὴ μύας τὴ Morel. at. v. 139.
in tribus, particula τὴ est ἀτον. 135. κήρυξ Florent. Steph. κή-
ρυξ Morel. 138. ὕμνῳ Florent. Steph. ὕμνῳ Morel. 151. τὴ γδ
Florent. Morel. τοι γδ Steph. 161. φῦμα Florent. Morel. φῦμα
Steph. 274. τίσινος Florent. Morel. τίσινος Steph.

De duabus Batrachomyomachia Latine versæ
Editionibus.

Altera Caroli Aretini versio, Francisci Villerii altera; cha-
ractere illa Romano, hæc Italico excusa est. Utriusque
orthographiam, imò prioris frequentem κακογραφίαν mendosissi-
mámque interpunctionem, fideliter repræsentavi. Adnotavi ad u-
tramque nonnulla; in reliquis corrigendis labor erit minimus. In
prioris traductionis titulo, littera βῆτα vocis Græcæ Βατράχομο-
μαχία redditur per Latinum u; cuius scilicet figuram apud anti-
quos scribas & typographos Græcum illud refert elementum.
Littera s finalis, quam in illius traductionis editione crebram re-
periet lector, inter prima typographiæ initia (ann. 1467.) Con-
rado Sweynheym & Arnolfo Pannartz usurpabatur; necdum de-
inde ferè per centennium apud quosdam celebres typographos
[Vide Pers. Satyr. apud Enguilbertum Marnefium, Pictavis 1560.
4to] antiquata.

Simonis Lemnii interpretationem, duabus hisce contentus, ad-
jicere nolui; tum quòd periphrasis esset magis quàm versio; tum
ne nimia libello moles, lectori tædium accresceret.

Adnotationes in Batrachomyomachiam.

IN fine MS. a. vocatur μὐδὲ Βατράχομαχία.

Titul. d. Τίγρητος ὁ Κάρως | Henric. Stephanus (Schediasm.
lib. 6. sched. 22.) se in exemplar incidisse scribit, ubi poematum
hoc adscriptum esset Tigreti Cari, vel Pigreti. In meo exemplari
(1486) manifestè legitur Τίγρητος. Ger. Voss. de Poet. Græc.
pag. 52. Artemisia frater, cui nomen Pigres vel Tigres: qui Ili-
dos singulis versibus hexametris pentametrum de suo subjunxit, at-
que ira Iliadem in elegiam convertit.

γ. 2. ἦτορ Gloss. ψυχῶν sic Hesych. & Schol. 1λ. α. γ. 184.

ἐλθεῖν εἰς ἦτορ | Viller. Vers. cordi afflare pœsin. Hesiod. Theog.

γ. 31. ἐνέπιδωκάν μοι αὐδῶν θεῖον.

ἐπὶ δὲ χόμας | Gloss. δὲ χῶν ποιῶμαι Sic Od. ε. 423. ἐπὶ δὲ χεῖ-
ρῶσι θεῶσι νοστήσαι Ὀδυσῆα. Aliam significationem lege 1λ. π.
119. ἐπὶ δὲ χεῖ | Schol. μετὰ λαυχεῖ. Hesych. καυχᾶν.

3. νέρι | Gloss. νεῖσι Sic Hesych. & Schol. 1λ. α. 391. Hesych.

18 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

νεωτὶ ἀρτίως. Suid. Ἀρτίως μεσῶσι, νεωτὶ. At certe μεσῶσι potius Ionicum est. Herodot. pag. 95. lin. 25: [Edit. 1570.] νεωτὶ λυδὸς στωελέλεκε Judith. iv. 3:

ἢ | Gloss. ἦντα αἰοιδῶ. At Henr. Stephan. in Annotat. refert ad δῆεν.

δίλτοιον ἱμοῖς | Aliquando malui jungere ἱμοῖς cum γύναι, quoddam vox δῆλτο̃ fœminini sit generis; δίλτοις χαλκαῖς 1 Maccab. viii. 22. αἷς ἦσαν πάλαι ἐλίσυπωμένοι οἱ νόμοι Jul. Poll. p. 408. Δίλτο̃ tamen (rarius quidem, Gramm. Græc. Westmon. p. 14.) legitur & in masculino genere apud Plut. τὸς δῆλτος, teste Bud. vide H. Steph. Thes. Græc.

ἐπὶ γύναι θῆκα | Notanda est hæc loquendi formula: quam Melanchth. exp. scribere institui. At verò alludit ad antiquum scribendi morem; Hippocrat. Epistol. ad Damaget. [Edit. 1595.] p. 12. l. 41. ὁ Δημόκριτος εἶχεν—ἐπὶ τοῖν γυνάσθιν βιβλίον—ἔγραψεν ἐγγράμῳ. Vide etiam iconem Dionysii Halicarnassæi in Palæograph. Gr. Montfauc. p. 23, 24.

4. δῆεν | Gloss. & Suid. μάχην.

ἀπειρεσίῳ | Homerus habet ἀπειρεῖσι 11. v. 58. & ἀπειρεσίῳ 11. α. 13.

πολυμέκλονον | Epitheton hîc nominis ἔρπον, ὄ. 267. Παλλὰδα. Gloss. β. ταρσῶδες. [α. ὅ̃ ταρσῶδη—malè, nam non erit, quicum concordet] & Gloss. (ὄ. 267.) β. τῷ ταρσχοποιῶσαι πολίμῳ δ. πολυτάρσχον—Neutra vox in Lexicis vulgatis obvia. ταρσῆ & ταρσῶ Judic. xi. 35. κλόντο̃, ταρσῆ πολίμῳ Hefych.

5. δὶχόμῳ | Gloss. δὶχῶ ποιούμῳ—ut ὄ. 2. ἐπὶ δὶχομαί.

μερόπειον | Vocem μέροπες in Homero & Hesiodo absolute & sine substantivo ἀνθρώποι non legi; at in Antholog. lib. 3. cap. 7. Eigr. Ult. ἀρχηγόνων μερόπων.

ἱς ὕδα βαλίσσῃ | Formula Lexicographis non animadversa. Psalm. xviii. 8. κραυγὴ αἰελοῦσε̃ εἰς τὰ ὕδα.

6. μύες | Gloss. ποντικοί. Plin. Natur. Hist. lib. 8. c. 37. Ponticimures. Aristot. Hist. Anim. 9. οἱ μύες οἱ Ποντικοί.

ἐν βαλίσχοισιν ἔθενσαν | Contra ranas iuverunt, ranas aggressi sunt. H. Stephanus notavit in Thesaur. ἐν pro εἰς nonnunquam usurpari.

αἰελοῦσαιτες | Gloss. δ. ἄεστα ἔρσα ποιήσαντες. β. ἀνδρσθῆσαντες. Hefych. αἰελοῦσαι, ἀνδρσθῆζε̃. 1 Maccab. v. 61. ἀνδρσθῆσαι. Bud. Comment. ex Thucyd. lib. 1. ἀνδρσθῆζε̃.

7. γηγνέων ἀνδρῶν γιγάντων | Hîc γίγαντες vocantur ἄνδρες; at Od. x. 120. opponuntur—ἐκ ἀνδρῶν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγαντες. Homines omnes communi vocabulo γηγνέες appellari author est Hefychius. Addunt Suidas & Phavorinus sic ἀσέβεις & θεομάχες & γίγαντες vocari, teste Aristophane: in Nubib. (pag. 104.) Scholiastes Callimachi (Λεγ. Παλλ. ὄ. 8.) exponit γηγνέων, ὅ̃ γιγάντων. Psalm. xlix. 2. οἷτε γηγνέες ἃ οἱ υἱοὶ ὅ̃ ἀνθρώπων. Hebr. וְאֵל בְּנֵי בְנֵי אָדָם בְּנֵי אָדָם ubi γηγνέες de inferiori plebe intelligitur. אָדָם enim γῶ Genes. i. 25. Jerem. xxxii. 20. אָדָם vertitur

vertitur ἐν τοῖς γηγύεσι. Genes. vi. 4. גִּיגָיִם & גִּיגָיִם גִּיגָיִם — οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. & x. 9. נִסְבָּה נִסְבָּה 1 Reg. xvii. 4, 51. Γολιάθ gigas Philistinorum vocatur αἰὲρ δυνατός. & Hesych. γίγας, δυνατός, ἰχθυός. Apud Latinos, Sylvestre genus terrigenarum. Lucret. l. 5. ὕ. 1410. terrigena gigantes. Lucan. l. 3. ὕ. 316.

μιμέμφοι | Gloss. α. exp. ζηλῶντες. Hesych. ζῆλον, μίμν. Isocrat. Panath. p. 236. l. 14. [Edit. 1593.] ζηλῶντων ἐμὲ καὶ μιμῶσθαι γλιχορῶν. Proverb. iii. 31. μὴ δὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Sapient. iv. 2. μιμῶν αὐτῷ παρεῖσθαι. Alio significato (scil. pro ζηλοτυπῶ) usurpatur ζηλῶν in sacris litteris. Consule Numer. v. 14. & xxv. 11, 13. & xi. 29. 2 Cor. xi. 2. Galat. iv. 17, 18. ac (pro φθονῶ) Genes. xxvi. 14. & xxx. 1. & xxxvii. 11. Act. vii. 9. & xvii. 5.

9. διψάλοι | Nullum hujus exemplum ex alio quovis auctore afferunt (quos consului) Lexicographi, Henr. Steph. in Thesaur. Tusan. &c. Tusanus & Constantinus ex Nonn. Paraphras. Joan. (cap. iv. 7.) Δός μοι διψαλέοντι πινῶν — quod in Thesauro Stephanus omisit. Vox ἐκδιψῶ, quā Gloss. exp. διψαλίῳ, in Lexicis (quæ penes me sunt) non reperitur. Tusanus & Constantinus habent ἐκδιψῶν sitio, sine ullius auctoris testimonio.

ἀλύξας | Gloss. ἐκφυλῶν. Hesych. ἀλύξαι, ἐκφυγεῖν. γαλήνης | Aristot. Hist. Anim. 6. [μύας] αἱ γαλαὶ αἱ ἄγραι μάλιστα ἀναεῖται. & Phædr. lib. i. fab. 22. muscula — quæ molestis muribus purgo domum.

10. ἀπαλὸν | Gloss. τρυφερόν. Sic Hesych. ἡβῶν | Gloss. δ. πῶγαν. Hesych. πῶγαν ἡβῶν. Gloss. β. εἶμα: Synecdoche partis pro toto.

11. ὕδασι μελιηδέϊ | Gloss. β. γλυκεῖ. δ. γλυκεῖ ὡς μέλιτι. Od. μ. 307. ὕδατι γλυκεροῖο. Alibi apud Homerum epithetum μελιηδὲς jungitur cum οἶνῳ, Il. δ. 346. σ. 545. Od. γ. 46.

12. Λιμνόχαις πολύφημος | Latinæ pleræque versiones (1530, 1547, 1549. & H. Steph. 1588. P. Steph. 1604. Spondan. 1606, &c.) habent *Limnocharis obstrepera*. Sed Villerius in suā paraphrasin, *clamosus Limnocharis*. Vox certè Λιμνόχαις habet terminationem fœmininam, sed mox de se loquens, 'Εἰμὶ δ' ἐγὼ (ait) βασιλεὺς Φυσιγναθῶ — Binominis itaque fuit. Item ὕ. 211. Λιμνόχαις jungitur cum masculino Participio ὕ. 212. ἐπιφθῆς, & Pronomine ὕ. 214. αὐτοῖο. Præterea ὕδρόχαις in — is etiam definens concordat ὕ. 224, 225. cum masculino πλήξας. Neque forsan voluisset Poëta Ranas fœminas in bellum eduxisse. Henr. Stephanus in Thesauro affert λιμνοχαρῆς, sine masculino, (sed nullā auctoritate) & Λιμνόχαις ex Batrachom. Sed de ὕδροχαρῆς aut ὕδρόχαις altum in Lexicis meis silentium. Porro derivata à χάρις adjectiva rarissimè (Hesych. ἀχαρῆς & Demosth. de fals. leg. pag. 251. lin. 1. [Edit. 1570.] Φιλόχαρις) legi, nisi in — is — i dicatalecta, masculinā & fœmininā in — is, neutra in — i; χαρῶχλης

20 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

χρηστικῆς εὐχαρίας. Demetr. Phaler. [H. Steph. Thes.] πόρνη ἐπιχρησ-
[Nahum. iii. 4.] τὴν εὐχάρι [Sapient. xiv. 20.] Denique Gloss.
exp. masculino genere, ὁ ἐν ταῖς λίμναις χραίων βάτραχος. & De-
metrii Zeni paraphrasis ad ὕ. 211. ὁ λιμνόχρατος.

πολύφημος. Gloss. δ. πολλὰς φωνὰς ἔχει. quasi legisset πολύφω-
νος. [Arat. ὕ. 1002.] πολύφωνος κορώνη—sic Editio princeps apud
Ald. 1499. H. Stephan. 1566. πολύφωνα—cum multis aliis] Lati-
nae versiones etiam, *obstrepera*. Hesych. πολύφημοι, πολύφωνοι
ἐπιθετικῶς.—καὶ ὁ ἑνδοξος. Phavorin. πολύφημον ἀγορεύει λέγει ὁ
Ποιητής (Od. β. 150) ἐν ᾗ πολλὰ ἐνίοτε φῆμαι λαλῶν. πολύφημος
exp. Bud. & Constantin. *famosus, garrulus*.

ἴπτος ἰφθίγησεν. Sic ὕ. 91. μύθος & ὕ. 263. φωνῶν. Alibi in
Homero φθίγσκω cum Acc. jungi non memini. Exempla ex
Platon. & Aristot. citat H. Stephan. in Thesaur. β. δ. ἴπτος ἰ-
φθαί, ἐν τ' ἐνδοξῶ. Sic Il. α. 361. At verò ἐν τ' ἐνδοξῶ mihi
non videtur satis huic loco convenire; neque enim Limnocha-
ris potuit eum compellare nomine, quod (ut constat ex sequen-
tibus) nondum noverat. Eustathius tamen (utī monet H. Steph.
in Thes.) ἐξονομαζέειν significare ait, vel simpliciter, λαλῶν, vel
διεξοδικῶς λέγων, id est, μὴ μετρίαις τισὶ λέξεσιν ἀλλὰ λόγῳ χρῶν-
τῷ ἐξ ὀνομάτων πολλῶν συσκευρῶν, id est, λέξεων.

13. ξένε, τίς εἶ; | Confer hunc versum & sequentem cum Od.
o. 263, 264.

ξένε | Gloss. ὁ φίλος. Suid. Hesych. ξένος, ὁ δὲ ξένος φίλος.
Phavor. ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος.

ἦτονα | Gloss. αἰγιαλόν. Hesych. ἦτον, αἰγιαλός. Thom. Magist.
ἦτον ἦτον καλῶν, ἢ ἦτον ἦτον. Il. η. 462. ἦτον. & Βατρ-
χομ. 219.

φύσας | Gloss. ἡγήσας. Sic Hesych. Sophocl. ἡ μοῖρα τ' φύ-
σασα με καθέλει. Il. α. 255. φύσας φύλα καὶ ἔξω. & Gloss. Βατρ-
χομ. ὕ. 287. φύσας δὲ αἶ.

14. πάντα δ' ἀλήθευσον | Gloss. ἀληθῶς εἰπὲς Hesych. Phavorin.
Thom. Mag. ἀληθέω, ἀληθίζω, ἀληθίζομαι. πρῶτον Ἡσθόδω ἐν τῇ
πρώτῃ (p. 36. l. 37.) ἀληθίζεσθαι. Xenoph. λέγειν εἰδέναι, τι ἀνὴρ ἀλη-
θέω. Genes. xlii. 16. (Neutraliter) εἰ ἀληθέωσι. Esai. xlii. 26.
(Active) ἀληθέων τὴν βουλὴν. Genes. xx. 16. πάντα ἀλήθευσον.

νοήσω | Gloss. καθελάω. Sic Il. ο. 348.

15. γνῶσκω | Gloss. α. γνωρίσκω. δ. γνωρίζομαι. Phavorin. γνωρί-
ζω ἀντὶ τῆς γνώσεως, ὡς ὁ θεολόγος Γρηγόριος· οἷον γνωρίζομαι ἡμῶν
τὸ ἀξίωμα. καὶ γνωρίζω, τὸ γνωρίζομαι καὶ δηλῶν ποιῶ. Προκόπιος· ἐγνω-
ρισε γὰρ μοι τῆτον. Psal. xxv. 4. γνωρίσον μοι τὰς ὁδούς σου. Job.
xxxiv. 25. ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα. De duplici illâ verbi γνωρί-
ζω significatione plura lege apud Bud. Comment. p. 266. [Edit.
1548.] & Henr. Stephan. Thesaur. Græc.

ἄξιον | Gloss. δ. supplet φιλίας. α. ἀληθινόν. Nam in versu præ-
cedente, πάντα δ' ἀλήθευσον. *Amicitia* (ait Cicer. Læli.) tota ve-
ritate perpenditur. Job. ii. 3. ἀνθρώπου ἀκακῆ, ἀληθινός, ἀμεμπτός·
16. ξενήϊα

16. ξεινήια δῶρα | Od. α. 272. ξείνια etiam usurpatur, & ξείνια, & ξεινήια, absolute finē substantivo. ξείνια Od. α. 513. ξείνια 2 Reg. viii. 2. ξείνια Ιλ. λ. 778. ξεινήια Ιλ. ζ. 218.

17. Φυσίγναθος | Gloss. ὁ φυσῶν τὰς γνάθους. Demosth. de fals. leg. τὰς γνάθους φυσῶν & Horat. lib. i. Satyr. i. *buccas inflet*.

18. βασιλεύων ἡγέμερος | α. 6. ἐν βασιλεύχοις ἡγέμερος. Ιλ. 6. 567. συμπάντων ἡγεῖτο. Ibid. 864. Μηροῖν ἡγησάμεθ' ἑω. 2 Paralip. ix. 26. ἡγέμερος βασιλείων. Ibid. xi. 21. ἡγέμεροι ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶ. Syntaxis hæc cum præpositione Hebraïsmum sapit מְהַלְכִּים.

19. Ὑδρεμεδύση | Gloss. τῇ βασιλείᾳ ὃ ὕδατος. Hefych. μέδων, βασιλεύς. Od. α. 72. Φόρκυος αἰλὸς μέδωντος. ubi Schol. βασιλεύοντος. γείνατο | melius quàm (quod in δ.) ἀνεβρέψατο. Hic enim agitur de ortu, non educatione. γείνατο dicitur de patre, & mox γ. 30. de matre. Ιλ. δ. 400. Τυδίδος ὕδιν γείνατο. Ιλ. α. 280. θεὰ δ' εἰσε γείνατο μήτηρ. Sic apud Latinos *pario*. Consule Rob. Steph. Thef. Lat.

20. μιγεῖς ἐν φιλότῃ | Gloss. μιγεῖς σῶμασιν. Ιλ. 6. 232. μίσγειαι ἐν φιλότῃ. ubi Schol. exp. φιλότῃ, σῶμασιν. Sic & Hefych. Gloss. α. ἐνωθεῖς. Hefych. ἐν γυρόμερος. Lexicographi Bud. Constantin. & H. Steph. habent ἐνώω sed finē ullo authore. In Concordant. Kircher. sub voce ἑνωθήσῃ Esai. xiv. 20.

ὄχθαυ | Gloss. τὰ χεῖλη. sic γ. 153. χεῖλεισιν. Hefych. ὄχθα, χεῖλος ποταμῶ. Ιλ. γ. 187. παρ' ὄχθας. Schol. ὄχθα τὰ χεῖλη. Genes. xli. 3. ἐπὶ τὸ χεῖλος ὃ ποταμῶ. & γ. 2 (ut quidam legunt) ἐν τῇ ὄχθῃ.

21. ὀρῶ | β. δ. βλέπω. Illud malo, nam hoc apud Homerum alibi non legi. At mox γ. 66. huius poematis, ἔβλεπε.

ἄλκιμον | Gloss. α. γῆραιον. Gloss. δ. ἰχυρόν. Hefych. ἀλκιμώτατον, γῆραιον. ἄλκιμος, ἰχυρός.

καλὸν | Gloss. δ. αἰσῶν. Gloss. α. χρήσιμον. αἰσῶν (proprie) τῇ ὥσιν Genes. xxxix. 6. vel τῷ εἶδει Jerem. xi. 16. χρήσιμος εἰς ἔργον Henr. Steph. (in Thef.) ex Aristoph. vox καλὸς & formam exteriorem & utilitatem significat. καλαὶ τῷ εἶδει Genes. xli. 2. καλὸν εἰς βρώσιν Ibid. ii. 9.

ἔξοχον ἄλλων | Sic Ιλ. ζ. 194. Gloss. α. δ. ὑπέρτερον. Hefych. ἔξοχάτατος, ὑπέρτατος. Postea γ. 274. ἔξοχα πάντων, adverbialiter. Ιλ. ζ. 257.

22. σκηπτέχον βασιλῆα | Gloss. α. βαυδῆχον. Gloss. δ. κρατῆναι τῷ βαυδὸν τῷ βασιλικῷ. Ιλ. α. 279. σκηπτέχῳ βασιλεύς. Hefych. σκηπτέχοι, βασιλεῖς. Ιλ. β. 86. Od. θ. 47. Hefych. σκηπτέρον, κυρίως πᾶσα ῥάβδος, ἀπὸ ὅς σκηπτέρας ἐπ' αὐτῇ. Herodian. lib. 7. αἰτὸ ῥάβδος ἰδαφνηδόρην, ὅτι ἐστὶ σύμβολον εἰς τὸ διακρίναι τὰς βασιλικὰς ἀπὸ τῶ ἰδιωτικῶν. Apud Hebræos מַגֵּן significat Virgam & Sceptrum. Psalm. lxxiv. 2. ῥάβδον. Symmach. σκηπτέρον 3 Reg. xi. 13. σκηπτέρον. Apud Esther iv. 10. & v. 2. & viii. 4. ῥάβδον pro sceptro. & Psalm. xlv. 6. ἡ ῥάβδος τῆ βασιλείας. κρατῆναι ῥάβδον. Sic 2 Paralip. xxv. 5. κρατῆνας δόρυ. ubi κρατῆναι significat tenere, manibus

22 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

gerere. Communior autem significatio ἀρχειν (Hesych.) cum Gen. Ιλ. α. 288. Sapient. iii. 8. aut tenere fortiter, retinere, vincere cum Acc. Psalm. lvi. 1. ἐμμένει αὐτῷ. Marc. vii. 3. κρατύνει τὴν ἀρχήν. H. Steph. Thesaur. ex Plut. κρατύνει τὴν Ρωμαίαν. necnon cum Gen. Hebr. iv. 14. κρατύνει τὴν ὁμοθυμίαν. Ραβδὸν proprie dicitur de lictoribus & virgiferis. Consule Lexica. Quod verò ad orthographiam illam peculiarem (ῥαβδὸν & ῥαβδόν) pertinet, hanc puto à barbarie & depravato linguæ usu manasse, aut à pronuntiatione literæ ρητα qu. vicia. aut forsan ex similitudine illorum elementorum in veteribus libris tam manuscriptis quàm impressis, u & v. Denique ς & v in nonnullis vocibus sunt ἀντίστοιχα; uti ῥαβδα 1 Reg. x. 5. ναῦλα, ναυλὸς Psalm. cl. 3. ex vers. Aquil. & al. Et apud Glossar. Fresn. ῥαβδὸν baculus, ῥαβδό, in Coronâ pretiosâ.

μαχηλὴν | Ιλ. π. 186. αἰεὶ μαχητὴς Judic. xii. 2. Gloss. α. δ. πολεμιστὴν. 2 Paral. xvii. 13. ἀνδρες πολεμισταί.

23. θάσσον | Gloss. β. ταχέως. Phrynich. τάχιον οἱ Ἕλληνες εὐλίγναι, θάττον δέ. Ιλ. β. 440. θάσσον. Johan. xx. 4. τάχιον. Judic. ix. 48. Ιλ. ψ. 365. ταχέως.

ἰλὼ | Gloss. α. σὺν. Gloss. δ. ἰδίαν. Hesych. ἰδὼν, ἰδιον. ἰδὸς proprie suus. χεῖρα ἰλὼ Ιλ. ι. 420. & in Βαλρωχ. ψ. 102, 160. aliquando meus & tuus. ἰοῖσι μεγάροισι Argon. Apollon. lib. 1. ψ. 285. ἰαὺς χερσὶ Id. lib. 3. ψ. 140.

φουλὴν | Gloss. β. φυλὴν. Hesych. φυνά, φυλή. Ιλ. ζ. 145. τὴν φουλὴν ἐρεῖναι; ubi Schol. φύν. & mox Βαλρωχ. ψ. 25. τίπτει φύν. ζητῆς;

ἀγορεύει | Gloss. δημογόει. Hesych. ἀγορεύει δημογόει, ἔλεγεν. Ιλ. θ. 493. μέθον ἀγορεύει.

24. τὸ δ' αὖ ψυχάρπαξ ἡμείβετο (β. δ. ἀπαμείβετο) φάνησιν | Ιλ. υ. 199. τὸ δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φάνησιν.

25. ζητῆς | Gloss. ἐρδυνῆς. Hesych. ἐρδυνῆν, ζητῆν.

δῆλον | Gloss. & Hesych. φανερόν.

26. ἐργασίαις πετρίωσις | Ιλ. ε. 675. ὑπεργασίαν πετρίων. Genes. i. 26. πετρεῖαν ἐργασίαν. πετρίωσις | Gloss. β. ἐργασίαις. Ezech. xxxix. 17. ἐργεῖν πετρεῖαν.

28. μετὰ λήτορας | Gloss. μετὰ λήτορας. Sic Hesych. & Schol. Ιλ. β. 547. Nam. Gloss. ψ. 2. ἥτορας, ψυχλὴν.

30. καλύβη | Gloss. α. οἰκία. Antholog. lib. 1. c. 33. Epigr. 27. λίην καλύβην. & Epigr. 26. Hesych. καλύβη, σκληρὴ πασάς. H. Steph. in Thes. Gr. tugurium, gurgustium, caverna; ex Thucyd. &c.

ἐξέθρεψας | Gloss. α. ἀνέθρεψας; Sapient. vii. 4. εἰς παρρησίαν ἀνέθρεψεν. 3 Reg. xi. 20. ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμίαν.

βρωτοῖς | Gloss. βρώμασι. Hesych. βρωτόν, βρώσιμον. Pythagor. Vers. ἑρμ βρωτῶν. Job. xxxiii. 20. πᾶν βρωτὸν σίτη. Alibi Homerus utitur voce βρωτῶ Ιλ. τ. 205.

Annotationes in Batrachomyomachiam. 23

31. *ιδίωμασι παύδαποισι* | sic Horat. de murium convivio (Lib. 2. Satyr. 5.) *variâ coctâ*. Gloss. *δρῦμασι δειπνίσιν*. (Manuscriptum habet *δειπνίσιν* qu. à *δειπνίς*. Legitur compositum *δ-πιδειπνίς*.) *ποικίλοις ἀρωματιστοῖς, πολυλόγοις, ποικίλοις, ἀφρόδοις*. Genes. xxvii. 4. *ιδίωμασι*. Mox in hoc poemate §. 41. *δρῦμασι παύδαποισι*. Hesych. *δρῦμασι τοῖς πρὸς τὴν δουρίαν ἀτρεπίζομενοις*. Σοφοκλῆς Φινει. Glossema *πολυλόγοις* significat (ut puto) *multo delectu apparatus*; quæ significatio in lexicis vulgaribus filetur: at indicatur per illa alia, *ποικίλοις, ἀφρόδοις*.

32. *φίλοι ποιεῖ με* | Isocrat. ad Demon. *ποιήσεαδ φίλων*. 1 Maccab. *ποιήσομεν αὐτὸν φίλον*. Aristot. ethic. *τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον*, Sirac. xiii. 15. *πάντες ὡς ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ*.

εἰς φύσιν ὁμοίων | Hanc syntaxin ex solo Batrachom. authore affert Henr. Steph in Thesi.

34. *ἔθου* | Gloss. *συνθήκη*. Sic Hesych. Apud Homer. Hymn. in Mercur. §. 482. *συνθήησι*.

35. *τελοκοπάνισ* | In aliis *διοκοπάνισ*. Gloss. *πολυκοπάνισ*. Gloss. α. *ἐπὶ ἄζυμον*. Gloss. β. (si rectè conjicio ex evanescentium in Manuscripto literarum ductu) *δὲς κοπάνῳ (vel κοπάνῃς) τελοκόμο*. *διοκοπάνισ* *πολυκοπάνισ* & *ἐπὶ ἄζυμον* non lego in Lexicis vulgatis; neq; panis hujusmodi memoratur apud Athen. Deipnos. aut Jul. Poll. Onomast. neque *κόπανος* aut *κοπάνισ* inter pistoria Pollucis vocabula. Hen. Stephan. exp. *pissillum*; *pissere*. Antholog. lib. 1. c. 33. Epigr. 37. numerat inter cibos *μυτίων ἀρτων, πτόνα τέρων; αὐτὸν ἰσχύδα ἀριδανήσαν*. Ori Hieroglyph. (p. 73. Editionis Parisi 1551.) *πολλῶν καὶ ἀφρόδων ἀρτων κατάρων, ὁ μὲν τὸ καθαρώτατον αὐτῶν ἐκλεξάμενος ἔσται*.

Οκύκλης κανέοιο | Gloss. α. *εὐκλύλης κανισκίης*. Gloss. β. γ. δ. *πινυκίης*. Phav. Hesych. *εὐκυκλον, εὐκλύλην*. Sapient. v. 21. *Οκύκλης πόξις*. 3 Reg. vii. 23. *εὐκλύλην κύκλῳ*. Il. ε. 795. *ἀσπίδου Οκύκλης*. Od. ε. 343. *ἀρτων ἀεκακλίῳ ἐν κανέοιο*. Jul. Poll. lib. 6. cap. 7. & lib. 10. cap. 23. *κανὲν δρῦφόρον*. Numer. vi. 19. *ἀρτων δὲ κανὲν*. Hesych. Phav. Suid. *κανὲν, κανισκίον*. Jul. Poll. l. 10. c. 23. *Ἀριστοφάνης Γηρυδάδης εἰσέφερε πλεονάζοντα κανισκίῳ ἀρτων δρῦμας*. At vox *πινάκιον* in lexicis vulgatis ad tabulas scriptorias restringitur. *πινάκις* autem (Jul. Poll. 10. 13.) *τὸ ἐπὶ τοῖς ὄψοις ἀγλαῖον δηλοῦσι, καὶ δέλινον παρ' Ὀμήρῳ*. (Il. ζ. 169. *γράφας ἐν πινάκι πτυκῶν*.)

36. *πλακῆς* | Athen. Deipn. lib. 14. c. 13. *πλακῆς σικκήρη* ἐκ τῆς *πλακῆς*, ὡς *τυρῆς τυρῆς, σήσαμους, σήσαμους ἑρῆς* καὶ *ἑλαιοῦ* τῆς *ἀρῆς*. & in fine ejusd. capit. *πλακῆς ἀρῆς*. Gloss. β. exp. *πλακῆς, σιλιγνίου*. Henr. Steph. in Append. Thesi. ad voc. *Σεμιδαλῆς*. Galen. de Aliment. lib. 1. *primum inter panes locum attribuit τῷ σιλιγνίῳ, hoc est, filigineo, ut qui ex purissimi optimiq; tritici farinâ, quæ σιλίσις dicitur, conficiatur*.

τανύπεπλον | Il. γ. 228. *Ἑλένη τανύπεπλον*. Ubi Schol. *ἀετρίλαμνον ἔχουσα τὸ πέπλον*. Hic metaphoricè de placenta. H. Steph.

24 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

exp. protensas aut amplas oras habens. Athen. Deipn. lib. 14. ad fin. cap. 15. sic de quodam placentæ genere; *ἀπαλαίνας ποίησον τελεγγονον, εἴτα σήσαμον λούκον τρέψας* &c. Gloss. Βαρερχομ. α. 6. ἐπιτελεγγόν. γ. δ. ἐξηπλωμέν. quæ vox postea ὕ. 105. ἐξηπλωθ. πολλὴν σισαμίδα | β. γ. πολὺ σησαμότυρον. Gloss. γ. σησάμιον. Athen. Deipnos. lib. 14. cap. 14. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέσι (pag. 423.) πλακύνεις, σησαμύνεις. Ἐυπολὶς κόλαξιν σησαμίδας. σισαμὶς, τὸ πρὸς τοῖς ἰατροῖς λειδόμενον σίσει. Hesych. Suid. Vide Dioscorid. lib. 3. cap. 60. σήσαμον & σησαμοειδὲς Id. lib. 2. c. 121. & lib. 4. c. 152, 153. Hippocr. Sect. 5. p. 90. & Sect. 4. p. 77. Aristoph. Equit. p. 303. Schol. σησαμὺς εἶδ' πλακύνει τὸ ἀπὸ σησάμων. & Acharn. p. 423. Schol. ἄλλο σησαμὺς, καὶ ἄλλο σησάμη. σησαμὺς εἶδ' πλακύνει. σησάμη δὲ ἡμεῖς καλῶμεν σησαμίδα. Et Iren. p. 689. Schol. πλακὺς γαμικὸς δὲ σησάμη πεποιημέν. & Thefmoph. p. 797. Vocem σησαμότυρον non invenio in Lexicis.

37. τῶμ' ἐν πύργῳ | Athen. Deipnos. lib. 9. cap. 15. τῶμ' ἡνύστε. Aristoph. Equit. p. 355. χόλιον ἡνύστετε καὶ γαστὴρ τῶμον. Schol. τῶμος, τίμαχος. Horat. lib. 2. Satyr. 2. fumosa cum pede perna. ἡπαρ | ἡπάτιον ὕειον inter cœnæ lautitias apud Athen. Deipnos. 1. 3. p. 107. editio Batrachom. 16. habet εἴματα. Sed quorsum vestes inter edulia? Dem. Zenus in suâ versione non mihi videtur expressisse τῶμος ἐν πύργῳ.

38. εἰδὲ τυρὸς νεόπηγες | Il. λ. 638. Od. κ. 234. Od. ν. 69. ubi prima syllaba vocis τυρὸς producitur. Igitur β. γ. δ. εἰ τυρὸς — & Βαρερχομ. ὕ. 136. in Τυρογλύφῳ producitur. ὕ. 221. corripitur. Job. x. 10. ἐτύρωσας (edition. quæd. ἔπηξας) δέ με ἴσα τυρῶ. Dioscorid. lib. 2. c. 79. τυρὸς νεαρὸς. Il. ε. 902. ὅπως γάλα λούκον ἐπειδόμενος σινεπέηξεν. Gloss. Βαρερχομ. β. νεωτὶ πεπηγμένος. Schol. γ. δ. νεωτὶ παγείς. Hesych. νεοπαγῆ, νεωτὶ πεπηγμένον. Gloss. γ. δ. exp. τυρὸς, τυρίον. quam vocem nullâ authoritate fulciunt Lexicographi.

γλυκεροῖο γάλακτος | Od. δ. 88.

39. μελίτωμα | Gloss. γλύκυσμα. Athen. Deipnos. 1. 14. c. 14. μελιτῶμα. Sic Dioscorid. 1. 4. c. 64. γλύκυσμα in lexicis non reperio; sed γλυκυσμὸς ex Athen. citatur in H. Steph. Thef. ἡδύσμα. habet Athenæus lib. 14. cap. 22. γλύκασμα (μέλιτος) Proverb. xvi. 24.

40. θοίνῳ | Gloss. δωχίαν. τροφάς. Sic Hesych. Od. δ. 35. θοινηθῶαι. ubi Schol. δωχηθῶαι. Sapient. xii. 5. θοίαν σαρκῶν.

41. κοσμήνεις | Gloss. καλλωπίζοντες. Hesych. καλλωπίζαδ, κοσμεῖαδ.

δρῦμασι | Gloss. δρῦσίαις. καυσκδαῖς. Vide suprâ ὕ. 31. Jul. Poll. lib. 6. cap. 1. δρῦμα, ἡδύσμα. Hesych. δρῦναι, ἡδύναι. H. Steph. in Thef. ex Soph. ἐγὰ μάγειρος δρῦσα σοφῶς. Nullibi legi δρῦσία.

42. ἀπίφον | Nota hîc produci penultimam. Corripitur ἴφον. Il. λ. 362. Barnes legit ἀπίφον.

αὐτῶ |

Adnotationes in Batrachomyomachiam. 25

αὐτῶ | Gloss. a. βολῶ. (Sic Schol. Il. a. 492.) Gloss. d. κρα-
γῶ. Hesych. αὐτῶ, κραγῶ, βολῶ.

ὃν πολέμοιο αὐτῶ | Il. a. 492. αὐτῶ τε πόλεμόν τε. Od. ε.
ῥ. 434.—ἴκετ' αὐτῇ & ῥ. 435. οἱ δ' βοῆς αἰονίης δεσ.

43. μῶ μῶλον ἰών | Il. σ. 188. ἴω μῶ μῶλον. Gloss. d. μῶλον, πό-
λεμον. Sic Phavorin. Hesych. μῶλος, ὁ ἐν χειρὶσιν ὁ μάχης.
Suid. ἡ μάχη, ἀφ' τοῦ μολύνει αἵματι (Sic Schol. Il. β. 401.) &
ἡ πολυχρόνιος μάχη ἀφ' τοῦ μὴ λύνει. Gloss. a. exp. μῶλον προθυ-
μίαν, quæ vox non tam ipsam pugnam, quàm alacritatem, quā
itur ad pugnandum, significat.

πρημάχοισιν ἐμίχθην | Il. ε. 99. Gloss. a. πρημαχισαῖς (Sic
Schol. Il. γ. 31.) σωεπλάκην. I Maccab. ix. 11. πρημαχισαῖ,
Sapient. xviii. 21. πρημαχισαῖ. Hesych. Phavor. σωεπλάκη,
συνήθη πρὸς ἀνδρὸς πάλη. Polyb. lib. 16. συμπλέκει τοῖς πολε-
μίοις. Proverb. xx. 3. τοιῶτοις συμπλέκει. συμπλέκομαι itaque
vel simpliciter immisceri, vel cum hostibus congressi.

44. σῶμα φορῶν | Antholog. lib. 2. cap. 6. σῶμα φέρον.

45. δάκτυλον | lege Not. in ῥ. 118. Erasmi Adag. [p. 726. edi-
tion. 1629.] Φάσι παραμιακῶς, καὶ μὴ δάκοι ἄνδρα ποιηρόν.

46. πῆρτος λαβόμεν | Antholog. lib. 2. cap. 32. κοιμώμενοι ὄρων
μικρῶ πῶδος ἔλκυσε μὲς. πῆρτος Gloss. ῥ. 37. τὸ ἄκρον τ' χειρὸς.
& hic πῶδος τὸ ἄκρον. At in lexic. vulg. πῆρτος tantum de
pede. Λαμβάνα cum Gen. Il. σ. 155. ποδῶν λάβοι. Plat. de Rep.
λαβόμενος δ' ἰμαλίου.

πόνος ἱκάνει ἄνδρα | Il. γ. 97. ἄλλος ἱκάνει θυμόν. ubi Schol. κατ-
λαμβάνει. Sic & Gloss. βαρυσχομ. & Hesych. Phavor. ἱκάνω
ποιητικῶς τὸ καταλαμβάνω. Αἰεὶ ἀφ' τοῦ Ποιητῆ (Il. α. 254. γ. 97.
δ. 321. &c.) ἐκλείνῃ τ' ἀφ' ἀλγύουσαν. Hic autem (quod rarissi-
mè occurrit) corripitur.

47. ἡδυμος ὕπνος | Il. β. 2. ubi Schol. ἡδύς. Gloss. a. δ. γλυκύς.
Suid. ὁ ἡδύς καὶ γλυκύς ὕπνος. Hesych. Phavor. οἱ δ' ἀναγινώσκουσιν
ἡδυμος ὕπνος. Apollon. Argonaut. l. 2. ῥ. 499. ἡδυμος ὕπνος.

ὅν ἀπέφυσεν ὕπνος | verbi ἀπέφυσεν penultima si producatur,
nominis ὕπνος priorem corripere oportet: uti apud Orph. Hymn. in
Somn. ῥ. 3. & Mort. ῥ. 3. Ἡσυχία γὰρ ὕπνῳ γλυκερῶ—& Σὺς γὰρ
ὕπνῳ ψυχῇ θραύει—Sin autem illius penultimam corripere, hujus
priorem produci malueris, pes erit Anapæstus pro Dactylo. Gloss.
ἀπέφυσεν, ἀπέφυσεν. ἀπέφυσεν. Hesych. ἀπιδρυ, ἀπιδρυθῶ.
Phavor. ἀπιδρυ καὶ ἀπιδρυ καὶ λέγειν· ἔχει ἀπιδρυθῶ.

ἐμοῖο | Quidam codices tam manuscripti quàm impressi habent
ἐμοῖο. Cui tamen lectioni assentiri non possum; ἐμοῖο pro ἐμῷ
ab ἐμὸς adjectivo pronomine, ἐμῷ pro ἐμῷ ab ἐγὼ substantivo
pronomine; sic ἐμῷ Il. α. 174. σέο Il. γ. 137. εἶο Il. δ. 400.
Hæc enim formantur per Poeticam Epenthesein δ' ab Ionicis
ἐμῷ Herodot. 34. 32. σέο Id. 3. 18. εἶο Il. β. 239. Genitivus Poe-
ticus—οῖο non nisi à Nominativo—οῖο manat: βιοῖο Il. α. 49. πα-
τρός ἐμοῖο νόστος Od. α. 413. πατρός ἐμῷ πατρός Il. ε. 118. Hoc
D 3 ab

26 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

ab *ἰγῶ*, illud ab *ἰμός*. Lege Eustath. in Homer. 13. 9. & Phavorin. in voce *ἰμός*. & Constant. Lascar. & Urban. &c. Aliqui aliter sentiunt; uti Phil. Labbe de Dialect. &c. Neque forsan magni interesse quidam putaverint, his grammaticorum minutius immorari.

48. *δεῖδια* | 11. φ. 536. & γ. 51. *δεῖδείδια* | 11. γ. 52.

πᾶσαι ἐπ' αἶαν | 11. ψ. 742.

49. *κίρκον* | Gloss. α. *ἰέρκα*. Gloss. δ. *αἰτῖν*. 11. ε. 757. *Κίρκον*, ὅτε σμικρῆσι φόνον φέρεσσι ὀρνίθεσσιν. Schol. εἰδῶ αἰτῖν, ὁ λεγόμενος *ἰέρκα*. ὁ γὰρ αἰτῖν τὰ μεγάλα φοιδοῖ. Sic Phavor. & Hesych. Suid. Aristotel. de Animal. τ. *ἰέρκων* τρίτος ὁ κίρκος.

γαλῖλιν | Æsop. Fabul. *γαλαῖ* καὶ μύες πρὸς ἀμύλην ἀσπασθὸν εἶχον μάχην· εὐκριν ἦ αἰεὶ αἱ *γαλαῖ*.

μέγα πίνθος ἄγχοι | Gloss. α. *μέγαν*. [flexio rarior, pro quâ communior *μέγαν*. Sic legitur apud Æschyl. Septem — Theb. γ. 828. ὁ μέγας Ζεὺς] *κλαυθμὸν φέρουσι*. Gloss. β. *μέγαν* *λὺπλιν* φέρουσι. Antholog. *πίνθος ἔθηκε μέγα*. Judic. xxi. 2. *κλαυθμὸν μέγαν*. 1 Maccab. i. 25. 11. δ. 417. *πίνθος μέγα*. Apud Latinos, *πίνθος* *ἀγεῖν*, *λὺπλιν* vel *κλαυθμὸν φέρειν*, asferre *luctum*. Cicer. pro Rosc. Amer. *dolorem*. Id. Tuscul. *lacrymas*. Id. ad Attic.

50. *παγίδα* | Jul. Poll. lib. 10. c. 42. οἷς ἂν οἱ ὀρνιθοθήραι χρωῖν, *παγίδες*. Vide Proverb. vii. 23. Ecclesiastes ix. 12. Hic significat etiam *μυάγγον*, *musticulam*. Vide & postea γ. 115, 116. & Erasmi. Adag. *ἐλθοῦν ἢ παγίς τ' μὲν*.

σοιόσων | 11. ω. 721. *δολόεις* | Gloss. *πανῆρος*. Od. γ. 281. *δολόειν* *τίτυκτο*. ubi Schol. *πανῆρως καλίσκομαι*.

52. *τρωγλοδύνοντα καὶ τρωγλῶν ἐρεῖνει* | Gloss. α. *τῶν ὀπλῶν οἰκνῶν*. Gloss. δ. εἰς *τρυπάν* *ἐρχόμενον*. (lege postea γ. 113.) Plaut. Stich. *mustela mihi murem abstulit præter pedes*. Æsop. Fab. οἱ μύες κατὰ τὰς *τρυμαλίας* *πατερόντες* ἐσώθησαν. Hesych. *τρώγλας*, *τρυπάς*. *τρυμαλίας*, *τρυπάν*. Esai. ii. 19. *τρώγλας* τ' γῆς. Jerem. xlix. 16. *τρυμαλίας* *πέτρων*. Exod. xxxiii. 22. *ὀπλῶν* τ' *πέτρων*. Hesych. *ἐρεῖνειν*, *ἐρεῖν*, *ζητεῖν*. Orph. Argon. γ. 115. *ἐρεῖναι* *ἀνδρας*. 11. ζ. 145. *ἡμεῖς ἐρεῖνεις* (uti prius *Βαλεαχομ*. γ. 25. *ζητεῖς*) *ἐρεῖνεις* hic propriè *vestigat*, uti exp. H. Steph. in Thes. ad voc. *τρωγλοδύνω*. Gloss. α. exp. *ἐκφοβεῖ*. Gloss. δ. *κωλύει*. i. e. *terret*, & *prohibet exire*. In *Γαλιωμνομαχ*. Ἦν *γαλῶν* *ὀνόμασεν* *αἰθερώπων ἥρας*. Ἀντ. γδ. αἰεὶ *χρησμοὶ* *ἀεὶ* *βλέπει*, καὶ μὲν *ἐρεῖν*. καὶ *καθώσκει* οἱ *κύνες* *ἰχθυήσιν* τὰς *λαῖνας* *ποικίλως*. Τὸν αὐτὸν αὐτὴ *σκυδαλοπλόκος* *τῶν* *ἡμῶν* *διῖχτι* *λυγρὸν* *βλέπυσά τι*. Ea est inter *mustelas* *muresque* *ἀνιπαδεία*, ut (Plinio teste, Natur. Histor. l. 18. c. 17.) *mustela cinere mures abigantur*. Dem. Zenus in suâ versione post γ. 52. addidit (sive ex suo ingenio sive de quodam exemplari) *ranarum genus naturâ esse admodum formidolosum, voce autem asperissimum*.

Hi versus undecim absunt in MSS. β. γ. ubi tres proximi statim versui 41. subnectuntur. Sic enim Psicharpax, *cibis*, quibus *mures*

mures vescuntur, enumeratis, ad illos, quibus ranæ pasci solent, commemorandos transit: & ex diversitate victus diversam arguit animalium naturam.

53. *ραφάνες, κερμέες, κολοκυτάς* | Hefych. *ραφάνη, κερμέη*. At verò vocatur *ραφάνος* vel *ραφάνης* apud Dioscorid. Theophrast. Aristoph. Athen. Jonah. iv. 7. *κολοκυθάν*. at Aristoph. Nub. *κολοκυτάς*. Athen. lib. 2. c. 18. *Ἀγρίοι καὶ ἄλλοι κολοκυθία*. Lucian. Judic. Voc. *ἀκρίε* ἢ *κρέοντες* ἐπὶ τῇ *κ* *κοκοκυθῆς* ἐστὲν αἱ. Phrynich. *κολοκυθα, ἡμέρη* ἢ *ἡμέρη συνάμα* αἱ *δ* *δα* *λεβομένη*. Διον. αἱ *δ* *τη*, ὡς Ἀθηναῖοι.

ἢ *τῶν τοις* | δ. ἢ *πρὸς τοις*. Athen. lib. 2. c. 19. *τεττλον* & lib. 9. c. 2. *σεττλον*. Aristoph. Ran. *τῶν τοις*. Eustath. in Homer. τὸ *σεττλον*, *τεττλον* αἱ *τὸς ὕστερον Ἀγρίε*. Βαλσαχ. ὅ. 161. *σεττλων* & ὅ. 208. *Σοληαῖος*. Esai. li. 20 *σεττλον*. Numer. xi. 5. *τὰ πρόσα*. Hæc vox apud Athen. lib. 14. *πρόσων θαλάσσιον*. Hinc Βαλσαχ. ὅ. 229. *Προσοφάνος* & *Προσάτος*.

χλωροῖς | Gloss. γ. *μαλακοῖς*. Gloss. β. *τρυφεροῖς*. Hefych. *χλωροῖς, ἀπαλόν*.

σελίνοις | ιλ. β. 776. *σελίνοι ἐλεόστελλον*.

56. *ἀντίον ἡνθα* | ιλ. γ. 203.

57. *λίαν* | Pro quo Ionicè *λίαν* ὅ. 180. & 188. ut ιλ. α. 553. & Hippocrat. Sect. 1. p. 30.

αἰχῆς | Gloss. γ. *ἐπανῆς σεαυτὸν*. Gloss. δ. *καυχῆς*. Hefych. *αἰχῆν, καυχᾶσθαι*.

αἰχῆς ἐπὶ γαστέρι | H. Steph. ex Aristid. affert *αἰχῆν*, cum Accusativo.

ἐπανῆς σεαυτὸν | tibi plaudis.

γαστέρι | Gloss. *κοιλία*. *γαστήρ* hic significat *γαστριμαργίαν*: sic apud Xenoph. *γαστρί χαρίζεσθαι*. Horat. lib. 2. Satyr. 7. ὅ. 38. *duci ventre*. Sic Paul. ad Tit. i. 12. *γαστέρι ἀρσέν*. & Philip. iii. 19. *θεὸς ἡ κοιλία*. H. Steph. in Thes. Gr. & Athen. 12. *γαστρὸν καὶ κοιλοδάρμων ἀνθρώποι*. Lege Casaub. in Athen. p. 197.

59. *ἀμφίβιον* | Bochart. Hierozoic. Tom. 2. l. 5. c. 2. p. 657, 658. Varron. de ling. Latin. lib. 4. *Grati ea, quæ in aqua & terrâ possunt vivere, vocantur ἀμφίβια, ἢ quæ in ranâ*. Hefych. *ἀμφίβιον, ἐν γῇ καὶ ὑδατὶ ζῶν διωάμενον*. Suid. *ἐν ἀμφόβις διωάμενον βίον, καὶ θαλάσση καὶ γῇ*.

ἀμφίβιον νομῶ | Gloss. δ. *διπλὴ ζῳή*. Schol. α. *τεττλώ*. Hefych. *νομή, τρεφῆ*. H. Steph. in Thes. exp. *νομή, pascus*. & ex Xenoph. *ἐξάγειν πρὸς νομάς*. Ierem. Thten. i. 6. *ἐξ ἀνέκοντες νομῶ*. H. Steph. in Thes. ad voc. *ἀμφίβιος*, legit *ἀμφίβιον νομῶν*, & addit, non *anticipitis vitæ*, sed *anticipitem duntaxat interpretari oportet*, ut posito nomine composito pro simplici. Nam *pascum anticipitem* vel *pascua anticipitia* dicere possumus, ut *pascum anticipitis vitæ*, nequaquam: nisi *pascum anticipitis vitæ* intelligamus *pascum eorum animantium, quæ anticipitem vitam habent*.

28 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

60. Versus, qui post hunc in MSS. α. β. γ. & in impresso δ. inseritur, est merum glossema: & interpretatio vocis ἀμφίβιος: τειχείοισι δυοὶ μεμελοσμένα δώματα ναίειν.

61. εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι | Il. ζ. 150.

ὄχιερεις | Gloss. εὐκολον. Hesych. ὄχιερης, εὐκολος. Judith. vii.

10. εἰς ὄχιερεις. 2 Reg. xv. 3. εὐκολοὶ λόγοι.

62. πρὸς δὲ με | *me tene.* De hac significatione vide prius γ. 22.

63. γηθασμῶς τ' ἐμὸν | γ. δ. γηθοσιῶως ἐμὸν—Od. ε. 269. γηθασμῶς. Adverbium γηθοσιῶως habetur in H. Steph. Thes. sed teste nullo autore. Pindar. Pyth. Od. 3. Epod. 1. ἐμὸν—Doricè pro ἐμὸν, penultimā productā.

δῶμον εἰσαφίκεται | Il. v. 336.

64. ὡς ἄρ' ἔφην, καὶ | Il. α. 584.

ἰὼτ' ἐδίδου | Gloss. παρέχειν. H. Steph. in Thes. τὰ ἰὼτα διδάκοντας ex Herodian. l. 7. & παρέχοντα ex Plut. Fab. uti apud Latinos *terga dare* Virgil. & *præbere* Ovid. i. e. *fugere*. Sed hic significat, quod apud Horat. lib. 1. Satyr. 9. γ. 21. *dorso subiit onus*. Eo sensu apud Ovid. Metamorph. lib. 12. γ. 401. *tergum* dicitur *sessile*.

ἔβαινε—ἄλματι κύφῳ | Ovid. Metam. lib. 12. γ. 345. *tergo insilit*.

65. ἀπαλοῖο αὐχίνος | Il. ε. 49.

χεῖρας ἔχων κατ' αὐχίνος | Sic Virgil. Æneid. 2. γ. 792. *circum dare brachia collo*.

ἄλματι κύφῳ | Gloss. πηδήματι ἐλαφρῷ. Hesych. ἄλμα, πηδημα. κύφος, ἐλαφρὸς.

66. γείτονας | Gloss. β. πλησιάζοντες. Gloss. α. γ. πλησίον. Gloss. δ. πλησίον. γείτονας ὅρμους, *portius vicinos*. Lego γείτων aut Substantivum, & cum Genitivo. Od. ε. 489. γείτονας ἄλλοι, Psalm. xlv. 15. τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. aut Adjectivum, & cum Dativo, Od. ε. 48. εἰ σφίσι γείτονας ἦσαν—Jerem. vi. 21. γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ. At Thom. Magist. γείτων εἰμι ἔθ' δέῃος, καὶ τῷ δέῃνι. τ' μὲν γοικῆς, πρὸς τὸ γείτων· τ' δὲ δοικῆς, πρὸς τὸ ὑπαρκτικὸν ῥήμα εἶτε ὅν εἶτε νοεῖν. Μάρτυς ἀμφοτέρων Ἀιχυλος ἐν τοῖς ἐπὶ τὰ ἐπὶ Θέσας (γ. 492.) γείτονας πύλας ἔχων Ἀθώας. (γ. 508.) Παλλὰς πύλασι γείτων. H. Steph. Thes. ex Plat. Epist. 7. πλησιάζειν ἐγύστατα τίνος. Sed vocis πλησίον adjectivæ nullum profert exemplum. Apud Suidam πλησίον προπαρρητύτως. ubi notatur quod Λάκωνες τὸ πλησίον πλησίον λέγουσι. Occurrit apud Theocrit. Idyll. 5. γ. 28. τ' πλαγίον & Idyll. 10. γ. 3. τῷ πλαγίον. Sed ibi πλαγίον (ut sæpius πλησίον) Adverbialiter sumitur.

ὅρμους | Gloss. λιμνῶας. Genes. xlix. 13. ὅρμον πλοίων. Il. α. 435. ὅρμον. Schol. λιμνῶα. 1 Maccab. xiv. 5. εἰς λιμνῶα. Od. ε. 418. λιμνῶας θαλάσσης.

67. νήξει | Gloss. κολυμβήσεις. Plut. Conv. sept. sap. χαίρει δὲ καὶ νήξει παιδίον καὶ κολυμβήσεις ἀμικτῶ. Vox κολυμβήσεις neque in H. Steph. neque in lexic. vulgat. obvia.

αἶμα' ὅτε δὴ ῥά| Il. α. 493.

68. κύμασι πορφύρεϊς| κύμα πορφύρει Il. α. 482. πορφύρεϊς Gloss. μέλασι. Helych. πορφύρειον, μέλαν. Theophr. de Colob. cap. 2. φαίνει ἡ θάλαττα πορφυρείδης, ὅταν τὰ κύματα μελα-
ρίζοντα εἴ τῷ ἑγκλίσει σκιασθῇ.

6. ἐπεκλύζει| Aristot. de mund. γῆ πλημμυρεῖσιν ἐπικλυζομένη. Deuter. xi. 4. ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ. Gloss. Βατραχ. α. ἐδρέχει. β. κα-
τὰ δρέχει. γ. δ. ἐπορίζει. Textus impressus α. β. γ. δ. ἐκλύζει. Euripid. θάλασσα κλύζει. Il. ψ. 61. κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεισκαν. H. Steph. in Thes. ex Theophr. δρεῖς ἐν ὕδασι καταδρεχομένη.

69. ἀχρηστον μέλανοιαν ἐμέμφει| Gloss. ἀνωφελῆ, ἀχρηστοίμοι, μελάνοιαν ἐμέμφει. μέμφομαι hic cum Acc. rei, & §. 149. cum Acc. personæ, μέμφοι ἡμέ. Construitur etiam cum Dat. Sirac. xli. 7. μέμψαι πατρί. & cum. Gen. H. Steph. Thes. ex Thucyd. Helych. μέμψαι, αἰτιά, ἐξυδνεῖ, καταγινώσκει. H. Steph. affert μελάνοιοιαν ex Sophocl. Sed nullum vocis μελάνοιοιαν exemplum citat. Idem mavult ἀχρηστος & ἀνωφελής quàm ἀχρηστοίμος. Sapi-
ent. i. 11. γογγυσμὸν ἀνωφελῆ.

τίλλει χαίτας| Gloss. ἀνίστα τὰς τρίχας. Od. κ. 567. τίλλοις χαίτας. Il. χ. 406. τίλλει κόμην. Helych. τίλλει, ἀναστῇ.

70. ἐσφίγγω| Gloss. β. σπῶγγε. Philo de Mund. σπῶγγον καὶ σφίγγον. Exod. xxviii. 28. σφίγγεις.

ἐν δέ οἱ ἦτορ πάλλει| Il. φ. 452. ἐν δέ μοι πάλλει ἦτορ. ubi Schol. exp. πάλλει, ἀγαναῖ. Gloss. Βατραχ. ἐκινεῖτο. Helych. πάλλει, κινεῖ. Esdr. ix. 3, ἐπαλλόμεν, καὶ ἐτίλλον δὸν τῷ τριχῶν τῷ κεφαλῆς με. H. Steph. Thes. ex Themist. in 3. de animā πάλλει ἡ καρδία. & ex Sophoc. πάλλων φόβω.

71. ἀνθείη| Gloss. ἀσυνήθεια. Lucian. Dialog. Neptun. & Ner. de Helle, ὑπὸ ἀνθείας ἐπιβᾶσα ὀχύματις ἀνδρόδεξ κατέπεισεν ἐς τὸ πέλαος. H. Steph. Thes. nullum vocis ἀσυνήθεια profert exemplum.

72. ἐπεσονάχιζε| α. β. γ. ὑπεσονάχιζε. δ. ὑπεσονάχιζε. Il. β. 781. ὑπεσονάχιζε.

φόβω κρυόνει| Il. ι. 2.

73. ἐρῶ ἐπλάσ' ἐφ' ὕδασι| H. Steph. in Thes. (quasi πλάζω hic idem sit ac πελάζω) caudam aquis admonuit. Idem tamen in suā Homeri editione 1588. sequitur vulgatas versiones; caudam ex-
tendit in aquis. Priorem tamen significationem nullā aliā auctoritate comprobatur: at huic suffragatur Scholiastes manuscripti β. (si rectè literarum penè delectarum vestigia assequor) ἐπλησίασε. Alteri significationi favent lectiones variantes manuscriptorum α. & γ. ἐρῶ μὲν πρῶτ' ἤπλωσεν ἐν ὕδασι—& ἐρῶ μὲν πρῶτ' ἤπλωσ' ἐφ' ὕδασι—Repono autem (nam peccat utraque) in illā ἐρῶ πρῶτ' ἤπλωσεν ἐν ὕδασι—in hac ἐρῶ πρῶτ' ἤπλωσεν ἐφ' ὕδασι—
Schol. α. γ. ἐξήπλωσεν. Idem verbum occurrit §. 105. ἐξήπλωε. Helych. πελάσας, ἀπλώσας. Voces ἀπλῶν & ἐξαπλῶν in aliquot locis Vet. Testam. leguntur in hoc natandi sensu. Esai. xxv. 11.

ἀνάσσει τὰς χεῖρας αὐτῆς, ὡς ἀπλοῖ οἱ λαβόμενος εἰς τὴν κορυμνήσαν. Ex apud Procop. in margine, ἔξαπλώνει τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καθὼς ἀναπλώνεται οἱ λαβόμενος εἰς τὴν κορυμνήσαν. ἀπλῆς enim est simplex, non involutus, apertus. Eo sensu apud Xenoph. Pæd. i. ἀπλευρίζοι ὁδός. Job. xxii. 3. ὅτι ἀπλώσῃς τὴν ὁδὸν σου. Plat. de Rep. 2. ἀπὸ τοῦ ἀπλῆν καὶ ἡσυχῆων. Genes. xxv. 27. (Aquilæ versio) ἀνθρακῶς ἀπλῆς.

καὶ πῶ | Gloss. γ. οἶακα. At οἶαζ est *πῶδ' αἰον* (Hesych.) *gubernaculum*. καὶ πῶ autem vel *ἰερὸς* *remus*, ut hic & Od. i. 489. vel (Hesych.) ἡ *ἔξωθεν λαβὴ manubrium*, ut Il. a. 219.

75. πολλά δ' ἐβόη. Gloss. γ. *ἐκταύγαζε*. Il. ε. 334. μέγα βοή-
ταις. Hesop. Fab. 37. βελήχευε μέγα βοήθη. Arat. §. 947. παλι-
ραι βοῶσι γυρίων. Hefych. *κρωαίαι*, βοῶ. Hinc §. 240. *Κρω-
αϊσίδης*, nomen tantæ. Esther. iv. i. ἐβόη φωνῇ μεσάλη. Esdr. iii.
13. *ἐκταύγασι φωνῇ μεσάλη*. Nota hæc τὴν βο in ἐβόη produci per
licentiam poeticam, at §. 191. in ἐβόησει corripi regulariter.

76. δὲν εἰσάγει δ' ἀγόμενιν Merus pleonasmus. Aut lege prius, p. 5.

77. ἐξέτασε | Οδ. φ. 405.

78. *taūpōs!* Author hujus poematii, nescio, an forsan ad fabulam de ranā, quæ bovem æquare voluerat, respexerit, cum Phrygnathum Jovi in taurum propter Europæ amorem mutato compareret.

79. *ἐπιπλώσας* | *Ιλ. γ. 47.* ubi Glossf. *ἐπιπλῦσας*. Sic Glossf. *Βαλῆσχομ. β.* Hesych. *ἐπιπλώσας, πλῦσας*. Sed Glossf. *γ. δ. ἐπιπλώσας*—uti & MS. *α. ἀπλώσας*—at procul dubio mendosé.

ἐπιπύριον | H. Steph. in Thes. hanc vocem affert è Polluce. Constantini Lexicon ex Homero, in quo nullibi (præterquam in in hęc poematio) eam reperio. Antholog. lib. 1. cap. 4. ἐπιπύριον πάρος.

80. ὑψάσας | β. γ. δ. ἀμπελάσας. Gloss. β. ἐξαπλάσας [unde, ut
puto, per scribæ imprudentiam error irreperat, hæc voce malè
in verbum superiorem trajectâ] Schol. δ. ἀναλείνας. Hesych. ἀ-
πίτασιν, ἀνακάλυψιν. Il. α. 480. ἀνα—πέτασσαν. ubi Schol. ἡ-
πλάσσαν.

ὠχρὸν δέμας | Gloss. β. χλωρὸν σῶμα. Gloss. γ. πορκοειδές. Gloss. δ. κίτρινον. Hesych. ὠχρὸς, χλωρός. Iλ. γ. 35. ὠχρὸς τέμει εἰς παρθέας — (i. e. ὠχρεασίς pallor) Apollon. Argon. lib. 2. v. 1220. χρῶ⁸ εἰς παρθέας. H. Steph. Thef. *viridis as vergens in pallorem*. Iλ. η. 479. χλωρὸν δέ⁹. H. Steph. Thef. *πορκοειδής croceo colori similis*. Sed finē authore. Habet κίτριον μῆλον: at non κίτρινος, quæ vox habetur inter Græco-barbaras, apud Glossar. Frefn.

ἔδωκεν, λούεσθαι | Ιλ. ψ. 282.

81. ὕδρεϊ Gloss. β. ὕρις. IX. β. 723. ὕδρεν. Schol. ὄρεως. Sic
Hesych. Plin. Hist. lib. xxix. c. 4. *anguiam genus est, quod in a-*
quâ vivit: hydri vocantur. Ælian. Animal. lib. xii. cap. 15. βάλ-
λυνξ ὕδρεν μισθί, καὶ δίδοικεν ἰχθυῶς. Arat. §. 946. δειλὰ ἔχουσιν
ὕδρεσιν

ἵδ' ὅστιν ὄνειαρ. Phædr. Fab. lib. 1. fab. 2. tum misit illis hydnum, qui dente aspero corripere cœpit singulas.

ἱερατὴς | Il. ε. 91. Ionicum adverbium pro ἱερίῳ. Gloss. β. exp. αὐτὸ ἀφαιεῖ. Schol. γ. παρ' ἐλαίῳ. H. Steph. Thes. αὐτὸ ἀφαιεῖ, latenter, clanculum (sine auctore) παρ' ἐλαίῳ, prater spem sine expectationem. Hydus apparuit subitus, improvisus, inexpectatus.

ὄρμα | Xenoph. de re equestri. ταχέϊσι τὰ ἱερατῶνα ὄρμαζαν. Deuter. xxviii. 67. φοβήθησαν ἀπὸ τοῦ ὄρμαζαν. Sil. Italic. l. 13. v. 831. subito aspectu turbatus.

82. ἀμφότεροι | melius quàm quod legitur in β. γ. δ. πῶς ὁ μὲν. Nam de duobus tantum sermo est, Phrygnatho scilicet & Pficharpage. Potest tamen & ad reliquas paludis ranas extendi. Nicand. Theriac. (p. 27, edition. Morell.) χειρὸν δ' αὖτε πρὸς ὅσους ὄρμαζαν. Virgil. Æn. l. 2. v. 204. ap-
gnes incumbunt pelago—pectora quorum inter fluctus arreta ju-
beque Sanguinea exuperant undas.

84. ἔμελλεν | Gloss. δ. ἀπέκει. Cujus sensus est, illi impendebat, decretum erat. Sic Hebr. ix. 27. ἀπέκει ἡ ἀποκρίσις.

85. δὲ ὅς βαθύνει | Genes. xv. 15. κατέδυσαν εἰς βυθόν—v. 10. ἔδυ-
σαν αὐτὸν ὁ βυθός.

ἀλδύαλ κῆρυ μέλαιναν | Gloss. α. ἐξέφυγε μοῖραν θανάτου. Gloss. β. θάνατον. Od. μ. 157. ἀλδύαλ κῆρυ θάνατον καὶ κῆρυ θύνοισιν. Il. γ. 360. ἀλδύαλ κῆρυ μέλαιναν.

μέλαιναν | Gloss. β. μελανοποιόν. Quæ vox in lexicis vulgat. non occurrit. Gloss. δ. habet hic τὸ μέλαν—quam vocem (aut fortè potiùs vocis particulam) non intelligo.

86. πῶς ἐπ' ὕψους | Il. ο. 647. Gloss. α. β. δ. ἐκπληρόν. Gloss. γ. ἀνίσταται ἐκ τοῦ ὕψους. Vocabulum ἀνίσταται (quod non in lexic.) videtur significare eruribus in sublimis versis; ut fieri oportet, cum quis prono capite in aquam decidat. Gloss. β. γ. 105. exp. ὕψους ἀνάπαλος. Quam vocem in lexicis non invenio.

ἀδύς | Sic suprâ v. 43. & postea v. 284. Sic Homer. Hymn. in Mercur. v. 355. Suid. ἀδύς, ἀδύς. Λεωφόρος (Nub. pag. 182. Edition. 1607.) ἀδύς, καὶ ἀδύς (ita exp. Gloss. βασιλεῖα). ἀδύ ἀφ' ἑρῆς τέτων (Idem tamen significat v. 156.) ὅς τὸ ἀδύ-
χρημα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἑρῆς καὶ εἰς οἶον. Phrynich. ἀδύ πολλοὶ αἰετὶ
ἀδύς. ἀφ' ἑρῆς δέ. τὸ μὲν γὰρ τῶν εἰς τὸ ὕψους. Marc. i. 28. ἀδύς statim.

87. κατέρευε | Gloss. α. ε. ἐβόα. Gloss. γ. δ. κατέρευε τὸν ὀδόν-
τα. β. γ. δ. κατέρευε. H. Steph. Thes. κατέρευε σφιδόρον edo. Marc. ix. 18. τρέψεν τὸν ὀδόντα. Id de muribus (ut hic de ranis) dicitur apud Plutarch. Marcell. τρεψὺς μὲν. Hesych. τρέψεν, ψιθυρίζει.

89. λακίζαν | Od. σ. 98. Irus ab Ulyssæ prostratus dicitur λακ-
ίζαν ποσὶ γάαν. Gloss. γ. λακίζαν τοῖς ποσὶ. Gloss. β. exp. ἀποκρίσις. Hesych. ἀποκρίσις, ἐξομῆσι, ταχέϊσι.

32 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

μέρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι | Ιλ. μ. 527. κῆρες—ὡς οὐκ ἔστι φυγαῖν—
εἰδ' ὑπαλύξαι.

90. βάρος εἶλκον | α. β. γ. δ. βάρος ἦσαν eodem sensu. H. Steph. Thes. notat ἔλκειν dici *de ponderibus, quæ balancem in alteram partem suâ gravitate trahunt.*

92. εἰ λήσεις γι θεός, ταῦτα ποιήσας | Hujus syntaxeos exempla Od. 9. 93. & H. Steph. Thes. ex Luc. λαυθάνορμ αὐτὸν εἰ τεχνάζον-
τες. Gloss. δ. pro λήσεις habet λαθέεις.

93. ναυηγὸν—ὡς δὲ πύργος | Metaphora ab illis, qui faxis na-
ves illidunt, ducta. Hic enim πύργος *rupes* five *scopulus in mari.*
Od. μ. 255. & ῥίπτει ἑαυτὸν δὲ πύργον Plut. in amat. narr.

95. παύκροτον | Gloss. αἰώνι. Plutarch. symp. l. 2. c. 4. μί-
μικται τὸ παύκροτον ἐν πυλῆς καὶ πάλης. Hic autem restringitur ad
pugilatum, nam mox sequitur πάλη. Poeta respexit tria Græ-
corum certaminum genera, pugilatum, luctum, cursum.

πάλη | Ιλ. ψ. 635.

πλανήσας | Gloss. ἀπαλήσας. Hesych. ἀπαλᾶ, πλανᾶ. Matth.
xxiv. ii. πλανήσουσι πολλούς.

96. ἔχθ' θεὸς ἔκδικον ὄμμα | Od. ν. 214. Ζεὺς—ἀνθρώπους ἰφορεῖ,
καὶ τίνυ' ὅσους ἀμάρτη. Vox ἔκδικον *injustus*, ὁ ἔξω δ' δικάει. πᾶ-
ράνομος. Cujus significationis exempla lege apud H. Steph.
Thes. Sed ἔκδικον substantivè (imò etiam adjektivè, ut hic,
ἔκδικον ὄμμα) sumptum, *ultor, defensor.* Sic Sapient. xii. 12. Si-
rac. xxx. 6. & Schol. βαρβαρομ. exp. ἐκδικητικὸν ὀφθαλμόν. Psalm.
xciv. i. θεὸς ἐκδικήσων κύριον.

97. ποινὴν σὺ τίσεις μὲν στρατῷ, εἰδ' ὑπαλύξεις | α. β. γ. δ. ποι-
νὴν ἀνέκλιτον τ' ὀρθλῷ ὅς κ' ἀποδώσῃ τοῖς δὲ τίσεισι σε μὲν στρατῷ,
εἰδ' ὑπαλύξεις. [Consule Var. Lect.] Horum duorum verituum
prior subnectitur præcedenti ἐξηγητικῶς. Ιλ. π. 398. ποινὴν ἀπέλιν-
υτο. Gloss. βαρβαρομ. τιμωρίαν, ἀναπόδοσιν. & Schol. Ιλ. i. 629.
ποινὴν, ἀνέκλιτον, τιμωρίαν. Hesych. ποινή, ἀνέκλιτος ἢ ὑπὲρ φωνῆ
διδόμνη. Od. ν. 386. ἀπείσομαι αὐτὸς. Ιλ. γ. 279. τίνυσθον ἀνθρώ-
πος. At H. Steph. Thes. notat verbi τίω, in significatione ρυ-
πιο, *ulciscor*, usitatiorē esse vocem mediam. In significatione
λυο, frequentior vox activa. H. Steph. Thes. τίσει ποινὴν Εἰζέξῃ.
Proverb. xxvii. 12. ζημίαν τίσει. & in alterâ significatione Id.
xx. 22. τίσομαι τ' ἐχθρόν. Sirac. xvii. 23. ἀναποδώσῃ αὐτοῖς, καὶ τὸ
ἀναπόδομα εἰς πεφαιλῶ αὐτῶν ἀποδώσῃ. Psalm. xciv. 2. ἀπὸ δ' ἀν-
ταπόδοσιν τοῖς ὑπερφάνοις.

98. ἀπέπνυον | Gloss. δ. ἐξέπνυον. Gloss. α. β. ἀπείθαν. Gloss.
γ. τὸ πνεῦμα ἀφίει. Ιλ. δ. 524. θυμὸν ἀππνέων. ubi Schol. τὴν ψυ-
χὴν ἀππνέων. Ovid. Metam. l. 6. v. 247. *animam exhalantem.* H. Steph.
Thes. notat ἀππνέειν absolutè positum afferri ex Chrysostomo.

99. ὄχθησι μαλακῇσι | Ovid. i. Pont. 2 Epist. v. 62. *littora mol-
lia naufragiis dari.*

Versus, qui post hunc inseritur [Vide Var. Lect.] videtur ab-
undare, & in proximo includi.

Adnotationes in Batrachomyomachiam. 33

100. ἐξολόλυξε | Hujus verbi sola ex Batrachom. mentio apud lexicographos. Gloss. exp. ἐθρήνξ. Hefych. θελωῖ, ὀλολύζει.

101. ἔδν χόλυ αἰνός | Il. χ. 94.

102. κηρύκισεν ἐπέλδσαν κηρύσσει ἀγορεύει | Il. β. 50.

κηρύκισι κηρύσσει | Gloss. α. μινυλῆς μινύειν. H. Steph. Thes. μινυλῆς ex Thucyd. 8. 2 Maccab. xiv. 37. ἐμινύθη. Gloss. β. exp. κηρύσσειν, ἀναγγέλλειν κτ' τὸν λαόν. Id lectorem hic moneo, quia antè in Glossem. Græc. error admissus est per omissionem κτ'.

ἔπ' ὄρεσιν | Gloss. α. κτ' ὄρεσιν. Sic Psalm. cxxxix. 9. (in quibusd. lib. &, ut puto, rectius.) Gloss. δ. ὑπὸ τῇ ἡοῖ. Il. ε. 267. ἔπ' ἡοῖ. Il. η. 331. & Βαλραχομ. ψ. 107. ἄμ' ἡοῖ.

103. ἀσφρεύ | Gloss. α. δ. συνάθροισιν. Gloss. β. δημηγορίαν. At συνάθροισι (utì notat H. Steph. Thes.) ipse coaceruandi actus. & δημηγορία, concio, oratio.

105. ἐξήπλωε | Vide antea ψ. 73.

107. Gloss. δ. exp. παύδοντες, ἀγωνιζόμενοι. quasi contententes, quis adesset prior. Ἀσυνίεσθ' enim aliquando dicitur, qui aliquid magnā animi contentione agit, timens ne sibi quis antevertat. Confule H. Steph. Thes. Sic Dan. vi. 14. ἀσυνιζόμενοι (cum infinito) ὃ ἐξελίεσθ' contendens eripere. Sic apud Latinos, contendere cursum (Virg.) & contendere in Italiam (Cæf. Comm.) & contendit petere, ubi contendere pro festinare usurpatur.

108. ἐπὶ παυδὶ χολέμεν | Gloss. ἔνεκα ὃ παυδὸς ἐρριζόμεν, θυμύμεν. Hefych. χολέει, θυμύει. χολωθείς, ἐρριζωθείς. Il. ν. 206. ἐχολώθη.

ἐπείτε μύθον | Il. η. 277.

109. ὦ φίλοι | Il. β. 79. Job. xix. 21. Gloss. α. ἐταῖροι. Gloss. δ. γνώεμοι. Hefych. ἐταῖροι, φίλοι. Od. π. 9. ἐταῖροι ἢ κτ' γνώεμοι ἄλλοι. Ruth. iii. 2. γνώεμοι ἡμῶν.

κακὰ ποτὶά πέποιθα | Od. ε. 284. α. γ. δ. πεπόνθειν. Platon. (edit. 1602.) p. 66. πεπόνθειμεν.

110. ἐκ βαλρόχων | Syntaxis est frequentior cum præpositionibus ὑπὸ & πρὸς. πάχυν ὑπ' αὐτῶν Matth. xvii. 12. ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν Herodian.

μοῖρα πάντεσσι τέτυκ' | Il. σ. 121. μοι μοῖρα τέτυκ'. Gloss. α. εἰμαρμένη. β. γ. δ. pro μοῖρα habent πείρα. Quæ vox experientiam propriè significat.

113. ἐχθίστη γαλήη | β. γ. δ. ἔχθιστη γαλήη. Quæ syntaxis mihi valde est suspecta: nisi aut γαλήη sit communis generis, aut ἔχθιστη fleatatur δικαλαλήκως, ὃ κτ' ἢ ἔχθιστη, κτ' τὸ ἔχθιστον.

τρώγλης ἐκποδεν | Eadem Anastrophe Il. ι. 548. τείχεσθ' ἐκποδεν.

114. ἐς μόρην ἤξαν | α. εἰλξαν. β. γ. δ. ἔκταν. Quæ ultima locutio (ἐς μόρην κλείνειν) duriuscula est & redundans. ἐς μόρην ἄγειν, utì apud Cicer. Nepos adduxit avum in discrimen. ἐς μόρην ἔλκειν, utì apud Virg. Æn. 5. ψ. 64. traxerit ad lethum. Od. τ. 276. ἔκταν ἐλπίδι, pro ἔκτανον.

115. ξύλινον

34 *Annotationes in Balthazomymachiam.*

115. *ξύλινοι δόλον* | β. γ. δ. *ξύλινοι μέρον*, figurâ paulo duriusculâ; satis tamen festivâ.

116. *ὀλίτερον* | Hæc vox à lexicographis absque auctoris testimonio affertur. Legitur apud Orph. Hymn. in Pallad. §. 12. ubi *Παλλὰς* vocatur *Φλεγραῖται ὀλίτερον*.

117. *μυῖον κεδνῶ* | *Οδ.* κ. 8. ubi Schol. *σώφρονι, σωτῆρ*. Gloss. *Βαλρυχομ. σωτῆρ. στένομα. φρονίμη. Hesych. κεδνῶ, ἀγαθῶ, σωτῆρ, σωμα, σώφρον.* Hesiod. *ἔργ.* §. 129. *μυῖον κεδνῶ*. Moschop. exp. *ἀγαθῶ*.

118. *ἀπέντιξ* | productâ antepenultimâ. §. 230. corruptâ. Sic §. 147. *ἰπνίγη*. Sic §. 98. *ἀπένδοσι*. §. 190. *ἄπν*. Corruptio-nes vocalium ante duas consonas (quarum illa muta, hæc liquida) occurrunt passim apud poetas; Orph. Argon. §. 6. *ἰφίμας*. §. 67. *ἰφίμοις*. Id. Hymn. Æther. §. 3. *πυρίπν*. Somn. §. 3. *ὑπν*. Mort. §. 3. *ὑπν*. Maris. §. 3. *ἡδυπόσι*. Nerei. §. 3. *κακίσι*. *νοσι*. Naturæ. §. 20. *παρσιχίς*. Imò (quod quidem rarius) ante binas consonas, quarum muta utraque: Id. Argon. §. 32 & 43. *Ἀἰγυπῖαι* (nisi malis Synizefin duarum ultimarum syllabarum fieri.) Sic forsan *Βαλρυχομ.* §. 45. prima in voce *δακτυλον* potest breviri. (Vid. Gr. Rudim. Westm. p. 221.) Sic *smaragdos* apud Martial. lib. 5. Epigr. 11. Denique (quod rarissimum & durissimum) ante duas liquidas vel easdem; Orph. Hymn. Jovis fulminat. §. 12. *Ὀυρῶνιον παρκαλυμμά βάλλεις* — vel dissimiles; id. Hymn. Jov. §. 9. — *κερώνις, φυλάμις ζεί*. Ubi tamen potius admittitur synizefis syllabarum *μι*.

Φυσίγναθ | Versio Zeni hic Physignathi mentionem non facit; sed narrat murem à ranis in aquam fuisse præcipitatum.

119. *ὀπλισόμεθα* | Variantes lectiones in hac voce reponunt, ut sit subjunctivi modi: sed non opus est, cum in illo modo Poetæ systole utantur, & breves retineant; sic *Il.* β. 440. *ἰγρῶρ, ἰγρῶρ*. ubi consule Eustathium. *Οδ.* ω. 494. *ὀπλίζόμεθα θάσσον*.

ἔξελθωρ | *Οδ.* θ. 100.

120. *ἦνισι δαυδαίοισι* | *Il.* ζ. 418.

Versus hi duo (scil. 119, 120.) absunt in quibusd. codd. quasi abundant, & in proximo satis intelligantur: — *ἀνέπεισι καθοπλίζοις ἄπαντας*.

121. *ἀνέπεισι καθοπλίζοις ἄπαντας* | Legitur *ἀναπείθω* sæpius cum solo accusativo personæ; Jerem. xxix. 8. *ἀναπειθίσαντες υμᾶς*. 1 Maccab. i. 11. *ἀνέπεισαν πολλούς*. at etiam cum infinitivo; Act. xviii. 13. *ἀναπείθει τὸς ἀνθρώπους σίβειν* & *θεόν*.

καθοπλίζοις | Jerem. xlii. 9. *καθοπλισθῆναι ὅπλοις*. 2 Maccab. iv. 40. *καθοπλίσας πρὸς τριχίλους*. & xv. 11. *ἔκατον αὐτῶν καθοπλίσας*.

122. abest in nonnull. codd. Neque multum mihi videtur referre, adsitne an absit. Hujus sensus in præcedenti & in sequentibus fusè describitur. Si tamen *ἐκέρυσσεν* non simpliciter armare, sed incitare & animos erigere significet, commodissime hic versus

versus retinebitur. Hesych. κερύοντι, καθεκρίκει, ὑψῆ).

πολέμοιο μεμηλαῖς | Ιλ. Ψ. 297.

123. Κυνημαίνοντας μὴ παρῶτα &c. | Ιλ. λ. 17. &c Ιλ. τ. 369.

124. εὐτ' ἀσκήσας | Codd. MSS. & δ. κήμας ἀλάμπισι. Quæ in-
utilis est repetitio sensus in verbis γ. 123. (ὡς κήμασι ἔθηκας) inclusi.

125. *Δὲ νυκτός* | Lege de hâc vocum formulâ Athen. Deipnos.
lib. 7. cap. I.

καλίτρωται] & n. 181. Verbi καλίτρωται nullum exemplum
citat H. Steph. in Thes.

retinent: At Villerius vertit *sciētes*, quasi *πιστάτες* idem esset ac *πιστάτοις* ab *πιστάμαι*: unde §. 127. *πιστάτοις*.

126. καλαμοσφαῖον βυσσῆν | Gloss. ὡ καλάρμοις, ἐν καλάρμῳ, τε-
ταρβῆσαν διεκμάτουν. Vocem καλαμοσφαῖος non invenio in H: Steph.
Thef. Constantin. exp. *calamis coronatus*: Veriones Latine
Batrachom. *calamis circumdatus*. Simo Lemn. *calamos corio ob-*
ducetos: secundum sensum scholiastæ, *coriis extensis in calamis*.

127. ἐπιστημονίως | Gloff. β. οὐλέχως. Gloff. γ. δ. ἐπιστημονίως,
οὐλέχως. Hefych. exp. ἐπιστημονίως, ἑμπείρως. IX. η. 317. ἐπισ-
τημονίως. H. Steph. Thef. ἐπιστημονίως, *peritè* Bud. ex Greg. & ἑμ-
πείρως ex Cebet. Theb.

γαλέως δειγνυσι | Villerii traductio. — nam cum feles vicere
superbos, Exuvias tulerant superato ex hoste cruentas. Author Γα-
λιωνομαχίας finxit mures in pugnâ cum fele consortâ victores
extitisse.

128. λύχιν τὸ μισόμφαλον | Gloss. α. τὸ κατ'ἀλύχιν. H. Steph.
Thes. μισόμφαλ^ο in medio umbilico situm, apud Euripid. Orest.
Nomen κατ'ἀλύχιν in lexicis mihi non occurrit.

129. *Διμήκης* βελόναι | Nullum vocis *Διμήκης* exemplum affert
H. Steph. Thes. *Διμήκη*. Deuter. ix. 2.

παυχάλειον | Od. A. 403. Gloss. β. ὁλοσίδηρον: quæ vox non in
H. Steph. Thes.

130. λίπυρον | Cantic. iv. 3. Gloss. Βαλερχαμ. ὁ φλοιός. Suid.
 λιπυρον ὀξύρρον. Σημαίνει ᾧ τὸ ἔσθ' αἰῶ, ᾧ τ' ῥοαῖς ἐπιπλάττεται. At
 H. Steph. Thef. notat in v. l. accentum in antepen. collocari, &
 sic apud Eustath. scribi.

καρύνει; β. γ. δ. ἐξέρχεται. Gloss. γ. καρύειν. Penultima vocis
καρύν hinc producitur; & φ. 31. corripitur. Ιλ. γ. 589. ἐξέρχεται.
Ιλ. φ. 351. καρύνεσθαι. Plin. Histor. lib. 21. c. 18. Cyperos junctus
est Cyperos durissima. At ἐξέρχεται cicer inter λάχανα à Jul. Pol-
luce numeratur. lib. 1. c. 17.

Huius poematii author mures iisdem armis induit, quibus Aga-
memnon indutus est *Il. λ. γ. 16. κημίδας. 19. θόρηκα. 32. σάσιδα. 43. ὄρε*
[*Βαρεχομ. λόγην. Hefych. ο. 5. θόρηκα. σίδηρον.*] *41. κωϊλά* [Hefych.
κωϊλά κόρυς, ἀντικεφαλαία.] Sic *Il. σ. 7. 608, 610, 612. σάκ.* [Hefych.
σάκ, σάσις] *κόρυθα προσηφείας ἀρσενῆαν. κημίδας. Il. τ. 7. 369, 371,*
373, κημίδας. θόρηκα. σάκ. Idem author postea *7. 160. ἄρας ἐάδην*
armaturâ

36 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

armaturâ instruit; κνήμας ἀμφεκάλυψαν. ὧ. 161. θάρεκας. ὧ. 162. ἀσπίδας. ὧ. 163. ἔγχε. [ὧ. 166. λόγχας. Hesych. ἔγχε, λόγχε, ἀπὸ τῆς αἰ χεῖρὲς εἶναι.] ὧ. 164. κόρυθες. Illum miror suis utrinque militibus enses etiam (ξίφε. Homero non prætermissum) non accinxisse. At quibus λόγχας dederat, iis ξίφη opus esse non putavit.

131. ἐνοπλοῖ | 3 Reg. xxii. 10. Gloss. καθωπλισμένοι. ἐπλοφόροι. καθωπλισμένοι Jerem. xvi. 9. ἐπλοφόρων 2 Paralip. xiv. 8.

132. ἐξανέδυσαν | Aliq. Codd. ἐξανέδυσαν. Non opus est duplicare consonam, cum alias vocalis sit longa. Ιλ. σ. 145. — ἔδυσαν.

εἰς ἵνα χῶρον ἰλθόντες | Ιλ. δ. 446. εἰς χῶρον ἵνα ξυνοίητες ἴκοιτο.

133. βεβλῶ ξυῶσαι πολέμοιο | Interpretes: *Consilium coegerunt vel congregaverunt belli*, i. e. *de belli rebus egerunt, consilium habuerunt*. Hæc verborum formula alibi in Homero non mihi venit in memoriam, neque in alio authore. Certè si βεβλῶ pro *concilio* usurpetur, non improprie dicitur, *concilium coegerunt*, quod Angli, *they call'd a Council of War*. At verò nescio, an *concilium belli* Latinum sit, aut βεβλῶ πολέμου Græcum. Sin βεβλῶ pro *consilio* habeatur, haud minùs dubito, num *consilium belli cogere* aut *congregare* rectè dici possit. At lege Schol. Melanchthon. in hunc locum. Hic sensus exprimitur Ιλ. β. 55. τὸς ὄγε συγκαλέσας πυκινῶ ἡγεῖν βεβλῶ. & ὧ. 53. βεβλῶ ἴξε.

πολέμοιο κακοῖο Ιλ. α. 284.

134. εἰσῆς | Gloss. α. ἡ αἰτία. Gloss. β. ἡ ἀρχὴ τῆς μάχης. Gloss. γ. ἡ ταρχή. Versiones Latinæ, *seditio*. Utriusque significationis exempla habet H. Steph. Thes. Nehem. ix. 6. ἐποίησας τὸ ἔργον τῷ ἔργῳ καὶ πᾶσαν τὴν εἰσῆσιν αὐτῶν, Proverb. xvii. 14. εἰσῆς καὶ μάχη.

θρύλλε. | Gloss. α. θόρυβος. MSS. β. γ. & codex δ. habent in textu μέθος. Gloss. γ. ὁ λόγος καὶ ἡ αἰτία τῆς κινήσεως αὐτῶν. Hesych. θρύλλοι, ψιθυρισμοί, ὁμιλίαι. θρύλλει, ταρώσκει, ὀχλεῖ. Job. xxx. 9. ἐμὲ θρύλλημα (fabulam) ἔχουσιν. θρύλλε exp. H. Steph. Thes. *susurrus, murmur, rumor; tumultus*.

135. κῆρυξ ἐγύθει ἡλθε | Od. ε. 62.

φέρον σκηπτρον | Ιλ. ψ. 368. Unde sceptrum præconum feciliūmque insigne fuisse constat. Σκηπτέρας fuisse caduceatores, κήρυκας, ex Xenoph. Pæd. lib. 8. observat H. Steph. Thes.

137. ἀγέλλαν κακὴν φάτιν | Sophoc. Ajac. ὧ. 841. ἀγέλλον κακὴν φάτιν φέροντα.

138. ἐπέμψαν εἰπεῖν | Notanda est hæc syntaxis infinitivi, uti & ea quæ sequitur, εἰπεῖν ὀπλιζέσθαι. Miserunt five jusserunt edicere ut armemini. Esther. viii. 5. πεμφθήτω ἀπεσφαρῆναι. Xenoph. Hell. 3. πῆμπησι σφαρῆσθαι. Luc. xix. 15. εἶπε φωνηθῆναι.

139. ἐπὶ πόλεμόν γε μάχην γε | Códices aliqui habent πόλεμον, ut producatúr ultima vocis ἐπὶ. Sed per Cæsuram id fieri liquet. Ιλ. ν. 11. πόλεμόν γε μάχην γε.

143. ἀπέφηνε | Gloss. α. γ. ἀπεσιώπησεν. Schol. δ. ἐσιώπησεν. Gloss. β. ἀπέφηνε. At versiones Latinæ, *disparuit*. Simo Lemnius, *evanuit*.

ευαννις. Hæ sanè significationes verbi ἀπαίνω mihi nullibi fuerunt lectæ.

λόγῳ δ' εἰς ἕαλα μυνῶν | Synchysis in hōc vocum ordine, nam μυνῶν refertur non ad ἕαλα sed λόγῳ.

144. ἐτάραξε φρένας | Esai. xix. 3. ταραχθήσῃ τὸ πνεῦμα. Virgil. Æn. 2. ὕ. 3. mens turbata est.

147. πάντως | Gloss. κτ' ἀλήθειαν. ἀληθῶς. Hesych. πάντως, ἀληθείᾳ. Homer. Hymn. in Apoll. ὕ. 19. πάντως. Tobit. xiv. 8. πάντως ἔσαι, ἀ ἐλάλησεν.

149. μέμφοι' | τ' ἀνείτιον | Gloss. αἰτιῶν' | τ' μὴ ἔχοντα αἰτίαν. Il. 2. 653. ἀνείτιον αἰτιόω. Schol. τ' μὴ αἰτίον ὡς αἰτίον μέμφοι' ἄν. Gloss. α. exp. μέμφοι', ἀφορῶν'. Mallem legere ὑφορῶν' juxta Græco-barbaram flexionem pro ὑφορῶν', id est, suspectum habent.

151. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω | Il. α. 76. & Il. ι. 104. αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρεῖα.

152. ἐν ὅπλοις ἑώμην | Sic quidam Codd. Et Cicer. famil. 15. in armis essent. Sic Herodian. lib. 4. ἐν τοῖς ὅπλοις ἦσαν. Thucyd. lib. 6. ἐν ὅπλοις ἠνοιάξ.

153. ἀκροῖς χεῖλεσιν | Il. μ. 52. ἀκρῶ χεῖλε. At χεῖλ' apud Homerum de fluvij margine non legi. (vide priùs ὕ. 20.) Hebr. xi. 12. χεῖλ' θαλάσσης.

καλακρημνος | Hoc adjectivum in Lexicis non reperio. Gloss. α. κρημνώδης. Thucyd. lib. 7. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα ἔπαυμ' ἀδασάντες οἱ Συρρακῆσιοι (ὧν ἡ κρημνώδης) ἔβαλλον ἀνὰ τὴν τῶν Ἀθηναιῶν.

155. δραχμαῖοι κορύθων | Judith. xiii. 7. ἰδράξατ τὴν κόμην. Il. γ. 393. κόνιος διδραχμῶν. Gloss. Βαλσαχομ. β. λαδόμενοι. Hesych. δραχμάδε παιδείας (Psalm. ii. 12.) ἐπιλαδόμετε παιδείας.

χεδὸν ἀνήϊος ἔλθοι | Il. ζ. 54. ἀνήϊος ἦλθε. Hesiod. Scut. ὕ. 432. χεδὸν ἔλθεῖν.

156. σὺν ἐνίεσιν | α. σὺν ἐκείνῳ. β. δ. σὺν ἐκείναις. Haud ita bene σὺν ante vocalem producitur.

157. ἀκολύμβης | Strabo lib. 6.

158. σήσομεν τρόπαιον | Thucyd. lib. 6. τρόπαιον ἔστησαν. 2 Maccab. xv. 6. συστήσαδ' τρόπαιον. Cicer. de Invent. trophæum statuerunt.

μυοκτῖνον τρόπαιον | Propriè verteretur trophæum mures occidens; sed sensus est, de muribus occisis, τ' μυν κλεινομένων. Isocrat. Pannegyr. τρόπαιον ἵσταδ' τ' πολιμίων. Demosth. de fals. leg. p. 232. τρόπαιον εἰσῆκε.

159. ὡς ἄρα φωνήσας | Il. ε. 35.

ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας | Hoc verbum duplici accusativo frequentius jungitur. Genes. xli. 42. ἐνέδυσεν αὐτὸν σολῶ. MS. α. κατέθησεν. reliquit, accinxit. (Virg. Æn. 6. ὕ. 184. accingitur armis) i. e. induere, accingi jussit. uti β. δ. ἀνέπεισε κακοπλίζεαδ' — sic priùs ὕ. 121. Gloss. δ. exp. κακοπλίζεαδ', οἰκονομίαδ'. i. e. ordina-

38 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

nari, in ordines disponi. Suid. διονομία, ἀμεινομός. H. Steph. Thes. διονομία dispono. 2 Maccab. iii. 14.

160. κνήμας ἰάς | Terminatio — ας in κνήμας producitur regulariter; in ἰας corripitur, quod poetarum Doricorum proprium est. Consule Theocrit. Idyll. 3. ῥ. 3. & Hesiod. Theogon. ῥ. 267. ubi lege Schol.

163. ἐξέχουσιν | & ῥ. 252. ἐξεί χόινω divisim. ἐξέχουσιν est *juncus acutus*; de quo Dioscorid. lib. 4. cap. 52. Plin. Histor. lib. 21. cap. 18. Theophrast. l. 4. c. 13.

ἔγχος ἐκείτω ἀρετήν | Il. γ. 338.

164. ἡ καρυθὶς κοχλιῶν | α. β. δ. ἡ κίερα κοχλιῶν — Quæ lectio etiam admitti potest. Nam κίερα Il. δ. 109. pro κίερα. Neque quid obstat, quin penultima in κοχλιῶν producatur; cum hujusmodi nomina penultimam communem habeant.

165. φρεξάμφοι | Gloss. ὀπλισθέντες, καθοπλισθέντες. Il. ε. 268. φρεχθέντες. Hesych. φρεχθέντες, ἀσφαλισάμφοι ἰαυτός. Consule Il. γ. 130. Hesych. φρεξάμφοι, κλείσας, ὀπλισάμφοι. Nota autem φρεξάμφοι hic absolute & absque casu poni.

ἐπ' ἔχθρας ὑψηλῇσι | ῥ. 153. ὅπως κατὰ κρημνὸν ὁ χῶρος. ripa alta. Martial. l. 10. Ep. 85.

166. σείοντες λόγχας | Il. γ. 345. σείον' ἐγχέας.

θυμὸν ἔπλησθ' | Il. α. 104. μένος φρένας πίμπλαντ'. Sapient. γ. 22. θυμὸν πλήρεις.

167. ἑρῶνδον ἀσερῶντα | Il. ο. 371.

168. πολέμω πληθύνῃ | belli multitudinem. Sed quis ita scripserit? Villerius vertit *belli molem*. Et legitur *molari bellum*. For- san πολέμω pro πολεμιστῶν. At mox sequitur πολλὰς μαχητάς.

169. πολλὰς ἢ μεσάλας | Il. μ. 57. πυκνὰς ἢ μεσάλας.

ἔγχεα μακρὰ | Il. γ. 135.

170. Κενταύρων | Nil de Centauris in Zeni Versione.

171. ἔδῃ γελάων | Il. λ. 378. ἔδῃ γελάσας.

ἐρέειν | interrogavit. Il. ζ. 176. Aliam hujus verbi significationem habemus prius ῥ. 52.

173. ἐπαλεξήσασα πορεύσῃ | Il. λ. 428. ἐπαλεξήσων κίεν.

174. ἡ νηὶ σκίεῳσι | Strabon. lib. 13. p. 604. (Edit. 1620.) πληθύνοντας μύας πρὸς τὸ ἱερόν —

177. τερερμόισι | Il. ε. 703. τερερμόις. Gloss. Βατρυχομ. α. κατὰ ποταμίοις. Schol. δ. δαμαζορμόις. Hesych. τείρεα, κατὰ ποταμῶν. Il. δ. 315. τείρε. Schol. κατὰ ποταμῶν.

178. ἐπ' ἀργείοις | At certe melius codices, qui habent ἐπαργείοις. Od. λ. 497. ubi Florentina editio sic habet, ὑπὸ νόε; quamvis hic habeat, *duplice*.

κακὰ πολλὰ μ' ἔορσαν | Il. ε. 175. κακὰ πολλὰ ἔορσε Τρῶας. Non memini alibi in Homero me legisse hanc Bæoticam terminationem — αν pro — ασι: de quâ consule, qui de Dialectis scripserunt.

179. *τίμαται* | Zenus coronas disertis verbis haud expressit, innuit tamen; inquires, mures donis, quæ homines in templa afferunt, nocere. Nam inter donaria coronæ numerari solebant.

λύχνες | Antholog. lib. i. cap. 33. *λυχνόεργος* μὲν. Sic Edit. H. Steph. Sed prior 1494. *λιχνοδόργος*. Brodæus lectionem utramque admittit.

180. *ἰδανὸς φρίνας* | Il. ε. 493. *δάκε φρίνας*.

181. *πέπλοι* | De Minervæ peplo ipsius manibus elaborato lege Il. ε. 734, 735. Item de peplo huic offerri solito. Il. ζ. 90, 302. Virgil. Æn. i. 5. 480.

ὃν ἐξύφθη καμύσσα | Il. ε. 735. *ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσασα, καὶ κάμει χερσίν.* & Od. ο. 5. 105. *πέπλοι, δις κάμει αὐτῇ.*

182. *ροδάνης* | *ροδάνη* non reperitur in H. Steph. Thes. Sed Lexic. Constantin. exp. *trama*. [MS. β. habet *ροδάμνης*] Hesych. *κροκη, ροδάνη*.

σήμονα λεπτὸν ἔνησα | Lucian. *κρόκην κατ' αἴγαντα, καὶ σήμονα κλώθεισας*. Levitic. xiii. 49. *σήμονα, κρόκης*. Jul. Poll. lib. 7. cap. 10. *ἵπν, κλώθειν. σήμων, κροκη σημονητική. Πλάται δ' ἐφ' ὧν καλεῖ τὴν κρόκην, τὴν δὲ σήμονα, ἵμνα.* Hesiod. "Eg. 5. 536. *σήμονι δ' ἐν παυρῶ πολλὴν κρόκα μινύσσασθαι*.

183. *τρώγλας ἐμποίησαν* | uti prius 5. 181. *κατίτρωξαν*. H. Steph. Thes. *τρώγλη* derivat à *τρώγω*; *foramen rosione factum, ut quæ sunt murium & terebinthum.* *τρώγλας ἐμποίησαι foramina facere in* [peplo] *formula verborum mihi aliàs nullibi obvia.* α. β. δ. καὶ *τρώγλας ἐτέλεισαν* & Schol. *ἐποίησαν*. Neque tamen mihi magis placet phrasis hæc, *τρώγλας τελεῖσαι, foramina perficere*.

ἠπλήης | Gloss. *ράπτει*. [Zenī versio expressit genere fœminino] Hesych. *ἠπήτεια, ῥάπτεια*. Phrynich. *ἀκρετὴς λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἠπλήης. ἔστι μὲν ἠπήσασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ὡς Δαίδαλός τι παύσει τὰς Ἡσιόδου νοσθήκας, καὶ κόσκιον ἠπήσασθαι.* MS. α. habet *ἠπήτης* mendosè. Mendum tamen non corrigit Schol. nam exp. *πλῶχος*. quasi *ἠπήτης* idem esset ac *προσαίτης*.

μοι ἐπέση | H. Steph. Thes. *ἐφίσταμαι, ἰνσσο, urgeo*. Demosth. *ἰφεισμένη αὐτῷ*. Sapient. vi. 5. *ἐπισήσει ὑμῖν*.

184. καὶ *πρόσθε* με *τόκας* | Luc. xix. 23. *ἀρβύροι σου τόκω ἐπρόθεα*. Levit. xxv. 37. *ἀρβύροι καὶ δώσεις ἐπὶ τόκῳ*. Proverb. xxviii. 8. *πληθύνων τὸ πλῆτος μὲν τόκων*. Schol. exp. *πρόσθε, ἀπαίει*. Deuter. xv. 3. *τὸ ἀλλόττερον ἀπαίσεις ὅσα ἐὰν ᾖ*. H. Steph. Thes. notat *πρόττομαι exigo* cum duobus accusativis jungi; Demosth. ad Leptin. *πρόττει* τὰς παρ' αὐτῷ οἷον *ἐξάγοντες τελακοσίῳ*. Budæus eandem *πρόττω* syntaxin, nullum tamen profert exemplum. Suid. *πρόττει, ἀπαίει, προττόμενοι, αἰτιατικῇ*.

ἐξώρεισμαι | Xenoph. de re equ. *ἐξοργίζοιτο*.

185. *κρησαμύνη* | Gloss. *δανεισαμύνη*. Suid. *κρήσασθαι, δανείσασθαι*. τὸ κρήσαι δ' *δανείσασθαι αἰρετώτερον*. τὸ μὲν γὰρ *κρήσαι* ἐπὶ φίλων. τὸ δὲ *δανείσασθαι* ἐπὶ ἀλλοτρίων.

40 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

δανείσασθ, πρὸς τὰς τυχύνας. Plut. in Anton. χρητάρῃον· ταῖς παρ' αὐτῶ. Exod. xii. 36. ἔχρησαν αὐτοῖς.

ὑφῆρα | Od. o. 516. ἴσαν ὑφαίνε. 2 Paralip. iii. 14. ὑφανει. Sophoc. Trachin. v. 611. δὲ ὑφῆ πέπλον.

ἔχω ἀναποδῆναι | Luc. xiv. 14. ἔχουσιν ἀναποδῆναι. ἔχω possum cum infinitivo junctum vide apud H. Steph. Thes. At hæc formula est elliptica; non habeo reddere, i. e. non habeo quod reddam. Cicer. ad Attic. Nihil habeo ad te scribere.

Post hunc versum alius inseritur. Vide Var. Lect.

ρίγιον | Il. a. 563. Il. λ. 405.

εἰπίονοι | Hæc vox mihi nullibi occurrit: sed ἐπίπιοι. Non tamen improbo εἰπίονοι, εἰς enim auget sensum in compositione.

186. ἀρηγέμεν | Il. θ. 11.

ἰβελήσω | Od. θ. 223.

187. φρένας ἔμπεδοι | At Il. ζ. 352. Od. κ. 493. Od. σ. 214. φρένες ἔμπεδοι. Non autem mihi ἔμπεδοι cum accusativo occurrit: syntaxin tamen illam non rejicio; Il. o. 128. φρένας ἡλέ.

188. ἐκ πολέμου ἀνίσταν | ἐκ πομπῆς ἀνίσταν Od. θ. 568.

ἐκοπώθη | Gloss. κόπη ἐπλήσθη. Judith. xiii. 1. κεκοπώμενοι. H. Steph. Thes. ἐκοπώθη apud Galen. & κεκοπώμενοι apud Dioscorid. Unde hanc fabulam de Pallade post bellum fatigatā & ranarum tumultuoso sonitu vexatā sumpserit hujus poematii author, prorsus ignoro.

189. εἶασαν | Codd. quid. εἶασαν. Nam penultima corripitur in εἶασαν Il. λ. 323. εἶασα Od. κ. 166. Et legitur εἶασε Od. ρ. 164. εἶασεν Il. ω. 684. in quibus duobus locis Florentina editio vetus habet simplex sigma. Attamen producit in εἶασε Il. δ. 226. εἶασον Il. θ. 243. Editio C. εἶωσαν (mallem εἶωσαν) cum Doricā terminatione —σαν pro —ν; sic εἶωσαν Ierem. xxxiv. 10. ἐλθονῶσαν Genes. vi. 4.

θορυβῶντες | H. Steph. Thes. θορυβεῖν vertit ex Livio, tumultuose excipere clamoribus seu clamore. Gloss. ταρχαλῶ ποιῶντες. βοῶντες. Judic. iii. 26. ἰθορυβῶντες. Xenoph. Pæd. lib. 4. ἰθορυβῶν. θορυβῶ etiam cum Accusativo Act. xvii. 5. & Plutarch. in Alcibiad.

190. καλαμῦσαι | a. καμῦσαι. Gloss. a. κοιμηθῆναι. Lucian. Timon. εἰδὲ ἐπ' ὀλίγον καλαμῦσαι ἡμῖν ἐφιάσι. Strab. lib. 6. (pag. 264. Edit. Casaub.) τὸ τ' Ἀθλῶας τ' Ἰλιάδῃ ξόανον, ἰδρυμένον αὐτί-δι, καλαμῦσαι μυθόουσιν &c. Hesych. καλᾶμυσον, καλᾶκυσον. Suid. καλᾶμύσσι, κλείον. καλᾶμύω cum Accusativo Esai. xxix. 10. καμύσας τὰς ὀφθαλμούς αὐτῶν. Esai. vi. 10. Act. xxviii. 27. ἐκάμυσαν τὰς ὀφθαλμούς. Xenoph. καλᾶμύει τὰ βλέφαρα. Glossar. Fresn. in Append. καμύειν pro καλαμύειν, inclinare, connivere. Glossæ interlineares ad Batrachom. MSS. εἰ δ' ὀλίγον καλαμῦσαι, καμῦσαι. Horat. lib. 1. Satyr. 5. v. 14. rana palustres avertunt somnos.

αὔπνοι | Od. κ. αὔπνοι ἀνής. Il. ι. 325. αὔπνης νύκτας: penultima in αὔπνοι producta.

Adnotationes in Batrachomyomachiam. 41

191. τὴν κεφαλὴν ἀλγῆσα | Theocrit. Idyll. γ. ὕ. 52. ἀλγέω τὰν κεφαλάν.

ἐβόησεν ἀλέκτωρ | δ. Φώνησεν. Simonid. apud Athen. lib. 5. ἡμερῶν ἀλέκτωρ. Matth. xxvi. 74. ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Φωνῆσαι certè magis quàm βοῆσαι avibus convenire puto.

192. παυσάμεθα ἀρήγειν | παύομαι cum Genitivo Ιλ. η. 290. Ιλ. φ. 467. παυσάμεθα μάχης. Rariùs cum Infinitivo idque cum articulo τ; Ierem. li. 63. παύσῃ τ; ἀνασινώσκειν. Exod. ix. 28. παυσάτω τ; θνητῆται. At legitur 2 Reg. xv. 24. ἐπαύσατ λαὸς παρελθεῖν. ἄγε παυσάμεθα | Ιλ. β. 331. ἄγε μίμνετε. ἄγε adverbiascens utrique numero jungitur.

193. ὑμείων | α. ὑμείων. uti Ιλ. δ. 348. Et hoc malo quàm illud, quod nullibi adhuc legi; neque metri ratio postulat, ut μ duplicetur, cùm υ absq̃ue duplicatione sit longa. Tamen in Urbani Grammaticâ occurrit ὑμμένων Ἀιολικῶς, sed finè ullius authoris exemplo; & (uti illa dialectus requirit) cum spiritu leni. Codd. quid. Βατραχομ. habent μήκέτις ἡμείων—& sensus eodẽm recidit. Οδ. φ. 318. μηδέ τις ἡμείων—.

βέλεα ὀξυόεντι | ὀξυόεντι ἔγχεα Ιλ. ε. 50. δεξιὰ Ιλ. ξ. 443. Hesych. ὀξυόεντι, ὀξεῖ ἢ ὀξύϊνω. ὀξύα ἢ εἰδῶ δένδρεα. (Eustath. in Homer. p. 1951. l. 2. Edit. Rom.) ἀφ' ἧς κατὰ τινος ἢ βέλη ὀξυόεντα. De hac arbore consule Theophrast. Plant. lib. 3. cap. 3.

194. ἀγχεμάχοι | meliùs quàm quod in MS. α. ἐγχεμάχοι. Hoc mihi nullibi lectum; illud Ιλ. ν. 5. ἀγχεμάχων ubi Schol. τ; συσάδνω ἢ ἐκ τ; πλησίων μαχομένων. uti Gloss. δ. πλησίων μαχεσάμενοι. Hesych. οἱ ἐγλύθεν μαχομένοι. Schol. Ιλ. π. 248. πολεμικοῖς. & Gloss. MS. α. suum ἐγχεμάχοι expr. πολεμισαί.

195. τερπόμεθα ὀρνίτες | Οδ. α. 369. δαινύμενοι τερπόμεθα.

197. ἀολλέες ἦλθον | δ. εἰσῆλθον ἀολλέες. Οδ. δ. 448. ἦλθον ἀολλέες.

198. κήρυκε | Eodem numero utitur Homer. Ιλ. α. 321. Ιλ. ι. 685.

τέρως πολέμοιο φέροντε | Ιλ. λ. 4. πολέμοιο τέρως μὲν χερσὶν ἔχουσιν.

Hic versus abest in β. δ. Neque quidem (ut opinor) malè, nam mox ὕ. 201. Jupiter dicitur tonitru signum belli dedisse. Homerus sæpe fingit Jovem tonando dedisse signa. Οδ. ν. 101, 102. aut misâ Irìde, quâ bellum indicat. Ιλ. ε. 548.

199. κώνωπες | Nam ὀξυόοι κώνωπες in Antholog. lib. 7. Epigr. 8. & κώνωπες ἐκ τ; λίμνης γίγνεσθ' leguntur apud Pausan. in Achaic.

200. ἐσάλπιζον κλύπον | Mihi occurrit σαλπίζω finè accusativo; Ιλ. φ. 388. σάλπιγγεν ἑρμῶς. Ιοβ. vi. 13. ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι. Et cum accusativo; Numer. x. 5, 6. σαλπιεῖτε σημασίαν. κώνωψ σαλπίσας legitur in Æsop. fabul. κώνωψ ἢ λέων.

201. ἕως βρόγητε τέρως | tonuit signum. i. e. tonitru signum dedit. At ἐβρόγητε sæpius absolutè & finè casu, ut postea ὕ. 277.

42 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

& Οδ. v. 113. vel cum adverbio, βρολήσας δεινὸν ἰλ. θ. 133. Latine dicitur *tonare laudes* apud Plin. *intonare minas* apud Ovid.

Versus 60. proximi, quibus describitur praelium, adeo variantur in codicibus manuscriptis, & excusis (si editionem primam cum posterioribus contuleris), ut difficile sit genuinam ex illis omnibus lectionem elicere; ac, si tot minutias sigillatim excuterem, opus, quod habeo præ manibus, in nimiam excresceret molem; cum jam fines mihi imprimis præscriptos transferit. Sed & lectoris & mei gratiâ brevitati studebo.

202. ἄτασι δὲ | ἰλ. ε. 56.

203. ἰσαότ' ἐν περμάχοις | ἰλ. γ. 31. ἐν περμάχοις φανέτω. ἰλ. λ. 743. εἴω ῥα μὲν περμάχοις.

204. καὶ δ' ἐπισιν πρὸς | ἰλ. λ. 675. ἰλ. μ. 395, 396.

ἐκόνισσι ἰθίερας | ἰλ. φ. 407. ἐκόνισσι ἢ χαίτας. ἰλ. π. 795. μιάνθησαν ἢ ἰθίερας αἵματι καὶ κονίησι. Horat. Carm. l. 1. Od. 15. *crines pulvere collines*. Florentina editio vetus ἐκόνισσι in utroque loco per unum σ.

ἀπαλλας | Horat. Art. *molles capillos*.

Post hunc versum alter inseritur in α. δ. δάπησεν ἢ πῖσων &c. | ἰλ. δ. 504.

205. ἀκόνισσι Πηλείων | Verbum ἀκονίζειν cum Genitivo Personæ; ἰλ. ξ. 492. Ἐκλωρ Ἀίων ἀκόνισσι. & cum Accusativo Rei; ἰλ. ξ. 422. ἀκόνιστον αἰχμῆς. At Herodot. 10. 40. ἀκονίζων τὸ σὺν, & Xenoph. ἀκονίζη τὸ φάγοντα. Sæpe absolute ponitur cum Dativo Instrumenti; ἰλ. δ. 496. ἀκόνισσι δὲ. 1 Reg. xx. 19. ταῖς χίμαις ἀκονίζων. Et sic 2. 252. Βαλροχομ. ἀκόνισεν ὅξει χροῖω. Aliquando cum præposit. ἐς; Οδ. χ. 263. ἐς ὅμιλον ἀκονίσαι. Thucyd. lib. 7. ἐς τὰς ναύτας ἀκονίζοντες. Denique finē ullo casu addito; Οδ. χ. 255. ἀκόνισαν.

206. πῆξεν δ' ἐν εἴρω δόρυ | ἰλ. θ. 258. μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξεν.

εἰσαρὼν δόρυ | Οδ. α. 100. ἔγχ' εἰσαρὼν.

207. εἴλε θάνατον | ἰλ. ε. 83. ἔλαβε θάνατον.

μέλας | ἰλ. ε. 341. μέλαν θανάτοιο.

ψυχὴ δ' ἐν σώματι ἔπη. & 2. 10. ψυχὴ ἢ μελὶν ἐξέπη | ἰλ. π. 856. ψυχὴ δ' ἐν ρήϊον πηλιδμή. ἰλ. ν. 671. θυμὸς ἔχετ' ἀπὸ μελίων.

208. κίαρ | Hujus vocis (non nisi contractæ κῆρ) exempla affert negat H. Steph. Thes. Tamen idem in Append. Thes. notat legi apud tragicos præsertim, Æschyl. Sophoc. & Aristoph. Acharn. ubi Schol. exp. καρδία. uti & Gloss. Βαλροχομ. α.

209. Πολύφωνοι καὶ γαστέρι τύψε | ἰλ. φ. 180. γαστέρι μιν τύψε. ἰλ. ρ. 313. περὶ δὲ καὶ γαστέρι τύψε.

210. ἤραπε ἢ πρὸς | ἰλ. ε. 58.

211. πῖτρω μυλοειδί | ἰλ. η. 270.

ἐπιφθὰς | Hanc vocem in Lexicis non reperiō. ἰλ. η. 144. ὑποφθὰς.

213. αὐχίνα μίσσον | Ιλ. κ. 455. παρ Ιλ. σ. 576.

τὸ σκότος ὅσ' ἀπαλυνεῖ | Ιλ. δ. 461.

214. αὐτοῖο τίσυσκεῖ δαει φαειῶ | Ιλ. ν. 159. ubi Schol. καὶ αὐ-
τῷ ἰσοχάζετο. Hesych. κατισοχάζετο. Gloss. Βατρ.χομ. α. ἐπιτη-
ρεῖτο. ἐπιτηρεῖω *diligenter observo.*

215. καὶ βάλεν (ὡδ' ἀφάμαρτε) | Ιλ. ν. 150.

216. ὄχθαισι βαθύαισι | antea §. 165. ὄχθαις ἐψηλῆσι. Quod
profundum, idem & altum. Sic *mare altum* Catull. Epigr. 61.
profundum. Cicer. pro Plan.

217. αἶψ' ὡδ' ὡς ἀπέλυσε | Sic postea §. 281. ubi Gloss. supplet
μάχης. Et α. β. δ. αἶψ' ὡδ' ὡς ἀπέλυσε μάχης. Sic Ιλ. η. 263. Ιλ.
λ. 255. Gloss. Βατρ.χομ. exp. ἔπαυε. & Hesych. ἀπέλυσε, παύε.
Et veteres Versiones Latinæ, *cessavit.* At H. Steph. 1588. *effu-
git*, cui significationi favent quoque versiones Latinæ metricæ.
Neutiquam tamen id significabit ἀπέλυσε. Itaque reponerem ἀ-
πέφυγε (quâ voce utitur Batrachomyomachiae Author §. 42, 47.) ful-
tus autoritate editionis Prævotianæ, ubi ἀπέφυγε, sed sublato men-
do typographico, legendum ἀπέφυγε. Ibi tamen (quod miror)
versio Latina retinuit verbum *cessavit.* Sed dubitare ultra non
finit Editio Morelliana, quæ rectissime ἀπέφυγε.

Versus hi sex ultimi valde variant in exemplaribus MSS. & pri-
mo excuso.

α. ἄχ' εἴλε | Ιλ. ν. 581.

ἤλασε χοῖνον | Ιλ. ν. 576. ξίφει ἤλασε.

ἔπαυσεν — ἐξέπαυσεν ἔγχ' | Ιλ. μ. 395. Ιλ. ζ. 65.

ἐφωρμήθησαν | ἐφωρμήθητες Ιλ. ζ. 410.

218. κάππεισι | κάππεισιν Ιλ. α. 593.

ἀνένδουσι | Versiones Latinæ, *respiravit.* Videntur itaque le-
gisse ἀνέπιδουσι. Ιλ. λ. 382. Nam ἀνένδουσι, Hesych. ἐσωλήθη
πρὸς τι. negat. Ιλ. π. 250. ἀνένδουσι. Gloss. Βατρ.χομ. exp. ἀνέτη.
ἀνένδω enim reflecto caput vel oculos, *resupino me*, H. Steph.
Thes. ex Dionys. Areop. & Dioscor. sed editiones 16. 15. 14. ἀνί-
πιδουσι. Et prius §. 98. ἀπέπιδουσι.

ἐβ' ἀπ' ἑτοῦ δ' αἶματι λίμνη πορφυρέω | Ιλ. ε. 360. αἶματι ὃ χθὼν δά-
ειτο πορφυρέω. Od. ι. 392. βάπτει.

219. ἐξέπλωδ' | Ιλ. η. 271. Gloss. α. ἐξαπλώδην (ab eodem
themate, quo ἐξέπλωτο §. 105.) flexu Barbaro magis quàm Græ-
co; regulariter enim formaretur ἐξηπλώδην. Gloss. Dufresn. ἐξα-
πλώνειν explicare. ἐξαπλῶν.

220. χορδῇσι | χορδῇ *intestinum*, idem quod χολάς. H. Steph.
Thes. Ιλ. δ. 525, 526. ἐν δ' ἄρα πᾶσαι χύντο χαμαὶ χολάδες.
χορδῇ etiam νόστρο κιθάρας Hesych. Od. φ. 407.

λαγόνεσι | λαγὼν ἴλο. Pro quâ voce Homer. Ιλ. γ. 359. usur-
pat λαπαρέω. ubi Schol. λαπαρέω exp. λαγόνεα.

ἰπορύνυμος | In Lexicis non reperio ἰπορύνυμα. ἀπορύνυμοι
Ιλ. ε. 105.

44 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

221. Λιμνήσιος | Hic oportet fieri synizefin duarum ultimarum syllabarum, nisi malis (quod in aliquib. codd.) Λιμνήσιος. Eadem synizefis ὕ. 232. in Πηλώσιον.

222. εἰς φόβον ἦλθεν | Hujusmodi formulam legisse me non memini. Nescio an *venire in metum* dicatur, uti *venire in periculum*. ἦλθεν εἰς δυνάμιν. Plat. de Rep. lib. 2.

223. τῷ ἀσιτίδᾳ ῥίψας | Aristotel. Ethic. Nicom. lib. 5. cap. 2. ὁ ῥίψας τῷ ἀσιτίδᾳ ὡς τῷ θειλίᾳ. Aristoph. Vesp. ἀπέβαλε τῷ ἀσιτίδᾳ. Horat. *relictâ non bene parmulâ*.

225. βρέγμα | Hesych. βρέγμα, τὸ μίσον ἢ κεφαλῆς. Suid. τὸ ὑπερμειλίχιον μέγ. πλῆξας ἀγανίᾳ βρέγμα κυναγίτιδι. ἐν ἐπιστάμῳ. Anthol. lib. 6. cap. 15. Pro hac voce legitur Il. ε. 586. βρεχμὸν — ubi Schol. βρέγμα ἢ βρέγμα ἢ κεφαλῆς.

χερμαδίῳ | Il. ε. 582.

ἐγκέφαλος ἐν ῥινῶν ἔσας | Od. ι. 290. ἐν δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥίε, διεῖε ἢ γαῖαν. Gloss. δ. pro ἔσας habet ἐφοδῆθη. Quid autem hic sibi velit verbum φοδῆμαι, non intelligo: nec, quid reponam, conjicio.

226. παλάστῳ δ' αἵματι γαῖα | Il. ε. 100. παλάστῳ δ' αἵματι θάρηξ. Gloss. Βαλροχομ. α. ἐμολύνετο. Gloss. δ. ἐφύρετο. Od. ι. 397. πεφυρμένον αἵματι.

228. ἔγχει ἐπαίξας | Il. ε. 584. ἐπαίξας ξίφει.

229. ποδὸς εἰλκυσε | Antholog. lib. 2. cap. 32. Epigr. 7. Il. κ. 490. ποδὸς ἐξερύσασκε. Il. λ. 258. ἔλκε ποδός.

231. ἥμῳ ἐτάρων | Il. μ. 179. νηῶν ἡμῶντο.

τεθνεώτων | Il. π. 16. Ex quâ voce in β. δ. derivatur lectio corrupta τεῶν ἰόνων: quam tamen probat Gloss. nam exp. κυκλῶντων, & Gloss. δ. notat ὡς separari ab ἰόνων καθ' ὑπερβολήν.

232. νηδύν | Il. ν. 290.

βάλε εἰς ἥπαρ | suprâ ὕ. 15. καθ' ἥπαρ. Il. λ. 108. βάλε κατὰ στήθεα.

233. ψυχὴ αἰδὸς δε βεβήκει | Il. χ. 362.

234. πηλὴ δρόκα | Gloss. χειρόβολον. Levit. ii. 2. θραξάμην πηλὴν τῷ δρόκα. Psalm. xl. 2. πηλῆ. H. Steph. Thef. affert χειρόβολον ex Tzetz. in Hesiod.

235. μέτωπον ἔχεισε | Od. γ. 466. ἔχεισιν ἐλαίῳ. Gloss. Βαλροχομ. ἤλειψε. Versiones Latinæ, *unxit*. Hesych. ἔχεισιν, ἐκίντησεν, ἐπῆλειψεν. Significatio *κενῆσαι* huic loco satis aptè conveniet, cum ille luti manipulus non tantum inunxerit & inquinaverit frontem, sed tantâ vi percusserit, ut penè miserum excæcaverit Psicharpagem. Æschyl. Prometh. ὕ. 569. χεῖρει. Schol. *κεντρίζει, κενῆ*.

ἐξεύφλω | Esai. lvi. 10. ἐκτεύφλων ὧ πάντες. 4 Reg. xxv. 7. τὸς ὀφθαλμοὺς ἐξεύφλωσε.

ὡς μικρὸν | Gloss. παρ' ὀλίγον. Psalm. lxxiii. 2. ὡς μικρὸν, παρ' ὀλίγον.

Adnotationes in Batrachomyomachiam. 45

236. θυμώθη | α. β. δ. ἀργιόθη. H. Steph. Thef. θυμωθέντες ex Plat. Epist. θυμώμενοι ex Sophoc. & Euripid. ἀργιότης ex Euripid. θυμωθεὶς Hiflor. Bel. & Drac. §. 8. ἀργιόθησαν 1 Maccab. vi. 59.

ἐλὼν χεὶρά παχείη λίθον κείμενοι ἐν πεδίῳ — τῷ βάλε | Ιλ. η. 264, 265, 266.

237. ὄβριμον ἄχθος δρύεης | Οδ. ι. 233. ὄβριμον ἄχθος Οδ. υ. 379. ἄχθος δρύεης. Quod autem in illo Odyssæ loco de inutili homine metaphoricè, hic de saxi pondere propriè dicitur. Οδ. ι. 305. λίθον ὄβριμον. Adjectivum igitur ὄβριμον ad utrumvis, λίθον vel ἄχθος, potest referri.

238. πᾶσα δ' ἐκλάσθη κνήμη δεξιτερῇ | Ιλ. δ. 518. χερσὶν ἀδίδω βλήτο κνήμην δεξιτερῇ. Ιλ. λ. 583. ἐκλάσθη. Βατραχομ. β. δ. πᾶσα δ' ἐάγη — in quâ voce penultima communis est; Ιλ. γ. 367. Ιλ. λ. 558.

239. πῆσε δ' ὕπτιος ἐν κοίτῃ | Ιλ. ο. 434, 435.

241. πᾶς | β. δ. πᾶσα. χοῖν & ὀξύχοιν communis generis: mas & fœmina. Lege H. Steph. Thef. ex Theophrast. & Plin.

εἶσα δύνει | Ιλ. δ. 460. εἶσα πέρησε. Ιλ. π. 340. πᾶν εἶσα ἔδν ἐίφθ.

242. χαμαὶ ἔκχυντο | Ιλ. δ. 525.

245. σκάζων ἐν πολέμῳ | Ιλ. λ. 810.

ἀνεχάζετο | Ιλ. λ. 461. Ιλ. φ. 129.

ταίρετο δ' αἰνῶς | Ιλ. ε. 352.

246. φύγη αἰπῶν ὀλεσθῆν | Ιλ. ξ. 407. φύγοι αἰπῶν ὀλεσθῆν.

247. πόδα ἄκρον | Prius §. 45. δάκτυλον ἄκρον.

250. δάκτυλά μιναι μιναιάνων | Ιλ. υ. 165. δάκτυλά μιναι μεμάασιν. Ιλ. γ. 379. κατὰ δάκτυλα μιναιάνων.

251. ἡμίπνιν | Gloss. ἡμίθνηλον. ἡμιθανῆ. Suid. in voce πινύσιων. ὁ δ' ἐκείνο πινύσιων ἡμίπνιν ὑπὸ βέλεος. Luc. x. 30. ἡμιθανῆ. Quam vocem ex nullo authore, nisi Poll. affert H. Steph. in Thef. sed ἡμιθνης ex Aristoph. Nub. & ἡμίθνητες ex Thucyd. Notat autem ἡμίθνητος significare ex una parte mortalem, ex alterâ immortalem (sic Constantini Lexic.) quo sensu Διόσκουροι vocantur ἡμίθνητοι. Tamen lego in Sapient. xviii. 18. ῥιφείς ἡμίθνητοι.

προπεσόντα | Versiones Latinæ, qui ante ceciderat. Simo Lemn. prolapsus. Viller. cadentem. At H. Steph. (qui in suâ versione 1588. reliquas secutus erat) in Thef. exp. προπίπτω procido. Gloss. Βατραχομ. β. videtur exponere προ—per ἔμπεροθεν. Quod adverbium & ad locum & ad tempus pertinet: lege exempla in Lexicis. Homer. Οδ. ι. 490. & Οδ. μ. 194. προπεσόντες ἔρεσσον dicit de remigibus porro se inclinantibus; Schol. σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκείμενοι. Iudith. xiii. 2. προπεπλωκὸς ἐπὶ τῷ κλίνῳ. 2 Macc. xii. 44. (uti & §. 39, 42, &c. c. 15. §. 28.) τὸς προπεπλωκὸτας ἀναστῆναι. Præpositio προ — hic tempus, illic locum indicat.

46 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

252. ἴλθε 2^α πρῶμαχον | Ιλ. δ. 495. βῆ δ' 2^α πρῶμαχον.
 253. εἰδ' ἴρρηξε σάκος | Ιλ. γ. 348. εἰδ' ἴρρηξεν χαλκόν. Ιλ. υ. 268.
 εἰδ'— ἴρχομαι ἴρρηξε σάκος.
 χίτο | Ιλ. η. 248.
 δουρὸς ἀκονη | Ιλ. λ. 253. Gloss. Βατρυχομ. ἀκονη, δέυτης. (Sic Hesych.) χίτον, εἰρηγίδη. (Schol. Ιλ. η. 248. ἐπεγίδη, ἐνωλύδη)
 Versiones Latinæ quædam, tenebatur, aliæ habebat.
 Hunc versum quinque alii sequuntur in α. β. δ.
 εἰς ὑπέρμενον | Ιλ. ξ. 488.
 βίνθοι λίμνης | Ιλ. ν. 21.
 ἴδωμι | Penultimâ correptâ. Sed ἴδωμι productâ Ιλ. β. 42. ubi significat inveniit. Producitur etiam in aliâ significatione, Ιλ. ο. 219. δῶμι δ' πόντον. Hôc sensu ἐνδύω, & cum Dativo (præterquam in Batrachomyomachiâ) legisse me non memini.
 Versus sex proximi variantibus lectionibus valde implicantur in α. β. γ.
 254. ἦν δέ τις ἐν μύεσσι | Ιλ. ε. 9. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι—
 νίκομαι | Οδ. δ. 665.
 255. φίλομαι ἡδὲ | Ιλ. β. 564.
 256. ὄρχαμαι | Hæc vox constanter cum Genitivo alibi in Homero. Ιλ. β. 837. ἀνδρῶν. Ιλ. ξ. 102. λαῶν. Hymn. in Mercur. γ. 175. φηληῶν.
 αὐτὸν Ἀρη φαίνω | Sic paulò antè in α. β. δ. (Vide Var. Lect.) μιμέμεθα αὐτὸν Ἀρηα. Accusativus Ἀρη rarius occurrit. Antholog. Edit. H. Steph. pag. 536. Et H. Steph. Thes. ex Aristoph. Potest formari ab Ἀρης Genitivo Ἀρεσσι Ιλ. δ. 441. φαίνων σήματι Ιλ. β. 353. νοήματι Ιλ. σ. 292. At hic se quasi Martem ostendens, ipsum Martem representans, sensu (utî mihi videtur) peculiari & novo.
 257. ἐν μύεσσι δρισύσκε μάχεσθαι | Ιλ. π. 551. ἐν δ' αὐτὸς δρισύσκε μάχεσθαι.
 β. καθ' ὅμιλον | Ιλ. γ. 36.
 α. β. δ. οἴκαδ' ἰών | Ιλ. α. 179.
 πολέμοιο μετὰχρῆν | 2 Maccab. v. 27. μετὰχρῆν τὸ μολυσμῆ.
 258. γαυρεύμεθα | α. γαυρεύμεθα. Phocyl. γ. 48. μὴ γαυρῆν vel γαυρῆ. Sapiens. vi. 2. γαυρῶντες ἐπὶ ὄχλοις. Job. iii. 14. ἐγαυρῶντες ἐπὶ ξίφεσι. ἀγαυρεύομαι. Sic Job. xxxix. 23. γαυρεύει (ἀγαυρεύω) ἐπ' αὐτῷ.
 259. τίς πορθέσει | Ιλ. β. 597. τίς νικησέμεν.
 α. β. δ. ἀναρπάξαι | Ιλ. π. 437. ἀναρπάξας.
 φεγγέλι | Non reperio hoc adverbium in Lexicis. Neque (quod in Gloss.) πεφωτισμένως. quod Gloss. α. deducit à tempore præterito, nam addit ἀπὸ φεγγέλης. H. Steph. Thes. ἀπὸ φεγγέλης circumvallo, sed sine exemplo.
 δεικνύει | Οδ. ι. 236.
 260. καὶ νῦν κεν ἐξεγίλειται | Οδ. λ. 316. καὶ νῦν κεν ἐξεγίλειται.
 μέγα θένει | Οδ. β. 136.

261. εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺν ἰόησι παλῆρ ἀνδρῶν τε θιῶν τε | Il. 9. 132.

263. κινήσας δὲ κάρη | Il. 2. 442.

264. ὃ πόποι, ἦ μέγα ἔρπον ἐν (α. μέγα θαῦμα τίς) ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι | Il. 1. 99. uti in MS. Βατρ.χομ. α. Sic Il. α. 268. Il. η. 344. Il. φ. 54. Hymn. in Mercur. 5. 219.

μέγα ἔρπον ὀρᾶμαι | Od. χ. 408. μέγα εἰσίδειν ἔρπον. Od. α. 425. ὃ φίλοι, ἦ μέγα ἔρπον—

265. εἰ μικρὸν μὲ ἐπλήξε | In Homero ubique πλήττω (nisi me fallat memoria) significat *percutio, serio*. Hic vero ad animum transfertur; *percello, perturbo*. Sic Platon. Epistol. 7. πλῆγαις ἐγὼ τῷ λεχθέντι. Ità *percutere* apud Latinos translātē; Cicer. pro Milon. qui vos mortuus inani cogitatione percussit. Quo sensu ἐκ πλήττω frequenter legitur; Od. σ. 230. ἐκ γὰρ με πλήττει.

266. ἐναιεῖν | Il. 1. 483. ἐναιεῖν. Metri causā, geminatur. Quod apud poetas haud infrequens. ἔνεπε Il. 9. 412. ἐναιέσσαντο Callim. Del. 5. 15. ἀνήσαιο Nicand. Ther. 5. 650. χερσηήσαιο Oppian. (Edit. Turneb.) p. 152.

α. 6. δ. ἀρπαξὲς ἐν βαλσάχοισιν αἰεῖτε | Gloss. δῖερχε. Sic Il. α. 684. ἄλλοι ἐπ' ἄλλων αἰεῖτε, ubi Schol. ἐπῖερχε.

267. Παλλὰδα πολέμοκλον | Orph. Hymn. Minerv. 5. 2. Παλλὰς—πολεμόκλονε. & Hymn. in Rheam. 5. 6. Πῖα πολέμοκλονε.

268. δῶπαχέσσοι μάχης | Od. τ. 572. οἶκον δῶπαχέσσοι.

κρητερὸν περὶ ἰόντα | Il. α. 164. κρητερὸς περὶ ἰών. MS. Βατρ.χομ. α. κρητερῶν περὶ ἰόντε. Dualis numerus monet hæc referri oportere ad duo substantiva. Nisi sensus particulæ περὶ obstatet, referrem ad Παλλὰδα & Ἀργεῦον. Forsan syntaxis fiat cum muribus duobus, Meridarpage & patre Artepibulo. Nam illud MS. α. 5. 260. habet pluraliter ἐξελέλυσαν. & Gloss. ἐξεπλήρυσαν. At aliud scrupulum injicit pronomen μιν, quod nescio an pluraliter (uti aliquando νιν pro αὐτάς Sophoc. OEdip. Col. 5. 43.) unquam usurpetur.

269. ἀπαμείβετο μύθῳ | β. ἀπαμείβετο μύθον. δ. ἀμείβετο μύθον. Homerus alibi ἀπαμείβετο jungit cum solo Accusativo personæ; ἢ ἀπαμείβετο Il. υ. 199. Od. η. 298, 308, &c. ἢ μύθοισιν ἀμείβετο Il. γ. 171. & ἢ ἀμείβετο Il. γ. 228. ἀμείβετο μύθῳ Il. α. 200.

271. ἰχύσας ἀρηγέμεν | Ἰχύω cum infinitivo junctum alibi in Homero non legi, imò neque ipsum verbum. ἰχύω occurrit vel absolute; ἰχθυε Deut. xxxi. 6. vel cum præpositione; ἰχθυσά περὶ αὐτὸν Psalm. xiii. 4. cum Accusativo; ἰχθυήσας τὸ ἱκανὸν Levit. v. 7. cum Ablativo; ἰχθυήσας τῇ ἕξει Sirac. xxx. 14. ἰχθυήσας τοῖς ὅπλοις apud Demosth. Etiam cum infinitivo; τίς ἰχθυσάς εἰκοθεμήσας 2 Paralip. ii. 6. ἀχθοφορεῖν ἰχθυσάσιν Philo de mund.

βαλσάχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὀλεσθῆναι | Il. σ. 129. ἐτάρξιον αἰμυῖ- μιν αἰπὺν ὀλεσθῆναι. At ἀρηγέμεν apud Homerum, dubito, an occur- rat cum Accusativo; constanter cum Dativo Il. α. 521. Τρώεσσι δῆγ' ἔειπεν. Sic & prius in Batrachom. 5. 186, 192. H. Steph. Thes. affert ex Euripid. δῆξαι φόνον τέκνοις.

48 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

272. τὸ σὸν ὅπλον | ὅπλον mihi non plus semel in Homero alibi occurrit in singulari numero; Ιλ. φ. 390. ὅπλον βύβλινον, quod Schol. exp. χοινοῖον καννάβινον. Pro fulmine sumptum legi; Orph. Hymn. κεραυν. Διός. ψ. 8. πηλὸν ὅπλον δεινόν.

273. κινέσθω | Herodian. lib. 7. ὅπλα κίνησαν.

τιναποκτίνον | Vox mihi alibi non obvia; sed optimè conficta. ὀβριμοεργόν | Ιλ. ε. 403. Ιλ. χ. 418.

274. Τίτῳνας | Ιλ. ξ. 279. Hymn. in Apoll. ψ. 335. Τίτῳνες. Titanum bellum adversus Jovem Homerus alibi disertis verbis non memorat. De illo tamen nonnihil innuit Ιλ. α. 396. sed ibi ea historia aliter describitur. Lege mentionem istius belli apud Hesiod. Θεογον. ψ. 663, 707. & Apollodor. Biblioth. lib. 1.

175. Ἐσκελάδον τ' ἐπιδήσας | Apollodor. lib. 1. refert Siciliam Encelado fugienti à Minervâ obiectam fuisse. Virgilius, Æn. lib. 3. ψ. 579. Ætnam illi impositam. Claudian. de rapt. Proserp. lib. 1. ψ. 153. Ætna—Enceladi bustum, qui saucia terga revinctus &c.

ιδ' | Ιλ. β. 511.

ἄγρια φάλα γιγάντων | Οδ. η. 206.

Hi tres versus in codicibus α. δ. multum variant.

ὄβριμον ἄνδρα, καὶ μέγαν | Ιλ. γ. 167. ἀνὴρ μέγας. Ιλ. θ. 473. ὄβριμον Ἐκίτωρ.

Ὀκελάδοντα | Gloss. καλῶς ἤχωντα. Ἐυκελάδων—οντῶ vox mihi nullibi obvia. Quid si legam Ὀκέλαδόντε, nam Ὀκέλαδῶ apud Aristoph. Nub. (p. 143. Edition. 1607.) occurrit? vel ἐγκέλαδόντε? vel denique divisâ voce, εὐ κελάδοντα? Nam Ιλ. σ. 576. ποταμὸν κελάδοντα. Et apud Aristoph. Schol. (p. 132.) ἐγκέλαδα ζῶα. Hesych. ἐγκέλαδῶ, εὐχῶ.

ψ. 273. α. δ. αἰώστε) ὅστις ἀεῖται | Ιλ. η. 50. ὅστις ἀεῖται.

276. Κερνίδης ἔβαλε ψολόιντα κεραυνόν | Οδ. ω. 538. Κερνίδης ἀφίει ψολόιντα κεραυνόν. Lege Schol. Aristoph. p. 329. G. Edition. 1607. Antea monui Aretinum in suâ versione ἔλαβε legisse pro ἔβαλε. Quin hîc ἔλαβε impressum reperio in Græco-latina Editione Batrachomyomachiae anno 1609. Romæ, apud Stephanum Paulinum, sumptibus Antonii Albini. in 12°. Eadem hæc editio continet Galeomyomachiam, & Æsopi fabulas cum iconibus. Hanc mihi commodavit Thomas Rawlinson Armiger: vir in communicandis, quæcunque ad rem literariam opus sunt, promptissimus.

277. ἐσθρήνησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.—κεραυνόν—ἦκ' ἐπιδινήσας | Ιλ. θ. 133. βρογλήσας—ἀφῆκε—κεραυνόν—καδδὲ—ἦκε χαμαῖ. Ιλ. α. 530. μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον. Ιλ. η. 269. ἦκ' ἐπιδινήσας. Clariss. Bochartus (Hieroic. lib. 5. c. 2.) notat ridiculè dictum ab Alcimo Avito, in libro de transitu maris rubri, ranarum cumulos flammâ tonitrûque subactos. Quale hîc fingitur de Jove: nec tamen sic quidem à pugnâ cessatum.

278. δειμαλίον | Gloss. κατὰ πηλίκιον. Hesych. φοβερόν. Suid. δειλίας καὶ φόβος ἐμποησικόν. Κέρβερε δειμαλίῳ ὑλακὴν νεκύεσσι ἰάλλων. Antholog. lib. 3. cap. 25.

279. ἔπ' αὖτ' χειρὸς | Od. ω. 533. ὅα χειρῶν ἔπ' αὖτ' ο. & Orph. (vide supra ὕ. 272.) vocat *fulmen* πῶλον ὄπλον. Aristoph. Av. (p. 618.) κεραιὸν π' ἑρμφορὸν διὸς βέλῳ.

ἀνακλῶ | Od. υ. 112. ζεὺ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰάσσει. Il. γ. 351. Ζεὺ ἄνα.

280. ἐφόβησε | Il. λ. 406.

281. ἀπέληξε | Lege prius ὕ. 217.

ἀλλ' ἔτι μάλλον | Il. ι. 674. Il. φ. 305.

282. ἔστ' πορθήσει | β. δ. ἔλπετο πορθήσει. Il. ο. 288. ἔλπετο Σαίειν. Il. π. 383. ἔστ' βαλῆεν. Lege & Il. γ. 424. Et supra ὕ. 259. εἴτ' πορθήσει.

πορθήσειν ῥήῳ | Od. ξ. 264. ἀγρὸς πόρθειον.

283. βαλὼν εἰσήσε | α. β. δ. ὤκλειρε. Supra ὕ. 262. βαλὼν εἰσήσε. Il. ρ. 346. ἔ' εἰλήσεν. Il. ψ. 548. μιν οἰκλήσεις.

284. ἀρῶντες | Antē, ὕ. 272. δῆγόνες. Apud Homerum (quantum memini) alibi tantum semel δῆγόνες, tumque foeminini generis. Il. δ. 7. & semel ἡ ἀρῶν Il. ε. 511. Il. δ. 235. δῆγός.

Versus quinque proximi continent cancrorum descriptionem quindecim modis per voces ingeniosè confictas & compositas expressam.

285. ναλάκρονες | δ. ναλάκρονες. Gloss. ἔχοντες νῶτα τὰ ἐν ἄκρῳ. Neutram vocem in Lexicis, aut in alio scriptore reperiō. (ut neque ψαλιδοσομοί, ὄσφουεις.) Versiones Latinae, *habentes incisdes in tergo*. Il. σ. 476. ἄκμονα. Vox ναλάκρονες tergi duritiem, ναλάκρονες figuram ejusdem acuminatam (qualis apud Bellon. de Aquatilib. p. 364. Edition. 1553.) innuit. Zenus videtur legisse ναλάκρονες; cujus versio Græco-barbara redditur Latine, *retro in humeris suis habebant caput*; dorso enim elato appareant oportet, quibus caput retro inter humeros situm est.

ἀγκυλοχῆλαι | Gloss. σφαδόνυχες. γαμφόνοιχοι. Lexic. Constantin. ἀγκυλοχῆλης *curvas habens chelas*. σφαδόνυξ vocabulum mihi nullibi obvium: compositio autem ejus iatis aperta. Malo autem scribere per α; ut γαμφόνοιχες Od. κ. 302. γαμφόνοιχες apud Aristotel. Animal. lib. 3. cap. 9.

286. λοξοδά | Gloss. λοξοπεριπάτητοι. πλαγίως βαίνοντες. λοξῶς βαίνοντες. Hesych. λοξοδάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσι.

σρεβλοί | Hesych. σρεβλόν, καμπύλον, σκολιόν. Psalm. lxxviii. 57. τίξον σρεβλόν.

ψαλιδοσομοί | Versiones Latinae, *habentes cortices*, al. *forficulae*, in ore. Viller. *cortice rugoso*. Simon. Lemn. *forcipibus curvis circa ora*. Hesych. ψαλίδες, ἀψίδες. *forlices columnarum*. Exod. xxvii. 10. *ansula*. Exod. xxx. 4. *forcipes*. Antholog. lib. 2. cap. 13. *forcipibus denticulatis* Plin. Histor. lib. 9. c. 31.

ὀσφακόδεμοι |

50 *Annotationes in Batrachomyomachiam.*

ὄρεακόδεμα | Aristotel. Animal. lib. 4. cap. 4. τὰ ὄρεακόδεμα ἢ ζώων. Idem cap. 2. & 3. inter μαλακότερα numerat καρκίνους.

287. ὄσοφνεις | Gloss. ὄστια ἐνιδυμῆτοι. Φύοντες ὄστια. Versiones Latinæ, ossis naturæ.

πλατύνω | πλατύνω bourn epitheton ex Geop. affert H. Steph. Thes.

λασιλῶντες | Od. γ. 408. Cancrorum apud Aristotel. Anim. l. 4. c. 2. τὸ ὅλον λαμπρὸν ἔχει τὸ χεῶμα.

288. βλαισοί | α. βλαισοί. β. δ. βλεισοί. Aristotel. Anim. lib. 4. c. 2. βλαισοί. Etymolog. βλαισός, ὁ τὴν πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διασπῆναι. H. Steph. Thes. notat apud Hippocrat. passim geminō s. scribi βλεισός, uti apud Polluc. l. 2. Gloss. βαλῶνχομ. τρεῖς τοί, λοξὰ vel λοξῶς βλέποντες.

χεροίνοις | Gloss. μακροχέρες. τὰς χεῖρας ἀλείνοντες. Zeni versio hanc expressisse vocem non mihi videtur. Versiones Latinæ, nervosis manibus. Ut & Constantin. Lexic. Significatio illa à verbo τείνω, hæc à nomine τείων desumitur. Illa non minus quam hæc mihi posse admitti videtur.

ἰσορῶντες | Il. ν. 478. ἰσορῶν. Florent. Edit. habet ἰσορῶντες—cui locus esse posset, si probatum daretur exemplum Infiniti secundi verbi ὀρέω.

289. ὀκλάποδες | Plin. Histor. l. 9. c. 31. cancris pedes oblongi, omnes in obliquum flexi. Sic Aristotel. Animal. l. 4. c. 2. Nicand. Ther. γ. 605. ὀκλαπόδω καρκίνον. Ovid. Fast. l. 1. γ. 313. obliqui pedis cancri.

δικάλεω | Hujus vocis nullum exemplum citant lexicographi. Bicipites fortè hic dicuntur cancri, à duobus cornibus, quæ ante oculos gerunt. Aristotel. Animal. l. 4. c. 2.

ἀχειρείς | Gloss. πολύχειρες. πολύχειρι. (πολύχειρ in Lexicis non invenio.) Versiones Latinæ variant; manibus incapabiles, qui manibus capi nequeant. manibus abundantes. Car. Aretin. manibus carentes. Sic & Zeni Paraphrasis. H. Steph. Thes. notat α in hac voce esse apud alios ἐπιπληκόν, & apud alios τετηκόν. Hoc mavult Constantin. in Lexic. Manibus certè cancri destituuntur; at abundant, si iis manuum vicem præstent pedes; hos etiam non impunè quis manibus tetigerit. Facile itaque triplex significatio suum locum tuebitur.

καλεῖν | Il. β. 684. καλεῖν.

290. ἐκοπτοὶ ἢ δὲ πόδας καὶ χεῖρας | Od. χ. 477. χεῖρας τ' ἢ δὲ πόδας κόπτον.

291. ἀνεγιάμποντο ἢ λόγχοι | Il. γ. 348. ἀνεγιάμθη αἰχμή. Nonnulla exemplaria habent ἀνεγιάμποντο; sed omissionem ἔμ. mendosam pronunciare non ausim, nam Hesych. γνάπτει, κάμπει. Sic Constantin. Lexic. & Etymolog. γνάμπω—συνήθεις ἢ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω — ἀνεγιάμθη ἢ ἡ αἰχμή αἰσὶν ἔμ. καὶ ἐπύγμαμψε ἢ ἀπαντας. (Il. β. 14.)

292. εἰς καὶ ἐπιδέδισαν | Il. α. 406. τὸ καὶ ἐπιδέδισαν.

Adnotationes in Batrachomyomachiam. 51

εἰδ' ὑπόμεναι | Ιλ. π. 814. εἰδ' ὑπόμενε.

293. εἰς ὃ θυγὼν ἐτροχέοντο | Ιλ. θ. 157. φύσας ἔτροχε. Ieremi
xlix. 24. ἀπεσφραγίσθη εἰς θυγὼν.

ἰδύμενο δ' ἥλιος ἦδη, καὶ πολέμων τελεῖται | Ιλ. σ. 241. ἥλιος δ' ἰδύ-
—παύοντο καὶ πολέμοιο. Eustath. in Homer. (p. 161. Edit. Rom.)
σημειῖν) οἱ παλαιοὶ, ὅτι αἰεὶ ἄνω [ἥλιος] λέγει ὁ ποιητής, τελεσουλ-
λάως. ἀπαξ δέποτε [Οδ. θ. 271.] καὶ τελοσυλλάως ἔφη ἥλιον. Le-
gitur etiam ἥλιον Homer. Hymn. in Sol. v. 1. Sed Homero om-
nes hymnos quidam non attribuunt. Gloss. d. exp. δύσατο, ἰ-
κρίβη. Malo ἀκρίβη. Zeni versio, ἰδύσαι καὶ κρύβειν. Sic Virgil.
Georg. l. i. v. 438. Sol se condit in undas.

294. τελεῖται ἐξετελείεθαι | τελεῖται πρὸ τέλος nondum legi. Hesych.
τελεῖται, ἐορταί, θυσίαι, μυστήρια. Sic 3 Reg. xv. 14. Sapient.
xiv. 15. μυστήρια καὶ τελεῖται. Porro si τελεῖται πρὸ τέλος recipere-
tur, mira est & notatu digna hæc verborum formula, τελεῖται ἐξε-
τελείεθαι finis ad finem perductus est, perfectus est.

μονήμερος | Codd. quid. μονήμερος (sed versus non constabit)
al. μηνήμερος. Vocem μονήμερος non habent Lexica, sed afferunt
μονήμερος ex Gal. & μηνήμερος ex Epig.

Uterior

Ulterior MANUSCRIPTORUM [α. β. γ.] ex-
aminatio; in quâ nonnulla antea præ-
termissa suppleuntur.

Abbreviationes, aliquot litteras omittendo & lineolam superimponendo, fiunt in his vocibus πατήρ, μήτηρ, ἀνθρωπος, ἔρως; §. 19. β. & 261. α. πατὴρ §. 28. α. β. & 104. β. γ. πατὴρ §. 177. α. πατὴρ §. 28. α. β. μητὴρ §. 44. α. ἀνὼν §. 26. α. β. & 34. α. γ. ἀνὼις §. 167. α. β. οὐῶν §. 27. β. οὐῶις §. 200. α. β. οὐῶθεν

Subscriptio § iōta aliquando observatur, aliquando negligitur; §. 58. α. β. γ. λήμη §. 117. α. β. κεδνῇ γ. κεδνῇ §. 71. α. β. γ. ἀηθείη §. 156. α. ἐκείνω §. 58. β. γ. πατρεγγίω α. πατρεγγίω §. 106. β. γ. πόνιω α. πόνιω α. β. μέσω γ. μέσω §. 99. α. β. γ. μαλακῆσι β. γ. ὄχθησιν α. ὄχθησιν §. 32. α. γ. ποιῇ β. ποιῇ §. 173. α. β. πορδύη §. 93. α. β. τραθῇ §. 143. α. β. γ. ἀπίφνη §. 262. & 283. α. ὠκλειρε β. ὠκλειρε §. 13. α. ἦνα β. (adscribitur contra rationem metri) ἦίονα

Duo ρῶ mediana nullis spiritibus afficiuntur; §. 96. α. β. γ. ἐρ-ειψας §. 253. α. β. ἐρρηξε

Propria nomina sæpissime per lineolam superjacentem distinguuntur; §. 17. α. φύσιγναθος §. 19. α. παηλός, ὑδρουμεδία §. 99. α. γ. λαιχοπίναξ §. 78. α. δρώπλω §. 167. α. ζώος Sed non ita fluminum aut insularum nomina; §. 20. α. ἱεριδανοῖο §. 78. α. κρήτω

Dialysis vertici vocalium, & υ, non solum ad eas à proximâ separandas, sed ferè semper etiam prope consonam, imprimitur; §. 16. α. β. ξεινήια §. 42. α. αὐτῶ §. 119. α. β. αὐπνος §. 11. β. πλοσιόν §. 143. β. γ. μῦων §. 6. β. μῦες (ubi erratur, nam syllaba brevis non admittit circumflexum) §. 1. β. ἐλικῶνος §. 24. α. β. ψιχάεπαξ §. 61. α. β. ἐσι §. 60. β. γ. ἀντίον §. 202. β. δορι §. 26. β. ἀπασίν §. 17. β. εἰμί §. 6. β. βαλράχοισιν §. 154. α. β. ἐξέλθωσι §. 88. β. γ. πολλακί §. 57. α. β. γ. ἡμῖν §. 126. β. κνημίδας §. 47. α. νήδυμος §. 29. β. θυγατήρ §. 17. β. φύσιγναθος §. 168.

Adnotationes in Batrachomyomachiam. 53

ῥ. 168. β. πληθὺν ῥ. 83. β. καλίδυ ῥ. 10. β. ἀλύξας ῥ. 53. β. κολοκύντας γ. κολακύντας ῥ. 133. β. σῦνασον ῥ. 10. β. μῦς ῥ. 146. β. γ. μῦν ῥ. 149. β. γ. ἰὺν ῥ. 192. β. ἰὺδ ῥ. 86. β. γ. ὕδωρ ῥ. 55. ὑμέτερε

In Orthographiā à recepto nunc scribendi usu receditur per enallagen litterarum, partim ex scriptionis archaismo, partim ex scribæ minus attenti hallucinatione ortam: qualis η pro ι, υ, ει, ε | ῥ. 7. α. γυλάνλαν 54. α. σελήνοις 175. κνήστη 275. α. 6. πδ' 253. α. (Var. Lect.) ῥάχλω Gloss. 124. α. χήσαντες 23. α. (Var. Lect.) ἀμήμονα 271. α. αἰπλῶ Gloss. 110. α. ἡμαρμῆ 221. β. ἐκπύει: pro η, υ | 126. γ. θάλακας 31. γ. καρίοις υ pro η, ι | 136. γ. μεγαλύτορος 27. α. κυκλήσκομαι Gloss. 247. α. πινυλῶται ει pro υ | 240. α. ἡμεινε ε pro αι | 60. α. (Var. Lect.) ἰέειν 81. γ. ἀνιφίνεθ 147. γ. πέζων Gloss. 156. α. κεκεφαλιῶν [Et è contrā αι pro ε, de quo vide prius p. 15. l. 1. Huc referrem 233. α. πίπτε δαῖ pro πίπτε δέ — nisi hæc Attica vox δαῖ legeretur apud Aristoph. ann. 1607. p. 16. & alios scriptores Atticos] ο pro ω, ε | 127. γ. ἐπισαμῶν 202. β. δρεῖ ω pro ε | Gloss. 101. α. μῶρον Gloss. 150. α. ἀπωλείαμῶν 158. β. εἴσωμῶν [de quo lege prius p. 14. l. 46.] δ pro ζ | 245. α. χάδων φ pro π | 75. γ. φορφυρίοις Cavendum est tamen (ut antea monui p. 15. l. 3.) ne, quicquid à recenti consuetudine paulò alienius videtur, præ nimia temeritate & obsolectæ antiquitatis ignorantia statim damnemus; cùm rarissima sit ullius litteræ permutatio, cui non aliqua ex multiplicibus Græcorum dialectis aut veteris in marmoribus & inscriptionibus orthographiæ autoritas patrocinetur. De his plura in Græc. Ling. Dialect. 8°. Londin. 1706. p. 367, 161, &c.

Emendatio vitiosæ scriptionis aliquando (ex manu fortè recentiori) superponitur; uti γ. ῥ. 75. φορφυρίοις 81. ἀνιφίνεθ

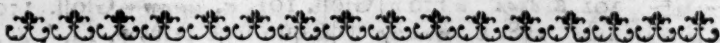
127. ἐπισαμῶν 136. μεγαλύτορος 147. πέζων

Scribam aliquando in errorem ducunt voces homonymæ vel parifonæ: & quædam omittere, inferere, transponere, mutare; litteram geminatam negligere, simplicem geminare; nimia imprudentem cogit festinatio. Sic ῥ. 56. γ. πρὸς ταῦτα μειδῶσας [τάδε] 79. εἰς οἶκον [ἐς] 288. β. εἰσορῶντες [ἰσορῶντες] 177. β. ποτ' ἐγὼ [πόποτ'] 185. β. ληπδῆναι [ἀνταποδῆναι] 238. β. τῷ βάλλει [βάλει] 253. (Var. Lect.) α. β. εἶδεν [ἰδεν] β. ἔοησαν [ἔβων] 63. α. οἶκον [δόμον] 89. β. ἀπαλύξαι [ὑπαλύξαι] 289. α. ἢ κάρηνοι [δικάρηνοι] 114. α. ἀπλωέες [ἀπλώες ἐς] 115. α. τέχνηαι ξύλινον [τέχναις] 113. β. ἐκθῶτ' [ἐκθῶθεν] 159. β. καθοπλίζω [καθοπλίζεσθ] 110. β. πείρω [supple κακῇ] 184. β. χάρειν [In Marg. τέττω] 237. β. πεδίω ὕβριμοι [rescribitur supra λίθων] 253. Var. Lect. β. ἀμύμονα [ἀμύμονα κ] — γαυρῆμῶν κτ' [ὡς κτ'] 273. β. κινείω τιανοκτόνον [supple μέγα] 36. α. τανύπλεπλος 59. α. ἀμφίμβιον 219. α. ἡόναν ἐξελευόση 231. α. ἡμωιν ἐτάρων 253. Var. Lect. α. ἐνδωί

54 *Adnotationes in Batrachomyomachiam.*

ἐνδύω ἐν βένθοι 197. α. πάντες δ' ὁμῶς 248. Var. Lect. α. β. ἴσ-
χαῖς δ' ἐν 73. Var. Lect. α. μὲ 108. β. ἐπὶ τῷ παντὶ 148.
β. τὰς ἐν βατράχων 230. β. κρηλῆτας ἐν χειρὶ 44. Var. Lect. α.
σῶμα μέγα. 175. Var. Lect. α. θυσιῶν ἰδέσθαι 192. β. ἀλ-
ἀγε νῦν παυσώμεθ' ὃ θεοὶ 287. β. παλαίνωθι 137. α. β. γ. ἀγ-
γέλων 87. α. δαυλύμῳ 197. β. ἀολεῖς 34. γ. ὅσα 102. γ. κη-
ρύκτοι 241. α. β. τύψε ἥ οἱ μέτω 106. γ. μέτω 183. γ. ἰτίλι-
σαν 260. β. ἐξετίλεισεν 246. β. ὅπως 68. β. κύμασι 223. α.
ἤλλαθ' 286. α. ψαλιδόσοι

Hæc modò notatà, si cum illis priùs (p. 13, 14, 15, 16.) anim-
adversis conferantur, facilè probabunt, multa hujusmodi, quæ
plerique σφάλματ' typographica putaverint, à codicibus manu-
scriptis in veteres impressos derivata; quòd scilicet antiqui illi
artis chalcographicae magistri & primitivarum editionum curato-
res maluerint in se nimiam censuram criticamque arrogantiam,
quàm bonam fidem eruditamque modestiam desiderari.

Nonnulla antea prætermissa.

IN Glossematibus. §. 56. τὰδε | β. τὰ λόγια. vox λόγιον (quæ
occurrit etiam §. 12. β.) significat propriè *Oraculum* seu *Re-*
sponsum divinum (consule H. Steph. Thes.) sed hic simpliciter ἔ-
π' *verbum*. Sic Psalm. xix. 14. τὰ λόγια τῷ στόματι μου. 60.
(Var. Lect.) μεμερισμένα | β. κέχωρισμένα. 71. πάθειτ' | α. ἠθύμῃ.
73. ὑπεριόναχιζε | κρυφίως ἐστенаζε. 77. νώτοισιν | ἐν τοῖς ἑαυτῶ. 79.
ἐπιπλώσας | β. ἐπιπλέων. 88. καλίδωνει | καλῆρχεθ' sed α. ἐκαλῆρχεθ'
cum augmento duplici: quod in hoc verbo alibi non legi. 92.
(Var. Lect.) δολίως | β. μὲ δόλῳ. 97. (Var. Lect.) τοῖς | ἀφ' ταύτα.
99. μαλακῆτι | α. ἀπαλοῖς scil. αἰγιαλοῖς. 103. Gloss. β. ἀναγίγνω-
εῖς τ' λαόν.] Sic 4 Reg. vii. 9. ἀναγείλαμ' εἰς τ' οἶκον. Et Esai.
vii. 2. 111. (Var. Lect.) ἐλεεινός | ἄξι' ἐλέως. 124. (Var. Lect.)
κνήμας ἐκάλυπτον | πόδας ἔσκεπον. β. ἐσκέπαζον. 132. (Var. Lect.)
ἐφ' | ἐπάνω. 134. (Var. Lect.) ὁ μὲθ' | ὁ ἀκροθεῖς. 147. ὡδὲ λίμ-
νῶ | πλησίον τ' λίμνης. 152. (Var. Lect.) κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις |
ὀπλίσαντες. 155. (Var. Lect.) ὅπως | καθά. 227. (Var. Lect.)
βορβορκοίτης | ὁ ἐν βορβόρῳ κείμενος. 241. (Var. Lect.) πᾶσα | ὅλη.
247. ἔβαλεν | ἐπληξε. 248. (Var. Lect.) ἔχαλς | ὕδαθς. 253. (Var.
Lect.) ὑπόμενει | ἐκατέρησε—cum accusativo personæ ἡρώας. H.
Steph. in Thes. affert ex Xenoph. cum accusativo rei. 256. (Var.
Lect.) φίλος | ἀγαπητός. 260. (Var. Lect.) ἐξελέεσαν | α. ἐξεπλήρω-
σαν. 265. πλήσας | β. λυπεῖ. 282. ἔειπο | α. ἐπορεύετο. Etymol.
ἵεμαι ἐπὶ τῷ πορεύομαι ψιλῶ ὁ ὡδ' αἰλικὸς ἵεμιν. Hesych. nullā
spiritus diversū mentione factā, ἵε), πορθυμεῖ), πορεύε). Suid. au-
tem, ἵε), πορθυμεῖ), πορεύε). καὶ ἔειπο. Sic Phavorin. nisi quòd as-
piret

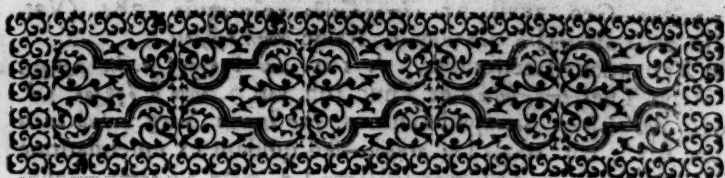
Adnotationes in Batrachomyomachiam. 55

piret ἴετο. Non reperio in Lexicographis exemplum infinitivi juncti cum ἴεαθ, πορεύεαθ. In SS. Bibl. Matth. xxviii. 9. ἐπορεύοντο ἀπαγγέλαι. Gen. xxvii. 25. ἐπορεύοντο καταγαγεῖν. 284. (Var. Lect.) φθειρομυροῖσι | α. δαπλυροῖσι. scribe δαπλυμυροῖσι.

In Variantibus Lectionibus. §. 102. ὑπ' ὄρεσθν | α. ἐπ' ὄρεσθν. H. Steph. Thef. ἐπὶ τῷ ἴω ex Thuc. Joh. viii. 2. ὑπὸ τ' ὄρεσθν. Od. δ. 656. ὑπ' ἡοῖον. Sic apud Latinos, *sub lucem*. Virg. *sub lucis ortum*. Liv. 105. νεκρὸν | γ. νεκρὸς—sed quidam ex emendatione rescripsit, supra ε. 153. πὰρ χεῖλεσιν | α. ὠδὲ χεῖλεσιν—ana-pæstus apud poëtas pro dactylo usurpatur. 163. ἔλχος δ' ὀξύχοι-
ος | ἔγχος δ' ὀξύχοῖος—quod sanè mallem, nam ὀξύχοῖος non est vox Homérica. 179. λύχνας | β. λύχνα—manus quædam scripsit supra α literam u vel potiùs ei aut i, ut legatur λυχία, vel λυχ-
νεια. λύχος pluraliter λύχνοι, & rariùs λύχνα Herodot. p. 71. l. 16. 196. τῇ δ' | τοῖ δ'

In Adnotationibus. §. 207. ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπη | Var. Lect. ψυχὴ σώματος δ' ἐξέπη. Et §. 210. ψυχὴ μελέων ἐξέπη—
Sic Ια. π. 856. ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παρμή. Schol. ἐκ τ' μελῶν, ἐκ
τ' σώματος. Ια. ι. 409. ψυχὴ ἔθ' ἐλεῖ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψῃ ἔρκος
ὀδόνων. Schol. ἀφ' ὧ τ' σώματος ἔξεισι τὸ ψυχικὸν πνεῦμα. Sic
apud Ovid. Metam. l. 6. §. 247. animam exhalârunt.

I N D E X

Vocum Græcarum

I N

Batrachomyomachia Textu,

Variantibus Lectionibus, & Glossematibus
occurrentium.

Figuræ numerales versum indicant. Designat litera (v) Variantes Lectiones; (b) Vocem nullibi apud Homerum, præterquam in Batrachomyomachia, repertam: (g) Glossemata.

g. 'A Γαβα δῶρα 16	ἀγα ἀγρόθυς 23. ξηλίσταμυ 149.
g. ἀγαλλώμεθα 195	ἀγῆς ἐπιστάμεθα 119
g. ἀγαπῶσι 39	g. ἄγωνι 95
ἀγαπῶτες ἑμοὶ 117	g. ἀγωνίζομενοι 106
ἀγέλλαν φάτιν 137. ἡγέταις μύσαςιν	ἀεὶ 174
100	g. ἀετὸν 49
v. ἀγέλλῃς κρηπνύται 99	b. ἀεθύνει ποτὶ πάλλει 71
ἀγέλλῃς βαλέρῃς 144	ἀεθύνει 172
b. ἀγκυλοχῆλαι 285	ἀεθύνει 176. ἀεθύνει 172
v. ἀγνυμι. ἐάγω κνήμην 238	g. ἀεθύνει 194
ἀγροῦ δ' ἐς δαίματ' ἀκρόαται 103	g. ἀεθύνει, ἡθύνει 77
ἀγρόθυς ἡγεῖται 23. ἀπὸ δόματι 76	g. ἀεθύνει 99
ἀγροῖα φάλα γυγνύων 275.	ἀεθύνει λίμνη ἐκάπτετο ποταμῶν 218.
g. ἀγροῦ 190	γαῖα παλάστειο 226
ἀγροῖα 194, 255.	ἀνὸς χόλῳ 101
ἀγροῖα. ἀγροῖα πίνῃ μοι 49. ὅπῃ	ἀνὸς τείρεο 245
κρήτιν 78. ἐς δόμον 15. μέρον	ἀπὸ ὀλεθρον 246
114. βυθὸν 118	ἀγροῖα, εἰλε τ' δαίματι 207

λίθον

- λίθον χειρὶ 236
 ἀρεσθ' ἐν ἰωταῖσι 62.
 αἰς. αἰδὸς δε βεβήκει 233
 g. αἰτίαν μὴ ἔχοντά με αἰτιῶνται 149
 ἀχμυτᾶν βατράχων 259
 g. ἀκμῶ 232
 b. ἀκολούθως 157
 ἀκόντισε σπηλαῖνα 205. χολή 252
 g. ἀκῶα. ἦκουσαν 101
 ἀκρον δάκτυλον 45. πόδα 257. ἀ-
 κρος χεῖρας 153
 ἀκακὴ δαρεῖς 253
 g. ἀλαζονεύομαι 258
 ἀλγισσά τ' κεφαλῶν 191
 g. ἀλῆφα. ἤλειψι 235
 b. ἀλῆσις ἐβόησεν 191
 ἀλδύτο κῆρα 85
 g. ἀλκῶς εἰπέ 14
 g. ἀλκονὶν 15
 g. κατ' ἀλκήσαν 147
 b. ἀλκίδουσαν παύλα 14
 v. ἀλίσκα. ἀλάσεται 273
 ἀλκίον 21
 ἀλλ' ἄγε 23. ἀλλὰ μάχεσθαι 141
 ἀλλομαι. ἤλατο ἐς λίμνῳ 223
 ἄλλον 114
 ἀλύξας κινδυνῶν 9
 ἀμ' οὐ 107
 g. ἀμειλίωα. ἡμελιωόντο λόγχοι 291
 ἀμείβομαι. τ' ἡμεῖς 24
 ἀμείναν με πατρικατὰ 94
 ἀμύμονα βορβοροκρίτῳ 227
 ἀμύωα. ἤμωι 240
 b. ἀμφοῖς νομῶ 59.
 ἀμφικαλύπτω. κούρως κοῦατ' ἀμφι-
 κάλυπτον 164. φύλλοις κνήμας
 ἀμφεκάλυψαν 160
 ἀμφοτέρω 82
 ἀν. ἐκ ἀν ἡδᾶ 94. ἐκ ἀν ἐλθοίμεν
 177
 g. ἀναβαίνει. ἀνέβαινε 64
 g. ἀναβέλλεν εἰς λαὸν 103
 ἀνάγκη φύκι 72
 ἀναγνῶσκω. ἀνεγνῶσκοντο λόγχοι
 291
 ἀναδύωα. αὐτὲ ἀνίδωι 89
 v. ἀνεύσατο 248
 ἀνείτιον ἡμὲ μέμφομαι 149
 g. ἀναλογισάμεθα 83
 ἀνανδία. ἐκ ἀνένδυσεν 218
 ἀνᾶξ. ἀνακλῶ 279
 g. ἀνάπαλλῶ 105
 b. ἀναπέδα. ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἄ-
 παύτας 121
 v. ἀναπετάννυμι. ἀμπετάσας δῖμας 80
 v. ἀναρπάξαι γῆν 259
 g. ἀνάρκω 86
 g. ἀνασπᾶα. ἀνῆσα τρέχας 69
 g. ἀναλείνας 80
 g. ἀναλεταμυθῶ 239
 v. ἀνατρέφομαι. ἀνιθρίφατο 19
 ἀναφαίνομαι. ἐξαπίνης ἀνιθαίνομαι. 81
 ἀναχάζομαι. ἐκ πολλοῖς ἀνιχάζω
 245
 g. ἀναχωρεῖν. ἀνιχάρε 245
 g. ἀνελίς. ἀνελισμοίς 114
 g. ἀνέχομαι. ἀνέχετο 89
 ἀνῆρ. ἀνδρες ἀπῆναι 114. ἀνδρῶν
 πατὴρ 261. ἀνδρῶν γυγνύται γι-
 γάνταν 7
 g. ἀνδρείων 7.
 g. ἀνδραγαθήσας 6
 g. ἀνδρομῶν 170
 ἀνδρῶν μίγα σῶμα φορέντα 44
 ἀνίσταν ἐκ πολλοῖς 188
 ἀνίστημι. πρῶτον ἀνίστη 107. ἀνίσ-
 τας 145
 g. ἀναστήσωμαι τρέπαιον 158
 b. ἀνταποδίδωμι ἐκ ἔχῳ 185.
 g. ἀνταπόδοσιν 97
 g. ἀνταποκρίνομαι. ἀνταπικρίθην 24.
 ἀνταπικρίνατο 269.
 b. v. ἀντίκτισιν ὀρθῶν 97
 ἀντίος ἔλθοι 155. ἀντίον ἡδᾶ 56
 g. ἀνωφελῶ μετάνοιαν 69
 ἀξίον φίλον 15
 αἰσῶς 2
 αἰολίης ἡλυθον 197
 g. ἀπατεῖ 184
 ἀπαλὸν γῆρῶν 10. ἀπαλοῖο αὐχί-
 νῶ 65. ἀπαλάτ' ἰθίως 204
 ἀπαμείβετο μύθῳ 269
 ἀπαύτως σῶμα 152. ἀπαύσι δῶλον 25
 v. ἀπατίσας 95
 ἀπειλήσαντες ὁμῶι ἐπὶ μύσαν 138
 g. ἀπείπεν 143
 ἀπειρεσίῳ δῶρον 4
 g. ἀπείρες τ' πολύστας 157
 ἀπηνίς ἀνδρες 114
 v. ἀπλῶς 82
 b. v. ἀπλάσας 79
 ἀπὸ γάλακτος ἰσπικνῶ τρυφῇ 38.
 σίμαλ' ἀγρόθεν 76. βυρσῶν θά-
 ρηκας εἶχον 126. σίγαν ἰσορῶν-
 τες 208. ἀφ' οὐδ' ἔξαμύσαν
 132
 g. ἀποδιδράσκα. ἀπιδράσι 47
 v. ἀποδύσει παυλῶν 97
 g. ἀποθνήσκα. ἀπίχαγε 98
 g. ἀποκίμαι. ἀπικίειτο 84
 g. ἀποκρίνομαι. ἀπικρίθην, ἀπικρίνετο
 24
 ἀποκρίματα μνηστῶν 250
 g. ἀπολάμποντες 287
 F 3

- ὑπολήγω, ἀπὸ λήγῃς τρεῖς 281. ἢ
 ὑδασι 217
 ὑπολλύμεμαι ἵτασθαι 84. ὑπολλύ-
 μεθ' 87
 γ. ὑπολύσαι 93
 ὑποπνίω, ἀπὸ πνέουσιν ἐν ὑδασι 98.
 β. ὑποπνίγω, τρεῖς ἀπὸ πνέειν 118
 γ. ὑποσινάπω, ἀπὸ σινάπτω 143
 γ. ὑποσάλλω, ἀπὸ σάλλω 138
 ὑποσάλλω, ἐν ὁμοίᾳ 287
 ὑποσάλλω, μὴ μάχης 268
 β. ν. ὑποσάλλω 268
 ν. ὑποσάλλω, ἀπὸ σάλλω 230
 γ. ὑποσάλλω, ἀπὸ σάλλω 47
 β. ὑποσάλλω, ὡς εἰπὼν ἀπὸ πνέειν 143
 β. ὑποσάλλω, ἀπὸ πνέειν αὐτῷ 42. ἀ-
 πνέουσαν ὑπὸ 47
 γ. ὑποσάλλω 268
 γ. ὑποσάλλω, ἀπὸ σάλλω 155
 ἀρ. θυμῶν δ' ἀρ. 236. ὡς ἀρ.
 ἴση 64
 ν. ἀρ. ὡς τῶν 204
 ἀρ. ὡς τῶν 192. ἀρ. ὡς τῶν βα-
 τράχοισιν ὡς τῶν 271
 ἀρ. ὡς 272
 ἀρ. ὡς 284
 ἀρ. 269. ἀρ. ὡς τῶν 4. ἀρ. ὡς
 270. αὐτὸν ἀρ. φάνων 256
 ἀρ. 51. ἀρ. εἶναι μοι δο-
 κεῖ 151
 ἀρ. 142
 ἀρ. ὡς τῶν μάχης 257. ἀρ. ὡς
 σάλλω 6
 γ. ἀρ. ὡς τῶν, ὡς τῶν σάλλω 57
 γ. ἀρ. ὡς τῶν, ὡς τῶν 163
 ἀρ. ὡς τῶν, ὡς τῶν 237
 β. ν. ἀρ. 266
 ἀρ. 112
 γ. ἀρ. 111
 ἀρ. τῶν σάλλω 35
 β. ἀρ. τῶν 255
 β. ἀρ. τῶν 209
 β. ἀρ. τῶν παλαιοτάτοις 41
 γ. ἀρ. τῶν 41
 ἀρ. τῶν τῶν 8
 ἀρ. τῶν 1
 γ. ἀρ. τῶν, ἀρ. τῶν 18
 ἀρ. ἀρ. τῶν τῶν 163
 γ. ἀρ. τῶν 31
 β. ν. ἀρ. 25
 ἀρ. τῶν τῶν 124. ὡς τῶν
 εἰς φύλλα κερμῶν εἰς ἀρ. τῶν
 162
 ἀρ. τῶν 128
 γ. ἀρ. τῶν τῶν 167
 ἀρ. τῶν τῶν 167
 γ. ἀρ. τῶν 71
 γ. ἀρ. τῶν 157
 αὐ. ὡς τῶν 24
 αὐ. ὡς τῶν 88. ὡς τῶν 196
 αὐ. ὡς 240
 αὐ. ὡς, αὐ. ὡς τῶν 56
 αὐ. ὡς 33
 αὐ. ὡς τῶν τῶν τῶν ἀρ. τῶν
 42
 αὐ. ὡς 219. αὐ. ὡς 214. αὐ. ὡς 90.
 αὐ. ὡς 256. αὐ. ὡς 134. αὐ.
 τῶν 119
 ν. αὐ. τῶν 221
 αὐ. 253
 γ. αὐ. τῶν 253
 β. αὐ. τῶν τῶν τῶν 57
 αὐ. τῶν ἀρ. τῶν 65. αὐ. τῶν τῶν
 213
 ἀρ. τῶν 215
 γ. ἀρ. τῶν. ἐν τῶν ἀρ. τῶν 81.
 ἀρ. τῶν 86
 β. ἀρ. τῶν 289
 ἀρ. τῶν ἀρ. τῶν τῶν 235
 ν. ἀρ. τῶν εἰς ἀρ. τῶν 212
 β. ἀρ. τῶν τῶν τῶν 69
 γ. ἀρ. τῶν τῶν 69
 γ. ἀρ. τῶν 224
 β. ἀρ. τῶν τῶν 85
 βαρ. τῶν τῶν τῶν 216
 βαρ. τῶν τῶν τῶν 240. ἀρ. τῶν 64.
 ἀρ. τῶν τῶν τῶν 233. ὡς
 ἀρ. τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν 6
 βαρ. τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν 232. καὶ
 τῶν 215. τῶν [τῶν] τῶν τῶν
 τῶν 238. ἐς τῶν τῶν 156. ἐς τῶν
 247. ὡς τῶν τῶν τῶν 276. βα-
 ρ. τῶν τῶν 208
 βαρ. τῶν. ὡς τῶν τῶν τῶν τῶν 218
 γ. βαρ. τῶν 85
 γ. βαρ. τῶν τῶν 101. βαρ. τῶν αὐ. τῶν
 42
 β. βαρ. τῶν τῶν 90
 βαρ. τῶν 17. βαρ. τῶν 29
 γ. βαρ. τῶν τῶν 255
 γ. βαρ. τῶν τῶν τῶν τῶν 19
 γ. βαρ. τῶν τῶν τῶν 22
 βαρ. τῶν. ὡς τῶν τῶν τῶν τῶν 77
 β. βαρ. τῶν 80. βαρ. τῶν τῶν τῶν 148.
 ἀρ. τῶν τῶν τῶν τῶν 259. ἀρ. τῶν
 τῶν τῶν 144. βαρ. τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν, ὡς τῶν 59
 γ. βαρ. τῶν 187
 β. βαρ. τῶν τῶν τῶν 129
 βαρ. τῶν. βαρ. τῶν τῶν τῶν τῶν 193
 ν. βαρ. τῶν τῶν τῶν 253
 γ. βαρ. τῶν 72
 γ. βαρ. τῶν 3
 βαρ. τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν 33
 β. βαρ. τῶν

- b. βλαστοὶ 288
βλάπτοντες τίμματα ἢ λύχνης 179
g. βλαβὴ 110
b. βλίπαι. ἔβλεπε ὄφνης 66
g. βλέμμα 81
βλεμμαίων ἐναίρειν 266
βοάω. ἰβόα πολλὰ 75. ἰβόων α-
λίχας 191
g. βολῶ 42
g. βοηθαὶ 171
b.v. βοηθόσασα μυσὶν 173
b. βοεβορκοίτω ἀμύμονα 227
βουλετ' ἰδέσθ' 71
βυλὴν ζήτησιν 149
g. βυλδομύων 134
g. βεῖχομαι. ἐβεῖχέω 68
b. βεῖγμα 225
v. βεῖμα. ἔβριμιν ερεπὸς 170
βρόντησι ζῆνι ἐρανόθεν τίρας πολί-
μοιο 201. ἔβροντησε 277
b. βρωτοὶς ἐξεβρέφατο 30
g. βρώμασι 30
b. βυθὸν 118
b. βυρσῶν καλαμοσιφίαν 126
v. βασίλει. ἐβώσσει 67
- Γ**αῖα παλάστετο αἵματι 226. πα-
σαν ἰπ' αἶαν 48. σικετῆσαι 27
γῆ 60
γῆγυῖαν ἀνδρῶν γῆγυῖαν 7
γαλακτὶ γλυκερίο 38
b. γαλέν ἐχθίστη 113. γαλένης κίνδυνον
9. γαλέν δειράνης 127
g. γαυφάνυχτοι 285
γῆ. εἰ γῆ γνοίλω 15. ποιγῆ 151
γαστέρας 70. αὐχέας ὅπ' γαστέρι 57
b. γαυρέω 258
b.v. γαυρέω 258.
γῆ. κλήσεις γῆ θῆας 92. ἐλὼν δῖγῆ
236
γείποντας ὄφνης 66
γελῶν ἡδὺ 171
g. γεμίζω. ἐγεμίζετο 166
γῆνοιον ἀπαλὸν περσέθης 10
g. γῆνωϊον 21
γῆνόςσω 63
b.v. γῆνόςσω 63
γῆγυῖαν ἀνδρῶν γῆγυῖαν ἔργα 7
γῆνομαι. γείνατο με πατὴρ 19.
γῆγάς 142
g. γῆνόςσας 13
γῆνὸς δῆλον 25. βατράχαν 259
γῆνὸς ἐλὼ ἀγέρευ 23
γῆνόςσω. εἰ γῆνὸς σε φίλον 15
g. γῆνόςσω. γῆνόςσας 144
g. γῆνόςσω 109
g. γῆνόςσω 15

- g. γλυκὺς ὕπνῳ 47. γλυκεῖ ὕδατι 11.
γλυκίῳ γαλακτὶ 38. γλυκὺ
γελῶν 171
g. γλυκίσμα 39
γλυκερίο γαλακτὶ 38
g. γλυκὺν ὕπνῳ 47. γλυκὺν 136
g. γῆνόςσω 17
γῆν. ὅπ' γῆνόςσω 3. ὑπὸ γῆ-
νόςσω βάλει 238
Δ αἰδαλίσσιν ἑντίσι 120
δαίω. ταῦτα δαίωμαι 61
δακνὸν ἑμείο 47. τῆτό με λίω
ἰδακὸς ὄφνης 180
v. δάκνω 45
δακνὸν πολλὰ 68
δακνὸν ἀκρὸν καλαδάνω 45
g. δαμαζομύων 172
g. δαμνοσάμην 185
δῆ. τὸν ὅ κατέβη 11. ὑδρὸς χαλκὸς δῆ
τῆ πῆρας 224. τῆν δ' ἔχεν ἄλ-
χῆ 8. αἰδὸς δῆ βεβήκει 233.
κῆρὸς ἀγορεύ δ' ἐς δάματα
103
b.v. δαῖ 233
δαίδια 43. ἡ δῆ δ' ἀνθρώπων 44
v. δαίσατος 259
δαίσατος. δαίσατος πηλὸν 168.
δαίσατος 292
b. δαίσατος ὕπνῳ 278
δαίσατος ὄφνης 81. δαίσατος κῆρὸν ἰσά-
πῆρον 200. δαίσατος ἐξολόλυζε 100.
δαίσατος ἰσάπῆρον 72
g. δαίσατος 72
g. δαίσατος 31.
b. δαίσατος ἑμείο 3
δαίσατος ὄφνης 80. νεκρὸν 105
δαίσατος κῆρὸν 239
δαίσατος. δαίσατος ὕπνῳ 189
δαίσατος. δαίσατος γαλῆν 127
g. δαίσατος 286
g. δαίσατος. ἰσάπῆρον 275
δαίσατος τρεῖς 90
g. δαίσατος 23
g. δαίσατος. ἐν δαίσατος 114
δῆ. πηλὸν δῆ 51
δῆλον ἀπασιν γῆνὸς 25
g. δαίσατος 23
g. δαίσατος 103
δαίσατος ἀπασιν 4.
δῆ δ' ὕπνῳ 125. δῆ δ' ὕπνῳ ἡγῆ
78. δῆ δ' ἀπασιν ἡγῆ 252
g. δῆ δ' ἀπασιν 32
g. δαίσατος. δαίσατος 212
g. δαίσατος ἰσάπῆρον 31
δαίσατος. δῆ δ' ἀπασιν ἡγῆ 64.
δαίσατος. δῆ δ' ἀπασιν ἡγῆ 64.
δαίσατος. δῆ δ' ἀπασιν ἡγῆ 64.
F 4

- κρηῖων, σκερτῆσαι, &c. 59
g. ἰδαρχάλο 59
g. διγαυροῦμαι 220
g. διέρχεται 266
b. διακρήνοι 289
g. δικήφαλοι 289
g. διπλῶ 59
b.v. διακοπήν 35
v. διασῶς 60
b. διψαλὸς μῦς 9
 δοκεῖ μοι ἴ) ἀρεῖα 151
g. δοξάζομαι 17
 δόλον ἐξυλινον ἐξευρήναι, παρὰ 115
 δολίης μύας 150
v. δολίης 92
 δολίης πτόν 50
 δόμον ἑμὸν εἰσαφίκεται 63. ἐς δόμον
 ἄξω 15
v. δαμάσκειν 60
v. δορπίσας 112
 δρυσιβαρὺν 206. δρυὸς ἀκωνὶ 253.
 δρεῖ φαιφῶ 214. ὑπὸ δρέα 243
v. δύνῃσιν 204
 δρεξάμενοι κορύδων 155
b. δρεῖα σπλην 234
g. δυνάμην 4
g. δυνάτον 84
g. δύσλω 17. ἴ) 111
g. δυσυχίαν 101
 δύα μαλα δέδια 48
v. δύσι 60
 δύω, ἰδύετο, ἴ) 283. ἴδω χόλῳ
 ἀπαίτας 101. δὲ βῆθ 89.
 εἶσα δύνη 242
g. **E** 109
 εἶα. ἐκ εἶα, καλὰ μῦσαι 189
g. εἶγος 155
 εἶγυθιν ἡλθε 135
g. ἐγερθεῖς 145. ἡγέρθη 106
 ἐγκάλα ἀπαίτα ἐκχυτο χαμαὶ 243
 ἐγκέφαλῳ ἐκ ρινῶν ἔσχε 225
 ἐγχεῖ ἐξύχων 163. ἐγχει ἐπαίξ-
 ας 228. ἐγχεα μακρὰ φέρωντας
 169.
b.v. ἐγχιμαχοί 194
 ἐγὼ 17. ἐγὼν 151. με 94. ἐμεῖο
 47. ἐμὶ 117. ἐμοιγῆ 33. ἐμὲ
 149. ἐμὶ 79. με 19. μὲ 96
 ἡμῖν 57. ἡμῖας 154
 ἡμῶν 2. τῶν 25. ἐμοῖς 3.
b. ἐπίσματος παλινδοποιῶσι 31
 ἐπείρεας ἀπαλὰς ἐκύνανεν 204
 ἐπίλειες δαΐμηναι 61. ἐπείλω 186
b. ἐπὶ παρ' ἀνθρώποις τρώγειν 34
 εἰ δ' ἐπίλειες 61. εἰ μὴ νόστος 261.
 εἰ εἰ ἔλθοι 194. εἰ γὰρ γνέλλω 15

- v.** εἶπας 246
 εἶδον 140. εἶδον 244. τῷτον ἰδὼν
 83. θαύματ' ἰδέω 58. ὅπῃ
 χθὴνα ἰδέω 71
v. εἶμα 37
 εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς 17. τίς εἰ
 13. σοὶ βίος ὅσον ἐν ὕδασι 33.
 ἔσι ἐμὴν πολλὰ 57. εἰσι γὰρ
 187. ἦν 117. ἐκ ἦν ὑπαλῦσαι
 89. ἦν οἱ ὀδίνῳ 260. ἦν λό-
 γῳ ἐν θνητοῖς 8. ἦσαν 131.
 εἶναι ἀρετὰ μοι δοκεῖ 151. ἔμμε-
 ναι 23. κρατερόντις ἐπὶ 268.
 ἔσαν 116
v. ἔν 256
 εἶπε μῦθον 108. ἔπεμψαν εἰπεῖν ὁ-
 πλίξειν 139. ταῦτ' εἰπὼν 98.
 ὥς εἶπεν 143
 ἔπος ἐφ' ἐγχαλὸ τοῖον 12
b. ἔπος τ' ἔρατ' 12
 ἔρρον. τοὶ γὰρ ἐγχαλὸς 151
 ἐρείνει, τίνες ἀραγοὶ 171. ἐρείνει
 τραγυλοδωρὸν 52
 εἰς ἥτορ ἐλθεῖν 2. φέβω ἡλθε 222.
 ἔαλα εἰσελθὼν λόγῳ 143. δρό-
 μον ἀμείναι 95. φύσιν εἶδεν ὁμοῖον
 32. ἀσπίδος ἥσκησαν θυλά 162.
 ἔρατὸν καλίστας 167. ἦπαρ ἔτασθ
 203. βῆλα 232. ἐς ἔαλα βα-
 λῆθ 5. δόμον ἄξω 15. ὕδαρ
 πᾶσιν 86. μύρον ἦσαν 114. πῶ-
 δε ἔβαλεν 246. ἐς δὲ θυγλὶ ἐτρέ-
 ποντο 293
 εἶσα δύω 241
 εἰς. εἰς ἕνα χῶρον 132
g. ἐναβείς 20
 εἰσαφίκεται δόμον 63
 εἰσεῖδω. εἰσιδὼν 229
 εἰσελθὼν εἰς ἔαλα λόγῳ 144
 εἰσορέα. εἰσορῶντις διπὸ σίγῃ 288
 ἐκ πλέρους τῷ 37. πολέμοιο αὐ-
 τῷ ἀπέρουον 42. βαλὲν ἔχον πῶ-
 ποθα κακὰ 110. ῥοδῶν ἐξέφθη
 πῆλκον 182. πολέμῳ ἀνίσταν 188.
 σάμα 1. ἐπὶ ψυχῇ 207. εἰνὼν
 ἔσχε ἐγκέφαλῳ 226. ἐξ ἐλκῶ-
 ν 1
 ἔπας 166. ἐκάστω 163
g. ἐκδοάω. ἐξέδωκε 100
g. ἐκδείκνυς 127
b. ἐκδικον ὄμμα 96
g. ἐκδικητὸν 96
g. ἐκδιψῶ 9
v. ἐκένος 236
g. ἐκπλήρω. ἐξέπληρωσαν 260
g. ἐκπνέω. ἐξέπνευσεν 98
v. ἐκσάα. ἐξέσπασεν ἔγχεος 212
 ἐκταύω

- ἱκανύα. ἱξτανύσθω παρ' ἡῖνα 219
 g. ἱκτείνοντες 288
 ἱκτελέα. ἱξτελέοντες 266
 ἱξτελεῖσθω τελειῇ 294
 g. ἱκτός 113
 v. ἱκτοδὲς 233
 τρυγῶντες ἱκτοδῶν 113
 h. ἱκτρίφω. ἱξεβρίφατό με βεστυῖς 30
 b. ἱκτυφλώω. ἱξετύφλω παρὰ μικρὸν 235
 g. ἐκροεύω. ἐκρυγῶν ἀνδρων 9
 g. ἐκροβῆ 52
 ἐκχυστό χαράσσει γράψα 242
 ἱλαιν. εἰνεῖ ἱλαίν 179
 ἱλαυνω. ἡλασε δ' αὐτὸν 217
 g. ἱλαφροῦ ποσὶνῆματι 65
 ἱελέλῃον ὀλυμπον 277
 g. ἱλεις ἀξίω 111
 v. ἱλεινός 111
 ἱλεις βατράχως 283
 ἱλεῶν 1
 ἱλκω. ἱλκον τρέχεις διυόμηναι βάρος 90
 v. ἱλξαν 114
 ἱλκυστὶ ποδὸς κνιστοδιώκτιν 229
 g. ἱλπίς. παρ' ἱλπίδι 81
 παρ' ἱλπίδα 285
 v. ἱλπίο ποροθήσων 282
 g. ἱμβάινειν 136
 v. ἱμβασίχυτρος ὑδὸς τρυγῶντες 136, 208
 g. ἱμβάλλω. ἐνίβαλες 96
 ἱμπεδοι φρένας 187
 ἱμπεσεῖ χθαισι 216
 b. ἱμποιήσαν τρυγῶντας 183
 g. ἱμπεροδῖν 204
 ἐν δῆλοισι θῆκα 2. ἔντισι σώματα κοσμήσαντες 120
 v. ἐνί στήνω 206
 ἐναίεσθω. ἐναίειν βατράχως 266
 v. ἐναντίον 212
 g. ἐξ ἐναντίς 56
 g. ἐνδομυδῶν ὑπνυ 189
 b. v. ἐνδῶ. ἐνέδωσα τρυγῶντας 183
 g. ἐνδοξέω 253
 v. ἐνδωκε βένθεσι 253
 ἐνέδυσεν ἀπαγὰς ὀπλῆς 159
 ἐνεκα. εἶνεκ' αἰοδῆς 2
 g. ἐνέργεια 294
 l. ἐνοπλοῖ ἦσαν 131. σῶμα 152.
 v. ἐνοπλιδῶν 152
 ἐντισι δαυδαλέοισι 120
 g. ἐντέχνης 127
 g. ἐντός 241
 g. ἐντοδίους 220
 ἐξαίφνης ἦλθον 285. ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο 81
 ἐξαίφνης ἀν' ὄψα 132
 b. ἐξαπλῶ. ἐξήπλωσθω ὀπτι 132
 v. ἱλκω 105
 g. ἐξείλαυσεν 212
 v. ἐξεναντίας 56
 ἐξενάριξεν τρυγῶντος 221
 ἐξέχομαι. ἐξέλωμαι ὑπ' αὐτὸς 119
 ἐξουρόντες δῖλον 115
 b. ἐξίπλημι. ἐξίπλη μιλίων ψυχῶν 210
 ἐξολίσσωμαι μύας 150
 b. ἐξολύω. ἐξολύει δένδρον 100
 ἐξονομάζω. ἐν τ' ὀνόμαζι 12
 b. ἐξοργίζομαι. ἐξοργισμαί 184
 ἐξορχέω. ἄλλων 254
 ἐξορχάσασθαι 274
 g. ἐξοχως 274
 b. ἐξοφῶνα ἀπὸ πλόν ἐν ῥοδάνης 184
 g. ἔξα 113
 g. ἐπανείς 57
 ἐπαίξας ἔρχεαι 228
 g. ἐπαίρομαι 258
 g. ἐπακῶα, ἐπῆκων 196
 ἐπαλιζέσθω 173
 g. ἐπαυλῶσαν 188
 g. ἐπαίνω 70
 v. ἐπαπειλέω. ἐπικτελεῖ ἀναπαύεσθαι 259
 v. ἐπαρρηξέτω 173
 ἐπαρρηξὸς ἐλθοίμην μουσὶ 178
 ἐπεὶ ὄλεσα 111
 v. ἐπειδέα. ὀπιδῶν 229
 g. ἐπεισῆλθε 85
 ἔπειτα 278
 ἐπιύχομαι χορὸν ἐλθεῖν 2
 b. v. ἐπῆτης 183
 ἐπὶ λίαν ἰὼν 45. χθόνα ἰδέσθω 71.
 γαίαν ἰκίεσθω 74. κρήτιν ἦγε 78.
 πολεμόντες μάχωντες ὀπλίζεσθω 139.
 ἐπ' αὐτῇ 90. ὀχθαίς ἔσπασαν 165.
 ἐπ' ἡῖνα ἦλθες 13. αἶα 48. αὐ-
 τὸς ἐξέλωμαι 119. ἐπ' ὕδατι κα-
 τίδωκεν 88. ὕδασι σῶμα καλύ-
 ψαι 60
 g. ἐπῆβαινε 62
 μήπω γαίης ὀπῆσαντα 232
 g. ὀπῆσάντων νηὸς 93
 b. ὀπῆσσομαι τούτοις 54
 ὀπιδνήσας ἦκε 279
 g. ὀπιθυμῶσι 39
 b. ὀπκλύω. ἐπεκλόζωτο κύμασι 68
 g. ὀπκυλιδῶν 220
 b. ὀπνήχομαι. ἐπενήχετο πόντῳ 106
 g. ὀπνοῦσαντες 115
 b. ὀπνώτιον ἐμ' ἦγεν 79
 ὀππλάσας 79
 g. ὀππλεύσας 79
 ὀππασμῶς ἐποίησεν 127
 g. ὀπσημονικῶς 127
 b. ὀπσημονικῶς.

- β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 72
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 268
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 36
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 214
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 250
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 105
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 212
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 220
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 35
 β. ὁπισσὸν χιζῶ. ὁπισσὸν χιζῶ δεινὰ 4. παρ-
 χαλκίον 129. μίγα 264. ἔργα
 γινώσκων 7
 ἔργον 178
 β. ἔργον 130
 β. ἔργον. ἔργον 210
 β. ἔργον 25
 β. β. ἔργον 185
 β. ἔργον 170. ἔργον εἰς ἔργον
 ἔργον 197. ἔργον ἔργον 285.
 ἔργον ἐπ' ἔργον 13. ἔργον εἰς ἔργον
 222. ἔργον ἀντί 155.
 ἔργον ἔργον 178. ἔργον
 εἰς ἔργον 2. ἔργον 133
 ἔργον 77
 β. ἔργον. ἔργον 171
 β. ἔργον 16
 β. ἔργον 248
 β. ἔργον 84. ἔργον
 ἔργον 231
 β. ἔργον 281. ἔργον ἔργον
 249
 β. ἔργον 162
 β. ἔργον 158
 β. ἔργον 43. ἔργον 86. ἔργον
 284
 β. ἔργον βάλαντον αὐτὸς 156
 β. ἔργον 43
 β. β. ἔργον 275
 β. ἔργον 61
 β. ἔργον 35
 β. ἔργον 129
 β. ἔργον 275
 β. ἔργον διὰ κύμα 17 ἢ ὅτι κρή-
 νη 78
 β. ἔργον 170
 β. ἔργον ἔργον ἔργον 11
 β. ἔργον 61
 β. ἔργον 2
 β. ἔργον βάλαντον 5
 β. ἔργον 175
 β. ἔργον 40
 β. ἔργον 123
 β. ἔργον 99
 β. ἔργον 243
 β. ἔργον 150
 β. ἔργον. ἔργον 183.
 ὁπισσὸν 125
- β. ἔργον 212
 β. ἔργον 113
 β. ἔργον 113
 β. ἔργον 65. ἔργον
 ἔργον 185. ἔργον
 ἔργον 96. ἔργον
 ἔργον 82. ἔργον
 ἔργον 126. ἔργον
 ἔργον 8. ἔργον 199.
 ἔργον αὐτὸ ἔργον 253
 ἔργον 191
- Ζ** εἰς κρήνην 201. καλίσας 201.
 εἰς κρήνην 167. διὰ ὅπλον
 279
 β. διὰ 253
 β. ἔργον 25. βάλαντον 150
 β. ἔργον 7
 β. ἔργον 59
- Η** ἔργον 173
 β. ἔργον 193
 β. ἔργον 17
 β. ἔργον 256
 β. ἔργον 291. ἔργον 169
 β. ἔργον 106. ἔργον
 293
 β. ἔργον 171
 β. ἔργον 11
 β. ἔργον 219
 β. ἔργον 293
 β. ἔργον 18
 β. ἔργον 18
 β. ἔργον 251
 β. ἔργον 249
 β. ἔργον 154
 β. ἔργον 37. βάλαντον 232
 β. ἔργον 183
 β. ἔργον 20
 β. ἔργον 253
 β. ἔργον 2. ἔργον 70
 β. ἔργον 73
 β. ἔργον 275
 β. ἔργον 107
- β. ἔργον 282
 β. ἔργον 264
 β. ἔργον 58
 β. ἔργον 58
 β. ἔργον 11
 β. ἔργον 94. ἔργον
 ἔργον 96. ἔργον 196. ἔργον
 ἔργον 261. ἔργον 74.
 ἔργον

- ζῆς ἢ λήσεις 92. καλίσας ζῆς εἰς
 ἕρπον 167
 g. διαρίω. ἰδιώρει 66
 g. διαρῆμα 81
 v. θῆς μεγάλη 112
 θησκα. τεθνηώτων ἰτάρων 231. ἐν
 θνητοῖσιν ἴλω λόγῳ 8
 θάνατῳ μέλας ἢ εἰλε 207
 g. θανάτηδον μοῖραν 85
 b. θοίνω 40
 g. θόρυβῳ 134
 b. θορυβώεις 189
 g. θρηῶν 68
 θρεῖ. τρεῖς δευδύμωι πλεῖστον
 βέρεσ εἰκον ἐπ' αὐτῇ 90
 b. θρύλλῳ 134
 θυγάτης 29. θύγατρ 173
 θυμὸς ἑπλητο 166
 b. θυμάθη 236
 b. θυσιάν 175
 θάρεκας ὑπὸ βυρσῶν 126. ὑπὸ τυ-
 τλων 161
 v. **Ι**άνθη ἡτορ 183
 ἰδ' ἀγρεα φύλα 275
 g. ἰδῖαν γῆιν 23
 g. ἰθρεκα 49
 ἰημι. ἰαμὴ πάντες ἀρηγόντες 272.
 ἰὼν μὲν μάλον 43. ὅππ' ἰκέρων 45
 ἰημι. ἰετο πορεθίσεν 281. ἢ ὅππ' ἰ-
 νήσας κεραυνὸν 279
 ἰκίεθ' ὅππ' γαῖαν 74. εἰ πόντῳ ἰκα-
 νεν ἀνδρα 46
 g. ἰμάτιον 181
 g. ἰνα 63
 g. ἰππικοτέρων 170
 ἰπῆμι. ἑπὶ ψυχῇ ἐν σώματι 207.
 ἰπλάτο χειρὸς 279
 g. ἴσον 32
 ἴσημι. σὴ παρὰ λίμνῳ 258. ἔσηθ'
 ἐν ὄχθαις 165. σάμῳ ἱνοπλοῖ 152.
 ἔσαντ' ἐν περμαχοῖς 203. σήτο-
 μεν τρώπαιον 158
 v. εἰσήκη, ἐσήκη, ἔσηκεν 258
 b. σάσις 107
 ἰχύσει ἀρηγέμεν 271
 g. ἰχυρὸν 21
 v. ἰρι 253
 g. **Κ**αθα 11
 g. καθεζόμενῳ 99
 b. καθοπλίζεθ' ἀπαντας ἀνίπτεσι 121
 καίμε πατὴρ γείναλο 19. πολλὰ ἢ
 ἰδολά 16
 καίπερ μέγα σῶμα φορῶντα 44
 b. καινοτέραις τέχναις 115
 κακὴ μοῖρα 110. κακῶ αὐτῷ 42.
 φάτιν 137. κακοῖο πολέμοιο 133.
 κακὰ πολλὰ μ' ἵοργαν 178. σί-
 ποιθα 109. κακιστὶ 94. κακιστοί
 148
 g. κακῆς 150
 b. καλαμίνθῳ 222
 h. καλαμοσφύριον βυρσῶν 126
 καλῶσι παγίδα 116. καλίσας ζῆς
 ζῆς εἰς ἕρπον 167. καλῶνται
 κακῆνοι 289
 κικλήσκομαι ἰγὼ ψιχάρεα 17
 καλόντε ἢ ἀλκίμον 21
 g. καλῶς 162
 g. καλλίστη 51
 g. καλλεπίζοντες 41
 b. καλύει 30
 καλύφαι σῶμα ἐφ' ὕδασι 60
 καμῦσα ἐξύφθη 181
 κανόιο ἐκύκλω 35
 g. κανισκίς 35
 g. κάπνῳ 175
 g. καρδία 208
 κάρη κινήσας 263
 v. κάρηνα 164. κάρηω, κάρηνα 263
 b. κερκῆνοι 290
 g. κερτερία. ἰκαρτέρηθ' 292
 b. κερύς λίπυρον 130. κερύοις 31
 κατὰ γαστέρας ἐσθίην σῖδας 70.
 βεῖγματ' ὀπλήσας 225. νηδύῳ
 βάλε 232. κατ' ἰλίμῳ τιμῶμαι
 17. γλῶ σκιστήσαι 60. γαστέρα
 ἔτασε 203. τύφιν 209. κατ'
 αὐχίνῳ ἔχαν χεῖρας 65. κατ'
 ὕδαρ εἶδον 140. ἦπαρ βάλειν 215
 g. κατὰ ἢ καρὸν 10
 g. καταβρίχουμαι. κατεβρίχιστο 68
 καταδάκνω δάκτυλον 45
 v. καταδύω. κατίδθην 159
 καταδύω. κατίδθω 83
 κατίδθων ἐφ' ὕδατι 88
 κατὰκειμαι. κατεκέμην αὐπτος 190
 g. κατακόπῃ. κατέκοφαν 125
 g. κατακορτία. κατεκορτίθ' 87
 b. κατὰκρημνῳ χῶρος 153
 κατακτείνω. κατεκτείναν 112
 g. καταλάβω 14
 v. καταλείπειν 84
 g. καταλύχινον 128
 g. καταμίμφομαι. κατεμίμφο 69
 b. καταμῦσαι ἐφ' ὀλίγον 190
 g. καταπέθω. κατίπεισιν 121
 καταπύρνω. ὃν κατίπειρην 140
 καταπίττω. καππίσας 218
 κατ' δ' ἔπεισιν 204
 g. καταπληκτικὸν ὄπλον 278
 g. καταπονέμερος 177
 g. καταποντίζουμαι. κατεποντίζω 75
 g. καταρχαίς

- g.** καταρχάς 1
g. κατασκευάζωσι 40. κατασκευάζωσι 163
g. κατασκευάζω 41
b. κατατρέζω. κατέτρεξε 87
b.v. κατίτρεξε 87
b. κατατρέγω. κατίτρεξαν κυάμους 125. σίπλον 181
 κατέδη 11. κατέδη 146
 κατέχομαι. καδ δ' ἔλθον 198
g. κατοικέω 60
g. καυσικόν κερυνόν 276
g. καυχῆς 57
 κς. μήκί τις τρωδῆ 193. ζ νύκιν
 ἐξετίλειαν 160
b. κίεα βαλὼν 208
 κέδνῃ μπίρε 117
 κείμηνον ἐν σπιδίω λίθον 237
 κείν 86
 κελδία. ἐκλήυσαν κηρύκισι κηρύσαντι 102
v. κενότρεαι τίχνας 115
g. κεντᾶ 265
 κεντάρων τρεπτός 170
v. κίεα κοχλίων 164
 κερυνόν φολεβία ἔβαλε 276. ὅπλον
 διός ἢ κ' ὀπιδινήσας 278
 κερυαλίω ἀλγύσα 191
 κίεα μέλαιναν ἀλδία 85
 κέρυξ φέρων σκῆπτρον μ' χερσὶ 135.
 ἔλθον κέρυξ τίεας πολέμοιο φέρων
 τι 198
 κέρυσαν ἀγορεύω δ' ἐς δαίματ' ἐ-
 κλήυξ κερύκεσιν ἑοῖς 103
b. κινδύνοι γαλῆς ἀλύξας 9
 κινήσας πάρε 263. κινείδω ὅπλον
 273
 κίεον 49
g. κίτρινον δίμας 80
g. κλαίαν 68
g. κλαυθμόν 49
 κλάα. ἐκλάδην κνήμην 238
g. κλίνα. ἐκλίνοντο λόγχοι 291. ἐκλιναν
 ἐς φυλὴν 293
g. κλίνην 45
v. κλονόβια 112
 κλύζω. ἐκλύζωτο ὕδασι 75
g. κλόδω. ἐκλωσα 182
 κνήμην πᾶσα δεξιτέρῃ ἐκλάδην 239.
 κνήμιν πρὸς κνήμην ἔθηκαν 123
 κνίαν τρηπόμενοι 175
b. κνισσοδιάνκτω 229
g. κοιλία 57
g. κοιμηθῆναι 190
g. κοίτῃ 227
g. κοκκίνα ἄμματι 219
b. κοκοκκίντας 53
g. κολυμβῶν μὴ εἰδὼτας 157
g. κολυμβήσει 67
g. κομίσω 15
 κορία. ἐν κορίνσι πώσι 239
 κορίζω. ἐκόνισαν ἰθείρας 204
 κορίθω. ἐκορίθον ὕρας σωματίαι 290
g. κόπη ἐπλήδην 188
b. κοπόω. λίλυ ἐκοπώδην 188
g. κοπίδασσα 181
 κόρυς τὸ λίπυρον καρύς 130. κόρυθες
 κοχλίων κοχάτ' ἀμφεκάλυπτον 164.
 δεκτὰ κέρυξ κορύθων 155
 κορύσαν. τὴν ἐκέρυσαν ἄρας 122
 κοσμῶντες χύτρας ἀργύμασι μάγει-
 ρσι 41. κοσμήσαις σάμματα ἐν
 ὅπλοις 120
g. κόσως τρωγῆν 212
b.v. κοσοράγον 212
 κύρος τρωξάρτα 27
 κύρην ἀλμαλι 65
b. κοχλίων λεπίων κόρυθες 164
 κοχάτ' ἀμφεκάλυπτον κόρυθες 164
v. κοχλιότατ' ἀγίλῃ 99
b. κρέμβας 53. κρεμῶν φύλλα 162
b. κρεμφορῶν 216
b.v. κρεμφοβάτης 234
 κρετῆ με 62. κρετήσας χερσὶ τί-
 νοῖα 230
 κρετιερὸς μεριδάρατ' 256
 κρετιερὸν πρὸς ἑντα 268
 κρετιερὸς μαχητὰς 168
v. κρεταῖς ἑσπας 253
g. κρευλίω 42
g. κρευγάζει 75
b. κρευγασίδης 240
g. κρείττω 94
g. κρείων 175
g. κρημαίνω τῷ π 153
 κρήτῃ 78
b.v. κρίων φιλῶ 255
g. κροκοειδὲς δίμας 80
g. κροῖον ὕδω 59
 κρονίδης 176. ζῆς 201
 κρονίδην 270
 κρονίων 59
 κροτάφοισι 130
g. κρύσας 225. ἐκρύσαν 212
 κρύβειν φόνος 72
g. κρυεῖ τρεῖς 72
g. κρύψαι 60
g. κρυφίως ἐξήναξ 73
g. κλύδωμαι. ἐκκλύδωτο 126
 κλέτω. ἐκκλέτωνον ἰγὼ μὴν 146
v. ἐκλιν 114
 κλύπον πολέμους δεινὸν ἐσάλλισον 200
g. κλύπῃ. ἐκλύπῃσιν 204
 κυάμους χλαυρὸς βήξαντες 124
g. κυκλάντ

- g. κυκλάντων 231
κύμασι ποσφυρείς ἐπικλύζω 68. b. **Μ**άγειροι ὅσα τρύχουσι πρὸς θη-
διὰ κύματι 78
g. κυτρίει 130
g. καλύουσι 268
b. κώνωπις ὁ ἀλλυγίας ἱχθύς 199
κάπνυ 73
- b. **Λ**αγόνεσιν ἐπορνύμεθα λαπαρήσι
220
λακτίζων ἀνίδωι 89
λαμβάνω, λαβόμεν σίβην 46
g. λαμπούεις 287
g. λαμπρὸν ἔχον 167
g. λαὸν 103
g. λῆγα. ἑλεῖ 56.
g. λῆσον 12
λόγῳ ἢ ἐν θνητοῖσιν 8. εἰσθθάν
εἰς ἄτα 143
g. λείχουσα τὰς μύλας 29
b. λειχῆνας 214, 202
b. λειχομύλη θυγάτης πτρυγοτέκνη
29
b. λειχοπίνας 99
b.v. λίχον ῥήθειν 10
λίχυν 45
λεπίον σήμονα 182. λεπίων κοχλίων
164
b. λίπτου καρύε 130
λευκὸν ὕδατι 80
b. λευκοχίτωνά ἡπάλα 37
λήθει με ἀγίῳ 34. εἰ λίσσεις θεὸς
92
g. λανθάνει 34
λίαν αὐχέος 57. λίαν ἰδακ 180.
ἐκποπῶδιν 188
g. λιβάδιον 237
λίθον ἔδριμον ἄχθῳ ἀρένης 237
g. λιμνίος 66
λίμνη ἑδραπῆτο αἵματι 218
λίμνης βάλθῳ 85. λίμνη 10
λίμνιν 17, 147, 156
b. λιμνόχους πολύφθμῳ 12
b. λιμνήσι 221
λαπαρήσι λαγόνεσιν 220
b. λόγχη βελόναι 128. λόγχαι ἀνε-
γνάμψοντο 291. λόγχας σείοντες
166
g. λοξὰ βλεπόντες 288
g. λοξῶς βαίνοντες 286
g. λοξοπεριπάτητοι 286
b. λοξοβάται 286
g. λύπην μεγάλην φέρει 49
g. λυπηρὸν 50
g. ἐλύπησε 180
λύχνη τὸ μεσόμφαλον 128. λύχνος
εἶναι ἑλάτεις βλαστόντες 179
- b. **Μ**άγειροι ὅσα τρύχουσι πρὸς θη-
νῶν 40
μάκαρις 39
μακρὸς ἐξύχων 163. μακρὸν ἴγ-
χια 169
g. μακροχέρας 288
μάλα 48. πολλὰ μάλ' 58
ἐτι μάλλον ἴστο 281
g. μάλισα 51
μαλακῆσι ὄχθοι 99
b. μαλαχῶν φύλλοις 160
μανθάνω. ἔμαθον ἢ μύσων 101
μάχεθαι 141
μάχην μιν ἀποχρήσει 268. ὅτι
μάχην ὀπλίζεθ 139
μαχητῶν ἐκ πολέμοιοι 22. μα-
χητὰς κρατεροὺς, πολλὰς καὶ μα-
γάλας 168
v. μαχαίρη 193
μῆγα σῶμα 44. σπίνθῳ 49. δέ-
νῳ 260. ἔργον 264. ὄπλον 273.
μεγάλως μαχητὰς 169. μεγάλας
σάλλιγας 199
μεγαλήτορες τεφεζέλια 28. τυ-
ρολάφω 136
b.v. μεγαλύνει κενταύρων 170
g. μεγαλόφωνῳ 240
g. μεγαλοφύχῃ 28
μειδύσας 56
v. μειδύσας 56
v. μέισθ. μεμεροσμήνα δάμαλα 60
g. εἰμαρμένη 110
g. μέισθ 184
g. μερίδας ἀετάρων 256
b. μεριδάρταξ κρατερός 256
μοῖρα κακὴ σπέντασι τίτυκται 110.
μοῖραν 101
v. μοῖρας δύο 259
μέλας θάνατι 207. μέλαινα κῆρ 85
g. μελανοποῶν κῆρ 85
g. μέλιτῳ ἡδονῶν 11
μελιθεῖ ὕδατι 11
b. μελίτωμα χρυσὸν 39
μέλας. ἡμελλινὸν δολλυμῶναι 84
μέλιθ. μελίαν ἐξέπλη φύχην 210
μεμολῶς πολέμοιο ἀρεῖς 122
b. μέμφονται ἐμὲ τὸν ἀναίτιον 149
ἐμέμφοιτο μετάνειαν 69. μεμφο-
μῶν αὐτῷ 145
μῆν. λιχάρταξ αὐτῷ ἔγω 27
μενεαίνων δοκιδάμεναι 250
μερόπεσιν 5
μίσον ἡπας 203. μίσον αὐχίνα 213
b. μεσόμφαλον λύχνη ἀσπίς 128
μετὰ μάλον ἰὼν 43. μετ' ἁρσί φέ-
ρον 135. μετ' αὐτὸν 205
g. μετὰ

- g. μετὰ χάρις 158
 g. μετάνωσιν 69
 b. μετάνοιαν ἀρχήσιν ἐμμέλειο 69
 g. μετ'αλαβείν 256
 b. v. μετ'αλαβείν πολλήμοιο 256]
 μέτασιν ἰχθυσιν 236
 μή νοῆσαι 14. μήκε τίς τρωθῇ 193
 μήποτ' ὀληαί 62
 v. μήπω 232
 g. μνήγξι 130
 g. μνήνιν 103
 g. μνηστῆς 99
 μνηστῆς 123
 v. μήτηρ 28. μήτηρ κιδνῇ 117
 μίγνυμι, ἐμίζθω παρμάχοισιν 43.
 μιχθεὶς ἐν φιλότιμῳ ὑδρομεδύση
 πηλὸς 20
 μικρός. ἢ μικρὸν μ' ἐπληξέ 265.
 παρὰ μικρὸν ἐξισύφην 235
 b. μιμνήσκω ἡξέεις 148. μιμνήσκω
 ἰγρὰ 7
 μιν ὑποχέουσι 268
 g. μισσητή, μισητοτάτη 113
 g. μίτυ 226
 g. μισομαι. ἐμνήθην 83
 g. μολύνω. ἐμολύνετο γαῖα αἵματι
 226
 μόνω 257. μὴν ἰγρὰ 109
 b. μοιοῦμενος τελετή 294
 μόρον ὑπαλύξαι 89. ἐς μόρον ἦξαν
 ἄλλον 114
 μυσῶν χορὸν 1
 g. μυελός 225
 μύδον τῶν φάτο 76. εἶπε 108.
 μύδης τοῖς ἐφθίγχατο 91
 g. μύλκας 29
 μυλοειδέϊ πύτρῃ 212
 b. μύς διψαλίω 9. μὲν ἐκλεινον 146.
 μύς ἀρεθίσαντες 6. ἔνοπλοι 131.
 δειλοί 291. μυσὼν ὀλέτεσαν πα-
 γίδα 116. μυσὶ τερομύοις 177.
 μύσας 254. μύσας δολίς 150
 b. μυοκτόνον τρωπαίον 158
 μῶλω. μετὰ μῶλον ἰὼν 43
 v. **N**αίεν δάμαλα 60
 g. ναύς. νηὶς ὀπβάτω 93
 b. ναυγρὸν 93
 νεκρὸν δέμας 105
 g. νέμομαι 54
 νομῶ ἀμφίβιον βαλέρχοισιν &c. 59
 b. νῆω παῖς 254
 νέον θῆκα 3
 g. νείας 3
 b. νεόπηκτο τυρὸς 38
 νήδυμω ὑπὶ 47
 νηδύω 232

- b. νήθα. ἔνθα σήμονα 182
 b. νήξει φουρνάδου τῷ πόμω 67.
 νήξει τὰς βατράχων μιμνήσκω
 148
 νῆον 174
 g. νίκω 158
 g. νομίσθ 58
 g. νόω. εἰς νῦν βαλὼν 83
 νόσσι πατὴρ ὅξιν 261. ἐνόησε 215.
 ἐνόησαν 131. ἔτι νόσας, οἶον,
 &c. 83
 νό. ἡδύην λόγῃ 128. ἢ νόκιν 260
 νῦν ἐμὲ μίμφομαι 149
 νύξ. διὰ νυκτὸς 125
 νῶτ' ἰδίδε 64. ἀίετο σ' ἐν νῶτοισι 62.
 νῶτοισιν ἐδάσσατο φέρον 77
 b. νωτάκμονες 285
 b. v. νωτάκρονες 285

Ξένια 13
 ξενίᾳ δῶρα 16
 g. ξίφει 202

- O**φύσας 13. ἢ μοῖρα 110. τῇ
 ἀπειθείῳ 196. ἢ κα-
 τεῖδε 11. τὸ ἢ μάκαρες ποθί-
 σιν 39. τῶν 223. οἱ 289. ἢ
 χτ' λίμνῳ ὑπὸν 55. τὰς 122.
 τὰς 148. τὰς 56
 ὄβριμον λίθον 237
 ὄβριμοιζόν ὄπλον 273
 g. ὀδυρόμαι. ὀδυρόμετο 248
 g. ὀϊακα 73
 οἶκον 79
 v. ὀϊακ' ἰὼν 256
 g. οἰκία 30
 g. οἰκνῶτα 52
 g. οἰκήματα 60
 g. οἰκονομεῖν 159
 οἰκίερον. ὀκίερε βατράχους κερνίων
 262
 οἶω ἀπ' ἄλλων 258
 οἶον ἑταίρον 84. οἶον ἔρεξαν 180
 g. ὀκίω πόδας 289
 b. ὀκλαποδες 289
 ὀλίγω. ἢ ὀλίγον καταμῦσαι 190
 g. παρ' ὀλίγον 235
 ὀλλυμῶρον μῦν 147. ὀλλυμῶροι ὕδασι
 91. μήποτ' ὀληαί 62. ὀλεσα
 τρεῖς παῖδας 111
 ὀλεθρον αἰπὺν φύγῃ 246
 g. ὀλεθρίαν φήμι 137
 b. ὀλίτερον μυσὼν παγίδα 116
 g. ὀλω. ὀλα 242
 g. ὀλοσίθρον ἔργον 129
 ὀλυμπον μέγαν ἐλέλιξεν 277. ἀπ'
 ὀλύμπου 283
 g. ὀλυμ-

- g. ὀλυμπίοις πωτηνοῖς 26
 v. ὀμιλον 256
 ὀμμα ἑκδικον ἔχ' ἑνός 96
 ὀμοιον εἶναι εἰς φύσιν 32
 v. ὀμοιοι καταίεσθαι μὲν 170
 g. ὀμώης 82
 ὀμῶς ἀολλίης ἤλυθον 197
 g. ὀμολογηκώς 147
 g. ὀνομα εἰς ὀνομαζέειν 12
 g. ὀνομαζομαι 27
 g. ὀντως 264
 ὀρεῖ γαίην 252. ὀρεῖ νόστον 261
 g. ὀρύτης 253
 ὀρύοντι βίλει 193
 b. ὀρύοντι μακροῖς ἀρήγ' 163. πᾶς
 οἱ δὲ 242
 g. ὀπλῶ 52. ὀπᾶς 183
 g. ὀπλῆκα 154
 g. ὀπιθῶν 212
 ὀπλον μίγνα, τιτανοκτόνον, ὄβριμον
 γον 272. διμαλίον διός, κε-
 ραυτὸν 278, ὀπλοῖς ἐκίδουσιν ἀ-
 πᾶντας 159
 ὀπλισμένον 119. ὀπλίζου ὀπ-
 λισμένον 139
 g. ὀπλοφορεῖν 139
 g. ὀπλοφορεῖ 131
 g. ὀπτοῖον 84
 g. ὀποσα 40
 g. ὀποτε 67
 ὀπτα πῆλα 50. ὀπτα ὁ χῶρος 153
 ὀπτα ἐξολέσασθαι 150. ὀπτα φύγη
 246
 ὀρεῖα, καίσι δ' ὀρεῖ 21. ὀρεῖντες
 δὲ 195. ὀρεῖται ἔργον ἐν ὀρθα-
 μοῖσιν 264
 b. ὀρεμα δεινὸν 81
 g. ὀργῆ 101
 b. v. ὀργισθῆναι 236
 ὀρθὸν τετραγώνον 82
 ὀρθος (Hymn. in Mercur. 98.)
 ὡς ὀρθον 102
 b. v. ὀργανίων δι' 253
 ὀργισθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι 154.
 v. ὀργισθε 253
 ὀργισ γείτονας 66
 g. ὀρνεσι, ὀρνέοις 26
 ὀρχαμ 256
 ὅς τιμῶμαι 17. ἢ 52. ὅν 140. ἢν 3.
 ὅ 274. ὅι 49. ὅς 127
 ὅςτις ἴλθοι 155. οἵτινες γυγάτες
 142
 ἦτις ἀρέσῃ 51
 ὅσα τέρχουσι μάγιστροι 40. ὅσα τέρ-
 χουσι 34
 ὅσα ἐκάλυψε τ' σκίπτ' 213
 g. ὅσα φύοντες, ὅσα ἐκιδουσιν 237
 b. ὅσοι 287
 g. ὅσρα 164
 b. ὅσρα 164
 ὅτ' ἔλεπε 66
 ἔ τ' μ' 37. ἐκ ἀπέρχου 47. ἔχ
 ἡπατα 37
 ἔδῃ 34. ἔτι 270. ἔτι 83
 ἔδῃ 32.
 g. ἔδαμῶς 32
 ἔ. οἱ ἀπέρχοντες 233. ἐν δὲ οἱ 71.
 πᾶς δὲ οἱ εἶσα 241. καὶ οἱ ἐ-
 πίδραμ' 250
 ἐν γλῶσσῃ ἀγρότου 29. ὅς κηρύ-
 κισιν ἐκιδουσιν 102. ἔας κη-
 ρμας ἀμφικύκλῳ 160
 ἔας. ἐς ἔατα πᾶσι βαλέει 5. λό-
 γ' εἰς ἔατα μὲν εἰσέρχων 143
 h. εἰς ἔατα βάλλον 5
 ἔρανον ἀσπρόντα 167
 ἔρανον βρόντησι 200
 ἔρανοῖς πρὸς 26
 ἔρῳ ἔπασ' ἐφ' ὕδασι 73. ἔρῳ μὲν
 ὡς σωματικῶν ἐκπῶν 290
 ἔτασι δὲ λειχίονος ὑφίσταται 202
 v. ἔτ' 240. τῆς χῆρας 184. τῆς
 180. τῶν ἰδῶν 83. ταῦτα ὑ-
 μῶν ἔδισμα 55. τῶν εἰς ἀρ-
 γῆν 192
 ἔτω 132. ἔχ' ἔτω 77
 g. ἔτως 79
 ὀρθομῶς. ἐν ὀρθομῶσιν ὀρεῖται 264
 g. ὅρις 81
 ὀχθαῖς ὑφ' ἡλίου 165. ὀχθαῖσι 221.
 βαθείαις ἔμπροσθεν 216. ὀχθαῖσι μα-
 λακῶσιν ἐφ' ὅμοιοις 99. παρ' ὀχ-
 θῆας ἡμετέρας 20
 g. ὀχυρῶσαι 139
 b. **Π**αρίδα σονόισαν 50. ξύλινον δὲ
 λον 116
 b. παγκρατῆρ 95
 παγκρατῆρ ἐργον 125
 πᾶσι νέ' 253. πᾶσι 108. τρεῖς
 πᾶσι 111
 πᾶσι 147
 g. παλάμης 37
 πᾶλη 95
 g. παλαῖσρα 95
 παλάστου αἰματι γαῖα 226
 πᾶλιν 114
 παλάδα πολέμοκλονον 267
 πᾶλιν ἀνθεῖν ἐν οἱ ἡτορ 71
 g. πανόργ' 50
 παρὰ λίμνῳ 147. μικρὸν 235.
 παρ' ἀνθρώποις 34. παρ' ὀχθαῖς
 20. ἀκροῖς παρ' χείλεσιν 153.
 αὐχίνα

- αὐχίνα παρ' ἑαυτῶν 213
 g. παρ' αὐτῶν 2
 g. παρὰδοξότεραι τέχναι 115
 g. παρὰσκευαί 141
 v. παρ' ἑαυτῶν γίγνεται 10
 g. παρ' ἑαυτῶν 149
 g. παρ' ἑαυτῶν 63
 πᾶς ὁμοῦ 241. πᾶσα κνήμη 238. πᾶσαν ἐπ' αἶαν 48. πᾶν-
 τις θύοι 197. πᾶν τις τερπόμε-
 να 195. πᾶσι μερόπιασι 5.
 πᾶντοιοι 110. ἰσοχα πᾶντων
 274. πᾶντας βατράχους τι μύ-
 ας τε 280. πᾶντα ἡμάδα 18. δύο
 μέλα πᾶντα τὰ δίδυμα 48. πᾶν-
 τα δ' ἀλλήθουσιν 14
 πᾶντος ἐπ' ἑαυτῶν 147
 b. παρὰδοξοῖσιν ἰδίσμασι 31. ἀρ-
 τύμασι 41
 παρὰ καὶ πολλὰ πείνοθα ἐν βα-
 τράχοι 109
 πατὴρ πηλὸς 19. ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 261. πατέρες δυσήνη 104. ὁ
 πατήρ 177
 παυσάμεθα ἀρχῇ 192
 g. ἵππου δ' ἄρχης 212
 παχεῖν χεῖρας 236
 πεδῶ. ἐγκλιθεὶς ὑπὸ σφαιρῶν 275
 πεδίω 237
 πεῖδα. τῇ πεπείθοντα θύοι 96
 b.v. πεῖρα κακῇ 110
 v. πᾶς ἐν σέβει 206
 πῆλι πότμος 50
 πῆμιφωδὴ παλάδα 267. ἵππου-
 φων βατράχοισιν 284. ἵππου-
 φων εἰπείν 138.
 πῆνθ' ἄλλα μοι ἄγασιν 49
 πῆπλον μὲν κατέτερον, ὃν ἐξέφηνε
 181
 περ. καίπερ μέγα σῶμα φορῶντα 44.
 κερταρόν περ ἔντα 268
 πῆλ κνήμῃσιν ἱθύνει 123
 πῆλιδία γαλλίω πῆλιδον 51
 g. πῆλιδον 160.
 g. πῆλιδον 130
 g. πῆλιδον 239
 g. πῆλιδον 160
 g. πῆλιδον 51
 g. πῆλιδον 210. ἱπτάτω 279
 g. πῆλιδον 191
 πῆλιδον δ' ἑαυτῶν 26
 πῆλιδον 93
 πῆλιδον μυλοειδῆ τρέψεν 213
 πῆλιδον 174. ἱπτάτω 208
 πῆλιδον. πῆλιδον δ' ἐν σέβει 206
 g. τρέψεν πῆλιδον, παρὰ 38
 g. πῆλιδον 60
 g. πῆλιδον 65
 b. πῆλιδον 234
 πῆλιδον 9
 πῆλιδον 205
 b. πῆλιδον 232
 b. πῆλιδον 238
 πῆλιδον. θυμὸν ἱπτάτω 166
 g. πῆλιδον 35
 πῆλιδον δ' οἱ πῆλιδον 233. πῆλιδον
 ἱπτάτω 236. πῆλιδον 206
 g. πῆλιδον 239
 g. πῆλιδον βαλόντες 286
 b. πῆλιδον. ἐπὶ ἱπτάτω 73
 b. πῆλιδον τανυπῆλιδον. ἱπτάτω
 σισαῖδα 36
 πῆλιδον 93
 πῆλιδον τῶντων 161
 b. πῆλιδον 287
 g. πῆλιδον βαλόντες 287
 g. πῆλιδον 105
 g. πῆλιδον 148
 g. πῆλιδον 168
 πῆλιδον πῆλιδον 168
 g. πῆλιδον. ἱπτάτω 260. ἱπτάτω
 294
 πῆλιδον ἐν λῆμνι πῆλιδον γίγνεται
 10
 g. πῆλιδον 66
 g. πῆλιδον 66
 πῆλιδον. πῆλιδον χεῖρας 27
 πῆλιδον 225. ἡ μὲν μὲν ἱπτάτω
 265
 g. πῆλιδον 98
 b. πῆλιδον ἐν ὑδασι τὰς ἀμυγμύδας
 157. πῆλιδον ἱπτάτω 147.
 πῆλιδον ἱπτάτω 13. πῆλιδον ἡ σῆσις
 134
 πῆλιδον τὸ ἡ μὲν 39
 πῆλιδον μὲν φίλον 32. ἱπτάτω ὅπως
 μὲν δ' ἑαυτῶν 127. πῆλιδον
 ταῦτα 92
 g. πῆλιδον ἀρῶντα ἱπτάτω 6. ἀρ-
 χῶν 1. ἱπτάτω 2. σισαῖδον 50.
 πῆλιδον 189
 g. πῆλιδον 2
 g. πῆλιδον ἰδίσμασι 31
 πῆλιδον τῆσις 97
 πῆλιδον πῆλιδον 168. πῆλιδον 200.
 πῆλιδον 294. πῆλιδον φάτιν 137.
 πῆλιδον βαλὼν ξυμῶν 133. τί-
 ρας 201. ὅπως ἱπτάτω πῆλιδον
 μέλιν τε 139
 b. πῆλιδον ἱπτάτω ἱπτάτω 4.
 πῆλιδον 267
 g. πῆλιδον 139
 g. πῆλιδον 168
 v. πῆλιδον 184
 g. κατὰ πῆλιδον 57
 g. πῆλιδον

- g. πλῆσιν 289
 πλεῖστον βάρει 90. πλεῖστον πει-
 ρισθέντα γαλίῳ 51
 πολλῶν Ἰσραήλ 36. πολλὰ
 δῶρα 16. καὶ 109. πολλὰ
 δακρύων 68. ἔδω 75
 πολλὰ καὶ κατέδωκε, πολλὰ καὶ ἀνέ-
 δωκε 88
 b. πολύρρωτον 209, 211
 πολύρρωμ' λιμνὸν 12
 g. πολυκοπάνεις 35
 g. πολυλόγους ἐπίμασι 31
 g. πολυλόγους ἀβελῶν 267
 g. πολύχειρες, πολύχειροι 289
 πόντ' ἱκανὸν ἀνδρα 46
 g. πορεύσα 191
 πόντος μέσσω ἱππὸν 106
 g. ἱπποτίξτε 68
 g. πονηκοὶ 6
 πόποι. ὦ πόποι 264
 b. πορεύσῃ ἐπαλεξήσασα 173
 πορεύσῃ γῆν' 259, 282
 πορεύσῃ αἵματι 219. πορεύσεις
 κύμασι 68. πορεύσεις ὕδασι 75
 ποτάμιοι ὄχθησιν 244
 ποτὲ μὲν δεξ. 9. πάλιν ποτὲ δεξ.
 19
 πόντος δολοί 50
 πῶς. ποδὲς εἰλκυσε 229. πόδια α-
 κρον 24
 πόδια ἱσχυρῶν 27 γαστέρας 70.
 ἱσχυρῶν 291
 b.v. πορεύσεις 54
 b.v. πορεύσῃ 229
 b. πορεύσῃ 229
 πορεύσῃ. πορεύσει με τύκας 184
 g. πορεύσει 92
 g. πορεύσῃ τῷ ὁδῷ 4
 πρηνὲς ἔρειπε 210. καὶ δ' ἔπεισαν
 204
 g. πρηνῶν 122
 g. πρηνῶν 43
 πρηνῶν ἱμῶν 43. διὰ πρην-
 ῶν 252
 v. πρηνῶν 233
 πρηνῶν ἡμίπτην 249
 πρηνὲς τῶν τῶν 40. πρηνὲς τῶν
 δε μείδους 56
 g. πρηνῶν 10
 πρηνῶν ἀθηνῶν 172
 πρηνῶν οἱ πῶν 233
 g. πρηνῶν. πρηνῶν 102
 πρηνῶν. πρηνῶν ἐν λίμνῃ πρηνῶν
 10
 g. πρηνῶν 235
 g. πρηνῶν αἱ τῶν ὑποπλην 39
 g. πρηνῶν 187
 v. πρηνῶν 187
 g. πρηνῶν 106
 πρηνῶν ἀνίστη 107
 πρηνῶν I
 πρηνῶν 123
 g. πρηνῶν 43
 πρηνῶν λαβῶν 46. τῶν αἱ
 πρηνῶν 37
 b. πρηνῶν 222
 b. πρηνῶν βασιλῶν 29
 b. πρηνῶν βασιλῶν 224
 g. πρηνῶν 183
 v. πρηνῶν 232
 πρηνῶν. ἔκ αἱ πρηνῶν ἔκ δεξ.
 177
 πρηνῶν μὲν ἔκ δεξ. 6. πρηνῶν ἔκ δεξ.
 πρηνῶν 32
 v. πρηνῶν 246
 P. α. δεξ. τότε 284. ἔκ δεξ. ἔκ
 67. τῶν μὲν ἔκ δεξ. 122
 g. πρηνῶν 183
 b. πρηνῶν 53
 v. πρηνῶν μέσσω καὶ 259
 πρηνῶν. ὅσον ἔκ δεξ. 180
 g. πρηνῶν 61
 πρηνῶν καὶ 124. ἔκ δεξ. ἔκ δεξ.
 καὶ 253
 v. πρηνῶν 185
 πρηνῶν. ἐκ πρηνῶν ἔκ δεξ. ἔκ δεξ. 225
 πρηνῶν ἐκ αἱ πρηνῶν ἔκ δεξ. 234.
 πρηνῶν καὶ πρηνῶν ἔκ δεξ. 93.
 πρηνῶν 223. πρηνῶν μὲν εἰς ὑ-
 δα 96
 b. πρηνῶν καὶ 182
 Σ αἱ καὶ ἔκ δεξ. 253
 σάλπιγγας καὶ σάλπιγγας ἔκ δεξ.
 καὶ σάλπιγγας ἔκ δεξ. 199
 g. σάλπιγγας καὶ 117
 σάλπιγγας καὶ 166
 σάλπιγγας 54
 b.v. σάλπιγγας καὶ 161
 b. σάλπιγγας 208
 g. σάλπιγγας 201
 g. σάλπιγγας 36
 b.v. σάλπιγγας 36
 b. σάλπιγγας καὶ πρηνῶν 36
 σάλπιγγας καὶ πρηνῶν 270. μέγας
 οἱ πρηνῶν 260
 v. σάλπιγγας 112
 g. σάλπιγγας 129
 g. σάλπιγγας 36
 b. σάλπιγγας 244
 g. σάλπιγγας. σάλπιγγας 143
 σάλπιγγας 245
 G

- σκηπτολόγων 134
 g. σκίψιν 149
 g. σκίπω. ἰσκιπον 124
 g. σκιπᾶσαι 60
 σκηπτορὸν φέρων μιτὰ χρεὶ κέρυξ 135
 σκηπτοῦχον βασιλέα 22
 σκηπτῶσιν χτῖνόν 174. σκηπτῶσαι
 χτῖνῳ 60
 g. σκληροὶ ἄνδρες 69
 σκότῳ τὸν ὅσον ἐκάλυψαν 213
 g. σκοτεινὸν θάλασσαν 85
 g. σπαράττων 89
 v. σπᾶα. ἰσπασιν ἐγχεῖ 212
 σπᾶσθῆναι 107
 g. σπᾶσθῆναι 107
 σᾶζα. ἐκπαλαῖον ἐκ ῥινῶν ἔσας 226
 σῆμαλα βλαπτοῦντες 179
 g. σινάζα. ἐσινάζει 72
 g. σινάζων ποιῶν 50
 g. σινεῖν 187
 σινεῖν 206. σινεῖν 288
 σινεῖν ποιεῖν 249
 g. σινεῖν 206
 b. σήμονα λεπτὸν ἔνθα 182
 σίβαρον ὄρεν 206
 b. v. σιγῆοισι δυοὶ 60
 σομασταῖον ἱκομένην ἔσας 290. ὅσοι
 σόμαλα ἀγρόθεν 76
 σομάσταν παρῖδα 50
 g. σομαζομένων 134
 g. σομαζομένων 285
 σομαζομένων ἡδὲ γινώσκων ἔσας
 170. σομαζομένων 97
 b. σριελαὶ 286
 g. σριελαὶ 86
 g. σριελαὶ κασιόνη 35
 g. σριελαὶ 45
 σὺ τίσεις 97. εἰ γὰρ σε γνοίω 15.
 σοὶ βίῳ ἐστὶν ἐν ὕδατι 33. δῶρα
 δὲ τοὶ δώσω 16. ὑμῶν ἐδέσματα
 55. ὑμμεῖον 193. ὑμμεῖον 138
 σὸν ὅπλον 272
 b. v. τίαν 231
 ὑμμεῖον βασιλὸς 141
 σύκοις 31
 b. v. συμπίδα. συμπίσεις 159
 g. συμπλέκομαι. συμπλέκω 43
 σὺ ἵπτεσιν αὐτὲς βάλωμι 156
 σινάζα. βελῶν ξυλάγον 133
 g. σινάθεζα. σινάθεζομαι 197
 g. σινάθεζοισιν 103
 g. σινεῖν 117
 g. σινεῖν 34
 g. σινεῖν 20
 g. σινεῖν. σινεῖν 238
 b. σύρφα. ἵπτε κατὰ σύρφα 74
 g. συρφέας 279
 b. σφῆρα. ἰσφῆρα πῶδας χτῖ γαστέρας 70

- χέρε 87
 g. σφῆρα 57
 χέρε ἀντίῳ ἔλθοι 155
 g. χέρε 124
 χέρε ὅτι ἀπόστασιν 252
 σῶμα μίγξ φερέτω 44. καλύπτει
 ἰσφῆρα 60. ὅσοι σῶμα ἔλθας
 93. ἐκ σῶμα ἔλθας 207.
 σῶμα κασιόνη ἐν ἵπτε 120
 g. Ταλαπᾶρα 104
 ταλαπᾶρα κασιόνη 36
 g. ταλαπᾶρα 111
 g. ταλαπᾶρα λόγος 166
 ἔσας φερέτω λόγος 144
 g. παρὰ πᾶσι 189
 g. παρὰ πᾶσι 4
 g. παρὰ πᾶσι ἀδελφῶν 267
 ταλαπᾶρα φερέτω ἔσας 78
 ταλαπᾶρα 246
 g. ταλαπᾶρα 212
 g. ταλαπᾶρα 23
 ταλαπᾶρα 23
 ταλαπᾶρα 64, 266
 g. ταλαπᾶρα 99
 v. ταλαπᾶρα 259
 τε. καλόντι ἢ ἀλλοιόντι 21. ἀνθεῖ-
 ποις τε θεοὶς τε ἢ ἑσπέροις πᾶσι
 26
 g. τεῖνα. τεῖνα 126
 τεῖνα χέρε κασιόνη 230
 τεῖνα δ' αὖτις 245. τεῖνα 248.
 τεῖνα 177
 v. τεῖνα ἀδελφῶν 153
 g. τεῖνα 294
 g. τεῖνα 294
 g. τεῖνα 294
 τεῖνα 183
 b. τεῖνα πολλοὶ μοιόμας ἐξέλε-
 γον 294
 g. τεῖνα 245
 τίς πολλοὶ φερέτω 198. βεῖ-
 πος 201
 τεῖνα κνίση ἢ ἐδέσματα 175
 τεῖνα ὕδατι 11. νῆξ 67
 τεῖνα ὅτι 195
 b. v. τεῖνα 253
 b. τεῖνα χλαρῆς 54. τεῖνα πᾶ-
 σιν χλαρῶν 161
 τεῖνα μαλῆροι ὅσα φερέτω θοῖνῳ
 40. ἢ μίγξ κακὴ πᾶσι τε-
 τυλάει 110
 v. τεῖνα ἀδελφῶν 204
 τεῖνα κασιόνη 115
 τίς. ἢ ἐν δῆλοισιν ὅτι γένεσι θῆ-
 κα 3. ἔσας κτηνίδας φερέτω
 κνίση 123
 τίλλε χαίτας 69

- τίπτε ζῆτες; 25.
 τίς εἰ; 13. τίνες ἀστρογῶι 171
 τίπταντες ἀρίστους πόνους 274
 b. τίλαγοντόντων ἔπλον 273
 τίπυσκέο δὲ 214
 τίω. τίσεις ποιεῖν 59
 g. τιμῶν 18
 τιμῶμαι 18
 g. τιμαρξίσαι 97
 g. τιμαρξίαν 97
 τλήμων 106
 τολᾶς ἐγὼν 151
 τῶν ἐπὶ 12. μύθον 76
 g. τοικτοῖσιν 77
 b. τῶν μετὰ 184
 b. τῶν ἐκ πέντε 37
 g. τόπον 132
 g. τότε 293
 b. τρεῖς ἄνθρωποι ὅσον ὡς 82
 τρεῖς ἀνδρες 111
 b. τρεῖς κοπῆς 35
 τρέπω. ἐτρέποντο ἐς πυλῶν 293
 b. τρέπαιον μυθολογία 158
 g. τρέπον 32
 τρέχω. δρεμὼν ἡγήσατο 100
 εἰς δρεμὼν ἀμείναν 95
 g. τρέμει 72
 g. τρέφω 59. τρέφας 40
 g. τρέφω 52
 v. τρεφάειαν 253
 g. τρεφῶν ἀνδρῶν 16
 b. τρεφῶν ἐκείνῳ 113. τρεφῶν ἐκ-
 ποίη (v. ἐπέλεσαν) 183
 b. τρεφῶν ἐκείνῳ 113. τρεφῶν ἐκεί-
 νῳ 52
 b. τρεφῶν 205
 τρέψω κ' ἀράνας 53. δάνα παρ'
 ἀνθρώποις τρεφῶν 34
 b. τρεφῶν 247. τρεφῶν 28
 τρέψω τρεφῶν τῶν 212.
 τρεφῶν τῶν 193
 τύπῳ τύπῳ 209
 τυρὸς νιόπηκτι 38
 g. τυρὸν 38
 g. τυρὸν μετὰ 136. τυ-
 ρῶν 220
 b.v. τυρὸν 221
 g. τυρὸν 235
 v. ὕδατι μετὰ 11.
 λευκῶ 80. ὕδατι 82.
 κατ' ὕδατος 140. σοὶ βίῳ ἐστίν
 ἐν ὕδατι 33. ὕδατι πορευοί-
 σαι ἐκλύετο 75. ὁλλύμεν 91
 ὕδατος 81
 b. ὕδατος 19
 b. ὕδατος 224
 ὕδωρ 255
 v. ὕδα 212
 ὕδατος 89. ὕδατος
 97
 g. ὕδατος 17
 g. ὕδατος 85
 g. ὕδατος 82
 g. ὕδατος 231
 g. ὕδατος 254
 ὕδατος νῆδου 47.
 ὕδατος 189
 ὕδατος 243. ὕδατος 238.
 ὕδατος 102
 ὕδατος. ὕδατος 202
 g. ὕδατος 83
 ὕδατος. ὕδατος 292
 b.v. ὕδατος. ὕδατος 106
 b.v. ὕδατος 72
 g. ὕδατος 39
 ὕδατος 86. ὕδατος 109
 g. ὕδατος 248
 ὕδατος 185
 b. ὕδατος 80
 ὕδατος 105
 b. ὕδατος 202
 Φαίνομαι 256
 φαίνομαι 214
 g. φαίνομαι 25
 φαίνομαι 135. φαί-
 νομαι 198. φαίνομαι 169
 φαίνομαι 44
 φαίνομαι 77
 g. φαίνομαι 264
 φαίνομαι 216. φαίνομαι 223
 φαίνομαι 293
 φαίνομαι 64. φαίνομαι 76
 v. φαίνομαι 12
 φαίνομαι 137
 g. φαίνομαι 12.
 φαίνομαι 91. φαίνομαι 263
 g. φαίνομαι 84. φαίνομαι 62
 g. φαίνομαι 116
 φαίνομαι 255. φαίνομαι 15.
 φαίνομαι 25. φαίνομαι 109
 φαίνομαι. φαίνομαι 20
 g. φαίνομαι 15
 g. φαίνομαι 16
 g. φαίνομαι 130
 φαίνομαι 72. φαίνομαι 222
 φαίνομαι. φαίνομαι 280
 g. φαίνομαι

- g. φοβέμαι 44. φοβέσθαι 48
 g. φοβερὸν θάνατον 81
 g. φοβερίσταις 138
 g. φοῦναι. ἐφόνευσεν 112
 g. φραζομένην 134
 φραζάμενοι 165
 b. v. φραγδύω 259
 φρίνας ἱμῆτοις 187. βαλῶν ἱτά-
 ραξι λόγῳ 144. τὸ μὲν λίω
 ἴδαις 180
 g. φρενιμῇ 117
 φύλλα κεκμηῶν 162. φύλλοις μα-
 λαχῶν 160
 φύλον. ἀγρία φύλα γιγάτων 275
 g. φύρεται. ἐφύετο αἵματι γαῖα 226
 g. φυσὴν γινάσκει 17
 b. φυσίγναθῶ βασιλίδι 17. φυσι-
 γνάθει τίξει 67. φυσίγναθον 247.
 φυσίγναθι 92
 b. v. φυλατῶν 224
 φύα. τίς δὲ ὁ φύσας 13
 φύσις. τὸν εἰς φύσιν ἔδεν ὁμοῖον 32
 φωνῶ τοῖσι φημιγέστο 263
 φάησιν 24. φωνήσας 159
- Χ**αίρω. ἵχαιρον 66
 χάριν. τέτε χάριν 184
 g. χασα. μὲν χασαῖς 158
 g. χαρμονικῶς 158
 χαίτας τίλλει 69
 g. χαλιπὰ, χαλιπῶς 72
 χαμαὶ ἐκχυλὸ ἑγκαῖα 242
 χείλασιν ἀκροῖς 153
 χεῖρς ἀνακτῶ ἱππῶ 279. χεῖρ
 τίνοντα κρατῆσας 230. παχείη
 ἔλιν 236. μὲν χεῖρσι φέρον σκῆ-
 πτον 135. χεῖρας ἵχων κατ'
 αὐχίνῳ 63. ἱσφιγῆν 87. ἱ-
 κοπῶν 291
 b. χερστίνοις 288
 χερμαδίῳ ἀλλήλας 225
 g. χερσέβολον 234
 g. χερσπληθεῖ 225
 χθονὶ 58. χθόνα 71
 g. χιτῶνας 37
- b. χλοερῶν τεύτων 161
 χλωροῖς τεύτλοις 54. χλωρὸς κυ-
 ἀμης 124
 χόλῳ αἶνός ἰδου ἀπαντας 101
 χολέμῳ δὴ παῖδ' 108
 b. χορῆσι 220
 χορὸν μυσῶν 1
 g. χορῆσαν ὕπνῳ 189
 b. χερσαλῶν 185
 b. χερσὶν μελίταμα 39
 g. χερσίων 21
 χρίω. ἵχρῃσι τὸ μίτῳπον 235
 g. χύω. ἐχύθησαν 242
 b. χύτρας κοσμηθῆς ἀετύμασι 41
 g. χυλοὶ 286
 g. χυλαῖων 245
 g. χύμασι 231
 g. χυρεῖς αἰτίας 149
 g. χυρίζομαι. κηχερετῶν 66
 χῶρε κατὰ κρημῶ 153. χῶρον εἰς
 ἵνα ἱλθόντες 132
- b. Υαλιδόμοις 286
 g. Υαυοῖα ἱχθῶν κρεαυτὸν 276
 ὑποδύμον μῆσι νοῦσα 14
 g. ψίχας ἀετῶν 24
 b. ψιχάρεταις 24, 27. ψιχάρεται
 δυσλῶς παλῶς 104. ψιχά-
 πατα 140
 ὑολόντα κρεαυτὸν 276
 ψυχὰ αἰδοῦσε βιβλίη 233. ἱππὶ ἐκ
 ὧμαλῳ 207. ἱππὶ μελίων 210
- Ω** φίλοι 109. πόποι 264
 ὦδε γήσομυ τεύπαιον 158
 ὦκα ἥλατο 248
 b. v. ὠκίμῳ 212
 g. ὠμοὶ ἀνδρες 114
 ὠμῳ. ἐν ὠμοῖς ὑποσίλῳσις 287
 g. ὠρεῖον 21
 ὠς λόγῳ ἔλω 8. ἀρίστη 86. ὠς μοι
 δοκεῖ 151. ὠς εἰπὼν 143
 g. ὠσπερ 73
 g. ὠς δαυμάσαι 58
 b. ὠχρὸν δίμας 80

I N D E X

Vocum Græco-barbararum in Scholiis.

- Ἀ γαπῶσι δ. 39. & Dem. Zen.
 ἀναπαλλῶ pro ὀπιῶ MS. α. 105.
 ἀνάσκειῶ pro ὀπιῶ MS. γ. 86. Consule Sim. Port. Lexic. & Glossar. Carol. du Fresne. ex his gloss. MSS. in Βατραχόμ. & ex Histon. Apollon. Tyr. ex Anonym. de Nupt. Thef. l. 9. ex Agap. Cret. Geopon. cap. 58.
 ἀνδρομεδῶν pro γιγάντων MS. α. 170. Sim. Port. Lex. ἀνδρείωμῶν, ἀνδρείως.
 ἀνέμῳ pro ῥοδάνῃ δ. 182. Glossar. Fresn. ἀνέμῳ girgillus ex Apophthegm. Patrum in Macar. num. 3. & ex Turcogr. Cruf. p. 255. [ult. lin.]
 ἀντζα & ἀνζα pro κνήμῃ δ. 123, 124. & MS. β. 239. Glossar. Fresn. ἀντζα, ἀνζα, ἀντα. ἀντικνήμιον ex Hypat. de partib. corp. & ex Laonic. Cretens. in Batrachom. & ex Eustath. ad Ιλ. π. Demetr. Zen. τὰ τζιζί.
 ἀρμα pro ὄπλον δ. 272. Glossar. Fresn. ex Eustath. ad Ιλ. β. & Niceph. Blemmid. Epitom. Logic. cap. 8. τὸ ἀρμα ὅτι τὸ ὄπλον τῷ ᾧ Ῥωμαίων ἔστι. ἀρμασι pro ὄπλοις δ. 152. MS. α. 159. Sim. Port. Lexic. Thom. Magist. & Moschopol. ὄπλα, τὰ κοινὰς ἀρμά. Nov. Test. Δίγλωτ. Johan. xviii. 3. Lege plura in Glossar. Fresn. Demetr. Zen. ad ψ. 152. Gloss. δ. ad ψ. 212. [vid. Var. Lect.] exp. τεύχεα, ὄπλα. ἀρματόνεαδ pro καθοπλίζεαδ δ. 121, & 139. Nov. Test. Δίγλωτ. Luc. xi. 21. ἀρματωδῶ pro καθοπλισμῶ. Vide Glossar. Fresn.
 ἀφορῶνται δ. 149. Lege Not. in eum locum.
 Βεῦλα pro χοῖναι (vid. Var. Lect.) MS. α. ad ψ. 212. Sim. Port. Lex. βεῦλον, χοῖνῶ. Sic Glossar. Fresn. ubi citantur Tzetz. in Lycophr. pag. 109. [edit. P. Stephan.] Phavorin. v. βεῦλλα. Scholiast. Theocrit. Idyll. 5. & Schol. Oppian. Halieut. l. 3. ψ. 342. Gloss. MSS. in Batrachom. [ψ. 163.] ἔρχῳ δ' ὀξύχοινῶ, σκντάρεον βεῦλλον. Demetr. Zen. βεῦλα ad ψ. 163. βεῦλινῶ vide σκντάρεον.
 Γλύκισμα pro μελίτωμα. δ. 33. Sic etiam Demetr. Zen.
 Δακάνοιῶ pro δάκνοιῶ δ. 47. Demetr. Zen. δακνάω. Nov. Testam. Δίγλωτ. Gal. v. 15. δακνάνετι, δάκνετε.
 Ἐμβασζικάλῃς pro ἐμβασίχυνθῃς MS. γ. 136. Demetr. Zen. ἐμπασιτζικάλῃς. ἐμπιζομῶν pro μεμορῶν MS. α. 145. ἐμπετίζει pro ἐμμεπετο Id. 69. Glossar. Fresn. αἰζεν, παῖζεν.
 Ζυκαλλίας pro χύτρε MS. γ. 41. Demetr. Zen. τζικάλια. Sim. Port. Lexic. & Glossar. Fresn. τζικάλι, τζικάλη, τζικάλη, κρεμμύν ἀγρίον. & ex Gloss. MSS. in Batrachom. κοσμοῦντες χύτρε, σολίζοιτες τζικάλια. Mart. Cruf. in Turcogr. Epistol. p. 255. l. 25. τζικάλι, τζογάλι. olla.
 Κατῆλας pro λύχνος δ. 179. Demetr. Zen. κατῆλαις. Glossar. Fresn. citat multos

- multos autores, præsertim Ecclesiasticos. Eustath. ad Od. v. & Epiphan. Hæres. 68. n. 6.
- κασιδιον pro κόρις δ. 130. κασιδιον pro κορύδιον δ. 155. Glossar. Fresn. ex Laonic. Cretenf. ad Batrachom. &c. Hefych. περικεφάλαια, ἢ κάσις.
- κάτα pro γαλήν. κάτης δ. 9. κάτω δ. 49. κάττα MS. β. 113. κάτταν Id. 127. Glossar. Fresn. ex Evagr. Lib. 6. c. 23. αἰλουρον, ὡς κάτταν ἢ σωυήθεια λίγφ. Schol. Callimach. Hymn. in Cerer. [ῥ. 111.] αἰλουρον, ἢ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάττον. Demetr. Zen. γάτας. γάτων. γάτῳ.
- κατζίον pro τῷμῳ ἐκ πλίνθης δ. 37. Glossar. Fresn. [citat hunc ipsum locum] ex Laonic. Cretenf. ad Batrachom.
- καυροῖ pro καυρίοι δ. 290. Hanc vocem nullibi adhuc inveni; & forsan mendum est typographicum. Nec dubito reponere καβροῖ. (Quin v pro β usurpari in vocibus aliis scil. ραῖδῳ & ραυδέχοι observavi ad ῥ. 22.) Glossar. Fresn. καβρος eadem notione ac κάβρος cancer. ex Eustath. ad Od. α. & Hefych. κάβροι, καβρίνοι. Legendum forte κάβροι.
- κοντάριον pro λογγῇ δ. 128. κοντάριον δ. 291. κοντάριον pro ἰγχοῖ MS. β. 163. [δ. 272. vide Var. Lect.] κονταρίων βεγκάτω pro ἐξέει χοίρων δ. 252. Sic Demetr. Zen. κοντάριον. Glossar. Fresn. ex Eustath. ad Od. ε. κόντον, τὸ παρ' ἡμῶν κοντάριον. Schol. Oppian. [Halieut.] l. 2. ῥ. 25. δῆρα, κοντάριον. & ῥ. 329. ἰγχοῖ, κοντάριον.
- κρεῖθῳ. ἢ κορέθοις [pro κέρυσι] δ. 155. An legendum κορύθοις, quod fieri per Metaplasmum pro κέρυσι? Metaplasimus tamen hic est rarior: è contra sæpius occurrit; λιτὶ pro λιτῇ Il. σ. 352. κλαδί pro κλάδω Alexus. ἱεροσάμας pro ἱεροσάματι Il. π. 370. σάββας pro σαββάτοις Mat. xii. 1. Hefych. κέρυσι, περικεφάλαια.
- κύναις pro κυάμει δ. 124. Demetr. Zen. κυάια. Sim. Port. Lexic. & Glossar. Fresn. κύαι, κυάιον, κυάμῳ.
- κρεμπία pro κρεμίσας δ. 53. Sic Demetr. Zen. Sim. Port. Lexic. Glossar. Fresn. κρεμπή, κρεμπίον, κρεμίζω. Et citat [hunc ipsum locum] ex Laonic. Cretenf. ad Batrachom.
- καλάριον pro πλάκας δ. 36. Glossar. Fresn. καλάρις, καλάριον, crustula, placenta. [et citat hunc ipsum locum] ex Laonic. Cretenf. ad Batrachom; & Suid. v. κολλύρα. Demetr. Zen. φαλάριον.
- λαίρηκας & λαρίκια pro λάρηκας MS. α. & δ. 126. 161. Demetr. Zen. λαρίκια. Glossar. Fresn. λαρίκη, λαρίκιον, λαρίκιον, lorica. ex Suid. v. μαρούας.
- Μίτυ & μυτῖ pro ῥινῶν MS. β. & δ. 226. Sim. Port. Lexic. μῆτη, μυτῆς, ῥιν. Sic Glossar. Fresn. μῆτη, μῆτη, μῆτις, μίτυς.
- νεροφίδιον pro ὕδρῳ δ. 81. Sim. Port. Lexic. & Glossar. Fresn. νεροφίδιον, ἑνυδρῳ. Glossar. MSS. in Batrachom. ὕδρομεδίσση [ῥ. 19.] νεροφίδι. Rursum ὕδρῳ δ' ἐξάφνης, νεροφίδι. Nam νερὸν ὕδωρ, Nov. Test. Διγλῆ. Mat. iii. 11. νερὸν τὸ ὕγρὸν Etymolog. & Hefych. Glossar. Fresn. Append. Glossar. interlineares MSS. in Dionys. Perieges. [νεροφίδιον in Batrachom.] ὕδρῳ ἢ ἐξάφνης, νεροφίδιον παρ' ἐπιτίδα.
- Ξυλοκάταν pro παλίστα δ. 50. Demetr. Zen. ξυλόγατα & [ad ῥ. 116.] ξυλόγατα. Muscipula, lignum quo capiuntur mures tanquam à fele. [Vide κάτα, γάτα, prius] Sic Glossar. Fresn. [citans hunc ipsum locum] ex Laonic. Cretenf. ad Batrachom.
- Ὀξύκελον pro ὀξύχοινῳ δ. 163. ὀξύκελῳ δ. 242. Vox composita ex ὀξύς & βέλων (Vide prius:) de quâ nil apud Glossar. Fresn. Et tamen inter autores, quibus usus est, editos numerat Laonicum Cretensem in Batrachomyomachiam; eumque sæpissime alibi citat.

Index Vocum Græco-barbararum. 73

Πανιον. τὸ μίε^ο τῷ πανί^ο ἀπαιτῷ. δ. 184. Glossar. Fresn. πανιον pannus. Sim. Port. Lexic. πανία, τὰ σάβλανα.

πλατύεχοι. Vide postea, ῥάχη.

ποστικοί pro μύς δ. 6. ποστικός δ. 9. Sim. Port. Lexic. ποστικός, ὁ ἀγευαί^ο μύς, σμίνθα. Sic Glossar. Fresn. Moschopul. μύς, ὁ κοινῶς ποστικός.

πόρις pro πορείοις MS. γ. 54. Vox facta ex Latinâ porrum. Glossar. Fresn. Glossa Botanica MSS. πορέσα, λίγη^ο πόρη. Dioscorid. l. 2. c. 179. πορ^ο son porrum. Nonnulli etymologizæ deducunt vocem Latinam à Græcâ, & altero transposito, altero in σ murato; Canin. Hellenism. in Alphabet. ad ῥα. Et α in ο sæpe migrare nôrunt, qui in Græcis Dialectis versati sunt.

ῥάχλω pro ῥα^ο δ. 64. τῇ ῥάχῃ 62. [Sic Demetr. Zen.] ῥάχοις pro ῥάχῃ 77. ἐπὶ ῥάχιον pro ῥανώτιον 79. πλατύεχοι & πλατύεχες pro πλατυμάχοι δ. & MS. β. 287. Sim. Port. Lexic. ῥάχη, ῥάχῃ, ῥάχῃ, ῥάχῃ, ῥάχῃ, ῥάχῃ. Glossar. Fresn. ῥάχη, μεταφρενον, ῥάχῃ. Moschopul. ῥάχῃ, ῥάχῃ. Helych. ῥάχῃ, ἀκνῖθα τῷ ῥάχῃ. ῥάχῃ Anthol. l. 2. c. 22. Epig. 9.

Σαχαροπύγλια pro ἡπάα δ. 37. sed MS. γ. ζαχαροπύγλια Glossar. Fresn. [citat hunc ipsum locum] σαχαροπύγλιον jecur, ἡπάα λευκοχίτωνα, σαχαροπύγλια λευκά, ex Laonic. Cretenf. ad Batrachom. At Demetr. Zen. ἐκείναις οἱ λευκαῖς, ὅταν σαχαροπύγλιον. quod sic Martin. Crusius vertit, illa alba particula, qua sunt saccharo condita. Glossar. Fresn. & Sim. Port. Lexic. ζάχαρι saccharum. Sed quid jecinoribus cum saccharo, consulantur coqui. Neque vocis compositio quicquam prodit, quod ad illam significationem spectet: nam Glossar. Fresn. σαχίον, θυλάκιον, σάχα. Propius forsan accederet, si legeretur σικοτιροπύγλια; [nam Glossar. Fresn. σικώτι, σικώτιον jecur, hep^o ran. Glossa Græco-barb. μίε^ο τι τῷ ἡπά^ο, μιερίοντι τῷ φλαγί^ο, ἤχεν σικώτις.] Et si quis velit saccharum retinere, σαχαροπύγλια.

σιλίνιον pro σιλανός MS. β. 36. Glossar. Fresn. σιλίνιον filigo.

σκατζίλιχα pro κνημίδας MS. β. 123. Quam vocem apud Glossariographos non reperiō. Nescio, an ausim reponere καντζιλίχα. nam Sim. Port. Lexic. & Glossar. Fresn. καντζίλι, κνήμη, tibia. α. καλίζα, tibiale. κακτίλια, τὰ καλίζα. καλκίλιον calceus. κάστρα, κνήμις, σκεπημνίς. Ex his lectior, siquid allubescat, eligat.

σκατάρειον pro δασίς δ. 128. 223. σκατάρια 162. σκατάρειον pro σάν^ο 253. Sim. Port. Lexic. Glossar. Fresn. σκατάρειον scutum. Schol. Oppian. Hælieut. l. 1. v. 735. σάν^ο, σκατάρειον. Lexic. MS. Cyrill. θυρεός, δασίς, ὁ παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται σκατάρειον. Sic Demetr. Zen. & Ephes. vi. 16. (Nov. Test. Δίγλωττ.) τὸ σκατάρει, τὸ θυρεόν.

Τμάττιον pro τῶμ^ο ἐκ πέντης MS. α. 37. Vocabulum hoc apud Glossarios mihi non occurrit. τῶμ^ο scilicet in Linguâ Vulgari est τζακισμός: vide Sim. Port. Lexic. & Glossar. Fresn. Hanc vocem illi proximiorē reddet litterarum Merathesis.

ὑράδιον δ. 185. Hunc ipsum locum citat Glossar. Fresn. ὑράδιον texillum. ὑρή, Glossa interlineares MSS. ad Batrachom. χηρσαμῶν γδ ὑρήμα δανεισάμεν ὑράδιον.

ῥάβδα pro κνήμες MS. β. 124. Glossar. Fresn. ex Gloss. MSS. ad Batrachom. κνήμες, ῥάβδα. Helych. ῥάβδα, τὸ σωλῆδες ἰσχυρίον. Etymolog. ἱτ^ο, ὁ γυνὴ ῥάβδα & ἱδ^ο & ἀρχαῖοι ὀνομάζουσι.

NOMINA PROPRIA RANARUM & MURIUM.

Bοροκοκότης 228. *Luticulus*.
Καλαμίνθη 221. à *Calaminthā*
herbā.*

Κραμβοβάτης 234. *Crambigradus*.
Κραμβοράγ 216. *Crambivorus*.
Κραυγασίδης 240. *Clamosus*.
Λιμνήσι 221. *Paludofus*.
Λιμνήχαις 12. *paludibus gaudens*.
* Οριγανίων *Origanion* 253. δ.
Πηλίδς 19. *Peleus*. *Luteus*.
Πηλείων 205. *Pelion*.
Πηλίδσι 232. *Pelufius*. *Luteofus*.
Πηλοβάτης 234. *Lutigradus*.
* Πολύφων 209. *Multiloquus*.
Πορραυί 251. *Porraceus*.
Πορραυοράγ 229. *Porrivorus*.
Σαυτλαί 208. *Betaceus*.
* Τρομίδισα 19. *aquarum regina*.
* Τροχάρις 224. *aquis gaudens*.
* Τρίβας 202. *Altisomus*.
* Φυσίγλαθ 17. *Bucco*.
* Φυτεαί 224. δ.
* Ωμιμίδης 213. δ.

* Nicand. Theriac. v. 60. ὀδοντὸν
καλαμίνθον.

* H. Steph. Thes. ορίγανον & ὁ vel ἡ
ορίγαν 2 herbæ nomen, lege Ni-
cand. Ther. §. 627. Dioscorid. lib. 3.
cap. 32. & 56. Athen. l. 22. ex An-
tiphane. & l. 2. c. 37. & Alexandrid.
&c. Vide plura in H. Steph. Thes.

* Virgil. Georg. 3. §. 431. ranis lo-
quacibus & Alcim. de Transf. Mar.
Rubr. locustuleis.

* Hesych. παρυσίδης, βάρταχοι. &
Horat. lib. 2. Satyr. 3. §. 317. se in-
flans.

* De duarum harum vocum signi-
ficatione omnino ambigere me fa-
teor. Codices quidam habent Φυ-
τεαί. Barnes mavult Λιτεαί. Φυ-
τεαί est corbis. λιτεα libra. λιτεαί
mura. ἄκμιον est herbæ genus. He-
sych. βιτάνη διὰ δὲ τοῦ λεγόμενου βα-
σιλικόν. Pro Φυτεαί conjiciebam
* Τρομίδις, * Τρομίδις, aut * Τρομίδις.
Quidni enim Digamma Æolicum,
notam antiquam aspirationis, pu-
tem corrupte degenerasse in litteram φ?

* Απεισίκα 255. *Pani infidias*
struens.

* Αετοράγ 209. *Panivorus*.
* Εμψαίχιδης 136. *Oligradus*.
Κυατοδιδάκης 229. *Nidorisquus*.
Κοσοράγ 215. δ. *Cosivorus*.
Λεχίνογ 202. *Leccator*.
* Λεχομάλη 29. *Molilinga*.
Λεχοπινάξ 99. *Diseilingus*.
Μερίδιπαξ 256. *Particula*.
Πτερογλύφ 222. *Pernicavus*.
Πτεροτράχης 29. *Rodipernus*.
Πτεροράγ 224. *Pernivorus*.
Σιτοράγ 244. *Frugivorus*.
* Τετραχίδης 253. δ.
Τρογλοδύτης 205. *Cavicola*.
Τροχέτης 26. *Frustivorus*.
Τυρογλύφ 136. *Casivorus*.
Τυροράγ 221. δ. *Casivorus*.
Ψιχάραξ 24. *Micirapax*.

* Erasmi. Adag. [p. 414. Edit. 1629.]
Roma mures molas lingunt. Ex Senec.
Lud.

* Hæc vox (cujus significationem
non satis capio) ejusdem termina-
tionis cum superiore εμψαίχιδης, e-
rit forsan cujusdam muris nomen vel
proprium, vel epitheton: nisi ma-
lueris referre ἀμύμονα ἢ τετραχίδην
ad τροχάριον, nam Glossa δ. supra
vocem ἀμύμονα habet τρωί; & β. omit-
tit ἢ; & H. Steph. in Thes. notat
opus elegans & pulchrum dici ἀμυ-
μον: sensusque erit is: Prælaum,
cum Physignathum à Troxartā vulne-
ratum ulcisci vellet, jaculatum fuisse
hastam in Troxartam, verum non
potuisse ejus clypeum penetrare; de-
inde autem Origanionem etiam
Troxartæ clypeum percussisse: at cly-
peum ἀμύμονα, τετραχίδην, plicis
quatuor munitum, ollæ instar con-
cavum, mansisse impenetrabilem.
Alia lectio habet τετραχίτον; lege-
rem τετραχίτον, clypeum quadru-
plici aggeris curvamine munitum.
Fateor tamen hujus peritochæ sententiam
variantibus lectionibus ita sollicitari,
ut in multis profus hæream.

Excudebat Gulielmus Bowyer Typographus Londini, Ann. M. DCC. XXI.
Calendis Martiis.

